

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

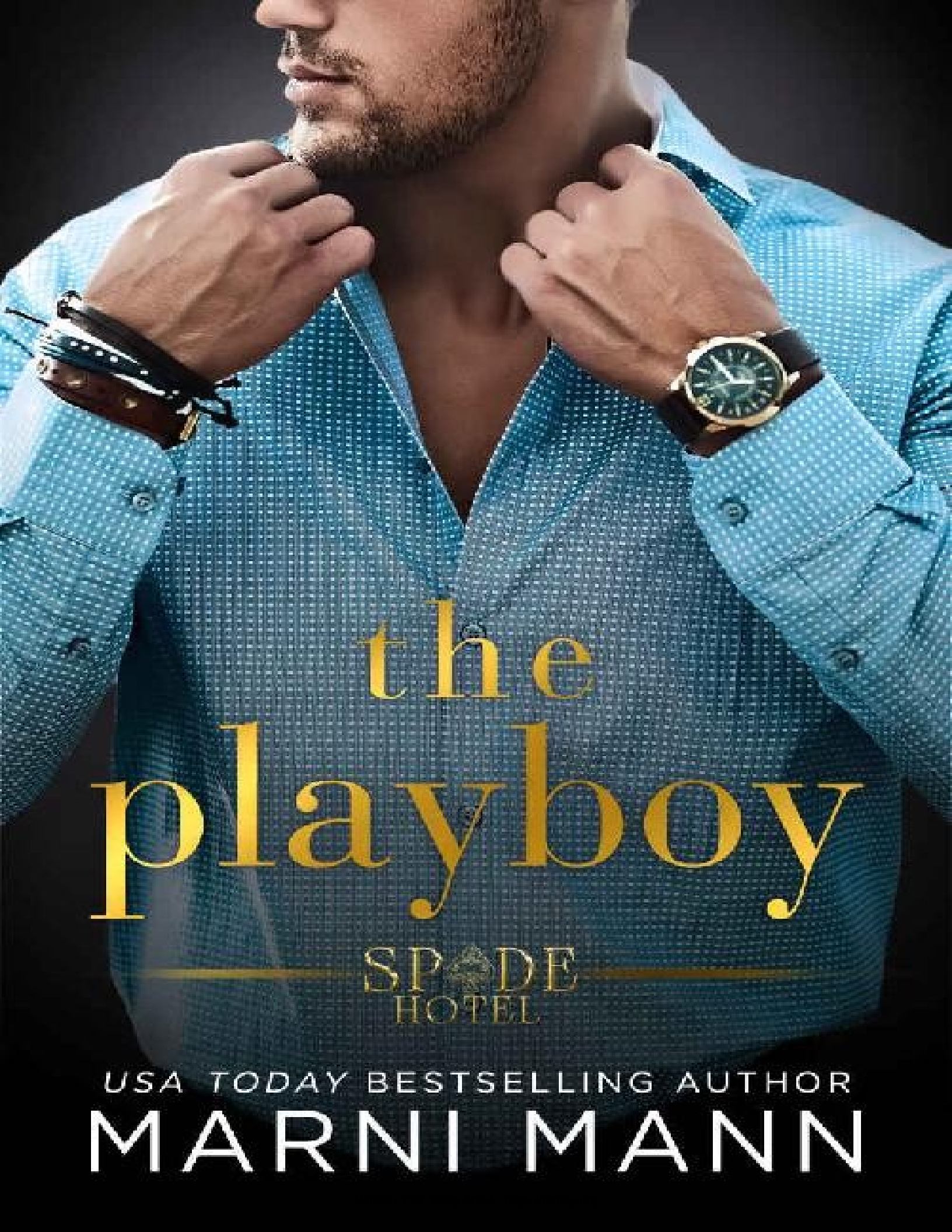
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

the playboy

SPADE
HOTEL

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MARNI MANN

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

THE PLAYBOY

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
MARNI MANN

İÇİNDEKİLER

Çalma Listesi

Önsöz

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Sonsöz

Teşekkür Bülteni

Marni'nin

Midnighters'ı Yazar

Hakkında Ayrıca

yazan: Marni Mann

The Rebel'e Kısa Bir Bakış

Copyright © 2023 by Marni Mann
Tüm hakları saklıdır.

Web sitemi ziyaret edin:
www.MarniSMann.com Kapak Tasarımcısı:
Hang Le, Hang Le tarafından
Editör: Jovana Shirley, Unforeseen Editing, www.unforeseenediting.com
Düzeltilmeler: Judy's Proofreading'den Judy Zweifel, The Proof Is in the
Reading'den Karen Lawson ve Vicki Valente

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap eleştirisinde kısa alıntılar yapılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya herhangi bir formasyon depolama ve geri alma sistemi de dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ISBN-13: 979-8-9894377-0-2

*Seni arzulayan kahramanları seven
bayanlar için.
Sana
ihtiyacım var.
Seni yutmak.
Sana
tapıyorum.
Ve sana sahip olmak için her şeyi yaparım...
Macon senin için.*

OYUN LİSTESİ

"Movement"-Hozier
"Fistfight"-The Ballroom Thieves "All
on My Mind"-Anderson East "Lost"-
Dermot Kennedy
"Behind Bars"-Jelly Roll, Brantley Gilbert, Struggle Jennings "13bullets
(pt. 1)"-Stop Light Observations
"Cennet"-Jelly Roll
"Kendini Kurtar"-KALEO
"We Ride (Acoustic)"-Bryan Martin

Spotify [çalma listesine göz atmak için](#)
[buraya tıklayın](#)

PROLOGUE

Yedi Yıl Önce

Macon

“S Öğleden önce altı bira. İşte bu, arkasında durabileceğim bir tarz.”

Cooper, ortanca kardeşim, kapının girişinde dururken şöyle dedi Benim odam.

Siyah bir takım elbise giymiş ve açık mavi kravat takmıştı. Altın sarısı saçları şekillendirilmiş ve jölelenmişti ve o kadar derli toplu görünüyordu ki neredeyse gözlerimi korumak zorunda kalacaktım.

İçeri girdi ve sandalyeyi masamdan uzağa kaydırды. Yüzünü bana dönmek yerine tahta koltuğa oturdu ve geriye doğru yaslandı.

Kolonyasının ve temizliğinin kokusunu yatağımdan odanın diğer ucuna kadar alabiliyordum.

"Sanırım eşekliği bırakıp sana bir tane ikram edebilirim." Komodinin üzerindeki on iki kutudan bir bira aldım. "Al bakalım."

"Ben iyiyim. Birazdan işe gideceğim. Walter Amca nefesimde bira kokusu alsa çıldırır."

Babamın kardeşi Walter Amca, Spade Hotels'in kurucusuydu; dünyanın dört bir yanında şubeleri bulunan, üst düzey, süper seçkin bir lüks otel markasıydı. Babam emekli olana kadar Walter ile ortaklı. Amcam sonunda onu satın aldı ama bu bir sonraki neslin aile şirketi için çalışmasına engel olmadı. En büyük kardeşim Brady'nin yönetici pozisyonunda bir görevi vardı. Cooper Güney Kaliforniya Üniversitesi'nden mezun olduğu için o da orada çalışıyordu ve birkaç hafta içinde kendi evine taşınacaktı.

Ben ailenin bebeğiydim.

Yaz bittiğinde Colorado Üniversitesi'nde üçüncü sınıfa başlayacaktım ve ağabeylerim gibi ben de mezun olduktan sonra onların izinden giderek önümüzdeki iki yıl içinde markaya katılacaktım.

"Sen bilirsin," diye cevap verdim. "Bu bana daha fazlasını bırakır."

Birayı paketine geri koymak yerine kapağını kapattım ve yedi numaralı içkiden bir yudum aldım.

Cooper kollarını sandalyenin üst kısmına dayadı. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Ne hakkında konuşacağız?" Metal kapağı odanın diğer ucuna fırlattım, masanın yanındaki küçük çöp kutusuna nişan aldım, vurduğumda dibe vurduğunu duydum.

"İçki içmenin nedeni, yatakta olman ve saatin daha on bir bile olmaması" -saatine baktı- "sabahın on biri."

"Hayır, bu konuda konuşmak istemiyorum."

"Hadi ama Macon. Sana neler oluyor böyle? Normalden daha huysuzsun. Dün bütün gün izin aldın, telefonuna cevap vermedin ve bu sabah ikiye kadar eve gelmedin, değil mi? Şimdi de seni böyle buldum."

Yedi metal bira kapağının bulunduğu çöp kutusuna baktım.

Ama içinde başka bir şey daha vardı.

Bir resim.

Son iki yıldır benimle birlikte okula gelen bir tane.

Yaz için eve getirdiğim ve güz dönemi için Boulder'a gittiğimde paketleyip götürmeyi planladığım bir tane.

Olabilirdi ama artık değil.

Ailemin temizlikçisi bu hafta içinde gelecekti ve çöp kutumu boşaltacak, resmi kaldırırma atılacak çöp kutusuna atacaktı.

O günü bekleyemedim.

O lanet resmi bir daha asla görmek istemedim.

Uzun bir yudum aldım ve kalan sıvıyı dudaklarımdan sildim. "Ne demek istiyorsun, *böyle* mi? Sarhoş gibi mi?" İçimi çektim. "Bundan çok uzağım."

"Hiç gerek yokken bunu zorlaştırıyorsun."

Telefonumu kaldırdım, Instagram'da geziniyordum, bu konuşmayla işim bitmişti.

"Bu Marley'le mi ilgili?" diye duyana kadar.

Adını duyunca ellerim titredi. Karnım ağrıyordu.

Kalbimin ritmi çok hızlı atıyordu.

Kardeşime baktım. Yüzündeki ifade hiç hoşuma gitmemişti.

Kahretsin, onu silmek ve bir daha asla görmemek istedim.

"Demek mesele buymuş," dedi. "Evet, şimdi her şey mantıklı geliyor." Sandalyesini kaldırdı ve bir adım kadar yaklaştırdı.

Yatağımdan bir adım uzaklaşıp ayaklarını yatağımanın ucuna dayadı.
"Siz ayrıldınız mı?"

İşte oradaydı.

İki gece önce Marley'in evinden ayrıldığımdan beri göğsümde
çarpan ifade.

Gerçeği saklamak için bir neden
yoktu. Bu bir sır değildi.

Düşünmesi, yüksek sesle söylemesi acı
veriyordu. Kabullenmek.

Bir içki daha aldım. "Hayatımın iki lanet yılı... gitti."

Omzumu sıktı, salladı. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey olmadı. Bu işte bu kadar boktan olan da bu. Her şeyle
başla çıkamıyordu -uzun mesafe, ne zaman arkadaşlarımla dışarı
çıksam gecenin sonundaki bilinmezlik, ona her seferinde kimseye
asılmadığımı ve yatağımda bir piliç olmadığını garanti etmeme
rağmen." Başım göğsüme doğru eğildi. "Bir şeylerin *olabileceği* fikri
çok fazla gelmeye başladı. Onu aldatmazdım, Coop. Yapmayacağımı
biliyorsun. O kızı seviyordum..." Sesim soluklaştı, elim şişeyi o
kadar sert kavriyordu ki kırılmasını bekliyordum. "Ama kıskançlığı
onu ele geçirdi ve var olmayan senaryolar yarattı."

Telefonumun ekranına dokundum, arka planda geçen dönem
ziyarete geldiğinde onu kayağa götürdüğümde çekilmiş bir
fotoğrafımız vardı. Onu fırlattım. Onu görmeye dayanamıyordum.

Marley ve ben lise son sınıfta çıkmaya başlamıştık. Benim
üniversite için Colorado'ya, onun da Florida'ya gideceğini
düşünürsek zamanlama pek iyi değildi ama yürüttük. Birbirimizi
olabildiğince sık ziyaret ettik. Sürekli konuştuk. Durmadan
mesajlaştık. Her yazı birlikte geçirdik.

Şimdiye kadar.

Yurtdışındaki sömestrine başlamak için yarın Londra'ya
gidiyordu ve son bir haftadır bana konuşmamız gerektiğini
söylüyordu.

Birbirimizden uzaktayken tek yaptığımız konuşmaktı.

Sonunda yine birlikteydik; sohbet etmek istediğim son şeydi.

Benimle konuştular.

Ancak Marley tartışmaya zorladı ve son iki dönemdir nasıl
hissettiğini açıklarken duyguları sarmal oldu ve bana artık bunu
yapamayacağını söyledi.

Pes ediyordu.

İki yıl içinde ... ve o bıraktı.

Bizden.

Cooper ayağını kaval kemiğıme vurdu. "Brady burada olsaydı, *sana söylemiştim* derdi."

Gözlerimi devirdim. "O pislik bana ilk günden beri okula gitmeden önce bağlanmamamı söyledi. Onu dinlemeliydim." Arkamdaki yastığı düzelttim ve daha dik oturdum. "Aslında, şimdi, onun bunca yıldır yaptığı şeyi yapacağım." Gömleğimi çekiştirdim, bira ve günlük kıyafet kokusu aldım. "Duyguların canı cehenneme. Bağlanmanın canı cehenneme. Her türlü ilişkiyi sikeyim. Hiçbir bağlılık istemiyorum. Duygu yok. İstiyorum-"

"Çapkın olmak için."

"Evet," diye cevap verdim, "o."

Çünkü bunu bir daha yaşamamın imkânı yoktu. Asla böyle hissetmeme izin veremezdin.

Bu kadar kötü incitmek.

Sahip olamayacağım bir şeyi ve birini istemek.

Kalbimi asla başka bir kadına vermem.

Bir daha asla.

Cooper kıkırdadı, sanki cevabımı gerçekten komik bulmuş gibiydi. "Ben Brady değilim. Bu söyleyeceğim şeyin yakınından bile geçmez." Kol düğmelerini düzeltti, kolları sandalyenin tepesine geri döndü. "Bunun yerine, sana birinin verebileceği en iyi tavsiyeyi vereceğim."

"Tabii ki öylesin."

Kaşları kalktı. "Bana inanmıyor musun?"

"Benden sadece iki yaş büyüksün Cooper. Bu noktada hayat ve kadınlar hakkında ne biliyorsun ki?"

"Senden daha fazla."

Yedi numaralı biranın kalanını içtim, boşunu pakete ekledim ve sekiz numarayı çıkardım, kapağını fırlattığımda çöp kutusunu ıskaladım.

Belki de başım dönmeye başlamıştı.

"Bunu duymak için sabırsızlanıyorum," diye inledim.

"Hayatınıza sadece eğlenmek için giren kadınlar vardır. Tıpkı üniversiteye birlikte gittiğin bazı adamlar gibi... İş partiye geldiğinde çok eğlencelidirler ama mezun olduktan sonra onları bir daha ne görürsün ne de haber alırsın." Durakladı, sanki-

Bunu anlamak. "Sonra, görüş alanınıza girecek kadınlar vardır ve onları gördüğünüz anda aklınızı başınızdan alırlar. Onlara yakın olmak için her şeyi yaparsınız. Onlarla konuşursunuz. Seslerini duyarsınız." Gözlerini kapattı ve başını salladı. "Tenlerini kokla." Göz kapaklarını tekrar açtığında ekledi, "Bunlar hayatını tamamen değiştirecek kadınlar."

Marley gibi mi?

Siktir et.

İçimde tuttuğum tüm havayı tıslayarak çıkardım. "Buna inanmıyorum. Böyle bir şey yok - en azından artık yok."

"Pekala, bunu göreceğiz. Ama bir kadın huysuz kışınızı gülümsetme gücüne sahipse - gerçekten gülümsemekten bahsediyorum, midenizden başlayıp göğsünüze doğru yükseliyor ve bunu iliklerinize kadar hissediyorsunuz - onun aradığınız kişi olduğunu anlayacaksınız."

Dudaklarımı silme zahmetine katlanmadan biramın yarısını yudumladım. "Saçmalık."

Daha önce hiç görmediğim bir şekilde gülümsedi. "Bekle ve gör, kardeşim."

BİR

Macon

“H "Neden hepinizi Kauai'deki en iyi striptiz kulübüne getiriyorum da biriniz bile gelmiyorsunuz?"- Daltonların (Dominick, Jenner ve Ford - üç kardeşten oluşan bir grup), kuzenleri Camden ve en iyi arkadaşları Declan Shaw ile birlikte - "orospu çocukları kucak dansı mı alacak?" Gece için kiraladığımız parti otobüsünün içinden bağırdım.

Sorumun cevabını zaten biliyordum.

Karışmışlardı ve üstlerinde kendi kızları olmayan bir kadın istemiyorlardı. Los Angeles'lı avukatlar, artık profesyonel ve kişisel olarak ailemizin bir parçasıydılar. Gerçi benim onlarla tanışmam Camden ile futbol oynadığım lise yıllarına dayanıyor. O vahşi çocuk o zamandan beri benim en iyi dostumdu. Ama Walter Dalton ailesini çok daha uzun süredir tanıyordu ve babamla birlikte ilk otellerini inşa ettiklerinden beri onların hukuk bürosunu kullanıyordu.

Şimdi, Spade ve Dalton aileleri birleşiyordu. Jenner, Jo-Walter'ın kızıyla evleniyordu, kuzenimle.

Ve bu hafta sonu, kardeşlerimle birlikte tüm ekipleri, Jenner'ın bekârlığa veda partisini kutlamak için son bir aydır yaşadığım Hawai'ye uçmuşlardı. Otelimiz hâlâ inşaat halinde olduğu için en büyük rakibimizin süitinde kalıyordum - inşaat yaptığımız yerden birkaç mil ötede bir re- sort. Bazı çocuklar benimle kalıyordu; bazıları da benimkinin yanındaki süitte. Para için değil -bu grubun toplam geliri milyarlarca dolardı- ama hepimiz birlikte olmak istediğimiz için.

Üniversiteyi yeniden yaşamış gibi hissettim.

"Nedenini bilmek ister misin?" Declan benimkinin karşısındaki koltuktan sordu. "Çünkü Hannah bir kadının çırılçıplak bana sarıldığını duyarsa beni taşaklarımdan yakalar. Gitmem umurunda değil ama kucak dansı yaparsam umurunda olur." Elini sakalının kenarında gezdirdi. "Taşaklarımdan, onları ya da onu kaybetmeyecek kadar çok zevk alıyorum."

Aramızda iki striptizci direği vardı, otobüsün her yerinde flaş ışıkları yanıp sönüyordu, müzik birbirimizi duymayı zorlaştıracak kadar patlıyordu.

Ama yanımda oturan Camden müstakbel kayınbiraderini duymuştu ve Declan'ın Camden'ın ikiz kardeşiyle ilgili cevabına güldü. "Hannah kucak dansı yaptığını öğrenirse seni taşaklarından yakalamaktan çok daha kötüsünü yapar."

"Oaklyn de öyle, seni aptal," diye karşılık verdi Declan.

Camden, "Bu yüzden sadece bakmaktan fazlasını yapmadım," diye cevap verdi. "Oaklyn'in hiç sorun etmediği bir şey."

Camden uzunca bir süredir sevgilisiyle birlikteydi; o inkâr etse de ben yıllardır bu ilişkinin olacağını tahmin ediyordum. Hatta o salak, onu ne kadar çok istediğini fark edemeyecek kadar kalın kafalı olduğu için bu ikilinin ilerlemesine bile yardım etmişim.

Declan, Hannah ile yuva kurmaya çalışıyordu - duygularını bir türlü sıralayamıyordu - oysa hepimiz o piçin derinlerde olduğunu biliyorduk.

Dalton kardeşlerin her birinin ilişkileri de ilginç bir şekilde gelişmişti.

Bir de kardeşlerim ve ben vardık; bekar ve grupta kucak dansına katılmış olan tek üç erkek.

Camden'a baktım. "Bana Oaklyn'in bu gece olanları sorun etmediğini mi söylüyorsun?"

"Bekârlığa veda partisinden beklentileri konusunda gerçekçi," dedi Cam- den. "Yani, evet, onun için sorun yok. Seviyor mu?" Kıkırdadı. "Bundan şüpheliyim. Her kadın *sever* mi?"

"Tüm soruları sormayacak ve bu gece olan her ayrıntıyı bilmek istemeyecek ve bu da yakın gelecekte ateşli tartışmalara, soğuk omuzlara ya da sevişmemeye yol açmayacak, öyle mi?"

"*Kahretsin* kısmı *yok* mu? *Daaamn*," dedi Cooper diğer tarafımdan.

Kasıklarını tuttu. "Sadece bunu düşünmek bile sikimi acıtıyor."

Camden benimki gibi votka ve soda dolu kırmızı Solo bardağından bir yudum aldı. "Soruların geleceğinden eminim. Kavgaya gelince" -bir nefes ıslık çaldı- "umarım olmaz. Ona bu gece ne olacağını söylemişim ve sözüme sadık kaldım."

Ama yine de korkuyu duyabiliyordum.

"Size şunu söyleyebilirim," diye yanıtladı Declan. "Striptiz kulüpleri, doğru şeyi yapsanız da yapmasanız da hassas bir konudur. Sadece konuşmaya doğru zamanda yaklaşmalısın. Mesela eve gelip ona yatakta kahvaltı hazırladıktan sonra. Bu konuda şimdi konuşmam ya da

Ben yokken, beni özlediği için sonunda kavga edecek."

"Gerçek bu değil mi?" Camden da aynı fikirdeydi.

"Ve ister çılgılık atsınlar, ister size soğuk davransınlar ya da seks yapmasınlar, sizi kesinlikle kelimelerle gömecekler," diye onayladım.

Declan ve Camden'ın kız arkadaşları en iyi arkadaşlardı. Hannah bir avukattı. Tartışmadan anlayan biri varsa, o da oydu.

Camden'ın başı öne eğikti. "Bu konuda haklısın. Ve kadınlarımız kızgın olduğunda" -içkisinin kalanını yudumladı- "vay be." "Bu tür bir öfke beni tahrik ediyor ve bu yüzden Hannah'ya aşık oldum," dedi Declan, şimdi ellerini birbirine sürterek. "Ama ne zaman bana doğru mu? Siktir."

Tanrım, bu saçmalıkların hiçbirleriyle uğraşmak zorunda olmadığım için mutluydum.

Kavgaya yol açacağını bildiğiniz zorunlu konuşmalar. Görmezden gelmeler, soğuk omuzlar, sevişemediğiniz günler.

Siktir ethepsini.

Yedi yıl önce playboy anlaşması yaptığımdan beri istediğim hayatı yaşıyordum.

Her şey, yani her şey mükemmeldi.

Bir yudum aldım ve grubun geri kalanına doğru başımı salladım - hepsi farklı konuşma aşamalarında, yüz ifadeleri ve jestleri bana içkinin etkisini gösterdiğini söylüyordu. "Hepinizin burada olması çok güzel."

Özel olarak biriyle konuşmuyor olmama rağmen Camden, "Neden? Bana yalnız olduğunu söyleme," diye cevap verdi.

Cooper ve Brady güldüler.

"Küçük kardeşim mi? Yalnız mı?" Brady kollarını sıvadı, en yeni Patek Philippe'ini ortaya çıkardı - muhtemelen benim Porsche'mden daha pahalı bir saat. "Hadi ama. Bu otobüsteki herkes Macon gibi biri için bunun imkânsız olduğunu bilir."

"Brady haklı," dedim Camden'a. "Yalnızlığın ne anlama geldiğini bilmiyorum." Omzunu tuttum ve sıktım. "Sana son fetihimden bahsetmiştim, değil mi?"

"Emlakçı mı?"

Gözlerimi kırptırdım, Camden'ın kimden bahsettiğini anlamaya çalışıyordum. "Kim?"

"Los Angeles'a son gelişinde bana bahsettiğin menajer. Adını hatırlayamıyorum..."

"Emlakçı, emlakçı," diye tekrarladım omzunu bırakarak. "Hayır, hiçbir şey çağrıştırmıyor."

"Ciddi misin? Onun hakkında uzun uzun konuştuk..." Bana bakıp yavaşça başını sallarken sesi soluklaştı. "O kadar çok oldu ki hepsini bir arada tutamıyorsun bile." Yumruğuma vurdu. "Evcilleşmemişsin, işte sen busun adamım."

Omuz silktim. "Burası büyük bir ada. Beş yüz mil kareden fazla.

Bunun kaç kadın demek olduğunu biliyor musun?" Güldüm.

"Los Angeles'a geri döndüğünde, bunun tam olarak kaç kadın olduğunu bileceğinden hiç şüphem yok." Fincanını benimkiyle tokuşturdu, ancak bu noktada onunkinin boş olduğunu varsaydım. "Kıçını özledim. Eve dönme vakti geldi."

"Ama buraya daha yeni geldim."

Elbette Los Angeles'ta olmak istediğim anlar oldu ama Kauai'de gerçekten hoşuma giden bir şeyler vardı. Hava muhteşemdi. Plaj yeterince dinlendiriciydi. Serin bir şeye ihtiyacım olduğunda su beni ferahlatıyordu.

Peki ya kadınlar? *Sikeyim*. Kadınlar inanılmazdı.

"Sanırım bu doğru," dedi Camden, "ama sanki sonsuza dek gitmişsin gibi geliyor."

"Önümde birkaç ay daha var."

İnşaat hiçbir şekilde yavaş değildi. Sadece detaylıydı ve her şeyin Walter'ın istediği gibi gittiğinden emin olmak için titiz biri gerekiyordu. Bu benim işimin sadece yarısıydı. Diğer yarısı da kiracılarımızla ilgilenmekti. Spade Hotels restoran işinde değildi, bu nedenle işletmelerimizdeki her restoran bir kira sözleşmesi üzerinde çalışıyordu. Bu kiracılar belirli aralıklarla Hawaii'ye uçarak gelişmeleri kontrol ediyor ve benimle şartları hakkında görüşüyorlardı.

İlk olarak, ülkedeki en başarılı ve en yüksek puanlı et lokantası zincirinin sahibi olan dört erkek ve bir kız kardeşten oluşan Weston'lar vardı. Charred'de yemek yediğinizde, yemeğinizi haftalarca düşünürdünüz. Bu sadece bir akşam yemeği değildi; unutulmaz bir deneyimdi. Sadece Kauai'deki otelimizde bir tane inşa etmekle kalmıyorlardı, aynı zamanda bir kulüp de inşa ediyorlardı, böylece misafirlerimiz akşam yemeği yiyebiliyor ve ardından gece boyunca dans edebiliyorlardı.

"Kaliforniya'ya döndüğünüzde, bir süreliğine karaya mı çekileceksiniz yoksa bir sonraki oteli inşa etmek için hemen yola mı

ıkacaksınız?" Declan sordu.

"Bir süre evde olacağım," diye cevap verdim. "Eski mülklerimizden bazılarını yeniden yapılandırmamız gerekiyor. Verimliliği ve süreçlerini artırmalıyız. İşçilikten, hizmetten ya da olanaklardan kısımadan maliyetleri düşürmeliyiz. Walter o otelleri yıllardır güncellemedi. Artık elimi taşın altına koyma vakti geldi." Camden'a gülümsedim. "Bu da beni bol bol göreceğin anlamına geliyor."

"Dört gözle bekliyorum, dostum."

Yanıp sönen flaş ışıklarını yansıtan bir ayna olan tavana, sanki en güzel göğüslere sahip bir kadınmış gibi baktım. "Ahhh, üçüncü tekerlek. En sevdiğim rol."

Camden gözlerini devirdi. "Yuva kurmuş olsaydın, buna gerek kalmazdı. Oaklyn ilişkiye girdiğin herkesle arkadaş olurdu. Çıkabileceğimiz çifte randevuları, seyahat edebileceğimiz yerleri bir düşünsene." Kolumu dürttü. "Çok eğlenirdik."

"Ya da haftada birkaç gece onsuz gelebilirsin ve daha da çok eğleniriz."

Oaklyn onu zincire vurmadan önce arkadaşlığımız bu şekilde ilerliyordu.

Harikaydı, onu bir insan olarak eleştirmiyordum. Ama bekarken her şey daha farklıydı.

Ne zaman istesem en iyi arkadaşımın zamanına ve ilgisine sahip oluyordum. "Bir sık yala," diye inledi Camden. "Biliyor musun, aslında kız arkadaşımınla takılmayı seviyorum, ama bunun senin bilmediğin bir kavram olduğunun farkındayım.

anlıyorum."

"Haklısın. Bilmiyorum."

Parti otobüsü durdu. Kulübün önündeki kaldırıma adım attığımızda Camden'ın kolu omuzlarımın üstünden geçti.

"Mesele şu ki," diye başladı, "onunla akşam yemeği yemeyi dört gözle bekliyorum. Bir şişe şarap açmayı. Birlikte yatağa girmeyi. Göğsümde uyuyakalmadan önce bir ya da iki dizi izlemek."

Yirmi yedi yaşındaydım ve Camden'dan üç yaş büyüktüm ama sesi çok yaşlı gibi geliyordu.

"Nesin sen, elli mi?" Votkamin kalanını yudumladım ve bardağı yakındaki bir çöp kutusuna attım. "Bu evlilik konuşması, adamım."

"Onunla evleneceğim, seni salak."

"Senin adına sevindim ama benim için bunu bekleme." Diğerleri otobüsten indiğine göre kulübe doğru başımı salladım. "Sizi bilmem ama benim bir içkiye ihtiyacım var."

Anlaşmaları yüksek sesle ve eşzamanlıydı, sanki hala otobüsteymişler, müziğin üzerinde yayın süresi için savaşıyorlarmış

gibi ve beni takip ettiler

Kulübün içinde. Adada birkaç kulübe daha gitmiştim. Bu benim favorimdi.

İki katlı yapının arka duvarı tamamen camdan yapılmıştı, dolayısıyla içeride durduğunuz her yerden sahili ve okyanusu görebiliyordunuz. İçeride, farklı seviyelerde kurulmuş sahneler vardı - bazıları kulübün çalıştırdığı dansçılarla, bazıları da müşterilerle doluydu. Bir de tavandan sarkan kuş kafesleri vardı ki burada sadece tüylerle kaplı kadınlar tünelerinin üzerinde dans ediyordu.

Ortamı sevdim.

Çıplaklık.

Havada seks kokusu.

Nereye bakarsam bakayım, ister sahnede olsunlar, ister pistte dans etsinler, ister bir tünekte olsunlar ya da bana içki servisi yapsınlar -şu anda garsonların yaptığı gibi- gözümün önünde kadınlar vardı.

VIP alanında özel bir bölüm ayırtmıştım, bize oturmak için birkaç kanepe, votka, tekila, viski ve arkadaşlarımdan ihtiyaç duyacağı tüm karıştırıcı ve garnitürlerin bulunduğu bir sehpa veriyordu.

İki garson görevlendirilmişti ve bize içki hazırlamak için çok çalışıyorlardı.

Bana en yakın garsondan "Tekila shot" sipariş etmeden önce herkesin bir tane içmesini bekledim. "Her birimiz için bir tane."

Küçük bardakları doldurup dağıtmaya başladı.

O bitirdiğinde, ben de benimkini havaya kaldırdım. "Kim bu onuru yaşamak ister?" Gruba sordum. Her ne kadar kadeh kaldırmaktan korkmasam da -Nihayetinde Jenner benim ailemle evleniyordu- bunu bir Dalton'un yapmak isteyeceğini tahmin ediyordum.

"Ben hallederim," dedi Dominick, yaşlı ağabeyinin yüzünde geniş, neşeli bir gülümseme vardı. "Jenner, Jenner, Jenner," diye başladı.

Kulaklarım Dominick'in sesine odaklanmıştı ama bir şey yan tarafıma bakmama neden oldu. Midemde hissettiğim bir duygu, bakışlarımı aşağıdaki dans pistini gören tırazına yönlendirdi. Ama bu his beni aşağıya, halkın birbirini gıdıkladığı yere kadar götürmedi. Beni orta seviyede, bir dansçı için yeterince büyük bir sahneye götürdü ve sahnenin üzerinde bir kadın vardı.

Sıradan bir kadın

değil. Ya da dansçı.

Hayatımda gördüğüm en muhteşem kadındı.

Seksi, dar siyah elbisesi kulübün çalışanlarından giymelerini istediği kostümlere benzemiyordu, bu yüzden onun bir müşteri olduğunu biliyordum. Saçları gece yarısı kadar koyuydu ve dalgalar halinde çıplak sırtından aşağıya dökülüyordu, çoğu beline kadar uzanıyordu, kalçaları ise kalp şeklindeki mükemmel kıcına doğru yuvarlanıyordu. Ritimle birlikte hareket ederken vücudunun geri kalanını da inceledim. Boynunun kavisi, köprücük kemiğinin yumuşaklığı. En şehvetli boyutta olan göğüsleri. Kıvrımlar ve dar bir bel, düz bir göbek, doğru miktarda kalınlığa sahip uyluklar ve bir koşucu gibi baldırlarla tam olarak harmanlanmış bir figür.

Vücudunu her tarayışında yeni bir şey ortaya çıkıyordu, acı verici güzellikte bir şey, ta buralardan benimle alay eden bir şey.

Ama sikimi sertleştiren o kalça ya da dudaklarımı gömmek istediğim göğüsleri değildi; bakmaya doyamadığım yüzüydü. Buz mavisi gözleri vardı, o kadar eşsiz bir renkti ki bana bir husky'nin bakışlarını hatırlatıyordu ve o kadar yoğundu ki onları ta buradan görebiliyordum. Dolgun dudaklar, küçük ve eğimli bir burun, kremi ve güneşte öpülmüş bir cilt. Gözlerimle takip ettiğimde basit görünen özellikler, ama kombinasyon nefes kesiciydi.

Kim bu kadın?

Ve o aşamaya ne kadar çabuk gelebilirim?

Müzik hızlandıkça, onun hareketleri de hızlandı. Kalçaları.

Başının üzerinden kaldırdığı kolları, sanki en dar açıklıktan geçmeye çalışıyormuş gibi sallanıyordu.

O havada dönerken hayal gücüm devreye girdi. Elbisesinin kapattığı yerleri dolduruyor, sanki kumaşın altından bakma şansı yakalıyordum. Kafamda meme uçlarının sertliğini ve pembe tonunu, göğüslerinin arasından damlayan teri ve amının narinliğini görebiliyordum.

Ama bu yeterli değildi. Sadece ona bakmak da değildi. Yakın olmam gerekiyordu.

Onun kokusunu içime çekmek istedim.

Teninin dudaklarımda nasıl bir his yaratacağını bilmeliydim. Onun tadının dilimin tadını nasıl değiştireceğini. Bilmek zorundaydım.

Düşüncelerim kesildi, gözlerim onunkilerle birleşince zihnim karardı.

Kalbim küt küt
atıyordu. Ellerim
sıkıştı.

Bacaklarım titriyordu, sanki beni ayağa kaldırıp ona götürmek için can atıyorlardı.

Dudakları hafifçe ayrılmıştı. Bana bir şey söyleyecekmiş gibi değil. Daha çok düşünceleri o kadar ağır basıyordu ki burnundan nefes almak yeterli hava getirmiyordu.

Göz kapakları daraldı, o donuk mavinin beni **ç e k m e s i n e** neden olan bir açlık.

Çekiştir beni.
Bana vahşi bir ifade göster. Etkileyici.
Heyecan verici.
Sonra döndü ve her şey bitti. Sadece
bir saniye sürmüştü.
Ama o süre içinde bir saat gibi gelmişti.
Geri gel.

Vücudunu sanki ayakları bir tepenin üzerinde dengede duruyormuş gibi döndürdü, kalçalarını salladı, sanki bana biniyormuş gibi. Onu arzu ettiğim bir pozisyondur bu.

Sesini duymak, bana gülümsemesini görmek için bir dakika daha bekleyemezdim.

Sahneye çıkmak için tırmandığı merdivenden inerken ona eşlik ederken elimi tutması ve kulüpten benimle birlikte çıkması.

Tam bu fikir şekillenmeye başlamıştı ki kulaklarım aniden "Şerefe" sesiyle doldu ve bir dakikadan kısa bir süre içinde ikinci kez düşüncelerim çığlık çığlığa durdu.

Dikkatimi herkesin "Şerefe" **d i y e y a n k ı l a n d ı ğ ı** gruba yönelttim.

Jenner'ın tostu.
Bekarlığa veda partisi.
Burada olmamızın tek sebebi buydu.
Bardağımı onlarınkiyle tokuştururken hiçbir şey
söylemedim. Sesim kaybolmuş gibiydi.
Boğazım düğümlendi.

Onu temizlediğimde ya da tekilayı geri attığımda ya da likör mideme kadar yandığında bile yardımcı olmadı.

O his, o dırdırcı ihtiyaç hâlâ oradaydı. "O bakışı biliyorum," dedi Cooper.

Hızlı bir bakış bana benimle konuştuğunu söyledi.

Küçük bardağı masaya koydum ve kardeşime dönmeden önce içkiyi biraz votkayla yıkadım. "Ne bakışı?"

Onunla göz temasını keserek ona doğru baktım. Hâlâ sahnede idi, sanki vücudu dalgaymış ve kolları suyun içinde yüzüyormuş gibi eğilmişti.

Bu yöne son baktığımdan beri değişen tek şey, onun altında durup en güzel amcık olduğunu varsaydığım şeye bakma arzumdu.

Hissettiklerime bakılırsa, beni dizlerimin üstüne çöktürecek güce sahip bir amcık.

"Düşüncelerinde o kadar kaybolmuş bir adamın bakışı ki, bir tsunami cam duvardan içeri girip bu kulübü yerle bir etse bile fark etmez. Yine de gözlerini ondan ayıramazsın."

Dudaklarımdaki votkayı yaladım ve kardeşimle yüzleştim. "Kendin bir bak." Durakladım. "Beni suçluyor musun?"

"Onun hakkında konuşmak istemiyorum. Senin hakkında konuşmak istiyorum."

Bardağı daha da sıkı kavradım ve ayağa kalktım. "Şu anda ben diye bir şey yok. Şu anda tek düşünebildiğim şey biziz. İzle ve nasıl yapıldığını gör." Gruba doğru başımı salladım, beni duyabilen tek kişinin Cooper olduğunu biliyordum. "Geri döneceğim."

Kimse nereye gittiğimi sormadan VIP alanından hızla geçtim ve merdivenlerden indim. Önümde biri var mı diye kontrol etmedim. Gözlerim onun üzerinde kaldı.

Hareketlerine sabitlenmiş.

Yüz ifadesine.

Onun güzelliği beni tüketiyordu.

Ona ulaşmak istediğimden daha uzun sürdü; dans pisti tıklım tıklımdı ve kalabalığın etrafından dolanarak kulübün onun yukarıda asılı olduğu bölümüne doğru ilerlemek zorunda kaldım. Sahneye çıkmak için kullandığı merdivene ulaştığımda, tam olarak planladığım şeyi yaptım.

Altında durdum ve yukarı baktım.

Hay sikeyim.

Gördüğüm manzarayı içime çekerken en derin, en saplantılı nefesi aldım.

Koyu renk bir külot amını örtüyordu ama yine de kalçalarının içini görebiliyordum.

Kası.

Cilt.

Bağımlılık yapıyordu.

Kışkırtıcı.

Tüketiyorum.

Ve şimdi bu kadar yakın olduğum için, sol yanağından yayılan gamzeyi görebiliyordum -bu onu daha da seksi yapan bir özellikti- kalçasının ortasındaki küçük çili ve askılı sandaletlerinin tabanlarını kavrayan minik ayak parmaklarını görebiliyordum.

Havayı araştırdım, ondan bir koku almaya kararlıyım. "Yardımcı olabilir miyim?" diye sordu.

Dans etmeyi bıraktığını, bu sözleri söylediğini ve bana baktığını fark etmem bir an aldı.

Kulübün daha sessiz bir bölümünde, müziğin o kadar yüksek olmadığı bir yerde olduğum için hiç bu kadar minnettar olmamıştım, bu yüzden onu gerçekten mükemmel bir şekilde duyabiliyordum.

Basamaklardan birini tuttum ve "Seni şuradan gördüm" dedim - içkimle VIP alanını işaret ettim- "ve göz göze geldiğimiz için buraya geleyim dedim."

Başını iki yana salladı, uzun saçları yüzüne döküldü. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok." Sesi yumuşak ve nazikti. Bir şarkının içinden fısıldayan bir şarkıcı gibi.

Ama neden bahsettiğimi bilmemesine gelince, saçmalık dedim. Bir an yaşadık.

Bundan emindim.

"Bir şeye mi ihtiyacınız var? Yoksa bir sorunuz mu var? Kafam... karışık." Hâlâ burada olmama şaşırmış gibiydi.

Beni kıkır kıkır güldüren bir yanıt.

"Bir şey mi lazım? Hayır." Bu bir yalan olsa bile. "Sana bir içki ısmarlamak istiyorum."

"Susamadım." Rutinine devam etti, gözleri benden başka her yeri işaret ediyordu, vücudu sanki hiç duraklamamış gibi ritmi buluyordu.

Az önce ne oldu öyle?

Beni gerçekten kovmuş muydu? Sanki burada durmam umurunda değilmiş gibi? Varlığımın bir önemi yok muydu?

Kadınlar bana bunu yapmadı.

Dikkatimi çekmek için
yalvardılar. Bakışlarım için.
Sikim.

Kahretsin, bu kızın içinde bir ateş vardı.

"Susamadıysan ne istiyorsun?" diye sordum. "Yiyecek bir şey?
Teri silmek için bir havlu mu? Söyle bana ..."

Dudaklarını bir gülümseme süsledi ve gözleri kapandı.

Tanrı yardımcım olsun.

Binlerce kadının gülümsediğini görmüştüm-ünlüler, modeller,
hatta influencerlar.

Bazıları doğrudan bana, diğerleri internette, dergilerde ve
televizyonda.

Ama hiçbirisi onunki kadar pürüzsüz, sürükleyici, çarpıcı ya da
coşkulu değildi. "Dans etmek istiyorum," dedi. "İstediğim şey
bu... ve bu yüzden
burada."

Ona odamın anahtarını teklif etseydim cevabı aynı olur muydu?
Burada yaşadığım süre boyunca bana ödünç verilen Range Rover'ı?
Cüzdanımdaki siyah kartı?

İçimden bir ses öyle olacağını söyledi.

Ona reddedemeyeceği bir şey teklif etmem
gerekiyordu. "Size katılabilir miyim?"

Ardından gelen şey bir kahkahaydı. Sesi kadar hafif, hareketleri
kadar havadar ve akıcı bir ses. "Bu sahne sadece bir kişi için inşa
edildi."

"Yani?"

Gülümsemesini gizlemeye çalışır gibi dişleriyle dudağını ısırды.
"Yani ikimize yetecek kadar yer yok."

Ne haltlar dönüyor burada?

Bir kadının ilgisini çekmek için hiç uğraşmam gerekmedi; ben
onlarla konuştuğumda onlar zaten ilgilerini çekmiş oluyorlardı.
Birkaç kelimeden, birkaç cümlelik kolay bir alışverişten fazlası
gerekmiyordu ve o gece benim oluyordu.

Ama bu? Bu hiç de ilgili görünmüyordu. Dans etmek istedi.
Benden hiçbir şey istemedi.

"Bana hayır mı diyorsun?"

Açıkladım. "Sadece evet
demiyorum."

Bu da aynı şey değil miydi? Belki de bana hayır diyemezdi çünkü
bu onun sahnesi değildi ve burası da onun kulübü değildi.

Bir sonraki stratejimi düşünerek dudaklarımı birbirine
yapıştırdım. Ne kadar ekstra karizma yapmam gerektiği umurunda

değildi; onun tadına bakıyordum

Bu gece. "Seni nasıl aşağı indirebilirim?"

"Y a p a m a z s ı n ." Kollarını kaldırdı, bas sesiyle kalçalarını salladı. "Olmam gereken yerdeyim."

Kulaklarıma inanamadım.

Ya da hala burada olduğumu.

Ya da söylediği her şeyin onu daha çok istememe neden olduğunu.

Parmak uçlarımı basamağın üzerinde gezdirdim, hissettiğim pürüzsüzlüğün onun teni olmasını diledim. "Bana söylediğin şey, senin tadını buradan çıkarmak zorunda kalacağım, öyle mi?"

"Söylediğinize göre bu, sahneme ya da VIP salonuna geldiğinizden beri yaptıklarınızdan farklı değil."

Belki de durumu tamamen yanlış okuyordum. Belki de gerçekten yaptığı şey elde edilmesi zoru oynamaktı.

Fethedebileceğimi.

"Ve bu senin için sorun değil mi?" Ben zorladım.

"Hey" -avuç içlerini havaya kaldırdı, sanki tutukluymuş gibi- "Sana neye bakıp neye bakmayacağını söyleyemem. Eğer izlemek istediğin gösteri bensem, o zaman bakmaya devam et, ama"-gözleri sanki beni ilk kez içine alıyormuş gibi vücudumda gezindi-"unutma, istediğin kadar bakabilirsin, ama dokunamazsın." Parmağı havaya kalktı ve cam sileceği gibi havada kaydı.

Dokunma düşüncesi, ereksiyonumu doğrudan lanet olası kotumun beline gönderdi.

"Buna cesaret edemem."

Bana hızlı bir gülümseme verdi. "Anlaştık o zaman." O gülümseme hayattı. Nefes gibiydi.

Ve şimdi, elde edilmesi zor açığı oynamam ve burada gerçekten karşı karşıya olduğum şeyin bu olup olmadığını görmem gerekiyordu.

Votkamdan bir yudum aldım, ağzımda tuttum ve yutmadan önce dilimin üzerinde gezdirdim. "Tabii sana dokunmamı istemediysen." Değişip değişmediklerini görmek için gözlerine odaklandım. "Seni öpmek."

Saçlarını yüzüne doğru savurarak gözlerini ve ifadesini gizledi. "Eğer bunları isteseydim, isterdim." Bir süre bekledi ve "Sorduğumu duyuyor musun?" dedi.

Bana siktirip gitmemi söyleyebilirdi. Güvenliği arayabilirdi.

Verdiği yanıt bana oynamak istediğini söyledi.

Normalde sabır hiç sahip olduğum bir şey değildi, hatta sahneye çıkmasına bile gerek yoktu. Ancak bu senaryo geçmiştekilere hiç benzemiyordu.

Diğerlerine hiç benzemiyordu.

"Yapacaksın." Bir kolumu göğsümün üzerinde çaprazladım. "Ve eğer mecbur kalırsam, bunu duymak için bütün gece beklerim."

"Ah, sen acımasız bir tipsin."

"Peki ya sen?"

Omzunun üzerinden bana baktı. "Asla pes etmeyen bir tip."

Bunu göreceğiz.

"Bu yönünü seviyorum." Kışını salladı, ben "Tatilde misin?" diye sormadan önce yedi kez kendi etrafında döndü.

Başını arkaya eğdi, profilinden bana sırttığını gördüm. "Kendine engel olamıyorsun, değil mi?"

Hâlâ bana gitmemi söylemiyordu. Aksine, sahnede kalıp daha da baştan çıkarıcı bir şekilde dans ederek beni kışkırttığını hissediyordum.

Bunun tek bir anlamı olabilir.

Başparmağımla bardağın kenarında gezindim. "İlgimi çekiyorsun." "Neden?" Sahnede bir yere oturdu, bacakları aşağıya doğru sarkıyordu.

Vücudu hâlâ ayaktaymış gibi hareket ediyordu. "Bu platformda dans etmemle ilgili olarak gelip benimle röportaj yapmak istemenize neden olan şey nedir?"

Başparmağım durakladı. "Buna görüşme mi diyorsun?"

"Sorgulama." Omuz silkti. "Belki de bu daha iyi bir kelimedir."

Yorumunu görmezden geldim. "Buraya gelmeme neden olan şey, VIP salonunda da olsam, senin altında da dursam, gözlerimi senden alamıyor olmam. Bu kulüpteki en güzel kadın sensin."

"Dur tahmin edeyim... bu elbisenin içinde olduğum için" - ellerini karnında gezdirdi, dizlerinin çok üzerinde biten etek ucunda durdu - "ve yalnız dans ettiğim için bir erkek aradığımı mı düşündün?" Kaşları kalktı ve buz mavisi gözleri benimkileri delip geçti.

Beni eğitiyor muydu?

Beni test mi ediyordu?

Söyleyemezdin ve her zaman söyleyebilirdin.

"İşte burada kafan karışıyor," dedim. "Çünkü hiçbir şey düşünmedim. Buraya gelmemin ve hâlâ burada olmamın nedeni bu düşünceyi aklımdan çıkaramamam."

Bu sefer ısırmadı; onun yerine dişlerini dudağının üzerinde gezdirdi. "Hangisi?"

"O dudakların tadının nasıl olduğunu bilmem gerek."

Bakışları tekrar göğsüme kaydı. "Bu barda ağzımın tadını bilecek tek şey, çıkarken yudumlayacağım su bardağının kenarı olacak."

Bu seksi yabancıyla tur üstüne tur atabilirdim.

"Böyle düşünüyorsun..."

Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı ve küçük halkalı kulak memelerini gösterdi. "Ben de bunu biliyorum."

"Peki ya yanılıyorsan?" Ağırılığımı değiştirdim ve bir yudum daha aldım. "Bu hiç oldu mu?"

"Olumlu hiçbir şey ifade etmeyecek bir karar hakkında-"

Öyle bir karar verecekti ki, çılgılık atmaktan kendini alamayacaktı. Ama ben öyle demedim.

Sözünü kestiğimde, onun yerine "Benimle bir gece geçirmenin olumlu olmayacağını nereden biliyorsun?" dedim.

Yanakları kızardı.

"Benim yeteneklerimi veya gücümü varsaymayın..." Sesim uzaklaşırken bir şey dikkatimi çekti, şimdiye kadar fark etmediğim bir şey. Öne doğru bir adım attım ve elimi uzattım, *dokunmama* isteğimi sürdürmek için bacaklarından birkaç santim uzakta durdum.

"Adın ne senin?"

Parmaklarıma baktı ama onlara uzanmadı. "Önemli değil."

"Neden?"

"Çünkü aramızda isimlere gerek yok."

Onu becermeme izin vermeye niyeti olmadığı için mi?

Yoksa orgazm çılgılığı attığım sürece ne çılgılık attığımın bir önemi olmadığı için mi?

Teyit etmek için "Size nasıl hitap edeyim?" diye sordum.

"*Hmm.*" Kulübün etrafına göz gezdirdi, bakışları yavaşça benimkine döndü. Sonunda parmaklarını avucumun içine bıraktı. Sarsmaktan ziyade okşar gibiydi. "Peki ya kaçan kız?"

Her ne sikişse, onun dokunuşunun hissini tüm vücudumda hissedebiliyordum.

Cildim aşırı ısındı.

Sikim serbest kalmak için zonkluyordu.

Bana ne yapıyorsun?

O da aynı şeyi hissetmiş gibi parmaklarını hızla çekti ve ben de "Ama tam karşımdasın. *Uzakta* değilsin."

"Şimdi öyleyim, evet."

"Yakında olmayacağını mı söylüyorsun?" Hemen yanıt vermeyince, "Adımı öğrenmek ister misin?" diye ekledim.

Başını iki yana salladı. "Dediğim gibi, isimlere gerek yok." Ben de acımasız bir tip miydim?

Bu bir santim bile vermedi.

"Arkadaşlarından birine sorsam nasıl olur?" Etrafımızdaki kadınlardan bazılarının onunla birlikte olduğunu düşünerek etrafımıza bakındım.

Kızlar kulüplere her zaman ikili, üçlü, hatta dörtlü gruplar halinde gelirlerdi. Ama yüzlerini taradığımda hiçbiri bize bakmıyordu. Kadın arkadaşların nasıl çalıştığını biliyordum; kızlarına bir erkek yaklaştığında, yaptığı her hareketi izlerlerdi ve bana bakan tek bir şahin gözü bile yoktu.

"Ne yani, arkadaşlarımı bulamıyor musun?" diye sordu bakışlarım yeniden ona döndüğünde. Göz kapakları daraldı ve bana içime baktığı hissini verdi. "Burada yalnızım."

Yalnız mı?

Kadınlar bunu yapmazdı. En azından benim tanıştıklarım.

Sanki bana söyleyecek önemli bir şeyi varmış gibi eğildi. "Kadınların kulüplere yalnız gitme izni var, biliyorsun. Gidemeyeceğimizi söyleyen bir yasa yok." Doğrulduğunda omuzları hoparlörlerden gelen yeni şarkıyla zıplıyordu.

"Merak" kelimesi yetersiz kalırdı. Onun peşindeydim.

Geçen her anın büyüüne kapılmıştı.

Cooper haklıydı; lanet olası bir tsunami gelebilirdi ve ben gözlerimi ondan ayırmaz ya da yanından ayrılmazdım.

Küçük bir kahkaha attım, bu gece beni şaşırttığı her anı sayıyordum. "Eşsizsin."

Buz mavisi gözleri de öyleydi; daha önce hiç görmediğime emin olduğum bir renk. Mavi o kadar açıktı ki neredeyse beyazdı.

"Eğer beni bu kulüpteki diğer kadınlar gibi, yani onunla aynı kumaştan kesilmiş biri olarak görseydin" -başıyla bizden biraz uzakta dans eden bir sarışını işaret etti- "ya da onu" -bu sefer kızıl saçlı birini seçti- "çok şaşırdım." Sahnenin kenarını kavradı, parmak eklemlerinin rengi hiç değişmiyordu. "Farklı olduğumu biliyordun. Seni buraya getiren de buydu. Ve bu yüzden hâlâ buradasın."

Ona daha yakın olmak istedim.

Yanlışlıkla kolumu onun kine sürtmek.

Saçından bir parçanın burnuma değmesi, havayı kokladığım o kokuları bana vermesi.

"Aşağı gel."

Hâlâ elimde tuttuğum merdivenin envanterini çıkardı. "İstesem bile -ki istediğimi söylemiyorum- kaçışımı engelliyorsun."

"Buna ihtiyacın yok." İçkimi yere bıraktım ve kollarımı uzattım. "Ben seni yakalarım."

"Hayır-"

"Yapamayacağımı mı düşünüyorsun?" Düğmeli gömleğimi çektim ve gömlek kollarımı ve göğsümü sıktı. Cılız bir adam değildim. Bunu görmesi için kıyafetlerimi ayarlamam gerekmedi. Yapım ve duruşum her şeyi anlatıyordu. "Yoksa atlamaktan mı korkuyorsun?"

Sessizdi.

Konuşmaya başladığımızdan beri ilk kez onu suskun bırakmıştım.

"Buna ne dersin? Hayatım üzerine söz veriyorum, düşmene izin vermeyeceğim."

Salıncaktaymış gibi bacaklarını tekmeledi. "Bana Beyaz Atlı Prens olduğunu mu söylüyorsun? Çünkü ayaklarımı yerden kesecek birini arıyor olsaydım, senden benimle dans etmeni isterdim. Ritminiz olduğunu varsayarsak, bu işimi görürdü." Tırnağının köşesini ısırdı. "Bu benim bir zayıflığım."

Ve ilk kez zayıflık göstermişti.

"Tüm ritim bende." Bu sefer güldüğümde, öncekinden çok daha yüksek sesle gülmüştüm. "Ama ben prens değilim."

"Bundan emin misin?" Saçlarını yüzünün bir tarafına doğru çekti ve memesinin üzerinden sarkarak en mükemmel görüntünün yarısını gizledi. "Şimdi bana bir içki ısmarlamayı ve beni kollarına almayı teklif ettin ve beni bu soğuk, mesafeli uykudan uyandıracağını umduğun bir cevap verdin." Göz kırptı. "Haksız mıyım?" Kadın

"Bu bana çok prensvari geldi" demeden önce sadece bir saniyenin geçmesine izin verdi.

Geçmişte ne tür erkeklerle çıktığını merak ettim. Kesinlikle onu şımartan ya da görünüşe bakılırsa faturasını ödeme zahmetine bile katlanan biri değildi.

"Tek istediğim sana bir kadeh şarap, cosmopolitan ya da su getirmek -eğer tercihin gerçekten buysa- ve kollarımda nasıl hissettiğini görmek." Dudaklarımdaki gülümsemeyi hissettim, o kadar sert çekiyordu ki gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım. "Ama her şeyin burada bitmesini istediğimi söylersem yalan söylemiş olurum."

"*Dokunmak yok* kuralımı çiğnemiş olursun."

Onunla bir kez daha göz göze geldik. "Güven bana, buna değer o."

"Senin için."

Bana en sevdiğim şarkılardan birini hatırlattı, ben de "Hayır, benim

Tiny Dancer. *Senin için*." Ona karşı dürüst olabilir miydim? Sadece biraz eğilmişti, yani ona gerçekten ne istediğimi söylersem bir şey kaybetmiş olur muydum? "Bu gece hayatım üzerine yemin ettim zaten, ama bunu bir kez daha yapacağım." İkisinden daha büyük olan alt dudağımı yaladım. "Bu kulüpte, sahnede tek başına dans ediyor olmanın bir nedeni var. Belki de adaya hayatından uzaklaşmak için tek başına geldin. Belki de burada yaşıyorsunuz ve kendinizi müziğin içinde kaybetmek istiyorsunuz. Durum ne olursa olsun, bu sizin işiniz."

Hiçbir şey söylemedi ama gözlerinden ve dudaklarından geçen ifade bana tahminlerimden birinin doğru olduğunu söyledi.

"Seks benim olayım."

En sevdiğim kelimeyi söylediğim anda göz bebekleri büyüdü. İçinde bir şeyleri tetiklemesine bayılmıştım. Ama o, "Bu beni neden ilgilendirsin ki?" diye cevap verdi.

"Çünkü sana dokunmama izin verirsen" -bakışlarımla ayaklarından bacaklarının uzunluğuna doğru okşadım, yavaşça göğsüne doğru yükseldim- "bu deneyim asla unutamayacağın bir şey olacak."

"Seks. Tamamen yabancı biriyle." Gözlerini devirdi. "Kulağa şimdiden unutulabilir geliyor."

"Hey, sana adımı vermeyi teklif ettim. Ama sen istemedin." Sessizlikle karşılaştım. "Şuna ne dersin? Eğer aşağı gelirsen -ve sadece seni yakalamama izin verirsen- ne kadar farklı olduğumu

kanıtlayacağım."
"Nasıl?" "Bir
öpücükle."

Güldü. "Saçmalıyorsun. Bir öpücük mü? Bu bana hiçbir şey kanıtlamayacak."

"Şimdi öyle diyorsun ama seni temin ederim, benimkiler gibi dudakları hiç hissetmedin."

Ayak bileklerini çaprazladı, bacakları hareketsiz kaldı. "Ya kollarından düşersen?"

"İçimden bir ses korktuğunuz şeyin bu olmadığını söylüyor..." Gelgitler değişiyordu.

Kontrol değişiyor.

Dinliyordu. Duyuyordu. Hayal kuruyordu, bunu yüzünden anlayabiliyordum.

Ona ritmim olduğunu söylemiştim. Şimdi, o boşlukları dolduruyordu.

"Gerçekten sadece ağzını ağzıma dayayarak beni seninle yatmaya ikna edebileceğini mi sanıyorsun?" demeden önce gözlerinden duygusallık akıyordu.

"Sanmıyorum. Ben *biliyorum*."

Ve lanet vücudum çoktan hazırды. Sertlik pantolonumun içinde pratik olarak patlıyordu. Arzu parmaklarımın arasından akıp gidiyordu.

"Buraya geldiğin anda seni elbiseme bakarken yakaladım. Güvenimi kazandığınızı düşünüyor musunuz?"

"Yakında neyi yalayacağımı görmek istedim."

Başı yavaş yavaş ileri geri sallandı. "Sen ne..." Ne? Kim değil.

Kelime seçimleri bile ilginçti. "Ben senin dünyanı sarsmak isteyen bir adamım."

"Delirmiş olmalıyım."

"Bunu düşündüğün için mi? Hayır." Kıkırdadım. "Sadece sonunda seni ilk sıraya koyacak birini deneyimlemek istiyorsun."

"Hayır, delirmiş olmalıyım çünkü hâlâ seninle konuşuyorum. Ama yan not, geçmişim hakkında hiçbir şey bilmiyorsun."

Bir anlamda haklıydı. Ama ben ipuçlarını yakalamıştım ve dinlemiştim.

"Bildiğim tek şey benim prens gibi olduğumu düşündüğün, bu da bana hiç bir erkeğin seni kollarına almadığını, sana içki ısmarlamadığını ya da seni şımartmadığını söylüyor. Bu da bana iş sevişmeye geldiğinde onların da aynı derecede bencil olduğunu düşündürüyor."

"Bunu değiştirecek misin?"

"Bebeğim, şu anda kafamdaki düşünceleri dinliyor olsaydın, şu anda olduğundan daha ıslak olurdun." Sevgi sözcüğüne ihtiyaç vardı. Tam cevap vermeye çalışırken sözünü kestim: "Öyle olmadığına beni ikna etmeye çalışma. Öyle olduğunu biliyorum."

"Külotumun içini görebildiğine göre sihirbaz olmalısın." "Bir köpeğin burnuna sahibim ve senin kokunu havada alabiliyorum."

I

Votkamin geri kalanını boşalttım ve boşunu yere bıraktım. "İkimizi de daha fazla bekletme."

Sahnenin kenarına doğru ilerledi. "Bunu yaptığımı inanamıyorum."

"Yapabilirim." Kollarımı kaldırdım ve ona doğru tuttum. "Seni tutuyorum."

Hazır olduğunuzda atlayın."

Kulübün etrafına baktı ve bakışları bana döndüğünde, kendini platformdan aşağı itmeden önce bana hiçbir uyarıda bulunmadı.

Önemli değildi. Fazlasıyla hazırlıklıydım.

Kollarım hemen ona sarıldı ve onu bedenime **y a s l a d ı m**.

Ufak tefekti. Dans ederken bunu anlayabiliyordum. Ama ona bu kadar yakın olduğumda, her santimini taşıdığımda, ağırlıksız hissediyordu.

Düşündüğümünden bile daha mükemmel.

Ve, *kahretsin*, güzel kokuyordu. Tuzlu sahil havası ve limon karışımı.

Onu yere bırakmak istemedim, bu yüzden onu yüksekte tuttum, gözlerine odaklandım, kollarımı sırtında sabitlerken bacaklarını belime doladım.

Vücudu benimkiyle aynı

hızadaydı. Göğüs göğüse.

Yüz yüze.

Bir düşünce zaten oradaydı, ama onu kendime bastırdıkça daha da derinleşti. O kadar yabancı bir düşünceydi ki nasıl kabulleneceğimi bilemiyordum.

Bu kadının başka hiç kimseye benzemediğini söyleyen bir düşünce. "Kuralımı çiğnedin." İçini çekti.

Nefesinde nane ve sıcaklık vardı, teninden yayılan aynı sıcaklık.

"Başka seçeneğim yoktu... tabii seni bırakmamı istemiyorsan." "Beni yere bırakabilirsin."

"Yapabilirim. Ama istemiyorum."

"Yani gecenin geri kalanında bana bu şekilde mi sarılacaksın?"
Omuzlarımın üst kısmına yapıştı.

Gülümsedim. "Şimdiden bütün geceyi benimle geçirmekten bahsediyorsun ve ben daha seni öpmedim bile."

Tiny Dancer'ımla olan çabalarımın eninde sonunda
k a r ş ı l l ı ğ ı n ı alacağımı biliyordum. Haklı çıkmam hoşuma gitti.

"Kastettiğim bu değildi," diye zorladı.

Atladığında uyarıya ihtiyacım yoktu. Kollarım hazırды, bekliyordu.

Ama o ben değildim.

Ve eğer tahmin etmem gerekirse, bu senaryo o değildi. Buraya daha önce bahsettiğim iki nedenden biri için gelmişti.

Sonunda elde ettiği şey bendim - beklenmedik bir sürpriz. Bu yüzden "Seni öpeceğim." deme ihtiyacı hissettim.

Kaşları kalktı, göz kapakları sanki bir hayalete bakıyormuş gibi kalktı. "Burada mı?"

"Evet. İşte."

"Tüm bu insanların önünde mi?"

Kulübün ortasındaydık. Unutmamıştım. Sadece umurumda değildi.

"Evet," diye cevap verdim. "Tüm bu insanların önünde." "Şimdi mi?"

Cevap vermek yerine ilerledim, ağzım onun önünde geziniyordu. "Bana durmamı söyle."

Bekledim.

Bir saniye, iki.

Üç.

Hiçbir şey söylemeyince aramızdaki mesafeyi kapattım, dilim dudaklarını ayırırken onu içime çektim. Onu ilk gördüğüm andan beri arzuladığım tat o kadar baskındı ki inledim.

Tanrım.

Bu sadece bir öpücüktü... ama bu diğer öpücüklere hiç benzemiyordu.

Onun tadı beni tüketiyordu, kollarımdaki hissi ise tamamen baskındı.

Dudaklarımı birleştirip ona söz verdiğim her şeyi vermek için dudaklarımı kullanırken onu belime daha da sıkı bastırdım.

Eğer bu kadını bu gece için tavlayacaksam, ona neden farklı olduğumu göstermeliydim.

Neden tek gecelik bir ilişki yaşamaya değer olduğumu. Neden benim onu istediğim kadar o da beni istemeliydi. Dudaklarımla onun nefes nefese kalmasını sağlayabileceğimi biliyordum.

Amcığından akan ıslaklığı hissedebiliyordum.

Onu öperken yaptığım şey buydu, kalçalarım sallanıyor, ritme göre çalkalanıyor, ona ritmimi gösteriyor, onu itişlerime hazırlıyordum.

Her vuruşta içimdeki ihtiyaç artıyordu. İstek, vücudumda yukarı ve aşağı doğru patladı.

Sikimi onun sıkılığından geçirme arzusu -tam burada, şu anda- beni çılgılık attırmaya yetiyordu.

Dilimi birkaç kez onunkinin etrafında dolaştırdıktan sonra, bana ait olan kokuları, hissi ve tadı, bu em- brace'in onu nasıl bu kadar itaatkâr hale getirdiğini hatırladığımda, geri çekildi.

Gözleri yavaş yavaş açıldı, "Aman Tanrım" derken parmakları dudaklarına gitti. Aynı parmakları ağzının üzerinde gezdirdi, sıktı, bıraktı ve tekrar sıktı. Başını salladı, gözlerindeki bakış "Kanıtlanmış bir nokta" olduğunu vurguluyordu.

O da hissetti, tıpkı hissedeceğini bildiğim gibi.

Ereksiyonumla dalga geçerek ona küçük bir öpücük verdim. "Ve işim bitmeye yakın bile değil."

"Dahası mı var?"

Sesindeki masumiyete güldüm. "Eğer öyle olmasını istiyorsan."

Yutkunmasını ve söylediklerimi anlamasını izledim. Yanağını okşayabilmek için ağırlığını tek koluma verdiğimde gözleri değişti. Başparmağım az önce ırzına geçtiğim ağzı sıyırdı.

"Sana yapmak istediğim daha çok şey var. Bu gecenin bitmesine izin verme." Neden burada olduğunu hâlâ doğrulamamıştı ama cevabı bildiğimden oldukça emindim. "Az önce kendini müziğin içinde kaybettin. Şimdi de kendini benim içimde kaybet."

Göğsü yükseldi, dişleri dudağını hızlıca ısırıldı. "Nerede?"

Evet.

Bu cevap ona bir öpücük daha kazandırdı, bu seferki daha uzundu. Daha yoğun.

Dudaklarını dudaklarımla kenetlerken, bunun nereye varabileceğini düşündüm. Onu odama götüremezdim. Çocuklar her an buradan ayrılabilir ve bizi basabilirlerdi. Seyirci aramıyordum.

Dudaklarımızı ayırdığımda, "Senin yerin mi?" diye fısıldadım.

"Öyle bir seçenek yok," diye hızlıca cevap verdi. "Oda arkadaşlarımdan ikisi de evde."

Buralıydı, doğru tahmin etmişim. Bu da beni onun neden burada olduğunu bildiğime inandırdı.

Ama eğer onun evine gidemiyorsak, geriye tek bir yer kalıyordu. Ayaklarını yere koydum ve parmaklarımı kenetledim. "Benimle gel."

Bizi kulübün içinden geçirirken telefonumu çıkardım ve Cooper'a hızlıca bir mesaj attım.

Eğer yakın zamanda gidecekseniz, Uber'e binmeniz gerek. Parti otobüsü dolu.

Telefonu cebime soktum ve onu dışarı çıkarıp otoparktaki otobüsün yerini buldum.

Sürücü camına ulaştığımda kapıyı çaldım ve açılmasını bekledikten sonra, "Bir saate ihtiyacım var. Yalnız başıma." Cüzdanımdan bir tomar para çıkardım -dört yüze yakın bir miktar- ve şoföre uzattım. "Bir dakika bile erken gelme ve kapının kilitli olduğundan emin ol."

"Anlaşıldı," diye cevap verdi.

Minik Dansçımı otobüsün yan tarafına doğru götürdüm, kapı otomatik olarak açıldı. İçeri girdikten sonra kapı kapandı ve kilidin tıkırtısını ve şoför kapısının çarpma sesini duydum.

Sonunda, sadece ikimiz. Bu düşünce beni yaşayan en mutlu adam yaptı.

Onu arka tarafa getirdim ve uzun sıranın ortasına otururken, onu önüme yerleştirdim.

Etrafına hızlıca bir göz attı. "Bu otobüsü neden aldınız?"

Kalçalarını kavradım ve onu daha da yaklaştırdım. "Bir arkadaşımın bekârlığa veda partisini kutluyoruz. Bir grup arkadaşımla geldim."

Elleri omuzlarıma düştü, gözleri gözlerimdeydi. "Ve bana çılgılık attırmayı planladığın yer burası mı?" Yanıp sönen ışıklar renk değiştirerek yüzüne pembe, mavi, yeşil ve sarı şeritler halinde yayıldı.

Gülümsedim. Renk fırılacağından değil, sorusundan. "Bana meydan okuyormuşsun gibi geliyor."

"Eğer öyleysen, bu bir şeyi değiştirir mi?"

"Yani seni iki yerine üç kez mi boşaltacağım?" Hırladım.
Beklemek dayanılmazdı.
Islaklığına gömülmek istedim.
Dudaklarımı teninde gezdirebilmek için bu çürük elbiseyi
vücudundan çıkarmak.
"Üç mü?" Ofladı. "Bu rekor kırmak olurdu."
Sadece tek bir parmağımla dizinden aşağıya, kemik boyunca ve
uyluğunun iç kısmına kadar iz sürdüm, sıcaklığı hissettiğim anda
durdum.
Nefes aldı, ciğerlerini doldurdu. Havayı içinde tuttu ve bırakmadı.
o.
"O zaman, belki de beş için ateş etmeliyim."
"İmkansız."
Gülümsemem arttı. "İmkansız olmaktan çok uzak."
Elbisesinin alt kısmını sadece bir santim kaldırdım ve ona
Niyetim buydu. Hiçbir şey söylemediğinde, beni durdurmaya
çalışmadığında, kumaşı göbeğinden geçirip askısız sütyeninin ve
köprücük kemiğinin üzerinden geçirmeye devam ettim ve kollarını
içeri çektiğinde, yakındaki bir koltuğa fırlattım.
Dantel bir tanga ve sütyen.
Bizi ayıran tek şey buydu.
"Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun," dedim ona. "Bu
nedenle, neler yapabileceğimi bilmeni beklemiyorum, ama
öpücüğüm sana bir şey öğrettiyse, o da benden asla şüphe etmemen
gerektiğidir. Özellikle de konu seks olduğunda."
Elleri kalçalarına gitti. "Pekâlâ. Kanıtla."
Baharatlı bir kadın. Buna bayılmışım.
Parmaklarımı başımın arkasında birleştirdim, kollarımı büktüm
ve bacaklarımı iki yana açtım. "Şu direğe doğru ilerle." Onun birkaç
metre arkasındaki direğe doğru başımı salladım.
"Etrafında sallanmamı mı istiyorsun?"
"Hayır." Bu fikir çok seksi olsa da kıkırdadım. "Bana hayalini
kurduğum şeyi göstermeni istiyorum."
Parlak metale doğru bir adım attı ve sırtını ona dayadı. Aramızda
yaklaşık bir metre olduğu için daha iyi görebiliyordum.
"Sütyenini çıkar," dedim. "Yavaşça."
Kahretsin, bu vücut.
Göğsünün narinliği. Karnındaki düzlük. Belinin yumuşak
kıvrımları. Kıçının kavisi. Uyluklarının kıvrımı.

Yüzü mükemmel bir son ama aynı zamanda en lezzetli başlangıçtı. "Mmm," diye tısladım sütyenini açıp kuplarını çekiştirirken

Ta ki göğüsleri içlerinden fırlayana, artık kapalı olmamalarına rağmen yüksek ve diri kalana kadar. En muhteşem gözyaşı damlalarıydı ve tam ellerime sığacak büyüklükteydiler, meme uçları sert ve en açık pembeydi. "İşte bu takdir edilecek bir manzara." Kollarımı indirdim, avuçlarım bacaklarımı itti, dizlerime ve kalçalarımın yüksek bir noktasına kadar uzandı.

Ellerimin ona dokunmasını istedim.

Parmaklarımın amına yerleşmesini istiyordum. "Sana dokunmak benim için bir onur olacak." Sütyenini elbisesine doğru fırlattı.

Geriye tek bir şey kalmıştı.

"Şimdi, külotun." Parmaklarımı yerinde kalmaya zorladım. "Onları çıkarmak istiyorum."

Parmakları göbeğinden aşağı iniyordu, o aşağı indikçe nefesim kesiliyor, sikim serbest bırakılmak için yalvarıyordu. Dantelin altında ne olduğunu görmem gerekiyordu. Beni ne bekliyordu. Eğer görüntü beklediğim kadar sıra dışıysa.

Eliyle amını kavrayıp bastırduğunda, boğazımda patlayan o lanet kükremeye engel olamadım. "Fuuuck."

Bu ... her kimse, o benim içindi.

Pantolonumun içinden sikimi kavradım. "Bu iyi hissettiriyor mu?" Bu cevaba ihtiyacım vardı.

Boşalmayı ne kadar istediğini bilmem gerekiyordu.

"Evet."

"Bana amını göster." Bakışlarımı ondan ayıramıyordum. "Neyi becermek üzere olduğumu göster bana."

Avuç içi klitorisinin üzerinde hareket etti ve başı direğe yaslandı, amına baskı uyguladığı gibi saçlarını metalin üzerinde gezdirdi.

Yüz ifadesi zevkle dolduğunda, bedenim ağrıyordu.

Bu güzel yabancıyı arzuluyordu.

Ve sonunda dantelin kenarlarını kalçalarından aşağıya doğru çekip tangadan çıktığında, "Aman Tanrım" diye inledim.

Havadaki kokusunu almak için öne doğru eğildim. Yaklaşmak için.

Ve gözlerimle buluşan, beni ele geçiren şey, lanet olası cennetten daha iyi bir manzaraydı.

Sıkı oval dudaklar klitorisini gizliyordu, güneşin dokunmadığı, bronzluk çizgilerinin kremi farkı gösterdiği et. Tüysüzdü ve ortaya çıkan renk ışıltıları nedeniyle çoktan kayganlaşmıştı.

"Kaçamayan kadın," dedim bakışlarım telaşsızca yükselirken. "İçimden bir ses ihtiyacım olan her şeyin sende olduğunu söylüyor."

Cinsel bir ihtiyaç. Doyurucu. Arzuyla dolup taşıyor ve bana bunun diğerlerine benzemediğini hatırlatıyordu.

Bu da... onun kadar eşsizdi.

"Ve içimden bir ses bir sonraki büyük hatamın sen olduğunu söylüyor." Sesi bir fısıltı gibiydi ve burada bulunma nedenini, onu otobüse götürmeme neden izin verdiğini ve şu anda neden çıplak olduğunu açıklıyordu. "Neye ihtiyacım olduğunu biliyorsun." Durakladı. "Ver onu bana."

Ucunu sıktım. "Buraya gel."

Hala askılı sandaletlerini giyyordu, ben "Dur" diyene kadar yaklaştı.

Benden yaklaşık bir buçuk adım uzaktayken kendimi koltuğun ucuna doğru ittim ve dizlerimin üzerine çöktüm. Ellerimi kıçına doladım, alt kısmını tuttum - kavramamı kaldırabilecek daha etli kısım - ve gözlerimizi kilitli tutarken ağızım açıldı.

"Seni koklamak istiyorum." Bakışlarını tutarak, yüzümü amının üzerine gelene kadar hareket ettirdim. Birkaç santim uzakta durdum. "Seni yaladığım an duramayacağım."

"O zaman yapma."

Burnum en uzun, en derin nefesi aldığım klitorisine dayandığında yüzümde bir gülümseme belirdi. "Siktir," diye kükredim. "Çok tatlısın." Tekrar nefes aldım. "Çok tatlısın."

Birdenbire benim olana kadar istediğimi bilmediğim bir kokusu vardı ve onu ne kadar çok arzuladığımı fark etmemi sağladı.

Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

"Tadının da aynı derecede güzel olup olmadığını merak ediyorum." Dilim dışarı kaydı ve dudaklarının arasından geçirerek klitorisinin üzerinde gezdirdim. "Ve sen ... *siktir*."

Parmakları saçlarıma daldı ve saç tellerini büyük bir güçle tuttu. "Ohhh."

"Hoşuna gitti mi?" Onu tekrar kaydırmadan önce bir cevap beklemedim. "Daha ister misin?"

"Yesss!"

Sadece tatmıyordum.

Ya da sadece

yalamıyordum.

Yemek yiyordum.
Tadını çıkarıyordum.
Sonra da tıkmaya.
Doyamadım.
Tatmin olma noktasına ulaşamadım çünkü o n u n tadı, kokusu...
bunlar beni körüklüyordu.
Benimle alay ettiler.
Beni bir bağımlıya dönüştürmüşlerdi ve ben uyuşturucumla ziyafet çekiyordum. Dilimle üçüncü bir tur ve dördüncü bir tur attım, üstünü fiskeledim,
ileri geri dönerek ağır, şehvetli bir desen oluşturuyor.
Ben yedikçe o da amını yüzüme doğru daha sert bir şekilde kaldırıyor, her darbemden sonra kalçaları sallanıyordu.
"Bu inanılmaz bir his" -bir nefes verdi- "inanılmaz."
Üç kez orgazm olabileceğini hiç düşünmemişti.
Bir tanesini devirip ona ne kadar yanıldığını göstermek üzereydim.
Elim bacaklarının arasına düştü, ağzımın bıraktığı ıslaklığı yaydı ve onunla karıştırdı, parmağımın ucu darlığını araştırdı.
"Siktir!"
Onun küfürlerini duymak beni daha da tahrik etti; daha da derine soktu. Ayrıca, amının ne kadar sıcak olduğunu hissetmek için sabırsızlanıyordum.
Sıcak beni sardığında tırnağımı biraz geçmiştim. Darlık.
Lanet olsun.
Sikimin üzerine o kadar rahat oturacaktı ki. Zar zor bekleyebildim. Ama önce yapmam gereken bir şey vardı.
Çenem zaten bacaklarının arasındayken, yüzünü daha iyi görebilmek için kıkına doğru eğdim ve hızımı artırırken heyecanını izledim. Dilimi üzerinde gezdirdim, parmağımı gidebildiği kadar yukarı çıkardım. Ama sadece ucundan boğumuna kadar sokmadım; bileğimi karnına doğru kıvrıarak o noktayı buldum.
Onu bu hale getiren.
"Aman Tanrım!" diye bağırmasına neden olan.
Boşalmasına saniyeler kalmıştı. İçten içe kasıldığını hissedebiliyordum. Islaklığı kalınlaşıyordu. İnlemeleri artıyor, her nefes verişinin sonunu gittikçe yükselen bir şarkıya dönüştürüyordu.

Ama gözümü alamadığım şey onun yüzüydü.

Gözlerindeki açlık.

Dudaklarındaki memnuniyet.

Yayılan muhteşemlik.

Ve tam başı geriye yaslanıp boynu uzatarak bana o güzel boğazını gösterdiğinde, "Yala onu!" diye bağırdı. Daha fazla hava aldığında, "Evet!" diye ekledi.

Midesi ürperdi.

Kalçaları bana doğru ilerledi ve hareket etmedi.

İşte o zaman ona ağzımın yapabildiği tüm hızı ve gücü verdim, parmağımı içinde bırakıp G noktasının etrafında döndüm.

"Ahhh!" Saçlarıma yapıştı. "Fuuck!"

Durmadım. Yavaşlamaya bile çalışmadım.

Yalamaya devam ettim.

Dönüyor.

Bağırması sonunda kesildi, midesi sakinleşti ve vahşi görünen dudaklarıyla bana bakıyordu.

Onu ağzımdan silmedim; yutarken başımı sallayarak yaladım.

"Bunu tekrar yapmak istiyorum."

"Şimdi mi?"

Başımı salladım.

"Yani, hayır demezdim. Bunun ne olduğunu açıklayabilir miyim bilmiyorum ama neye sahip olmayı tercih ettiğimi söyleyebilir miyim?"

Bu ifade neden bu kadar ateşliydi? "Söyle bana," diye gürledi dudaklarım.

Sandaletini kaldırdı, dizlerimin arasına sıkıştırdı ve kesem ayağının üstünde durana kadar yavaşça kaldırdı. Taşaklarımı uzunlamasına ovuşturdu ve sonra ayakkabısının altını şaftımın üzerine koydu. Tepeden tabana doğru ilerlerken sertçe bastırmadı. Yumuşak ve baştan çıkarıcıydı. "Ben de bunu istiyorum."

Onun muhtaçlığı patlamak isteyen bir yapıya neden oluyordu.

Elimi cebime attım ve iç kapağında birkaç prezervatif sakladığım cüzdanımı aldım. Ayağa kalkıp folyonun korneğini yırtarken, "Bana bunu ne kadar çok istediğini göster" dedim.

Hiç vakit kaybetmeden gömleğimin düğmelerini açtı ve fermuarımı indirdi, boxer külotumu indirmedi önce ayakkabılarımla birlikte her ikisinden de çıkmama yardım etti. Çömeldikten sonra

"Güzel vücut" dediğinde bana bakıyordu. Sonra bakışları sikime odaklandı. "Ve... siktir."

"Bunu sen istedin. Bunu sen istedin." Uzun boyu pompaladım. "Her santimini alacaksın." Prezervatifi ona doğru tuttum. "Bu şerefe nail ol."

Ellerini üzerimde
istedim. Tutuşunu
hissetmek istedim.

Bu gece tam olarak ne alacağını yakından ve kişisel olarak görmesini istedim.

Ucunu tepeme doğrulttu ve lastiği dikkatlice şaftımdan aşağı yuvarladı. Sağlamlaştırdıktan sonra yavaşça gözlerimin içine baktı. "Lütfen beni kırma."

"Bana güven, bunun her saniyesine bayılacaksın." Hızla kollarının altına uzandım, onu havaya kaldırdım ve daha önce oturduğum koltuğa yerleştirdim. Bacaklarını belime doladım ve ucum amına değene kadar yaklaştım. "Kendini çok iyi hissedeceksin."

Ben olsam öylece içeri dalmazdım.

Pisliğin tekiydim ama acı çektirmek bana göre değildi.

Bu yüzden, ıslaklığının içinde santim santim ilerlerken, seslerine kulak verdim, yüz ifadesini aldım, kaldırabileceği bir hızda ilerledim. Ve tüm bu süre boyunca klitorisini ovuşturdum, en ucuna dokundum, başparmağımı etrafında döndürdüm.

Kollarını koltuğun arkasına doğru açmış, dişleri alt dudağını rehin almış bir halde, "Yesss. Şaka yapmıyormuşsun. *Bunun* her bir parçasını seviyorum."

Tamamen gömülmüştüm.

Amı o kadar ıslaktı ki üzerime damlıyordu. Sıcaklık kavurucu bir seviyedeydi.

Daha önce hiç hissetmediğim bir darlık.

Eğer mükemmel bir his varsa, o da buydu.

"Sen" -bir inilti sözcüklerimin yerini aldı- "hayal bile edilemezsin."

Çünkü bu gece bunu kaç kez düşünmüş olursam olayım, bu kadar inanılmaz bir şey hayal edemezdim.

"Daha iki orgazmın var ve muhtemelen sadece elli dakikan kaldı ve sanırım bu dakikaların her birine ihtiyacın olacak. Tik tak."

Eğer bu kadar tahrik olmasaydım, gülerdim.

Bu kadın... *kahretsin*, o başka bir şeydi.

Ve ona ne olduğumu gösterecektim.

Kalçalarımı geri çekerek amından çıktım ve tekrar içeri girdim, başparmağım klitorisinin üzerinde kalarak ona her iki açıdan da sürtünme sağladı.

"Bu"-durup pantolonunu çıkardı-"inanılmaz."

Zar zor deniyordum. Bu sadece onu cüsseme ve gücüme alıştırmamanın bir yoluydu.

Ona gerçekten nasıl bir his olduğunu göstermek için kalçalarımı döndürdüm, böylece ona sadece düz bir şekilde nüfuz etmiyordum; yanlarına vuruyordum, klitorisine sürtünüyordum.

Bu müthiş bir kombinasyondur.

"İşte bu," diye tısladım. "Şu anda çok ıslaksın."

Bir vuruşta farkı hissettiğini anlayabiliyordum. Nefes alış verişi daha da hızlandı; tırnakları uyluklarımın arkasına uzandı ve derime saplandı.

Acıyı sevdim.

Bana verdiği her şey hoşuma gidiyordu. Daha fazlasını istedim.

Ben de daha hızlı gittim. "Evet!"

diye bağırdı.

Daha sert pompaladım.

"Evet!" diye tekrar bağırdı.

Ve ikinci orgazmın gelmeye başlamasını, zirveye yaklaşırken vücudunun sertleşmesini, gözlerinin kapanmasını, tırnaklarının daha da içeri girmesini izledim.

"Ver onu bana." Kalçalarımı yukarı doğru eğdim, daha önce yaptığımdan daha hızlı gidiyordum. "Onu görmek istiyorum." Belini tuttum ve içinde zıpladım. "Onu hissetmek istiyorum."

"Evet!" diye bağırmaları sadece birkaç hamle sürdü. Nefesi kesildi, "Siktir!"

Bir saniye sonra karnında dalgalanmalar başladı, kalçaları benimkilerin etrafına dolandı, vücudunun kontrolünü kaybettiği için sırtı yavaş yavaş koltuğa doğru alçaldı.

Onun kaybettiğini

ben aldım. Ben

hükmettim.

Kendi orgazmımı engellemek için elimden geleni yaptım ama bu hiç de kolay değildi. Amcığı beni içine hapsetmiş, her dalışımda daha da ıslanıyordu.

"Kahretsin," diye inledim onun kıvranışını izlerken - kesinlikle şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şeydi.

"Aman *Tanrım*," diye nefes verdi. "Nasıl nefes alacağımı hatırlıyor muyum bilmiyorum."

Onu kollarıma alıp direğe doğru götürmeden önce aynı ivmeyi kullanarak birkaç kez daha dürttüm ve sırtını direğe yaslayarak dengeledim. "İkisi gitti, biri kaldı."

"Yapamam."

Dudaklarım onunkilerin önünde gezinirken sert bir kahkaha attım. "Yapacaksın." Hâlâ bana sahip olan o zengin tadı hatırlatmaya ihtiyaç duyarak ağızlarımızı birbirine yapıştırdım ve geri çekildiğimde, "Ve bu gerçekleştiğinde, birlikte boşalacağız" dedim.

İki eliyle başının üstündeki metali kavradı ve ben belini tutarken, kendimi öne doğru uzattım ve beni her yerde hissetmesini sağlamak için birkaç daldırmada bir kalçalarımı döndürerek önceki gibi aynı hızda devam ettim.

Başparmağımı klitorisine koymak yerine, aletimin üzerindeki kısa, kesilmiş kıl parçasını kullandım ve ona her girdiğimde, vücudumun o sert kısmı onunkine sürtündü.

Tahrişe neden olmadı; uyarıma neden oldu.

Ve onu hissettiğinde, "Oh!" diye mırıldandı. Yarı şaşırmış, yarı sakinleşmiş bir yanıtı bu.

Yüzüme yayılan gülümsemeye engel olamadım. "Her zaman haklı olduğumu anlamaya başlıyorsun."

"Vücudumu nasıl bu kadar iyi tanıyorsun?"

Seksi benim kadar arzuladığınızda, partnerinizin de aynı derecede iyi hissetmesini isterdiniz. Aynı şekilde tahrik olmasını. Memnun olmasını.

Cevap basitti.

Dinledim.

Sadece ağızıyla çıkardığı seslere değil, aynı zamanda vücudundan gelen seslere de.

Hareketlerini analiz ettim.

İçinde neler olduğunu duydum.

Ve neye ihtiyacı olduğunu belirlediğimde, yerine getirdim.

"Çünkü önemsiyorum. Çünkü bilmek istiyorum. Çünkü bu gece hiçbir şey beni seni tekrar tekrar boşaltmaktan daha fazla tatmin edemez."

Amı karşılık verdi.

Daha da ıslandı.

Daha sıkı.

"Ben geliyorum-"

"Biliyorum," diye homurdandım. "Bunu hissedebiliyorum."

Elleri direği bıraktı ve kollarını boynuma doladı. Kendini yukarı kaldırmak için omuzlarımı kullanarak benimle birlikte hareket etmeye başladı, benimle ortada buluştu, ben iterken atladı.

"Siktir." Kamburlaştım. Çırpındım. Etrafımda nasıl bağlandığını hissettim ve "Beni sağıyorsun" diye inledim.

Son kelime ağzımdan çıktığı anda kulaklarım çığlıklarla doldu. Bu çığlıklar sadece kulak zarımı delmekle kalmadı, aynı zamanda kendi orgazmımı da tetikledi.

Patlama toplarımnda başladı ve hızla şaftıma yayıldı, patlama ucumdan vurulmadan önce en yoğun sivri uçlara doğru inşa edildi. "Fuck yesss!" Onu olabildiğince sert tuttum, dölünün içinden kayarak prezervatifi ikinci ve üçüncü bir yük ile doldurdum.

Yavaşlamadan önce vücudunun bana bittiğini söylemesini bekledim.

Yüzlerimiz birbirine o kadar yakındı ki, birbirimizin havasını soluyorduk.

Sonunda tutamaklarımız gevşiyordu.

Bedenlerimiz tamamen durma noktasına geliyor.

"Üç." Ona hızlı bir öpücük verdim. "Bir prezervatifim daha var. Dörde çıkabiliriz."

"İçimden bir ses o saate yaklaştığınızı söylüyor ve"-bileğine baktı-"yine de gitmem gerekiyor."

Bunun bitmesini istemedim. İkinci bir raunt istedim.

Üçüncüsünü.

Sabah uyandığımda onu tekrar tatmak istiyordum.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordum.

Yüzüne bir sırtıma yayıldı ve kıpırdandı - önce yavaşça, sonra ben onu yere bırakmaya razı olana kadar biraz daha sert.

Hemen kıyafetlerine yöneldi, tngasını yukarı çekti ve sütyenini tutturdu, her şey yerine oturana kadar elbiseyi gövdesinden aşağı çekti.

"Ben sadece...

gitmeliyim." Hemen

ardından ayrılıyor.

Bu farklıydı. Çünkü o hep bendim.

Telefonumu çıkardım ve yeni bir Kişi yükleyene kadar ekrana

birkaç kez dokundum. "Neden bana numaranı vermiyorsun-"

"Numara yok."

Cevabı bir tokat gibiydi. Beni gerçeğe döndüren bir tokat. En son ne zaman bir kadından numarasını istemiştin?

Marley mi?

Peki bu kaç yıl önceydi?

Neden sadece onunkini sormuştum? Hiç yapmadığım bir şey olduğu halde neden onunla iletişime geçmeye çalışmıştım?

Bu hiç istemediğim bir şeyken mi?

Yine de kendimi "Neden numaralarımızı paylaşmıyoruz?" derken buldum. "Aynı sebepten dolayı isimlerimizi paylaşmadık." Onu yerleştirdi

Elini göğsüme koydu, sanki bir bebeğin sırtını yatıştırır gibiydi.

"Çünkü onlar önemli değil. Bu... sadece buydu. Bir gece, ve"- gülümsedi

-"Çok güzel bir geceydi."

Güldüm.

Bu bir şaka mıydı?

Gerçekten ciddi miydi?

Nasıl benim oyun kitabımdan bir hareket çekiyordu?

"Haklısın, kendimi kesinlikle senin içinde kaybettim." Parmak uçlarına doğru eğildi ve dudaklarını dudaklarıma değdirdi. "Senden şüphe ettim ve sen beni haksız çıkardın."

Kapıya doğru yürüdü ve yan taraftaki bir düğmeye basarak kapıyı açtı.

"Bir saniye bekle," dedim, ona doğru bir adım atarak, prezervatifin aletimin yarısına kadar sarkmış olmasını umursamadan. "Öylece gidiyor musun?"

İlk basamağı inerken omzunun üzerinden bana baktı. "Ve sen beni takip etmeyeceksin." Parmaklarını havaya kaldırdı ve bana hafif bir el salladı.

Ona ulaşmak için merdivenlere yöneldiğimde gitmişti.

iki

Brooklyn

I *Evimizin nasıl bu kadar dağınık olduğunu anlamıyorum,* diye düşündüm mutfak lavabosunun önünde durup bir bardak su doldururken ve taşan tabaklar.

Ama ben anladım.

Bu mutfak -hayır, tüm evimiz- farklı programlarda çalışan üç kadının, teknik olarak sadece bir kişi tarafından kiralanması gereken küçük bir villayı paylaşmasının sonucuydu.

Ama dört yıl önce kira kontratını imzaladığımız andan beri Bray kadınları yedi yüz metre kareyi bizim için kullanmaya kararlıydılar.

Ayrıca, Kauai'nin Güney Kıyısı'nda paramızın yettiği tek yerdi ve yine de her ayın başında tüm faturalarımızı ödemek için mücadele ediyorduk.

Hawaii neden bu kadar pahalı olmak zorundaydı?

Suyumdan ilk yudumu aldığım da oturma odasında bir hareket duydum. Çarşafların kıpırdanmasını parmak uçları takip etti. Kapıya baktım, kendimi hangi kız kardeşin içeri gireceğine hazırladım, kulüpten döndüğümde sessiz olmak için çok uğraştığımdan birini uyandırdığım için suçluluk hissettim. Mutfak ve banyo, oturma odamıza/ortak yatak odamıza kapalı olan tek iki oda olduğu için, kim olduğunu görmek için köşeyi dönene kadar beklemek zorunda kaldım.

Koyu kahverengi buklelerin yuvası görüldüğü anda bir yudum daha aldım ve Jesse'nin ağzından soruların dökülmeye başlamasını bekledim. Ortanca kız kardeşim meraklı olandı. Clementine, el- dest, anaç bir tipti.

Ben hâlâ lavabonun yanında dururken Jess beni süzdü ve sessizce buzdolabına gidip bir kutu çıkardı. Kapağını kaldırdı ve ağzına soğuk bir patates kızartması attı. "Kulüp nasıldı?" Çiğnemenin ortasında kutuyu bana doğru tuttu.

Strafordan iki patates kızartması çıkardım, uçları daha önce birinin içine sıkıldığı ketçap yüzünden çoktan ıslanmıştı. "Eğlenceli."

"Eğlenceli miydi?"

Patates son derece kuruydu, soğuktan sertleşmişti, ortası tanecikli, jel benzeri bir dokuya sahipti ve suyumu yeniden doldurmak zorunda kalmama neden oldu.

"Bu yüzden haftada iki kez gidiyorum, eğlenmek için."

Kulüp gerçekten hiç konuştuğumuz bir şey değildi. İkisi de geç saatlere kadar çalışıyor olsalar da ben eve geldiğimde her zaman uyuyor olurlardı ve ben de sabah onlar kalkmadan işe giderdim, dolayısıyla onları tekrar gördüğümde daha önemli bir şey konuşuyor olurduk.

"Hâlâ neden gittiğini anlamıyorum." Dudağındaki ketçap damlasını sildi. "Bana hiç mantıklı gelmiyor."

Musluğu kapattım ve onunla yüzleştim. "Neyi anlamıyorsun?"

"Neden yalnız gidiyorsun? Eğer izinli olduğumuz bir gece seçseydin, giderdik. seninle birlikte. O zaman neden hepimizin gidebileceği bir akşam seçmiyoruz?"

Kız kardeşlerimin anlamasını beklemiyordum. Hiçbir şeyi yalnız yapmazlardı. Hatta aynı restoranda çalışıyorlardı.

Sahtekârlık yapıp başka bir yerde iş bulmayı seçtiğimde de bana kızmışlardı.

Ailenin bebeği olmama rağmen en bağımsız olan bendim. Üçüncü bir çocuğun basmakalıp özelliklerine asla uymadım. Daha çok tek çocuk gibi davrandım.

Ve bu çoğu zaman, bu gece olduğu gibi, kız kardeşlerimi çılgına çevirirdi.

Paket servis kutusunun içine uzandım, bu sefer bir hamburger köşesi çıkardım. Vıcık vıcık olmuş ekmeği soydum ve eti mideye indirdim. "Hepimizin bir şeyleri var, Jess. Sen sörf yapıyorsun. Clementine koşuyor. Ben dans ederim."

"Ama beni rahatsız eden yalnızlık kısmı." Başını salladığında, bukleleri gözlerine doğru kaydı ve onları geriye atma zahmetine girmede. Hareketin esintisi bana tuzlu hava kokusu gönderdi, ne kadar duş alırsa alsın ona yapışan bir koku. "Kulüpler diğer kızlarla birlikte gittiğin yerlerdir. Gezinecek çok şey var. İçkiler-"

"Ben orada içmem."

Bir tavuk nugget'ının köşesini ısırıldı. "Dans-"

"Uygun bir sahne bekliyorum ve eve gitmek için ayrılana kadar sahneden inmiyorum."

Bu gece bir istisnaydı. Bu gece... tüm kuralları yıkmıştı.

Bu düşünce vücuduma bir ürperti dalgası gönderdi.

Nefes almayı zorlaştıran bir dalga.

Öyle bir dalga ki Jesse yakından baksa neredeyse çıplak olan vücudumdaki tüylerin diken diken olduğunu görecekti.

"Tamam," diye inledi. "Peki ya park yeri? Bir kadının arabasına giderken kaç kez soyulduğunu ya da daha kötüsünü yaşadığını biliyor musun?"

"İyi aydınlatılmış." Kolunu tuttum, onu rahatlatmaya çalışıyordum ki bu konudan uzaklaşabilelim. "Yemin ederim, sorun yok."

Siyah çerçeveli gözleri kısılmıştı; yatmadan önce makyajını silmeye zahmet etmemişti. "Tabii"-başını eğdi, bakışlarımı analiz ediyordu-"orada biriyle buluşacaksın. Ve gerçekten yalnız değilsin. Ve henüz bizi onunla tanıştırmak istemiyorsun." Nefesi kesildi. "Hepsi bu, değil mi?"

"Ha! Hayır. Yaklaşamadım bile." Son külçeyi çaldım. "İkimiz de bakmadığımı *ve bunlarla* ilgilenmediğimi biliyoruz."

"Ama elbise." Belimi kavradı, beni nasıl sardığını göstermek için kumaşı düzeltti. "Sahip olduğun en seksi şey bu."

Aynı zamanda sahip olduğum tek elbiseydi.

Kulüpte giymemin nedeni de içinde dans etmenin çok rahat olmasıydı. Pamuklu kabuk beni şort ve kot pantolonlar gibi kısıtlamıyordu.

"Kıyafetin neden yanıltıcı olduğunu anlıyorum ama bir erkeği etkilemeye çalışsam saçım ve makyajım için biraz daha çaba göstermez miydin sence?"

Kulübe gitmeden önce sadece saçlarımı hızlıca taramış, kirpiklerime tek bir rimel sürmüştü ve dudaklarıma ince bir kat parlaticı sürmüştüm.

Hepsi olmasa da çoğu muhtemelen etkisini yitirmişti. Dans ederken terlediğimden. Ve *ondan*.

Karıncalanmalar geri dönmüştü, kaslarımı eskisinden daha da sert bir şekilde tıngırdatıyordu.

Bu gece ne halt ettim ben?

O lezzetli yakışıklı yabancı, yaptığım şey buydu.

VIP salonunda onu fark ettiğim andan itibaren onu tamamen karşı konulmaz bulmuştum. Parıldayan bir zümrüt rengine, çok çekici yeşil gözleri vardı, beni tutan ve bırakmayan bir bakışı vardı. Koyu kahve rengi saçları, ön kısımları dışında kısa tuttuğu ve bir noktaya kadar jölelediği saçları, kalın ama bakımlı bir sakalla kaplı aşırı kare bir çenesi vardı. Seksi ve dolgun dudaklar, benimkine **d e ğ d i ğ i** anda beni tüketen bir ağız.

Bu, tüm kaslarımda, kemiklerimde, hatta kanımda bile bir kıvılcıma neden oldu.

Ve vücudu. Oh adamım, bu tamamen farklı bir seviyedeydi. Her biri o kadar belirgin ki sanki kayadan oyulmuş gibiydi.

Elleri o kadar büyüktü ki beni bir battaniye gibi örtüyordu ve beni tuttuğunda kendimi bir tüy gibi hissediyordum.

Daha önce hiç tüy gibi
hissetmemiştim. Ve o sik, *aman*
Tanrım.

Uzunluğu. Çevresi.

Beni becerdiği güç ve kuvvet. Tekrar ıslanmıştım.

Ama bunun yüzümde görünmesine izin veremezdim çünkü Jess hala üzerimde olan makyajımın envanterini çıkarıyor, patates kızartması yerken beni inceliyor, sanki ondan sakladığım parçaları birleştirmeye çalışıyordu.

"Sanırım biraz daha fazla çaba harcarsın, evet." Sonunda ayrıldı, buzdolabından ketçap şişesini aldı ve kutuya biraz daha sıktı. Gözleri bana döndüğünde, "Ama anlayamadığım bir şey var ve sen bunu kesinlikle söylemiyorsun, ben de bu işin aslını öğreneceğim" dedi.

Haklıydı; kulübe yalnız gitmemin diğer nedenini onlara söylemedim.

Dans bunun önemli bir parçasıydı. Yapmayı sevdiğim şeydi. Ama dahası da vardı.

Bunun destansı bir sürpriz olmasını bekliyordu. Aslında ortada destansı bir şey yoktu.

Cevap strestti. Bu his -göğsümdeki o gerginlik yumağı, beni ele geçiren ve ne olursa olsun bırakmayan zayıflatıcı tutuş- işte bu yüzden gittim.

Neden yalnız gittim?

Neden o sahnede durduğumu... Sorulara cevap vermek, sorumluluklarımı düşünmek ya da hareket etmek ve müziğin bedenimde yarattığı titreşim dışında herhangi bir şeye odaklanmak zorunda değildim.

Clementine oturma odasından/yatak odasından, "Ve bu sebep her neyse -bizden sakladığın- beni gerçekten endişelendiriyor," dedi.

Seslerimizin oraya taşınmasına şaşırmadım.

Gözlerimi devirerek ağzımda su çalkaladım.

En büyük kız kardeşim bize katıldığında, ellerini saçlarında gezdirdi - şu anda ağartılmış sarı bir pixie kesimi, ya şu anda onu çekme şeklinden ya da üzerinde yattığı yastıktan dolayı her yönden diken diken olmuştu. Clem saçına duvar boyası gibi davranır, sürekli tonunu değiştirirdi. Yıllar boyunca bir gökkuşağı rengine bürünmüştü. Son zamanlarda şekli ve uzunluğuyla oynamaya başlamış, hepsini kendisi yapmıştı.

Şimdi ikisi de beni sorguya çekmek üzereyken, kendimi tezgahın dağınık olmayan tek bölümüne çektim ve bardağımı bacaklarımın arasına koydum.

Eğer bu yangını söndürmezsem,
yayılacaktı. Çabucak.

Kız kardeşlerimin nasıl çalıştığını çok iyi biliyordum.

"Beni dinleyin," diye başladım. "İkinizin de endişelenmesi için bir neden yok. Gidiyorum, birkaç saat dans ediyorum ve eve geliyorum."

Küçük odada bedenlerinin kaplamadığı alanı kişilikleri kaplıyordu. Varlıkları açık havanın her zerresini dolduruyordu.

"Gerçekten, başka bir şey yok."

Son birkaç aydır kulübe gidiyordum. Bunu neden birdenbire olduğundan daha büyük bir mesele haline getirdiklerinden emin değildim.

"Restoranımızdaki garsonlardan biri geçen gece saldırıya uğradı. Lihue Havaalanı'nın yakınındaki bardaydı - bahsettiğim yeri biliyorsunuz." Başımı sallamamı bekledi. "O zamandan beri seni her gördüğümde sana söylemeyi unuttum. Ve şimdi, yine kulübe gittin. Yine tek *başına*."

Demek Jess'in soyulmaktan ya da daha kötüsünden söz ederken bahsettiği şey buydu.

"Asıl endişe verici olan yalnızlık kısmı," dedi Clem.

"En çok yalnızlığı seviyorum," diye fısıldadım.

Clem, Jess'in son kızartmasını yedikten sonra doğrudan önüme geçti ve ellerini kalçalarımın koydu. "Neler oluyor, ufaklık?"

Prematüre doğduğum için doğduğumdan beri kullandığım bir lakaptı.

"Bakalım," diye iç geçirdim. "Mezun olmama iki ay var." Cığerlerimi tekrar doldurmak istedim ama zaten kapasiteleri dolmuş gibi hissediyordum. Sıkışık. Şu andan itibaren o zamana kadar yapmam gereken her şeyi zihnimde sayarken içimi bir endişe dalgası kapladı. "Önümde bir sürü proje, ödev ve sınav var. Dönem sonuna kadar her şeyin tamamlanması gerekiyor, sonra da

finaller için çalışmam gerekiyor. Annem ve babam mezuniyetim için gelecekler ve o zamana kadar bu evin temizlenip düzenlenmesi gerekiyor ki uyuyabilecekleri bir odaları olsun." Onlara ters ters bakarak bu konuda yardımcı olacaklarını bildirdim. "Ve tüm bunlar biter bitmez, iş aramaya başlamam gerekiyor."

Jess'in kara kaşları havaya kalktı. "İşyerinde çalışmaya devam etmeyeceksin
."

"Hayır."

Bu sadece beni yemekle kalmayan, aynı zamanda ısırırken dişlerini kullanan kısımdı.

Jess boş kutuyu çöpün üzerine koydu - zaten fazlasıyla dolu olan ve ön taraftaki teneke kutuya konması gereken bir poşet, böylece to-go kabı her an düşme tehlikesi olan bir mısır gevreği kutusunun üzerinde dengede duruyordu. "Orada yeni bir görev için başvuracağınızı sanıyordum. Ya da terfi?"

Benim işim.

Haftada otuz saat çalışıyordum ve her birinden nefret ediyordum. Gerçek pozisyon korkunç olduğu için değil, çalıştığım şirket beni ciddiye almadığı için. Yirmi iki yaşındaydım, bir öğrenciydim. Hayatın hiçbir alanında deneyimi olmayan biriydim, onlara göre ne biliyordum ki?

"Şirket içindeki diğer pozisyonlar için sayısız kez başvurdum. Her seferinde reddedildim. Bu yüzden yoluma devam ediyorum. Siktir et onları."

"Neden şimdi gitmiyorsun?" Clem önerdi. "Okul bitmeden önce kendine biraz nefes alma fırsatı ver ve yapman gereken her şeyi tamamla. Bu şekilde çok bunalmazsın." Saçımın bir tutamını parmağının etrafında döndürdü, aynısını diğer tarafa da yaptı ve sanki ikisinin de aynı uzunlukta olup olmadığını kontrol ediyormuş gibi uçlarından çekti. "Bu sana okula konsantre olman için çok daha fazla zaman kazandıracak ve bu sorumluluktan kurtulduğunda iş başvurularına başlayabilirsin."

Soru sormanın (Jess) ve şefkatli davranmanın (Clem) yanı sıra, profesyonel sorun çözücüler olmak için de çabaladılar.

Ama stresimi çözecek birini aramıyordum.

Ayrıca, ikisi de benim yerimde olmamıştı. Liseden sonra doğrudan işe girmişler, Büyük Ada'da iş bulmuşlardı ve ben on sekiz yaşıma geldiğimde, üçümüz ailemizin evini terk edip Kauai'ye taşındık çünkü burada daha fazla para kazanabileceğimizi düşünüyorlardı. Hemen online bir lisans programına kaydoldum.

Hawaii Üniversitesi aracılığıyla, her sömestr tam bir ders yüküyle doluydu. Yaz aylarında daha fazla ders aldım, böylece dört yılda mezun olabildim, işletme alanında uzmanlaştım ve yönetim ve finans alanlarında çift yan dal yaptım.

Bir hedefim vardı.

Bunu başarana kadar durmayacaktım.

Ama kız kardeşimin şimdi bırakmamı önermesi kesinlikle gülünçtü.

Nasıl yaşayacağım? Faturalarımı nasıl ödeyeceğim?

Geri dönmek için bir birikim hesabım yoktu.

"Bırakmak imkânsız," dedim ona. "demem gereken üçte bir kira, araba taksiti ve faturalar var ve yemeği gerçekten çok seviyorum, iki ay yemek yemeden duramam." Kredi kartı borcumdan ya da mezun olduğum anda devreye girecek olan ğrenci kredilerimden bahsetmemiştim.

Çok fazlaydı.

Ugh.

Kendimi tezghtan aşağı ittim ve iki kız kardeşin etrafından dolanarak buzdolabını karıştırdım. Hepimizin evde olduğu nadir durumlar için sakladığımız votka şişesini buldum ve Jess bize meşhur votka limonatalarından birini ikram etti. Suyumun kalanını yudumladım ve bardağa birkaç kadeh içki doldurup dudaklarıma götürdüm, içki boğazımdan aşağı inerken yanıyordu.

Kız kardeşlerimin gözlerini üzerimde

hissede biliyordum. Beni

yargılıyorlardı.

Muhtemelen benim için her türlü alternatif seçeneği bulmaya çalışıyordu. "nmzdeki iki ay boyunca sana yardım etmeye çalışabiliriz."

Clementine başladı. "Belki kiranın bir kısmını karşılayabiliriz-"

"Hayır." Bir yudumdan fazla zaman geçmeden

Brooklyn'i kurtarma moduna geçti. "Bunu yapmayacaksın. Ben hiç sadaka almadım ve şimdi de almayacağım. İyi olacağım."

Zihnimi her şeyden arındırmak için haftada iki kez kulübe gitmeye devam etmem gerekiyordu. Eğer bu duraklama olmasaydı, karanlık bir yerde olurdu.

Ama bu gecenin tekrarlanması da istemezdim.

Her ne kadar bu kaçış şimdiye kadar yaşadığım en iyi kaçış olsa da -beni inleyen eller, çığlık atana kadar beni yalayan bir dil ve bedenime mkemmek bir şekilde hükmeden bir bedenle beynimi en sakın, en erotik yere götürmek- dikkatimin dağılmasını göze alamazdım.

Erkekler beladan başka bir şey değildi.

Zamanımı, dikkatimi, paramı aldılar ve sonunda genellikle kırık bir kalple baş başa kaldım.

O yola tekrar girmeyecektim, zaten boğuluyorken olmazdı.

Bu da ilişki yok demekti, karşılıksız bir ilişki bile.

Baştan çıkarılmak bile istemiyordum, bu yüzden ona numaramı vermemiştim.

Bu geceden sonra, o muhteşem adamın anısının, tıpkı daha önce hiç yapmadığım bir şey olan tek gecelik bir ilişkiye yenik düştüğüm düşüncesi gibi, yok olması gerekiyordu.

Ama bu meraklılara parti otobüsünde neler olduğunu anlatma şansım yoktu. Duvarlarımı yıktığım için gurur duyacaklarından emindim - erkek karşıtı olduklarından değil - ama adını bilmediğim bir adamla seks yaptığım ve bana kolayca zarar verebilecekken onunla kulüpten ayrıldığım için beni tokatlamak isteyeceklerdi.

Belki de ben deliyimdir?

Bu düşüncelere izin vermektense, kız kardeşlerimin yatağa dönmesini istiyordum ki yarın sabah dokuzda teslim etmem gereken ödevi bitirebileyim. Saat altıda işte olmam gerektiği için dinlenemeden tamamlamam gereken bir ödevdi bu.

"O halde ne yapabiliriz?" Jess sordu. "Eğer para almayacaksan, tüm evi temizlememize izin ver, belki okul projelerinden birinde ya da başka bir şeyde yardımcı olabiliriz."

Başparmağımı bardağın üst kısmında gezdirdim. "Şimdiden çok şey yapıyorsunuz. İkinize de sahip olduğum için şanslıyım."

"Muhteşem olduğumuzu biliyorum," diye şaka yaptı Clem. "Ama yardım etmek istiyoruz."

Lütfen bize izin verin."

"Bunu düşüneceğim," diye yalan söyledim.

Hepimizin tabakları dolup taşıyordu; hiçbirimizin üzerine daha fazla iş ya da sorumluluk yıkılmasına ihtiyacı yoktu.

Clem beni kucaklamak için kendine çekti, annemden miras kalan bir güçle beni sıktı. "Kıçının yatağa gitmesi gerekiyor. İşe gitmen gerek-"

"Dört saatten az." Nefes verdim. "Ödevimi bitirip yatmaya gideceğim."

"Ahhh, lanet olsun." Jess inledi. "Bilgisayarında bir sorun var."
Clem'den uzaklaştım ve Jess'in yüzünde bir suçluluk ifadesi belirdi.

"Ne tür bir sorun?"

"İşten eve döndüğümde bazı faturaları ödemem gerekiyordu, ben de senin bilgisayarını kullandım." Bardağıma uzandı ve içinde kalanı içti.

Sahip olduğumuz tek dizüstü bilgisayar benimkiydi. Kız kardeşlerim sürekli onu kullanırdı ve benim bununla bir sorunum yoktu.

Ama gözlerindeki suçluluk duygusu derinleştikçe, içimden bir ses artık bu konuda bir sorunum olduğunu söylüyordu.

"Pil ışığı yanıp sönüyordu," diye devam etti, "fişin nerede olduğunu bilmiyordum, bu yüzden masanızdan kalkıp onu aramak için sandalyeyi geriye ittim, kablonun sandalyenin altında olduğunu fark etmedim ve tahta bacak adaptörün üzerine düştü ve koptu."

Kalbim sıkıştı ve boğazım o kadar daraldı ki nefes alırken neredeyse hırıltıyla boğulacaktım. "Ne diyorsun Jess?"

"Dizüstü bilgisayarınız bozulmuş ve fişe takmanın bir yolu yok. Olay olduğunda mağazaya gitmek için çok geçti, bu yüzden sabah sana yeni bir tane almayı planladım."

Kablom olmadığı için ödevimi yazamıyordum, özellikle de profesörümün istediği referansları ve özel biçimlendirmeyi ekleyemiyordum ya da telefonumda yazmaya çalışıyordum.

Kaçmanın yanı sıra, bu gece ihtiyacım olan bir diğer şey de bilgisayarımdı.

Başım arkaya düştü, gözlerim kısıldı. "Lanet olsun."

"Çok üzgünüm Brooklyn." Jess'in sesi duygu doluydu. "Kendimi çok kötü hissediyorum. Bunu bilerek yapmadım. Yemin ederim bir kazaydı."

"Biliyorum."

"Çok erken kalkacağım ve ilk iş kordonu alacağım," diye ekledi.

Ona bakmak için çenemi indirdim. "Fark etmez. O zamana kadar işte olacağım ve orada yazamam."

"Hasta olduğunu söyle," diye teklif etti Clem.

Onu da yapamadım. Arabamın ödemesi çoktan gecikmişti. Yarınki maaşıma dizüstü bilgisayarımın kablosu kadar ihtiyacım vardı.

"Sorun yok." Düğümü aşağı itmeye çalışarak yutkundum. "Bir şekilde halledeceğim." Bir yalan daha, ama Jess'in kendini olduğundan daha kötü hissetmesini istemiyordum.

Jess elimi sıktı. "Lütfen üzülme. Bunu düzelteceğim. Ne yapmam gerekiyorsa yapacağım."

Kollarımı ona doladım ve sarıldım. "Üzgün değilim." Geri çekildiğimde ikisine de, "Şimdi gerçekten biraz ders çalışmam gerekiyor," dedim. Odamıza doğru başımı salladım. "Git hadi."

Clem başımın üstünü okşadı. "Çok geç saatlere kadar ayakta kalmamaya çalış. Zaten dört saat bile yeterli bir uyku sayılmaz."

Onlar dışarı çıkarken hiçbir şey söylemedim, kendi yataklarına girme seslerini duydum.

Kulüpteyken arabada unuttuğum telefonumu çıkardım ama şimdi elbisemin üst kısmına sıkışmıştı. E-postamı açtım ve profesörüme durumu açıklayan bir not yazdım.

Gecikmemi affedeceğini umuyordum çünkü en kötü ihtimalle sınıfta kalacaktım.

Şu anda A olan bir not.

Savunmamı bitirdim ve Gönder

düğmesine bastım.

Bir cevap geldiğinde e-postalarımı gözden geçiriyordum.

Kimden: Profesör Lilo

Akana'ya: Brooklyn Bray

Konu: Ofis dışında Re: Yarınki Evrak Teslim Tarihi

Merhaba!

Önümüzdeki Çarşamba gününe kadar ofis dışında olacağım. Yokluğum

sırasında e-postalarımı kontrol etmeyeceğim, bu nedenle en erken

Perşembe gününe kadar bir yanıt beklemeyin. Acil bir durum söz konusuysa

lütfen bölüm sekreterine ulaşın.

Bilgileri aşağıdadır. Eğer bu bir ödevle ilgiliyse, tüm sınavlar ve ödevler son

teslim tarihinde teslim edilmelidir. Tıbbi bir acil durum olmadığı sürece

istisna yoktur. Son teslim tarihinden sonra teslim edilen her şey başarısız

notla sonuçlanacaktır.

Profesör Lilo Akana

İşletme Bölümü

Hawaii Üniversitesi

Boku yemiştim.

Başarısız bir not A notumu düşürecekti, bu da 3.8 olan not ortalamamı etkileyeceği anlamına geliyordu - ki bunu korumak için çok çalışmışım.

Telefonumu tezgâhın üzerine bıraktım ve buzdolabına geri dönüp votkaya uzandım. Jess'in bardağıma ne yaptığını bilmiyordum, bu yüzden doğrudan şişeden yudumladım.

Bu sefer içerken beni yargılayacak kimse yoktu. Yine yalnızdım.

Yine endişeli.

Karanlık yer beni çekiştiriyor.

Tekrar.

Tek fark, bu geceki hareketler ve pozisyonlar nedeniyle ağrımış olmamdı.

Ve bacaklarımın arasında çok tatmin edici bir ağrıyla kalakaldım.

Kimdi o?

Umurumda değildi.

Umurumda değil.

Üç

Macon

“Vodka tonik," dedi garson içkimi şezlongumun yanındaki masaya koyarken. "Ve sizin için bir çilekli daiquiri," dedi. içkiyi Camden'in yanına koyarak devam etti.

Ona teşekkür ettim ve en yakın arkadaşşıma "O meyveli, donmuş şeyi nasıl içiyorsun anlamıyorum" dedim. Bazı çocukların sörf yapmaya çalıştığı okyanusa doğru baktım. "Çok fazla tatlı ve yeterince içki yok."

Dün gece geç saatlere kadar kulüpte kaldığımız için Jenner bugün bir plaj günü yapmak istedi. Yemek. İçki. Rahatlama. Yüzüstü dalgaların arasında savrulmaya aldırış etmeyenler de sudaki sörf tahtalarının üzerindeydiler ve içlerinden hiçbirisi yok olmadan önce bütün bir kret boyunca dayanamadı.

"Rom yüzdürücüm var."

Güldüm. "O kağıt şemsiyeyi kulağının arkasına takıp bu gece bizim için hula dansı yapacak mısın?"

Bana orta parmağını vurdu ve küçük şemsiyeyi bana doğru fırlattı. "Sonunda bana dün gece parti otobüsünde neler olduğunu anlatacak mısın?"

Konu değişikliği.

O orospu çocuğu kendini kurnaz sanıyordu.

VIP salonundan ayrıldığımda Cooper'ın çocuklara kızı almaya gittiğini söyleyeceğini biliyordum. Ona o mesajı gönderdikten sonra, kızı otobüse bindirdiğini söyleyeceğini de biliyordum. Kız beni çıplak bıraktıktan sonra gruba döndüğümde o kadar sarhoş olmuşlardı ki gittiğini bile unutmuşlardı.

Ama her birinden, kahvaltı sırasında ve plajdaki kısa zamanımızda, rastgele bahsettim ve sorular aldım.

Şimdi sıra Camden'daydı.

Şemsiyeyi içkisinin üstüne geri koydum ve kollarımı başımın arkasında birleştirip ayaklarımı çaprazladım. "Ne olduğunu biliyorsun. Ama detayları? Hayır, bunu kendime saklıyorum."

"Bir saniye bekle." Şezlongunda doğrulup bana doğru döndü, ayak parmakları kuma batıyordu. "Bana bununla ilgili detayları vermekten kaçınacak mısın? Ama diğerleri, telefonda konuştuğumuz ya da seni gördüğüm anda her ayrıntıyı paylaşıyorsun." O

Gözlüklerini indirdi, kenarlarından bana baktı. "Bu gizlilik neden?"

Bunu anlaması hoşuma gitmedi.

Bu konuşma hiç hoşuma gitmedi.

Sudaki adamlarla tekrar yüzleştım. "Sebebi yok."

"Sana inanmıyorum."

"İnanacak bir şey yok," diye tersledim. Dün geceki sabrım çoktan tükenmişti. "Kulüpte bir kadın gördüm. Çok seksiydi. Konuştuk. Sonra ayrıldık. VIP salonuna döndüm, orada hepimiz çılgınlar gibi eğlendik. Hikayenin sonu."

"Belki sonu budur ama ortasından bir sürü şeyi atlıyorsun. Mesela... onu tekrar göreceğ misin?"

O gittiğinden beri bu soru aklımdan çıkmıyordu. Lanet telefon numarasını almadan.

Ona ulaşmamın hiçbir yolu olmadan.

Lanet adını bile bilmeden. Çenemi

sıktım. "Hayır."

"Nedense bu durumdan pek memnun değilmişsin gibi geliyor."

Mutlu değildim.

Çok kızmıştım.

Çünkü gittiğ andan itibaren onu düşünmeden edemiyordum.

Kim olduğunu, nerede yaşadığını, kulağına fısıldadığımda ona ne diyeceğimi merak etmeden duramıyordum.

Tadı nasıldı.

Ellerimin altında nasıl hissettiğini.

Vücudu nasıl da benim hâkimiyetim için yaratılmıştı, amcığı nasıl da benim sikim için yapılmıştı.

"Neden onu aramıyorsun?" diye itti.

Sonunda ona tekrar baktım. "Eğer numarası bende olsaydı, yapardım, pislik."

"Ondan almadın mı?"

Kaşlarım havaya kalktı. "Seks hayatımla neden bu kadar ilgileniyorsun?" "Ohhh kahretsin. Biliyorum. Sana numarasını vermedi, değil mi?" O

güldü. "Bütün bu tavırların nereden geliyor?" "Benim her zaman bir tavrım vardır."

"Doğru, ama her zaman becerdiğin kadınlar hakkında konuşuyorsun - bu hariç." Öne doğru uzandı, omzumu sıkarken

güldü. "Sonunda tıpkı senin gibi bir kadınla tanıştın." Gülüşü bir ulumaya dönüştü.

Sesi yükseldikçe ve birkaç saniye boyunca sürdükçe öfkem arttı.

"Durabilirsin, biliyorsun. Ne demek istediğini anladım."

"Yapamam. Bu çok komik." Saçma sapan içkisinden bir yudum aldı. "Karma nasıl hissettiriyor? Biraz acıtıyor mu? Kıçının yanağını ısırtıyor ve sen onu uzaklaştırmak için her şeyi yapıyorsun ama yapamıyor musun?"

Arkadaşlarım yaşam tarzımdan dolayı bana çok kızıyorlardı ama her biri yuva kurmadan önce farklı değillerdi. Zincirlendikleri kadınlar onlara hafıza kaybı yaşatmış gibiydi, onlarla çıkmadan önce hiçbir şey hatırlamıyorlardı.

"Dinle, biriyle takıldığımda niyetimin ne olduğunu açıkça belirtiyorum. Hatunlar ertesi sabah uyandıklarında bir evlenme teklifi ve tüm hayallerini gerçekleştirecek bir erkek beklemezler. Kahretsin, çoğu zaman ertesi sabah orada bile olmam. Onlar uyanmadan çoktan gitmiş oluyorum." Bir içki aldım, bir buz küpünü çiğnedikten sonra, "Onlara yalan söyleseydim, bu karma saçmalığını kabul edebilirdim, ama asla yalan söylemem. İçeri girerken de çıkarken de biliyorlar."

"Gece onunla kalır mıydın?" Sesi ciddileşti.

Düşünmeme gerek yoktu. Zaten biliyordum.

Çünkü onun evine gitmek istemiştım, çünkü geceyi devam ettirmek istemiştım.

Ve bu düşünceler kaynadıkça ve içime işledikçe, artık kim olduğumu bilmiyordum.

Bana ne olmuştu. Bana ne yapmıştı.

Normalde dün gecenin sonuçlarından memnun olmam gerekirken bu zihniyet neden dikkate alındı?

"Evet," diye cevap verdim,

"yapardım." "Peki, şimdi ne olacak?"

Omuz silktim. Bilmiyordum.

Beş yüz mil kareden fazla bir alana ve yetmiş binden fazla insana sahip olan bir ada, kat edilmesi gereken bir sürü yol demekti.

Onu aramaya çalıştım mı?

Etrafa sordum mu?

Asistanım, Minik Dansçımın kulüpten bir fotoğraf paylaşp paylaşmadığını görmek için sosyal medyayı araştırırsın mı?

Hay sikeyim.

"Şimdi, ben-" Telefonumdan gelen bip sesiyle sesim kesildi - Walter'a adanmış özel bir zil sesi. Telefonumu elime aldım ve ekrana baktım, hızlı ateş gibi birbiri ardına gelen soruları okuyordum. "Lanet olsun. Odaya çıkmam lazım. Amcam çıldırmadan önce ona bazı hesap tabloları göndermem gerekiyor."

Sandalyesine geri döndü ve bacaklarını sandalyenin üzerine uzattı. "Biraz sürecek mi?"

"Birkaç dakikadan fazla sürmez." Ayağa kalktım ve sudaki mürettebata doğru başımı salladım. "Siz de onlara katılmalısınız. Siz aptalları mükemmel bir şekilde görebileceğim odadan sizi videoya çekmeyeceğime söz veriyorum."

"Dick."

Votkamı aldım, lobiye varıncaya kadar kumda ve havuz güvertesinde taşıyarak eleva- torun düğmesine bastım. İçeri girip en üst kata doğru ilerlediğimde asistanımın gönderdiği son mesajı buldum ve yazmaya başladım.

BEN

Adını ya da adresini bilmediğim Kauai'de yaşayan birini bulmak ne kadar zor olabilir ki?

KATHLEEN

Piyango bileti alsaydınız şansınız daha yüksek olurdu.

İçimi çektim, telefonumu mayomun cebine soktum ve katıma geldiğimde dışarı çıktım. Kısa koridorda yürüdüm ve odama girdim.

İlk fark ettiğim şey kokuydu. Arkamızda bıraktığımız domuz ahırından çok daha temiz bir koku. Bu ve bu sarhoş piçlerin her yüzeyde bıraktıkları giysilerin, pizza kutularının ve şişelerin aksine her şeyin artık pırıl pırıl parlıyor olması.

Bizi kahvaltı için aceleyle dışarı çıkardığımda, dağınıklıklarını temizlememiştim.

Bu onların pisliğiydi, benim değil.

Amaç, düzen ve saygı - bir grup sarhoş adam bir odada birlikte kalırken kazanılan üç şey.

Bu yüzden, hizmetçinin onlar için olduğunu bileceğini varsayarak bilgisayarımın yanına biraz para bıraktım.

Walter'a ihtiyacı olan dosyaları göndermek için aynı noktaya doğru yürürken, paranın yerinde olmadığını ve onun yerine bir not olduğunu gördüm. Üstünde otelin amblemi olan küçük bir kâğıda yazılmıştı; daha önce komodininin yanında duran bir kâğıttı bu.

Merak ettim, aldım ve okudum.

*Bu sabah bana verdiğiniz ipucu için teşekkür ederim.
Bu gerçekten çok hoştu.*

*/Belli ki kötü hissediyorsun / ya da odayı bu
durumda bırakıyorsun.*

*/Ne daha güzel olurdu biliyor musun? Odayı bu
halde bırakmamış olsaydın.*

İğrençti ve temizlemesi tam bir kabustu.

Ve sanırım birkaç kez öğürdüm bile.

*Lütfen bunu bir daha yapmayın. Bu çok makbule
geçer.*

Notu yatak odama götürüp komodine geri koyarken güldüm.
Spade Otel'de çalışan bir temizlikçi misafirlerimizden biri için böyle bir not bırakmış olsaydı, kovulurdu.

Derhal.

Ama bu olay Spade'in adadaki en büyük rakibinde gerçekleşmişti ve bu da çok gülmemin nedenlerinden biriydi.

Diğer neden ise... haklıydılar.

DÖRT

Brooklyn

T Müziğin ritmi vücuduma çarpıyordu. Göğsüm bas sesinden titriyordu. Kalbim sürekli çarpıyordu

Hareket. Beynim şarkı sözlerine, uzuvlarım ritme odaklandı.

Bulduğum sahne dans pistinin ortasındaydı. Müsait olan ilk yerdi. Normalde etrafta bir yeri tercih ederdim.

Dikkat çekmek istemedim.

Görölmek istemedim.

Kulübün kenarlarına karışmak istedim.

Ve genellikle, buraya son gelişim dışında, bunu gerçekleştirebildim.

Ama sahne boşaldığında bu fırsatı kaçırmak istemedim ve dansçı iner inmez merdivene tırmandım ve dar platformun tepesindeki yerimi aldım.

Bu gece burada olmam gerekiyordu.

Kafamda bunu her seferinde söylediğime yemin ediyordum ama bu akşam daha da önemliydi çünkü bu hafta berbat geçmişti. Ödevimden aldığım başarısız not sadece bir başlangıçtı ve bu beni derinden sarstı. Ertesi gün öğleden sonra işten eve döndüğümde, Jess mağazaya gittiğinden beri dizüstü bilgisayarına yeni bir güç kablosu takılmıştı ve oturup önceki gece yazacaklarımı yazdım. Her paragrafı okuduktan ve olabilecek en iyi durumda olduğuna karar verdikten sonra, ilk e-postamda söylediklerimi tekrarlayarak ve yalan söylemediğimi kanıtlamak için kırık kablonun resimleriyle birlikte son kopyayı profes- soruma e-postayla gönderdim.

Bir fark yaratmazdı, ama savaşımadan da pes edemezdim.

Kötü hislerin burada bitmesini diledim.

Bitmedi.

İş yerinde de bir sorun ortaya çıkmıştı.

Hala her düşündüğümde ellerimi titreten bir şey. Neden Clem'i dinlemediğimi ve önümüzdeki iki ayı huzur içinde geçirebilmek için istifa etmediğimi sorgulamama neden olan bir şey.

İş arkadaşım Malia ve ben sorumlulukları paylaşıyorduk. Benim tercih ettiğim ve onun yapmayı sevdiği görevler vardı, bu yüzden yer değiştirdik. Biz çalıştık

her zaman aynı program. Yani birimiz diğerine mesaj atıp gelmeyeceğimizi haber vermedikçe, benim ona yardım edeceğim, onun da aynısını yapacağı varsayılırdı.

Dün de farklı olmayacağını düşünerek gitmiştim. Hasta olduğunu söyleyip bana haber vermemesi dışında.

Vardiyamız boyunca yollarımız hiç kesişmemiş olsa da bunu hiç önemsemedim. Bu kadar büyük bir ayrıntıya dikkat edemeyecek kadar zihinsel olarak tükenmiştim.

Eve geldikten yaklaşık bir saat sonra müdürüm beni arayıp neden tüm işlerimi bitirmediğimi sorduğunda, neden bahsettiğini bilmiyordum.

Malia'nın kaçtığı aklıma gelmedi, o bana bunu yapmazdı.

Ama aynı zamanda, müdürümün suçlaması nereden geliyordu?

Müdürüm neden Malia'nın devamlılığını sorduğumu anlayamadı ve sonunda bana Malia'nın hasta olduğunu söyleyerek cevap verdiğinde, nasıl ortak çalıştığımızı açıkladım. Müdürüm bunun verimli bir çalışma şekli olduğunu düşünmedi. Aslında kararımızdan hiç etkilenmemişti. Yetki devretmek zorunda olduğum bir görevde değildim. Görevlerimden yalnızca ben sorumluydum ve bunlar tamamlanmamıştı ve müdürüm çok kızmıştı.

Bu da bir yazıyla sonuçlandı.

Orada çalıştığım dört yıl boyunca ilk kez.

Uyarıyı şahsen alabilmek ve evrakları imzalayabilmek için işime geri dönmek zorunda kaldım.

Daha da kötüsü, Malia hasta değildi. O gece Jess ve Clem'in restoranına birkaç arkadaşıyla gelmiş ve akşama kadar eğlenmişti.

Bunu bana neden yaptığını anlayamıyordum.

Ona sorma zahmetine bile girmedim, ama bu sabah vardiyası sırasında çalışan salonunda birbirimizin yanından geçerken, toplayabildiğim en nazik ses tonuyla ona tek başına olduğunu söyledim. Ben kendi işlerimi hallediyordum, onun da kendi işlerini halletmesi gerekiyordu.

Bu adada arkamı kollayan tek insanlar kız kardeşlerimdi ve bunu asla unutamazdım.

Ama lanet olsun, öğrenmesi zor bir ders olmuştu.

Ve gerçekten de bu haftanın buhar olup uçmasını istiyordum, bu yüzden bu gece buraya gelirken bu kadar heyecanlıydım. Neden

Bu sahneye çıkıp kendimi kaybedeceğim saatleri sayıyordum.

Ve vücudumu dar platformun üzerinde sallarken, kollarım başımın üzerinde sallanırken, kalçalarım sallanırken, üzerime bir şeylerin geldiğini hissettiğimde neden şaşırdığımı.

İnanılmaz derecede güçlü bir şey. Acı verici bir şekilde tanıdık gelen bir şey.

Beni buraya en son geldiğim zamana geri götüren bir şey.

"Gördüğüm kadarıyla yine elbiseme bakıyorsun." Yüzümü o yöne çevirdim.

Yıkıcı derecede yakışıklı yabancının ayakta durduğunu biliyordum, bakışları o kadar etkileyiciydi ki bulunduğu yerden emindim.

Beni şok eden şey, birincisi nefes almanın ne kadar zor olduğu, ikincisi ise aramızdaki mesafenin azlığıydı.

Merdiveni tırmanmıştı ve en üst basamaktaydı.

Bakışları bir avcı gibiydi.

Dudakları sanki ziyafete hazırmış gibi aralandı.

Vücudu ayaklarımı kolayca yerden kesebilecek şekilde konumlanmıştı.

Belki de beni duyabilmek için yaklaşmak istedi. Bu sahne kesinlikle bir öncekinden daha gürültülü bir yerdeydi.

Belki de aramızda olanlardan dolayı artık sınırların kalmadığını düşündü.

Her ne düşündüyse, yanılmıştı.

"Elbisene bakmıyorum," diye homurdandı, ritmin üzerinden onu duyabileceğim kadar yakındı. "Sadece hayranlıkla bakıyorum."

Seksi yüzüne bir gülümseme yayıldı. Saçları geçen günler içinde kalınlaşmıştı. Gömleğiyle uyumlu mavi tonları ve bileziklerindeki metal gibi altın benekleri olan donuk bir yeşil gözleri vardı. Bileğinde birkaç tane vardı -dokuma deri bantlar, bazıları kopçalıydı- ama geçen sefer onda yoktu.

Ben hatırlardım.

Unuttuğum hiçbir ayrıntı yoktu. "İyi akşamlar, Tiny Dancer."

Onu

hissettim.

Her yerde.

Vücudumun varlığından bile haberdar olmadığım kısımlarında.

İçimde derinlerde zonklayan bir yankı, bir nabız -müzikle hiçbir ilgisi yoktu.

"Minik Dansçı..." Tekrar ettim.

Bu lakabın ne kadar ironik olduğunu asla anlayamazdı. "Tiny Dancer", babam askere gitmeden önceki gece ve döndüğü akşam annemle babamın dans ettiği bir şarkıydı. Sık sık taşınırdık. Her birkaç yılda bir, ardından bir görevlendirme gelirdi. Her anım farklı bir oturma odasında idi, pikabın yeri içeride bir yerdeydi ama dans hep aynıydı.

Elton John'un plağı yüklüken, babam annemin arkasına gelir ve her iki avucunu da karnına bastırırdı. Üçüncü dizede annemi yavaşça kendine doğru çevirirdi.

Annem gözyaşlarını saklıyor, onları gülümsemeyele örtüyordu. Geri dönmeyeceğinden korkardı... Döndüğünde rahatlardı.

"Tanıştığımızdan beri her gece bu kulübe geldim, geri döneceğini umuyordum." Bakışları vücudumda gezindi, yüzü durduğum yerden sadece on santim uzaktaydı. "Ve işte buradasın."

Ona adımı ve numaramı vermememin bir nedeni vardı.

Bu his, bu durum, onun bakışları, bunlar sebeplerdi. Bunun için zamanım yoktu. Daha fazlasını kaldıracak zihinsel kapasitem yoktu. Kırılma noktamdaydım.

"Beni aramamalısın." Dans ederken ona sırtımı döndüm.

"Peki neden?"

O kadar yakındı ki onu hâlâ duyabiliyordum ama yine de beni duyduğundan emin olmak için omzumun üzerinden "Çünkü bulunmak istemiyorum" dedim.

"Bu bir sorun..." Sesi

beni döndürdü.

Gözlerimiz kilitlendi.

Ciğerlerimi doldurmak aniden imkânsız hale geldi.

Neden en lezzetli dudaklara sahip olmak zorundaydı? Neden bu kadar kalın ve mükemmel olmak ve onlarla neler yapabileceğini hatırlamamı sağlayacak şekilde benimle alay etmek zorundaydılar?

Neden bacaklarımın arasındaki o nokta sanki üflüyormuş gibi karıncalanıyordu?

"Çünkü seni aklımdan çıkaramıyorum," diye tısladı. "Beni otobüste bıraktığından beri her an seni düşünüyorum. Ve şimdi, sonunda yine buradasın ve ne var biliyor musun?"

Bilmek istemedim.

Sesini daha fazla duymak istemiyordum; çok sıcak, çok çekiciydi.

"Sakın bana söyleme-"

"Seni VIP salonunda gördüğümünden bile daha çok istiyorum, ki bu neredeyse imkânsız çünkü o zaman seni tatmak için her şeyi yapardım." Bakışları ayak parmaklarıma doğru b i r dalış daha yaptı, vücudumu yavaş yavaş yukarı kaldırdı ve dokunuşu için zonklayan her bir yerde durdu. "Şu anda senin kuralını yıkmayı ne kadar çok istediğimi biliyor musun?" Ağzını yaladı, kafamdaki her düşüncenin patlamasına neden olan sabit bir kaydırma. "Özellikle de amının tadının ne kadar güzel olduğunu biliyorken." Sanki ıslaklığım oradaymış ve koklamak istiyormuş gibi elini yanağına sildi. "Lanet çığlıklarını tekrar duymayı ne kadar istiyorum. Sen" -inlerken dişlerini dudağına sürttü- "bağımlılık yapıyorsun, Minik Dansçı."

Vücudum tepki olarak titredi.

Islak

büyüyor.

Sıkılaştırma.

Sözcükler -onun sözcükleri- üzerimde nasıl böyle bir etki yarattı?

Neden onun aklıma girmesine izin veriyordum ki? Onun hakkında bir sürü sorum varken, nerede yaşadığından başlayarak. Buralı mıydı? Tatilde miydi? Bana otobüsün bir bekârlığa veda partisi için kiralandığını söylemişti ama bu bana hiçbir şey anlatmıyordu. Onunla birlikte olduğumdan beri dört gün geçmişti ve bu da yardımcı olmuyordu çünkü hâlâ seyahatte olabilirdi.

Ama bir şeyi anlamam gerekiyordu, bu yüzden "Buraya kadar sadece benimle yatmak için mi geldin?" diye sordum.

Hayatımda gördüğüm en çekici adamdı. Kot pantolonu, ayakkabıları, saati, düğmeli elbisesi, hepsi para kokuyordu. Onun gibi para babaları kadınları cezbeder. Sadece görünüşüne bakarak bile bu kulüpteki her kızı tavlayabilirdi, buna bir de derin cepleri eklerseniz kadınlar sıraya girerdi.

Beni takip etmesine gerek yoktu. O

zaman neden takip ediyordu?

"Seni görmeye geldim. Senin etrafında olmak için. Çünkü eğer seni bulamazsam

-ve bunun bir seçenek olmasına izin vermeyecektim- onu kaybedecektim." Öne doğru uzandı, parmakları tehlikeli bir şekilde ayak bileğıme yaklaştı, ama dokunmasına bir kıl kala durdu. "Zihnimi tüketiyorsun. Seni aklımdan çıkaramıyorum.

düşünceler." Durakladı, gözlerindeki yoğunluk katlanarak artıyordu.
"Seni istiyorum."

Bunların hiçbirinin içime işlemesine izin vermeyecektim.
Kafamda tek bir hecenin bile tekrarlanmasına izin vermeyecektim.
Yapamadım.

Ben de parmağımla havayı tarayarak kulübü taradım. "Burada muhtemelen yüzlerce kadın var-"

"Onları istemiyorum."

Sözlerinin desteklenmesine gerek yoktu. Onlar güçlüydü. Ona inandım. Bakışları da az önce söylediği her şeyi vurguluyordu.

Bu adam bana nasıl olur da bu kulüpteki tek kadınmışım gibi hissettirebilirdi?

Neden buradaydı?

Neden beni istiyordu?

Bu neden iki ay sonra, biraz daha net düşünebildiğim bir zamanda değil de şimdi oluyordu?

Neden? Neden mi? Neden?

Yakındaki bir kadına baktım. Saçları neredeyse benimkiler kadar koyuydu. Vücudu benzerdi. Dans hareketleri benimkiler kadar iyiydi. "Neden o değil?"

"Bunu söylemek için ona bakmama bile gerek yok." Göz kapakları kıpırdadı. "Cevap çok kolay. O sen değilsin."

"Ama beni tanımıyorsun." Göğsümdeki bir his "Benim hakkımda kesinlikle hiçbir şey bilmiyorsun" diye eklememe neden oldu.

Elini geri çektiğinde, yüzgeçlerinin uçlarını hissettiğime yemin edebilirim. Ya da belki sadece nasıl hissettirdiklerini hatırlıyor, onları hayal ediyordum.

İznim olmadan bana dokunması için sessizce yalvarıyordum.

"Haklısın. Adını bilmiyorum. Ne iş yaptığını, nerede yaşadığını bilmiyorum. Neyi sevdiğini ve neyden nefret ettiğini." Aynı elini diğer kolunun altına soktu, sanki bana tekrar uzanmamak için kendini zorluyordu. "Bildiğim şeyler sadece senin bedenine ilgili. Zevklerin. Kokuların. Diğer yerlerinden biraz daha sert yalanmasından hoşlandığın noktalar. Boşalırken klitorisinin ovulmasından nasıl hoşlandığını." Omuzlarını genişleterek bana ne kadar kaslı olduklarını hatırlattı. "Bunlar kesin olarak bildiğim şeyler. Beni her gece buraya getiren, senin gelmeni cehennem gibi umut eden şeyler."

Isı sadece yüzümde dolaşmadı; bir tsunami gibi geldi.

Ama kafa derimde ya da boynumun dibinde durmadı; sıcaklık göğsümden aşağıya, sırtımdan karnıma doğru devam etti ve bacaklarımdan aşağıya inmeden önce sıcaklığı arttı.

"Buradayım çünkü daha fazlasını öğrenmek istiyorum."

Ciğerlerimin izin verdiği en küçük miktarda havayı içime çektim.

Benim hakkımda daha çok şey mi öğrenmek istedi? Ya da vücudumu?

Bu sorunun cevabını bilmek istiyor muydum? Çünkü her şeyi değiştirme potansiyeline sahipti.

Neden bunları düşünüyordum ki?

Aman Tanrım.

"Zaten burada olduğum için seni tam olarak yakalayamam, o yüzden seni taşımama izin vermeye ne dersin? Ya da seni merdivenden aşağı indirebilirim, hangisini tercih edersen."

"Ve parti otobüsüne geri mi dönelim?" Başımı salladım. "Hayır, teşekkür ederim."

"Daha önce bununla ilgili bir sorunun varmış gibi görünmüyordu." Durakladı. "Ama bu sefer parti otobüsü yok. Burada yalnızım."

Bu cevap düşüncelerimi daha da hızlandırdı.

Yalnızlık, onunla eve gideceğim anlamına mı geliyordu?

Ama önce merdivenden aşağı taşınacak, onun sert ve kaslı gövdesine bastırılacaktım. Kollarına mükemmel bir şekilde sığacaktım, bunu biliyordum. Daha önce de o noktada bulunmuştum. Ellerimiz bile uyumluydu; onun iri ve güçlü elleri yumruğumu bir golf topu büyüklüğünde hissettiriyor, bir tutucu eldiveninin içinde avuçluyordu.

Vücudum tek bir yöne doğru çekilirken kafam her yerdeydi.

Buraya fişi çekmeye gelmiştim ama tamamen ona bağlanmışım.

Bunu durdurmak zorundaydım.

"Burada olmamalısın." Ellerim kalçalarımın gitti. "İstediğin kişi ben değilim. Güven bana... Değilim." Hareket etmesini bekledim. Gözlerinde bir değişiklik olmasını. Bir yalanlama. Herhangi bir şey. "Lütfen bunu kabul edin." Hâlâ hareket etmediğinde, yüzü okunmaz haldeyken, arkamı döndüm ve dans etmeye başladım.

Ama gözlerinin bedenimi delip geçtiğini hissedebiliyordum.

Onun varlığı havanın kalınlaşmasına neden oldu. Etrafımı sardı. Cildimi losyon gibi kaplamak için.

Ne olursa olsun, onunla yüzleşmeyecektim.

Onu bir kaçış olarak kullanmama izin vermeyecektim. Dans bunun içindi. Bunu değiştirmeme gerek yoktu. Daha fazlasına ihtiyacım yoktu. Bu kulüp bana ihtiyacım olan her şeyi veriyordu.

Kollarımı yavaşça kaldırıp kalçalarımı daha sakın ritme uyacak şekilde sallarken arkamda bir hareket oldu. Sanki sahneye bir duvar eklenmişti, o kadar sertti. Ama taş gibi soğuk değildi; kavurucuydu, sanki üzerine güneş vurmuş gibiydi.

Zihnimde, iznim olmadan bana dokunmasını diledim.

Ve şimdi bu gerçekleşiyordu, arkamdaki yeri almış, elini karnıma dayamıştı.

"Sen benim istediğim her şeysin." Vücutlarımızı birbirine bastırdı, ereksiyonu içimde gıcırdıyordu. "Bunu hissedebileceğini biliyorum." Yüzü boynuma gitti, her nefesi -hem nefes alıp hem de nefes veriş- çıplak tenimde bir rüzgâr fırtınasına benziyordu. "İşte beni bu kadar sertleştiriyorsun."

Gözlerim kapandı.

"Nefes alış verişine, kıcını sikime bastırışına bakılırsa, elbisenin altına uzansam amının ıslanacağına bahse girerim." Dudakları kulağımın arkasına gitti. "Sadece ıslak değil ... ama sırılsıklam." O noktayı öptü, dudakların kıkırdağa kısa bir çarpışmasıydı ama içimde en yakıcı hissi uyandırmaya yetti. "Bana haklı olduğumu söyle." Parmakları bana karşı düz durmadı. Göbeğimin etrafında bir koreografi gibi dönüyorlardı. "Daha da iyisi, benimle dans et."

Hareketsiz kaldığımı fark etmemiştim.

Ya da belki de sahne ikimize ancak yetecek kadar büyük olduğu için hareket etmekten korkuyordum.

Ne olursa olsun, vücudum hakkında nasıl bu kadar çok şey biliyordu? Beni nasıl bu kadar iyi hissettirebildi?

Onlar sadece kelimelerdi. Tenime değen parmaklardı. Yine de her şey çok daha fazlasıymış gibi geldi.

Başımı geriye yatırdım ve anında göğsüne çarptım. Dudaklarım ayrıldı.

Gözlerim yavaş yavaş açıldı. Onu istiyordum- Hayır.

Pes etmeyecektim.

Islak olmam önemli değildi. Muhtaç. İstiyordum.

Bu benim sahnemdi. Bu benim kapanma anımdı. Bunu yapmak için ona ihtiyacım yoktu.

"Sahne çok küçük."

"O zaman yakınımda durman gerekecek."

Ben daha düşünmeden, cevap verecek kadar sesimi bile toplayamadan, bedenlerimizi bir akışa katıyordu. Hızlarımız eşleşti. Havada birbirine çarpan dalgalar gibiydik. Uzuvlarımız nerede yükselip alçalacağını biliyordu, kalçalarımız kilitlenmişti.

Bedenim onunkinden ayrılmaya çalışmadı. İstemedi de. Nefes nefese kalmama neden olan bir ritme kapılmıştı.

Özlem

.

Unut

gitsin.

Sikiştiği gibi dans ediyordu. Güçle.

Dayanıklılı

k.

Hakimiyet.

Ve her saniye ön sevişmeydi.

Beni kulübe sürükleyen her acı verici düşünceden uzaklaşmamı sağlamakla kalmadı, onları sis katmanlarıyla bulanıklaştırdı, aynı zamanda içimi rahatsız eden bir arzuyla doldurdu.

Her hamlesinde daha da büyüyordu.

"Benimle eve gel."

Havayı içime çekerken ciğerlerim nefes nefese kaldı.

Ev mi?

Yani burada yaşıyordu.

Kahretsin.

Onun bir tatilci olmasını istemiş miydim? Yakında bir uçağa bineceğini ve onu bir daha görme konusunda endişelenmeme gerek kalmayacağını biliyor muydum?

Tıpkı geçen seferki gibi bunun da hayatımın en iyi seksi olacağını bilerek birden fazla orgazmıla çılgılık atmak istiyor muydum?

"Hayalini kurduğum şeyi vücuduna yapmama izin ver." Eli benimkinin etrafında kenetlendi. "Tek yapman gereken evet demek."

BEŞ

Macon

“**L** Hayalini kurduğum şeyi vücuduna yapmama izin ver. Tek yapman gereken evet demek.”

Cevap vermesini beklemeden onu yüzüme doğru çevirdim ve güzelliğini örten şok ifadesi onu daha da yakınımaya çekmeme neden oldu. Muhtemelen endişelenmişti çünkü çok yüksek bir sahnede dengede duruyorduk ve onu hızla döndürme şeklimle dikkatsiz davranmıştım.

Ama onun yüzüne ihtiyacım vardı.

Ağzını ayırıp cevap verdiğinde onu görmem gerekiyordu.

Ayrıca, düşmeyecekti. Bunun olmasına asla izin vermezdim.

"I-"

"Macon." Bana nasıl hitap edeceğini bilmeden bir saniyenin bile geçmesine izin veremezdim. "Her ne söyleyeceksen, cümleye benim adımla başla." Ellerim yanaklarına gitti ve onları benimkilere doğru eğdi.

"Macon." Dilinin üzerinde yuvarlanışını izledim.

"Uygun." Kıkırdadım. "Nasıl yani?"

"Saatiniz gibi siz de eski tarz bir klasiksınız. Parlak bir Rolex değil, ondan çok daha zamansız bir parça. Nesiller boyunca aktarılmış gibi görünen ve muhtemelen üç Rolex'in toplamından daha pahalı olan bir şey. Bir de bana taktığın lakap var. Otuz küsur yaşında kaç kişi Elton John dinliyor ki 'Tiny Dancer' ile bağlantı kurabilirsin? Tahmin etmem gerekirse, çok değil. Ama bu klasik hisle, sende çok nadir bulunan bir şey var. Gözlerinizde, ihtiyaçlarınızda." Yarım bir gülümseme verdi. "Bir John, bir David ya da bir Andrew gibi görünmüyorsun. Macon bu yüzden işe yarıyor. Seninle ilgili pek çok şey gibi bu da sıra dışı."

İşte bu takdir edebileceğim bir yanıtı.

Fark etmişti. Detaylara önem verirdi. Saat konusunda haklıydı ama ailemden bana geçmemişti. Dünyada bu parçalardan sadece beş tane vardı. Bunu almak için Dubai'ye uçmuştum.

"Yorumlanacak o kadar çok şey var ki... ama daha otuzumda bile değilim. Yirmi yedi yaşındayım. Yine de çok yaklaştım ve öylesin" - tek bir ince çizgi bile bulamadığım yüzünü, zekâ dolu gözlerini aradım-

"Yirmi üç mü? Yirmi beşten fazla değil, bundan eminim."

"Beni çok merak ediyorsun."

"Çünkü sana doyamıyorum."

Beni otobüste bıraktıktan kısa bir süre sonra birdenbire ortaya çıkan ve günler geçtikçe daha da artan bir duyguydu bu. Hâlâ beni şok ediyordu.

Onu düşünerek uyandım. Göz kapaklarımın arkasında onun yüzüyle yatağa girdim. Duşta onun vücudunu hayal ederek sikimi pompaladım - onu her düşündüğümde sertleşmekten kurtulamasam da.

Ve hatta çocukların burada olduğu son gece, onun gelme ihtimaline karşı kulübe uğramamız için ısrar etmişim.

Neden böyle olduğumu bilmiyordum. Bu ani değişim nereden gelmişti. Neden bunca yıl bekâr kaldıktan, bir kadınla birden fazla kez yatmadıktan, playboy hayatı yaşadıktan sonra, adını hâlâ bilmediğim bu kadın beni değiştirmekle tehdit ediyordu?

Ama karşı
koyamadım.

Denedim.

O tam istediğim şeydi.

İhtiyacım olan şey.

"22 yaşındayım."

Düşündüğümde biraz daha gençti ama bu beni rahatsız etmedi. "Peki ya senin adın?"

Güldü. "Ben de bir John, David ya da Andrew değilim." "Tanrım" -başımı salladım- "çok acımasısın.

ne olduğunuzu."

"Bu yönümü seviyorsun."

"Seninle ilgili pek çok şeyi seviyorum" diye homurdandım.

Geçen gece aramızda olanlara rağmen bana bir santim bile yaklaşmaması aklımı başımdan almıştı. Ya da ona buraya onu aramak için geldiğimi söylemem, ne kadar ilgilendiğimi ve pes etmeyeceğimi kanıtlıyordu.

Geçmişte birlikte olduğum kadınlar bunun için ölürlerd. Onları aramak için bir yerlerde ortaya çıkmam, bu çarpıcı yabancıya bana sahip olduğu gibi benim de onlara sahip olmam için her şeyi yaparlardı.

Yine de daha az umursayamazdı.

Bunun beni çileden mi çıkardığını yoksa sürekli ereksiyon mu yaptığını bilmiyordum.

"Adınız ..." Soruyu geçiştirmesine izin vermeyeceğimi bilmesini sağlayarak yineledim.

"Ne fark eder ki?"

Başparmağımı dudaklarında gezdirdiğimde bakışları daha da yoğunlaştı. Hiç parlaticı sürmemişti. Sadece biraz maskara sürmüştü, o kadar. Cildi onu son gördüğümünden bir ton daha bronzdu, çilleri yeni ışıltıdan patlıyordu. Bir önceki kıyafetiyle aynı görünen siyah elbisesinin altında bronzluk çizgileri bulup bulamayacağımı merak ettim.

"Çünkü ben istiyorum."

"Ne istediğimi biliyor musun?" Derin bir nefes aldı, sanki içinde bir savaş vardı ve onu yatıştırmaya çalışıyordu.

"Ben."

Dilini dudağına çarpan dişlerinin üzerinde gezdirdi. "Ama ben sana gitmeni söylemedim mi? İlgilenmen ya da peşinden koşman gereken biri olmadığımı mı? Ben-"

"Sen tam olarak istediğim şeysin." Yüzümü aşağı eğdim, dudaklarımız birbirine çok yakındı. "Senden benimle evlenmeni istemiyorum. Sadece geceyi benimle geçirmeni istiyorum. Ve sen benim yatağımdayken ve ağzım vücudunun her yerindeyken, sana ne demem gerektiğini bilmek istiyorum." Burnumu yanağında gezdirdim, avucumun kapatmadığı tek yer orasıydı. "Otobüste olanlar çok ateşliydi ama boşalırken adını söyleyebilseydim çok daha ateşli olurdu."

Göğsü yükseldi.

Vücudu daha fazla ısı yayıyordu.

Gerginlik yavaş yavaş duruşunu terk etmeye başladı ve sanki ağırlığını almamı istermiş gibi bana doğru eğildi.

"Brooklyn."

Sonunda.

"*Mmm*. Neredeyse senin kadar güzel."

Dudaklarımı onunkilere bastırdım, çekilmesini bekledim ve çekilmeyince öpücüğü derinleştirdim, dilimi ağzından ayırdım. Ve tadına bakarken, limon kokusuyla karışan tuzlu sahil havasını içime çektim - öğreniyordum ki bu kokular sadece ona aitti. Bizi ayırmadan önce dilim birkaç dalış daha yaptı.

"Merdivenden inerken seni taşıyor muyum yoksa elini mi tutuyorum... Brooklyn?"

Gülümsedi. "Bunu her fırsatta söyleyeceksin, değil mi?"

Elimi uzattım. "Kimse adının inlemesini duymaktan bıkmaz. Sen de sıkılmayacaksın. Güven bana."

Parmaklarını parmaklarıma doladığında, ayağım en üst basamağa değene kadar bir adım geri attım ve dik inişe başladım. Aşağıya ulaştığımda, elbisesinin üst kısmına baktım, külotunun karanlığını gördüm -yüzümü gömmek istediğim bir mağara- ve belinden tutarak onu yere indirdim.

"Arabam arkada."

Parmaklarımız kenetlenmiş halde, sessizce beni kulüp boyunca takip etti ve dışarı çıktığımız anda Kauai'nin sessiz, esintili sesleri kulaklarımla buluştu. Tam binanın köşesini dönüyorduk ki aklıma bir fikir geldi.

"Buraya nasıl geldin?"

"Arabayla geldim."

Aracını gece boyunca burada bırakmasında bir sakınca olmadığını düşündüm. Bunu yapan bir sürü insan vardı, eve gidemeyecek kadar sarhoşlardı ve ertesi sabah arabalarını geri alıyorlardı.

"Yarın seni arabana geri götüreceğim."

"Getirsen iyi olur."

Onu cipin yanına götürüp yolcu kapısını açarken güldüm.

İçeri tırmanırken, "Tabii ki Range Rover kullanıyorsun, " diye homurdandı.

"Ödünç aldım. Benim değil."

Emniyet kemerini etrafına sararak yerleşti. "Normalde benim gibi 2006 model bir Corolla kullandığını mı söyleyeceksin?"

Kaşlarımı kaldırdım.

"Ben de öyle

düşünmüştüm."

Kapısını kapatıp diğer tarafa koştum ve arabaya binip motoru çalıştırır çalıştırmaz hoparlörlerden Lionel Richie çalmaya başladı.

"Yanlış çağda doğduğunuzu düşünmeye başlıyorum."

Aracın içinde olduğumuz için sesi artık farklıydı. Kulaklarımdan başka gidecek bir yeri yoktu. Mızımız ya da tiz değildi. Saçlarının ipekliliği gibi pürüzsüzdü.

Asla bıkmayacağım bir ton.

"Farklı bir çağda doğmuş olsaydım ne müziğin ne de taktığım saatin değerini bilirdim." Arabayı otoparktan çıkarıp yola koyuldum. "Bu güncel hitleri ya da Rolex'leri sevmediğim anlamına gelmiyor, seviyorum. Sadece biraz daha karakterli şeylerden hoşlanıyorum." Ona baktığımda geniş koltukta çok küçük görünüyordu. "Kauai'den misin?"

"Hayır."

Fark ettiğim bir aksanı yoktu, ülkenin belirli bir bölgesinden olduğuna inanmamı sağlayacak hiçbir şey yoktu.

"Ne zamandır burada yaşıyorsun?"

Saçlarını bir omzundan diğerine geçirdi. "İzin günlerimde bronzlaşmak için en iyi yeri bilecek kadar uzun. Yarın sen beni arabama geri götürdükten sonra yaklaşık bir saat boyunca bunu yapacağım. *Mmm*, sabırsızlanıyorum."

Mayolu haliyle ilgili daha fazla şey duymak istemediğimden değil ama soruları yanıtlamakta zorlanıyordu.

"Bana tüm vereceğin bu mu?" Işıktı durdum, yüzüne baktım, yüz hatları karşımızdaki kamyonundan ve yukarıdan parlayan kırmızı ışıktan aydınlanmıştı. Kahretsin, aletim şimdiden sertleşmişti. "Siktir git, senden bilgi almak imkânsız."

Başını çevirdi, yanağını koltuğun arkasına dayadı. "Sen bir kaçışsın, Macon. Hepsi bu kadar. Peki, nereden geldiğim gibi cevaplar gerçekten gerekli mi?"

Sesi sert değildi. Aslında fısıldıyordu.

Bu yüzden "Adımı kullanman hoşuma gidiyor" diye cevap verdim. Dişlerimi dudağımın dibine gömdüm ve serbest kalana kadar çektim. "Sen de seviyorsun... Bunu söyleyebilirim."

"Ve sen bana acımasız dedin."

"Hadi Brooklyn. İlgin çektin. İlgin çektiğini biliyorum. Sadece bunu itiraf etmek istemiyorsun." Parmağımı dizinde ve kalçasında gezdirdim, kalçasına ulaştığımda durdum. "Bilmediğin şey, senin içini görebildiğim."

"Öyle mi? Ne düşünüyorum ben?"

Elimi boş yanağına daldırdım ve kavradım. "Sadece bir kaçış olsaydım, ne parti otobüsüne binerdin ne de benimle eve gelmeyi kabul ederdin. İkisi de dalga geçmeyen biri için cesurca hareketler."

"Benim hakkımda bunu nereden biliyorsun?"

"Anlayabiliyorum. Hissedebiliyorum. Her yerinde görebiliyorum." Durakladım ama bakışlarım durmadı. Bakışlarım onun üzerinde kilitli kaldı ve derinleşti. "Benimle ilgili bir şey ilginç çekiyor. Kabul et bunu."

"Sen... tipik değilsin."

Ama ondan önce, ben öyleydim. Muhtemelen nefret edeceği her şeydim.

Dikkatsiz.

Düşüncesiz.

Bencil.

"Ve senin gibi çok fazla erkekle tanışmadığımı söyleyebilirim," diye devam etti.

"Nadir olduğumu söylüyorsunuz..."

"Ben olsam sana o kadar itibar etmezdim." Göz

kırptı. Ve lanet olsun, çok seksiydi.

Işık yeşile döndü ve ben de sürmeye başladım. "Bana daha fazla bir şey ver. Kolay bir şey. Şöyle bir şey... Eğer Kauai evim değilse, o zaman neresi?"

Cevap vermesi birkaç dakika sürdü. "Aslen Chicago'luyum. Orada sadece bir yıl kadar yaşadım çünkü" -çevresel görüşümden göğsünü işaret etti- "Ben bir ordu çocuğuyum. Her yerde yaşadık. Ama yaklaşık altı yıl önce babam Büyük Ada'da görev yapıyordu. Bizi Hawaii'ye getiren de bu oldu."

Bu yüzden, bu akşam erken saatlerde onun gözlerine baktığımda, yılların değil ama deneyimlerin sahibi birini görmüştüm.

Bu hoşuma

gitti.

Hem de

çok.

"Babam hala orada mı?"

Başını salladı. "Ailem burada, evet."

"Ve sen de buradasın."

"Sanırım öyleyim." Kolunu çimdikledi. "Evet, burada olduğumdan oldukça eminim." Kıkırdadı.

Ondan henüz duymadığım bir kahkaha, ama hafif tarafı son derece seksiydi.

"Ukala."

"Benimle ilgili hoşuna giden bir şey daha."

"Neyi komik buluyorum biliyor musun?" Bir sonraki ışıpta döndüm. "Bu, sende hoşuma gittiğini düşündüğün bir özelliğe ilk kez işaret edişin değil. Ama seninle nasıl ilgilenmem gerektiğini, seni aramaya nasıl gelmemem gerektiğini ve nasıl

Hoşlanmam gereken biri değilsin. Bu benimle alay etme şeklin mi? Yoksa zihnime sahip olmaktan hoşlanıyorsun ve bu seni tahrik mi ediyor?"

Hemen yanıt vermedi. "Bu gurur verici. Yalan söyleyemem."

"O zaman bu hafta benimle yemeğe çık."

"Bana çıkma mı teklif ediyorsun?"

Bir randevu. Bunca yıldır kullanmadığım bir terim.

Bir hafta önce bana bir kadına bu kelimeyi söyleyeceğimi söyleseydiniz, kıcımla gülerdim ve söylemeyeceğime dair her dolarına bahse girerdim.

Ama kulübün karşısından gelen bir bakış her şeyi değiştirmişti.

Nasıl bir güce sahip olduğunu bilmesine imkân yoktu. "Evet," diye cevap verdim.

Uzun bir nefes çekti. "Her seferinde bir adım atalım ve önce bu geceyi atlatalım."

Onun havayı içine çektiği yerde, ben yüksek sesle dışarı veriyordum. "Bunu beni becermek bir cezaymış gibi söylüyorsun."

"Hiç de öyle değil. Sadece..." Ben ona bakarken o da pencereden dışarı baktı. "Hayatımda her şeyin çok bulanık ve karmaşık olduğu bir döneme girdim. Bırakın başkasını, kendime bile zaman ayıramıyorum. Kulübe hayatımdan kopmak için gidiyorum" - gözlerini benimle birleştirdi- "ve senin bana verdiğin şey tam bir hafıza kaybı oldu. Bu gece de ihtiyacım olan şey bu." Sesi her kelimedede biraz daha yumuşuyordu.

"Seni unutma moduna sokmamı istiyorsun."

Başını salladı. "Lütfen."

"Benden tek istediğin bu mu?"

Cevap vermeyince, ona itiraf ettiğim şeyin büyüklüğünü anlaması için kendimden bir parça vermeye karar verdim. "Yedi yıldır hiçbir kadınla çıkmadım. Denemedikleri için değil. Kahretsin, sürekli deniyorlar. Sadece bunun olmasına izin vermiyorum. Ve karşılıksız ilişkiye inanmıyorum, kadınlar bunu kaldıramıyor. Her zaman bir bağ vardır. Bu yüzden, ben işimi yaparım ve giderim."

"Yani bana tek gecelik ilişkilerin kralı olduğunu mu söylüyorsun?" Güldüm. "Bu unvanı kesinlikle hak ettim."

"Ve işte buradayız, yakında ikinci gece olacak."

"İşte bu yüzden sana hakkımdakileri anlattım." Şerit değiştirmeden önce ona baktım. "Sana hiç söylemediğim şeyleri söyledim."

başka bir kadın. Bana nedenini soracağını biliyorum. Bu senin en sevdiğin cevap, dikkatleri üzerinden çekiyor." Ona gülümsedim. "Ama gerçek şu ki, nedenini bilmiyorum. Sadece sana bir türlü doyamıyorum. Bu yüzden seninle yemek yemek istiyorum. Neden numaranı istiyorum. Neden arada sana ulaşabilmek istiyorum."

"Ama yemek ve mesajlaşmak *bundan* daha fazlası." Tanrım, roller değişmişti.

"*Benimle odamda buluş* dememi mi tercih edersin? Bu daha mı az çamurlu olur?"

"Senin odan mı?" demeden önce bir saniye geçti.

Otele girdim, ön girişe park ettim, orada iki belboy bekliyordu; biri benim yanıma geliyor, diğeri Brooklyn'in yanına gidiyordu.

"Senin evine gideceğimizi sanıyordum?" diye sordu neden burada olduğumuzu açıklamaya fırsat bulamadan.

"Burası benim evim. Burada yaşıyorum." Dışarı çıktım ve kaldırımda onunla buluştum, elim beline gitti.

Fısıldadı, "Anlamıyorum. Bir otel nasıl ev olur?" Ama konuşurken başını öne eğdi, gözlerimle buluşmayı reddetti.

"Önümüzdeki birkaç ay için Kauai'de çalışıyorum ve burada kalıyorum. Evim Los Angeles."

Onu cam kapıdan geçirip lobiye götürdüğümde, elini bir siperlik gibi gözlerinin üzerine koydu.

Bunu yapmasının tek bir nedeni vardı.

"Benimle görülmekten utanıyor musun?"

"Hayır, hiç de öyle değil," diye cevap verdi başını kaldırmadan.

"Burada çalışan bir sürü insan tanıyorum. Beni odanıza çıkarken görürlerse, tatilciyle eve giden kız olduğuma dair dedikodular yayılır ve ben böyle bir şöhret istemiyorum... ben de öyle bir kız değilim."

"Ah. Anladım."

Asansöre binene kadar sessiz kaldı, saçları yüzünün iki yanını gizliyordu, parmakları alnına yapışmıştı ve kapı kapandıktan sonra bana doğru döndü ama eli yerinde duruyordu. "Peki, soru... eğer Los Angeles'taysan, biriyle çıkman nasıl mümkün olabilir ki? Ben buradayım ve sen ta oradasın."

Bu kesinlikle aklımdaydı. Ama buna çok fazla önem vermemiştim. Mekânlar sadece üzerinde çalışılabilecek detaylardı. Özel bir uçağa erişimim vardı. Burada bir otel inşa ediyorduk.

İş hayatım söz konusu olduğunda olasılıklar sonsuzdu. Şimdi bu konuya girmeyecektim.

Çok daha önemli olan şey, "Çıkmak istediğini sanmıyordum?" diye vurgulamaktı. Yüzü hâlâ benden saklı olsa da -Asansördeki kameralardan saklandığını ve hatta güvenlik departmanında arkadaşları olduğunu varsayarsak, iki elim de yanlarına gitti, sütyenine ve külot çizgisine kadar fırçaladı. "Ne kadar az zamanın olduğundan bahsederken bana verdiğin şey bu değil miydi?"

"Macon... Az önce ne yaptığını görüyorum."

Onu daha da yaklaştırdım. "Her seferinde bir adım atalım ve önce bu geceyi atlatalım."

Boştaki eliyle göğsüme vurdu. "Tamam, Bay Kelimelerle Arası İyi."

Güldüm. "Ne yani, sözlerini sana karşı *kullanmamdan* hoşlanmıyor musun?" Onu öpmek için eğildim ama göz kalkanının altından manevra yapmak zorunda kaldım.

Ağzına yaklaştığımda parmağını dudaklarımın üzerine koydu. "Azıcık bile değil... seni *sikik*."

"Bu, açıkça çiğnediğim *dokunmama* kuralınız gibi bir şey mi?"

"Ohhh. Birileri yanıyor."

Tekrar kıkırdadım, elim kıçına doğru indi. "Benimle ilgili sevdiğin bir şey yok mu?"

"Ben... pes ediyorum."

"Yapma." I sıkılmış onu yanaklar. "Çünkü Ben sadece Başlarken."

Asansör benim katıma açıldı ve anahtar kartımı kilidin önünde sallayarak onu kısa koridorda yürüttüm.

"PH 4," dedi kapının solundaki tabelayı okuyarak. "Böyle bir faturayı ödediğine göre gerçekten iyi bir patronun olmalı."

"O benim amcam."

"Bu her şeyi açıklıyor."

Ciğerlerimdeki havayı çektim. "Bu hiçbir şeyi açıklamıyor. Sadece onun şirketinde önemli bir rolüm var ve unvanım sayesinde bazı avantajlar elde ediyorum. Süitte kalmak bunlardan biri."

Önce onu içeri aldım ve fuayede ona katıldığımda kilidin tık sesini duydum, eli nihayet düşmüştü ve tüm yüzü ortaya çıkmıştı.

Saat geç olduğu için oda temizliği çoktan uğramış, odayı gece için karartmış, bu da içeriye gün ışığından tamamen farklı bir hava vermişti. Sarkıtlar karartılmış, beyaz ve aynalı yüzeyler ne çıkarılmış, manzara kadar dingin ve şehvetli bir hava yaratılmıştı - önümdeki ve sürgülü cam kapının dışındaki manzara. Hoparlörlerden yumuşak, spa benzeri bir müzik çalıyordu. Bir koku bile pskrtlmşti, temiz ve kumsal kokan bir buğu.

Ama bu onun vücudundan gelen, her nefes alışımda içime çektiğim kokunun yanında hiçbir şeydi.

"Kendimi ok ..." Sesi kesilirken odayı gözden geçirdi.

Etrafına bakışlarından, sitlerden birinde vakit geçirip mekna yeniden alışmaya mı çalıştığını yoksa odanın ne kadar güzel olduğuna mı şaşırdığını anlayamadım. Her neyse, en azından o tuhaflık gitmişti ve artık yüzünü kapatmıyor, burada olmaktan utanıyormuş gibi davranmıyordu.

"Giyindin mi?" Siyah pamuğun alt kısmıyla, bacaklarının st kısmına denk gelen yeriyle oynadım, yzgelerimi altından geçirmek için biraz kaldırdım. "ok fazla giyinik."

nnde dururken ona doğru eğildim ve dudaklarımı vücudunun en hassas yerlerinden birine, boynunun köprücük kemiğiyle birleştiği noktaya, kemiğin dışarı çıkmasından hemen önceki küçük kavise bastırdım. ptğm yer orasıydı. Orada derin bir nefes aldım.

Ağzımdan çıkar çıkmaz tüylerim diken diken oldu.

Eli gğsmnden karın kaslarıma indi ve kemer tokama değene kadar aşağıya doğru ilerledi. "İkimiz de çok fazla giyinmişiz."

Ne söylediği bir yana, sadece sesinin tınısı bile nasıl sikimin daha da sertleşmesine neden olabilirdi?

O zaman, odama girdiğinden beri pek de centilmen davranmadığımı fark ettim. Ona bir içki ya da yiyecek bir şey teklif etmemiştim. Hatta küvete girmeyi bile nerebilirdim.

Ama yüzündeki ifadeden böyle bir şey istediği izlenimini edinmedim.

Ben ona sahip olmak için bir saniye daha bekleyemezken, onun da benim için aynı şeyleri hissettiğinden emindim.

"Bunu hemen şimdi zeceğim." Ellerim sırtından aşağı inip kıının etrafında dolandı ve yanaklarını hızlıca sıktı.

önce elbiseyi vücudundan sıyırmaya başladım. Önce kalçalarını, sonra göğüslerini ve en sonunda da başını. Minik elbiseyi tutarken, bakışlarım ayaklarından başladı ve yavaşça o mükemmel bacaklara, külotunun beyaz danteline, karnının düzlüğüne, o muhteşem göğüslerin kavrandığı uyumlu sütyene yükseldi ve sonunda yüzünde durdu. "Şu anda sana yapmak istediğim lanet şeyler..."

"Anlat bana." Gömleğimin düğmelerini açıyor, yakasını omuzlarımda genişletiyor, sırtımdan ve kollarımdan düşmesine izin veriyordu. Yere düştüğünde, sanki her bir deri parçasını, kas çukurlarını, her bir saç telini ezberliyormuş gibi üzerimde gezindi. "Bana ne yapacağını ayrıntılı olarak duymak istiyorum."

"Seni ıslatacak mı?"

"Daha ıslak... evet."

Hay sikeyim.

Kemerimi çekip kancasını gevşetirken, kotumun düğmesini ve fermuarını açmaya çalışırken, "Burada işin biter bitmez seni kollarıma alıp yatak odasına götüreceğim ve orada seni yatağa yatıracağım. Oradan da bacaklarını yüzüme dolayacağım ve o lanet olası amını yalayacağım."

Pantolonum düştü.

Yere eğildi, ayakkabılarımdan bağcıklarını çözdü, dudaklarını aralayarak bana baktı. "Yine mi ağzını aldım?" Ayağa kalkmadı; orada kaldı, boxer külotumun belini sanki lastiği bir uçurumun kenarımış gibi kavradı.

"Evet. Seni tatmak için ölüyordum." "Neden?"

Gülümsemem kısık bir kıkırdamayla birlikte geldi. "Çünkü ilk sefer yeterli değildi. Kukunu düşünmeden edemiyorum."

"Mmm." İnleme aynı anda geldi ve külotumu çekiştirerek sikimin dışarı fırlamasını sağladı. "Bunu özlemişim." İşte o zaman sikime baktığını ve onunla konuştuğunu fark ettim. "Beni yaladıktan sonra ne yapacaksın?" Dizlerinin üzerinde yeniden pozisyon aldı, iki eliyle sikimin etrafını sardı ve ucunu dudaklarına doğru yönlendirdi.

Lanet olsun, çok yaramazdı.

Ve bu, hayatımın sonuna kadar hatırlayacağım bir manzaraydı.

Dudaklarını tepemin etrafında dolaştırdı, başımı nazikçe öptü, daha fazlasını istememe neden olacak kadar baskı uyguladı.

"Seni boşaltacağım."

Dilinin ucu bana dokunduğunda bana baktı ve dilini ağzımın kenarında dolaştırdı. "Sadece bir kez mi?" demek için ağzına geri çekti.

"Söz konusu sen olduğunda, hiçbir şeyi bir kez yapmam."

Kirpikleri dalgalandı, ilk hareketini yaparken bakışları hâlâ benimkilere sabitlenmişti.

Elim saçlarına gitti ve başının üstündeki uzun bukleleri kavradı. "*Fuuuck*."

Bu kombinasyon çok patlayıcıydı. Dilini kullanma şekli, yanaklarının boyum boyunca nasıl içe doğru çöktüğü ve boğazından gelen emiş her şeyi çok sıkı hale getirdi.

Başım geriye doğru eğildi. "Evet, em onu," diye emrettim.

Bir elini çıkardı, şimdi tabanı ve ortayı örtmek için sadece bir elini kullanıyor, ağzı uçtan parmaklarıyla buluştuğu merkeze doğru ilerliyordu.

"Evet. Bunun gibi..."

Yıllar içinde öğrendiğim şey, kadınların baş verme konusunda uzman olmaları gerekmediği idi. Onları iyi yapan şey, bunu yapmak istemeleriydi. Ve Brooklyn sanki bunun için yaşıyormuş gibi sikimi emdi.

Sanki bu dünyada istediği tek şey buymuş gibi. Ve *onu* sikerken izlemek.

Çok sıcak bir görüntü, özellikle de geri çekilip kenarını ve ortasını yaladığında, onun için dışarı sızan küçük pre-cum damlasını yaladığında.

Ağzına alırken bana baktı. Ve yuttu.

"Benim lanet kraliçem," diye kükredim. "Al onu. Senin olsun." O da yaptı.

Ağzını bile açmadan aşağı süzüldü, elini ve ağzını sert tepe boyunca dolaştırdı, yeniden başlamak için geri çekilmeden önce etrafıma yaklaştı ve hızlanan bir model oluşturdu.

Durmadı.

Nefes almak için bile duraklamadı.

Sanki dölümün peşindeymiş gibi sikimi yuttu.

"Tanrım," diye tısladım. "Evet!"

Bir parçam bile onun için çılgılık atmıyordu ve ağzını sonsuza dek istesem ve bunu bütün gece sürdürmek istesem de, dilim huzursuz olmaya başlamıştı.

"Buraya gel." Bu, boyun eğmeyeceğim bir talepti.

Ayağa kalktığında, bir kolumu sırtının ortasına, diğerini de dizlerinin altına koydum ve onu göğsüme doğru kaldırarak daha önce bacaklarımdan aşağı çektiği kıyafet yığınınından çıktım.

"Devam ederdim." Dudakları ıslaktı ve soluk ışığın altında parlıyordu.

Burnumu yanağına sokup hırladım: "Senin bu yönünü ben de seviyorum ama ziyafet çekme sırası bende."

İnledi, ben onu yatağa yatırırken ağzından yine aynı ses çıktı. Kenarda dengede dururken askısız sütyenini açtım, dantellerini yere attım ve külotunu indirdim. Daha sonra onu yatağın üzerine yatırdım ve kalçalarının iç kısmını tutarken, onu yastıklara doğru ittim ve bacaklarının arasına yatağa girdim, yüzüm doğrudan amına daldı.

"Bu"-ağzımı tüm uzunluğu boyunca ovuşturdum, girişinde durakladım ve tekrar yukarı çıktım-"işte hayalini kurduğum şey."

Bu koku.

Tadı.

Yalarken onu hissetmek.

Klitorisinin dilimle sertleşmesi.

Bu amcığı nasıl sadece benim yapacağımı.

Ama çok fazla kaybolmadan önce burnumu en yüksek noktaya koydum ve ciğerlerimi onunla doldurdum. Nefes nefes Brooklyn.

"İşte buna doyamıyorum."

Benim mükemmel eşim olan bir

koku. Beni tüketen bir amcık.

Sadece daha fazlasını istediğim şekilde değil, arzuladığım şekilde.

Arzuladım.

Gerekli.

Ve aklımı başımdan alan şey, bu vücudun her santiminin -Yolumu değiştirmem ve doğru olduğunu düşündüğüm her şeyi değiştirmem için yeterliydi.

Neden? Bilmiyordum.

İhtiyacım olan şeyin Brooklyn olduğunu biliyordum.

"Bana ne kadar özlediğini göster." Saçlarıma yapıştı, bacaklarını iki yana açtı.

Burnumu çektim ve yalamaya başladım, onu tükürüğümle kapladım, dilimi her kıvrımda ve dipte oynattım.

"Tanrım, evet!"

Sesleri daha çok ön sevişme gibiydi.

Ve yalamalarım hızlandığında, "Macon!" sesini duydum.

"Benim lanet olası adım..." Lanet olsun, daha içine girmeden boşalacaktım. "Bir daha duyayım." Daha sert bastırdım, doğrudan tepesine fiske vurdum.

Kendime bir çığlık
kazandırdım. "Macon!
Durma!"

Orgazmını yüzeye çıkmaya teşvik ettim, sadece o noktada kalırken, yapıyı eklemek için içine bir parmak kaydurdım.

Eli saçlarımda sıkılaştı, tırnakları içeri girdi. "Siktir!"

Dikey ritimden yatay ritme geçtim, amının dibine kadar indim, yukarı doğru yaydığım ıslaklığı topladım. Zirveye ulaştığımda eli başıma kilitlendi. Kalçaları öne doğru sallandı. Bacakları etrafımda dönüyor, ayak bilekleri sırtımın ortasından geçiyordu.

Sesleri bana bilmem gereken her şeyi anlattı.

Islaklığı da kalınlaşıyor, tatlanıyordu. Amcığı parmağımı tutuyor, her girip çıktığımda etrafımda daralıyordu.

Tırmanıyordu.

Her yalama onu daha da yaklaşıtıyordu.

Ve bunu izlemek çok güzeldi.

"Macon!" Sanki bunu ilk kez söylüyormuş gibi geldi bana ve bu tek kelime ağzından çıkar çıkmaz titremeler başladı, karnını dövüyor, kaslarının gerginlikten gevşekliğe geçmesine neden oluyordu. "Ahhh!"

O yatağın üzerinde kıpırdandıkça ağzım daha da hızlandı. Bileğim de öyle, dönüyor, eğiliyor, uzun parmağımı G noktasına doğru daldırıyordum.

Onu sadece oraya götürmek istemedim. Onu uçurumun kenarına göndermek istedim.

Ve o "Siktir" diye bağırdığında, bunu yaptığımı biliyordum.

İşte o zaman işleri yavaşlattım. Elimin ve dilimin hareketini azalttığım da, susmadan önce onun sessizleşmesini bekledim.

"Eğer bana her gün bunu vereceğine söz verseydin, belki de bana evlenme teklif etmeni isterdim..."

Kıkırdadım, parmağımı nazikçe dışarı çektim, doğrudan ağzıma girip tenimi emerken gözleri beni takip etti.

"Benim hiçbir şeyimi ziyan etmiyorsun, değil mi?"

"Tadın bu kadar güzelken olmaz" demek için parmağım ağzımdan çıktı. Saçımı serbest bırakmak yerine tepesinden tuttu.

"Hiç kimse beni senin kadar sert boşaltamadı."

"Çünkü ben seni boşaltmak için yaşıyorum."

Klitorisinin son derece hassas olduğundan emin olduğumdan, onu dikkatlice öptüm, kalan titremeleri yatıştırdım ve sonra kalkıp komodine gittim. Kutudan prezervatiflerden birini çıkardım ve folyo köşesini dişlerimle yırttım, lateksi üzerine yuvarlamadan önce sikimi birkaç kez pompaladım.

"Tanrım, çok seksisin." Sesi yumuşaktı ama sözleri duygu doluydu.

Dizimi yatağın üzerine koydum.

"Öyle mi?" "Evet. Vücudun..."

"Ne olmuş ona?"

"Bunu atlatamıyorum."

"Bunu aşmak zorunda değilsin." Elini tuttum ve karın kaslarımın üzerine koydum, avuç içini karın kaslarımda aşağı yukarı gezdirdim. "Ne zaman istersen sahip olabilirsin."

"Peki ya ağzın?"

Dilimden bu kadar hoşlanmasına bayılıyordum.

Gülümsedim. "Ağzımı da getireceğim." Diğer dizimi yatağa koydum ve kollarımı kalçalarının altına sıkıştırdım, az önce söylediklerimde ne kadar ciddi olduğumu ona göstermek için bıraktığım yere geri döndüm.

Ama bu sefer evcil değildim. Dilimin düzlüğüyle yaladım, ıslaklığı amının üstünden en altına kadar yaydım.

"Macon..." diye inledi.

Kendimi kaybetme noktasına gelene kadar kendimle dalga geçtim. Ona ihtiyacım vardı.

Şimdi.

Ben de karnını öptüm, meme ucunu emmek için tırmanışımı durdurdum, dişlerimle fiskeledim, sert tepesini ısırdım.

"Sikeyim evet," diye bağırdı.

Aynı şeyi diğer tarafa da yaptım, dudaklarına doğru ilerlemeden önce yüzeyi kemirdim.

Kollarını boynuma doladı. "Doymamışsın, çok mu?"

"Ağzımı amından uzak tutamadığım için mi?" Ucumu tam olması gereken yere yerleştirdim. "Evet. Öyle de denebilir." I

Boynunun altından, köprücük kemiğinin oradaki tatlı noktadan öptü, çenesini geçti ve ağzının üzerinde gezindi. "Tadına bakmam lazım, Brooklyn." Tüm ağırlığımı ön kollarıma verdim ve yavaşça onun sıkılığına gömüldüm. "Aman Tanrım. Bu kadar iyi hissetmen nasıl mümkün olabilir?"

"Öp beni."

Kesinlikle üstesinden gelebileceğim bir talepti ve beni daha da sert bir şekilde içine itti.

Ağzı benimkiyle meşgulken, elleri vücudumda geziniyor, yanlarımdan aşağıya ve kıcıma doğru kayıyordu. Yanaklarımı sıktı, avuç içleri onları itiyordu, sanki onu daha da sert becermemi ister gibiydi.

Sadece tadına bakmak istememin bir nedeni vardı ve o da bu pozisyonu sevmememdi; ona dokunmamı kısıtlıyordu. Bu yüzden, dışarı kaydım ve onu yan tarafına taşıdım ve arkasına geçtim, kendimi hızla amına geri gömmeden önce kıcını önüme hizaladım.

"İşte tam istediğim şey bu." İleri geri gidip gelirken, ıslaklığına doğru vururken, meme ucunu sıkıştırdım. "Çok sıkısın amına koyayım."

"Çünkü sen çok büyüksün."

"Aletime iltifat etmeye devam et... Bak bakalım bu sana ne kazandıracak."

"Bütün gün senin sikin hakkında konuşabilirim." Güldü, başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirdiğimde ses bir iniltiye dönüştü.

Bir kolunu boynuma doladı, sanki gidecekmişim gibi bizi bir arada tuttu.

Daha yeni başlıyordum.

Bacağını kaldırdım ve benimkinin üzerine koydum. Bunu yaparak kalçaları açıldı ve daha da derine girmeme izin verdi. Değişimi hissettiğinden emindim; nefes alış veriş daha yüksek, amı daha ıslaktı.

"Yine geleceksin."

Tırnakları kafatasıma saplandı. "Yesss... durma."

Hızımı artırdım, aynı anda klitorisini tıngırdatıyordum, kalçalarımı bir daire şeklinde gıcırdatıyordum, bükülme şimdi ona her açıdan sürtünme sağlıyordu.

"Macon!"

Brooklyn boşaldığında birkaç şey oldu. İlki, amının etrafında kapanmasıydı, parmakları tuttuğu her şeyi deliyordu. Sonra inlemeleri kulaklarımı doldurdu.

Bana ihtiyacı vardı.

Onun işini bitirmek, onu bir daha dönemeyeceği o yere getirmek için.

Hepsi beni çılgına çeviriyordu.

Ve şu an da bir istisna değildi.

Gücümü artırdım, onu daha da güçlü bir şekilde okşadım, ona tam olarak kendini kaybetmesi için ihtiyaç duyduğu şeyi verdim.

Ve yaptı da.

"*Fuuuck*" -tırnakları o kadar derine batmıştı ki kan çekecekmiş gibi hissediyordu- "*meee!*"

Çılgınlardaki muhtaçlık. İstek. İnşa etmek. Boşalmam için yeterliydi.

Ama bu an Brooklyn içindi, bu yüzden ucuma geri döndüm ve kesem ona çarpana kadar daldım, ona uzun, derin, sert vuruşlar verdim. Birkaç saniye içinde titriyor, sikimi amıyla sıkıyor, bana karşı kasılıyordu.

"İşte bu, sikime gel." Ona vurdum. "Hissetmeme izin ver o."

"*Ahhh,*" diye nefesi kesildi. "*Yesss!*"

Orgazm onu vurduğunda, dalgaların vücuduna çarpışını izledim. çılgınlardını duydum ve sonunda sakinleşene kadar yavaşlamadım.

"Sanırım nasıl nefes alacağımı unuttum" demesi birkaç dakika sürdü.

"Öğrensen iyi edersin çünkü yine gelmek üzeresin" -dudaklarımı onunkilerin üzerine diktim- "ve bana bunun imkânsız olduğunu söyleme, ikimiz de neler yapabileceğimizi biliyoruz."

Kendime bir gülümseme kazandım ve lanet olsun, bu her şeydi.

Acele etmeden dışarı çıktım ve oturur pozisyona geçtim, sırtımı yatak başlığına yasladım, bacaklarımı önüme uzattım.

Brooklyn yattığı yerden bana baktı. "Ne yapıyorsun?"

Ellerimi başımın arkasında birleştirip parmaklarımı kenetledim. "Bana binmeni bekliyorum."

Yavaşça ayağa kalktı ve bacaklarımın üzerine oturdu, kucağıma gelene kadar vücudumda sürünerek ilerledi.

Bu lanet manzara tam da istediğim şeydi. Göğüsleri yüzümde, amı sikime dönüktü. Gözleri doğrudan görüş alanımda. Hızlıca uzanırsam kıkına erişebilirdim.

"Bana karşı yumuşak olma, Brooklyn."

Bir santim kadar aşağı inmişti ki durdu ve "Bir şey itiraf edebilir miyim?" dedi.

Zamanlama sohbet için biraz tuhaftı, bunu kabul ediyorum ama bunu ona söylemeyecektim. "Tabii ki."

"Bu pozisyonu ilk kez yapıyorum. Daha önce hiç kontrol bende olmamıştı..."

Sikimin daha da sertleştiğine yemin edebilirim.

"Binicilikte bir bakire, bana bunu mu söylüyorsun?"

"Evet."

Aklıma hemen bir düşünce geldi. "Peki ya kışın? Ona hiç dokunuldu mu?"

Başını iki yana salladı.

Ne kadar sıkı olacağını hayal bile edemiyordum. Girdiğim anda etrafımda nasıl nabız atacağını.

Oraya varacaktık, varacağımızdan emindim.

Ama şimdilik, "Buradan başlayacağız." Tacım artık tamamen gömülüken, dar beline, meme uçlarının sertliğine ve şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem yüze baktım. "Ama şu anda yapmanı istediğim şey kendini kaybetmek." Başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirdim. Tenin tene hızlı bir dokunuşu derin bir nefes almasına neden oldu. "Eğer bu gecenin böyle geçmesini i s t i y o r s a n , bana ne kadar kaybolabileceğini göster."

Kollarını omuzlarıma koydu ve meme ucunu ağzıma aldım, önce ıslattım ve sonra ona karşı nefes aldım.

"Vücudunuzu dinleyin. Sonra istediğin kadar hızlı ya da yavaş git." Benim ucuma doğru yükselmeye başladı.

"Neyi sevdiğinizi ve neyin en iyi hissettirdiğini oldukça hızlı bir şekilde anlayacaksınız."

Çenesi geriye doğru eğildi, omurgası kamburlaştı. "*Thisss.*" Yutkundu. "Sevdiğim şey bu."

Beni içten içe sıkıyor, sikimin etrafında zonkluyordu.

Bir sıcaklık ve mükemmellik mağarası. "Aynı fikirdeyim," diye inledim.

Başparmağımı amında tuttum ve ağzımı diğer memesine çevirdim, bu kez tepesini ısırdım.

Acıdan inledi ama bu bir zevk sesiydi. Bana daha fazlasını istediğini söyleyen bir ses. Dilimi etrafında döndürdüm

sıkı bir boncuk, dişlerimi kullanmadan önce onu yatıştırmak, uzunluğunu kazımak, ucunu çekmek.

Tırnakları derime batmaya başladı. "Nedir bu..."

Kafasının içindeydi, tüm bu yeni hisleri işliyor, bunu neden daha önce yapmadığını sorguluyordu.

Ve bir cevap beklemediğini söyleyebilirim.

Ama yine de ona bir tane verdim. "İsteddiğini alırsan böyle olur." Kıçını tuttum. "İhtiyacın olanı aldığında." Onu yönlendirmiyordum. Sadece tutuyordum. "İstediğin bu mu?"

Gözlerimiz kilitlenene kadar başı öne doğru hareket etti. "Evet." "Gelmek istiyor musun?"

Başını salladı. "Evet."

"O zaman sık beni Brooklyn. Üstümde boşalmanın nasıl bir his olduğunu göster bana."

Konuşmamı bitirdiğim anda bir şalter attı. Hızı aniden arttı. Elleri beni daha sıkı tuttu. Yükselmeye ve alçalmaya devam etmedi. Bunun yerine beni içine oturttu ve kalçalarını ileri geri sallayarak beni içinde döndürdü.

Peşinde olduğum şey buydu.

Bu saf güzellik vizyonu, bu kırılganlık seviyesi.

Ve o istediğini alırken, aletimi serbest kalmasını sağlamak için kullanırken, ben de onu izledim. Ama sadece sikimi kullanmadı; klitorisini okşarken parmağımı, meme ucunu emerken ağzımı kullandı. Ve üzerimde sallanırken, kalayları vücudumda hareket etmeye zorladı. Zirveye yaklaştım, patlamaya yakındım, amcığı içimdeki dölleri sağlamaya çalışıyordu.

Ama gitmesine izin

vermezdim. Henüz

bırakmadım.

Bekledim.

Gözlemledim.

Ağızlarımızı birbirine bağladım.

Ve titremeye başladığı anda bıraktım. "Macon!" diye

bağırdı dudaklarıma karşı. "Aman Tanrım!" Bu

dünyadaki en güzel duyguydu.

Döl kafamdan fışkırmadan hemen önce yoğun, ezici bir tepe noktası, prezervatifi bu kadına duyduğum saf şehvetle doldurdu.

"Brooklyn," diye kükredim. "Becer

beni." Ama orgazmım en iyi kısmı

değildi.

İşte o zaman ılıklarını duydum. Vücudunun kasıldığını gördüğümde. Bana sınır tanımayan hamlelerle asıldığında, kontrolü ele geçirdiğinde, daha önce sadece benimle yapabildiği bir şekilde czldğnde.

Adımı haykırışından kulaklarım cınladı. Tekrar ve tekrar.

Ama o şey müzik gibiydi ve hiç durmadan dinleyebilirdim.

Sonunda ritmini kaybettiğinde, zevke fazla kapılmıştı, ben devraldım, horozumu yukarı doğru kaldırdım, kendimi onun içine boşalttım. Son titreme vücudunu terk edene kadar durmadım ve kollarımı ona doladım.

Teni sıcaaktı, hafif terliydi. Çok seksiydi.

"Bebeğim, bu konuda çok iyisin." Boynunu ve çenesini öptüm, zaten teninde olan limonla karışan tuzluluğun tadına baktım.

"Kahretsin, çok iyi sikiyorsun."

Nefesi kesilmişti.

Saçları evcilleşmemiş. Gözleri vahşi.

Ama dudaklarında bir gülümseme vardı. "Bunu tekrar yapabilir miyiz?" Kıkırdadım.

Çünkü mümkün olan her şekilde eşimle karşılaşmıştım. "Evet. Bunu kesinlikle tekrar yapabiliriz."

ALTI

Brooklyn

T Şiltedeki en ufak bir hareket, battaniyenin çekıştırilmesi, elinin karnımda sıkılaşması - hepsi Macon'un uyanmaya başlamıştı. Gerinmeyi bitirdiği anda gözlerini üzerimde hissettim, belli ki çoktan uyanmış olduğumu fark etmişti ve "Günaydın" dedi.

Normalde işe çok erken gittiğim için altıdan sonra uyumak benim için zor oluyordu. Komodinin üzerindeki saate göre bugün o saatte kalkmışım ve şimdi saat yediyi geçiyordu. Bu rahat yataktan çıkmak yerine, son bir saatimi tam da bu pozisyonda, onu uyandırmamak için donmuş bir halde, birlikte geçirdiğimiz tüm akşamı tekrarlayarak geçirdim.

Kafamda dönüp duran görüntüler, bana sahnede eşlik ettiği kulüpte başladı ve şu ana kadar devam etti.

Ve tekrarladılar.

Durmadan.

Her döngü sırasında, beynim dün gece üç kez seks yapmış olmamız gibi mahrem anları yavaşlatıyor, beni ayrıntılara sürüklüyordu, böylece sadece onları hatırlamakla kalmayacak, aynı zamanda dokunuşunu da yeniden deneyimleyecektim.

O andan itibaren, onun vücudu benimkine sarılmışken hissettiklerim aklıma geldi. Saatler sonra bile, uykuya dalmadan hemen önce yanağıma kondurduğu o yumuşak öpücüğü hâlâ hissedebiliyordum.

Ve ona doğru döndüğümde, bu sefer görünüşüyle tekrar vuruldum. Dağınık saçları baştan çıkarıcı görünüyordu, sakalları dün olduğundan daha kalın ve daha seksiydi. Gözlerinin içinde kaynayan cazibe.

Aman Tanrım.

Macon sadece yakışıklı değildi. Bu kelime onun için yeterince güçlü değildi.

O bir vibe idi.

Bir ruh hali.

Bir din bile olabilir.

Ve o, sadece bana bakarak içimdeki her şeyin karıncalanmasına neden olan bir adamdı.

Ama aynı zamanda dikkatimi dağıtacak, zamanımın büyük bir kısmını alacak, şu anda ihtiyacım olmayan her şey olan bir adamdı.

"Günaydın," diye iç geçirdim ve sanki yeni kalkmışım gibi esnedim.

Bacağını bana doğru uzatarak bizi birbirimize kenetledi. "İyi uyudun mu?"

Geceyi bir bulutun içinde geçirmişim gibi uyudum. Lüks yatak takımları ve kabarık kuş tüyü yastıklarla gerçek bir şilte, evdeki düzenimden yaklaşık bir buçuk milyon kat daha rahattı. Odadaki sessizlik de kız kardeşlerimden birinin sifonu çekip beni gece yarısı uyandırmasından ya da birinin su alırken buzdolabının gıcırdamasından oldukça farklıydı.

Ama bu kadar mükemmel uyumamın tek nedeni bunlar değildi. Onun yanımda olduğunu hissetmek de buna kesinlikle katkıda bulunmuştu. Kollarının bütün gece beni sarması, teninin sıcaklığının tenime değmesi, yani kesinlikle alışabileceğim şeylerdi.

Ve bu otel odasından çıktığım anda unutmam gereken şeyler.

"Sessizce," diye cevap verdim usulca.

Ama gözlerim açıldığında, nerede ve kiminle olduğumu hatırladım ve düşünceler beni boğmaya, hazır olmadığım yönlerle çekmeye başladı.

Yüzümün kenarlarında gezindi, dokunuşu çok nazikti. Şehvetli.

Davetkar.

Tüketiyor

m.

"Bugün çalışmak zorunda olmadığını söylemiştin." Önce omzumu, sonra köprücük kemiğimi öptü. "Ve şans eseri benim de yok. Kahvaltı etmeye ne dersin?"

"Kahvaltı... *hmm*."

Birbirimizi daha iyi tanımamızı sağlayacak, sohbete yol açacak bir yemek.

Cazip gelse bile, neden zahmet edeyim?

Çünkü Macon benim için uygun biri olsaydı bile -ki değildi- Kauai'de sadece kısa bir süre kalacaktı. Evi buradan çok uzakta bir yerdi. Ve buna başlayabileceğim bir durumda değildim - bu asla işe yaramayacak kadar ağır ve dengesiz bir şeydi.

Bunun yerine yapmam gereken şey, tüm dikkatimi okula ve kalan birkaç ayıma vermektir.

İşime odaklanmam gerekiyordu.

Ve mezun olduğum anda başvuracağım pozisyonlar için plan yapmam gerekiyordu.

Hepimizin paylaştığı verimlilikten ziyade odaları ve kapıları olan bir dairenin içinde, patlatmak zorunda olmadığım bir yatağa sahip gerçek bir yatak odası sağlayabilecek bir kariyer.

Ama Macon'a bunları anlatmamın imkânı yoktu. Çabuk konuşurdu, tanıdığım en düzgün konuşmacıydı. Farklılıklarımızın olumlu olduğuna beni inandırmak için hemen bir çürütme bulacaktı.

Ama değillerdi.

Zıtlıklar bir şeydi, ama Macon ve ben aynı güneşin etrafında bile dönmeyen ayrı gezegenlerdik.

Yine de onun hakkında öğrendiğim bazı şeylerle ilgili sorularım vardı. Gerçekten önemli olmaması gereken sorular ama beynim bunların peşini bırakmıyordu.

Bu yüzden ona kahvaltı hakkında cevap vermeden önce, "Neden adadasın? İş dediğini biliyorum ama ne tür bir iş?"

Parmakları saçlarımın arasına girdi, telleri yüzümden uzaklaştırdı. "Ailem konaklama sektöründe çalışıyor. Yeni bir otelin inşaatını yönetmek için buradayım."

Yeni bir otel mi?

"Spade Hotel'den bahsetmiyorsun, değil mi?"

Macon adanın Güney Kıyısı'nda kalıyorsa, inşa etmekte olduğu otelin de bu bölgede olduğunu varsaymak zorundaydım çünkü şu anda inşaatı devam eden tek otel buydu.

Kauai'deki en lüks tatil köyü olacağı ve sadece markasının ve sadık müşteri kitlesinin bile bir sürü yeni turist getireceği söyleniyordu. Bu aynı zamanda diğer otellerden, özellikle de şu anda içinde bulunduğumuz otelden iş alacağı anlamına geliyordu.

Herkes bunun hakkında konuşuyordu. "Evet, işte bu," dedi.

Düşürdüğü diğer bilgi parçasını birleştirirken kalbim çarpmaya başladı.

"Spades'le akraba olduğunuzu mu söylemiştiniz?" Nefesimi tuttum, sadece gezegen değil, ayrı evrenler olduğumuzun onaylanmasını bekliyordum.

"Ben bir Spade'im, Brooklyn." Gülümsedi. "Bu benim soyadım." Macon Spade.

Hay sikeyim.

"Yani sen sahibinin oğlu musun?" Neden açıklama yapma ihtiyacı duyduğumu ya da neden hâlâ araştırdığımı bilmiyordum ama sorular kafamın içinde dönüp duruyordu.

"Markayı babam ve kardeşi Walter kurdu. Babam emekli olunca Walter -amcam- kızı, iki kardeşim ve ben tüm işi yürütmeye başladık."

Tüm gösteri milyarlarca dolarlık bir şirketti.

Beni anında terleten bir miktar.

İlk tanışmamızdan beri Macon'ın parası olduğunu biliyordum. Bu sadece kıyafetlerine ve saatine bakarak edindiğim bir his değildi. İçimde hissettiğim bir gerçektir.

Ama Spade'in parası?

Bu benim bile aklımın almadığı bir ligdi.

Onunla yatakta çıplak yatarken beni son derece rahatsız eden bir seviye.

Zengin olduğunu düşünmüştüm, hatta ona para babası bile demiştim. Ama bir milyarder?

Kesinlikle hayır.

"İşte bu yüzden birkaç ay içinde gidiyorsun," diye fısıldadım, son parçayı birleştirirken. "O zaman inşaat bitmiş olacak."

"Evet." Elini yanağımı kavrayana kadar aşağı çekti.

"Sen Macon Spade'sin." Kelimeler dudaklarımdan çıktığı anda, az önce başparmağıyla okşadığı ağzımdan, keşke sessiz kalsaydım dedim.

Onaylanmaya ihtiyacım yoktu; ona inanıyordum. Ama başını sallayarak bunu bana gösterdiğinde, şüphelendiğim her şeyi doğrulamış oldu.

Birbirimiz için yaratılmamışız.

Küçük bir yüzdeyle bile.

Kendimi yukarı ittim, sırtımı yatak başlığına yasladım, battaniyeyi yanıma aldım, böylece tüm göğsümü kapladı. Etkilenmiş gibi davranmayacaktım. Bu sabahın geçip gitmesine izin verecektim ve sonra umarım Macon'la bir daha karşılaşmayacaktım.

Bana verdiği kaçıışı ne kadar sevsem de... dilini ne kadar takıntı haline getirsem de...

Tekrar alamazdım.

"Çok güzel bir tatil köyü olacağını duydum. En azından şu ana kadar gördüğüm kadarıyla öyle." Kelimelerimi dikkatle seçerek durakladım. "Neredeyse her gün eve giderken önünden geçiyorum."

Dirseğini bükerek yüzünü avucuna dayadı. "Bir tur ister misiniz? Bunu gerçekleştirebilecek birini tanıyor olabilirim." Boştaki eli karnında gezindi.

Okşamaları neden bu kadar iyi hissettiriyordu?

Neden beni hemen ıslattı?

Ugh.

"Belki," diye cevap verdim.

"Kahvaltıdan sonra orada durabiliriz."

"Kahvaltı hakkında-" diye başladım, düşünmeden konuştuğumu fark ettim ve nasıl bir mazeret sunacağım konusunda hiçbir fikrim yoktu. Oysa tek yaptığım düşünmektir. Zihnim ileri sarılmıştı; o kadar sarsıcı bir hızdı ki bir saat öncesine, onun Spade olduğunu ya da kaç çanta dolusu parası olduğunu bilmediğim zamana geri sarmak istedim. "Ben"- boğazımı temizledim- "ne yazık ki öğlene kadar teslim etmem gereken bir ödevim var." Tam ağzım kapanırken ona sahile gideceğimi söylediğimi hatırladım. *Kahretsin.* "Ki onu da plajda yazmayı planlıyorum." Yalan değildi. Bitirmem gereken bir ödevim ve bir projem vardı. Onları kumda biraz zaman geçirdikten sonra yapacaktım. "Bulabildiğim her saniyeye ihtiyacım var, anlıyor musun? Ve eğer benimle sahile gelersen" -bu onun önermediği bir şeydi ama her şeyi göze almam gerekiyordu- "ikimiz de biliyoruz ki tek bir kelime bile yazamayacağım."

Parmağı battaniyenin üzerinden kalktı, örtüyü aşağı doğru kaydırarak göğsümün altına ince bir çizgi çizebilirdi.

Meme ucum sertleşti.

Fark etti... İzliyordu.

Yüz ifadesi, bacaklarımın arasında gerçekleşen tepkiyle birlikte bu tepkiyi de beklediğini gösteriyordu. Bana dokunmadan bile vücudumun içinde neler olup bittiğini bilecek kadar vahşi, kurnaz olmayan bir yeteneği vardı.

Belki de bunun nedeni, ilk kez birlikte olduğumuzda olduğu gibi, nasıl hissettiğimi gizleyemememdi.

Nefes alışım hızlanmıştı, tıpkı şimdi olduğu gibi. Göğsüm düştüğü kadar hızlı yükseliyordu.

Sırtım kamburlaştı, onu aşağı, aşağı, aşağı ittim.

Hayır. Hayır.

Bunun sona ermesi gerekiyordu. Benim düşüncelerim, onun hareketleri, hepsi.

Elimi onunkinin üzerine koydum. "Gitmemiz gerekiyor." Gözleri değişince ekledim: "Kulübe yani, çok kalabalık olmadan arabamı alıp sahilde bir yer bulabileyim."

Ayrılmaktan bahsettiğimi düşünmedi. Ona işleri hızlandırmamız gerektiğini söylediğimi düşündü, bu yüzden açıklamayı ekledim.

Tekrar güldü, beyaz keteni tamamen üzerimden çekerken tüm vücuduma baktı. "Ben duşa gireceğim. Bana katıl." Cevap vermek üzereyken araya girdi ve "O zaman seni arabana götüreyim" dedi.

O gülüş. Bu kadar hoşuma gitmesinden nefret ediyordum. En seksi sesti.

Kulaklarımda çınlarken düşünebildiğim tek şey, aynı dudakların kıkırdarken titreşen amıma bastırılmasının nasıl bir his olduğuydu.

Kendimi neyin içine soktum ben?

O duşta yapacağımız son şey, çıktığımızda sabun kokacak şekilde kendimizi yıkamak olurdu.

Onun yerine Macon gibi kokardım.

Gerçekten arzuladığım bir koku.

Sadece bu seferlik, sonra işim bitecek.

Bitti, bitti, bitti.

"Tamam." Başımı

salladım.

Boynumu öptü -daha önce de gittiği bir yerdi, omzum eğilmeden hemen önce dibindeydi. "Ben suyu ısıtayım."

Banyoya girdi. Çıplaktı.

Günlerdir kasları olan bir vücut, hatları o kadar belirgin ki sanki neon sarısıyla vurgulanmış gibiydi. Beynim neden hemen o kasların ellerim onları sıkarken nasıl hissettirdiğini ve dün gece beni nasıl kolayca kaldırıp saatlerce domine ettiklerini hatırlattı?

Bakışlarım omuzlarına kaydı, bu kısım öylesine yontulmuştu ki.

Sırtının kenarları ereksiyonu kadar sertti.

Kıçı... *Tanrım*. Adamın müthiş bir poposu vardı. O beni pompalarken ben onu tutmuştum. Hatta sıkıca kavramıştım. Ve ben onu kavradıkça, o beni daha sert sikti.

Tek kelime etmeden, istediğimin bu olduğunu biliyordu.

İhtiyacım olan şeyin.

Vücudum hakkında başka hiçbir erkeğin sahip olmadığı bir bilgiye sahipti. Ve görünüşe göre tek amacı çığlık atmamı sağlamaktı. Ben de yaptım.

Sonsuza kadar.
Ve bu ılık ve orgazm onu tatmin eden tek Şeydi.
Macon Spade bir ryaydı.
Ama hepsi bu kadardı. Bunların hiçbiri gerçek değildi. Ne bu sit,
ne bu adam, ne de tüm bu senaryo.
Kısa sürdü ve ikimiz bir okyanus kadar uzaktaydık.
Mini anne maaŐının biraz üzerinde kazanan bir kadınla bir
milyarderdi.
Tek ortak noktamız seksti. Bu yeterli
değildi.
Daha fazlasını istesem bile, bunun ilişki kurulabilecek biriyle
olması gerekiyordu. Sadece bir yatağı olan biriyle, sadece ziyaret
etmeyi hayal edebileceğim yerlerde bir sürü yatağı olan biriyle değil.
Bu eğlenceliydi. Bana ihtiyaçım olan kaçıŐı vermişti.
Ama duŐumuzdan sonra bu sona erdi ve bir daha asla
olmayacaktı.
Yataktan kalktım ve Şiltenin alt kısmına doğru yürüdüm;
bacaklarımın arasına girerken diz çöktüğü, bacaklarımı beline
doladığı ve içime girdiği yere. Beni kaldırıp duvara dayadığı ve
boşalmamı sağladığı yere.
Üç kez.
Bu odanın her santimetresi bir anıyı
tetikliyordu. Dışarı çıkmam gerekiyordu.
Unutmaya
ihtiyaçım vardı.
İhtiyaım olan-
Macon'un komodininin üzerindeki bir Şey dikkatimi çekince
düşüncelerim bir anda durdu.
Şimdiye kadar görmediğim bir Şey.
Hâlâ yalnız olduğumdan ve onun yatak odasına geri dönmek
zere olmadığından emin olmak için banyo kapısını kontrol ettim ve
dikkatlice yatağın o tarafına doğru ilerledim.
Komodinin üzerinde kk bir kâğıt parçası vardı. Bir not
defterine iliŐtirilmiŐti, en üstte otelin logosu vardı, ardından siyah
mürekkeple yazılmış kıvrıcık ve büyük harflerin karışımı geliyordu.
Kk kâğıt yığınını kaldırıp ilk satırı okurken kalbim kt küt
atıyordu.
Bu sabah bana bıraktığınız ipucu için teşekkür ederim.

Ancak notu yazan kişi Macon'ı odasını terk ettiği için azarlamaya başlayınca kibar ton hızla değişti.

Bu durumu okudum. İğrençti. Tam bir kabus... Birkaç kez öğürdüm. Sonuna geldiğimde, kelimeleri ikinci kez taradım. Üçüncü kez.

Ve son periyoda geldiğimde, gözlerim o küçük noktaya odaklandı, ellerim daha da çok titriyordu.

Göğsüm sıkıştı.

Hava artık ciğerlerime ihtiyacım olduğu gibi dolmuyordu.

"Brooklyn, geliyor musun?" Macon banyodan bağırdı. "Su sıcak."

Su mu?

Kahretsin, bu doğruydu; Macon'la duşta buluşmam gerekiyordu. Ama not yüzünden öyle sersemlemiştim ki, onun odada olduğunu bile unutmuştum.

Ya da neden burada olduğumu.

Ya da ona yapacağımı söylediğim şeyi.

"Hemen geliyorum," diye bağırdım.

Ama az önce söylediklerime rağmen hareket edemiyordum. Ayaklarım donmuştu.

Uzuvlarım inanılmaz derecede ağır.

Neden bu notu bırakıp tuvalette ona katılamıyordum? Neden peşini bırakmak istemedim?

Neden vücudumdaki her şey yanıyordu?

Tutabildiğim en derin nefesi alarak başımı salladım ve kâğıdı dikkatlice komodinin üzerine koyup birkaç saniye daha baktıktan sonra yavaşça özel odaya doğru ilerledim.

İçeri girer girmez, çift lavabonun üzerindeki aynada yansımamı yakaladım.

Arkasından bakan kadınla ilgili beni en çok etkileyen şey yüzümdeki ifadeydi.

Duygu.

şok ve dehşet ve korku ve pişmanlık, bunların birleşimi gözlerimde, yanaklarımda ve dudaklarımda belirdi.

Özellikle Macon'a döndüğümde, tüm bunların yerine mutluluğu koymam gerekiyordu.

"Sonunda." İki elini de cam duvara dayamıştı, vücudu kaygandı, aleti çoktan sertleşmişti. "Gir içeri."

Zaten çıplaktım, tuttuğum havayı bıraktım ve yerine yeni bir nefes aldım, kalan adımlarımı gösteri kapısına doğru attım ve kapıyı çekerek açtım, akıntının altında ona katıldım.

Beni hemen kollarının arasına aldı, yüzü boynuma gitti, dudakları tenime yapıştı. "Sana ne yapmak üzere olduğumu biliyor musun?"

"Anlat bana." Sesim bir fısıltıdan ibaretti - içimdeki tek şey buydu ve bu iki kelime bile çok fazla geldi.

"Dizlerimin üzerine çöküp ağzımı tam buraya koyarak başlayacağım." Klitorisimi sıyırdı. "Seni çok sert ve hızlı yalıyorum."

Onun sesine odaklanmalıydım. Onun varlığına.

Doyamadığım vücudu.

O kadar tahrik olmalıydım ki, elimi sikinin etrafına sarıp pompalıyordum.

İhtiyacım var.

Bunun için

yalvarıyor.

Ama ben

değildim.

Kaybolmuştum.

Çünkü I yapamadım dur düşünmek hakkında o
Not üzerinde komodini.

Her bir kelimeyi oluşturan harfler.

Oluşturulan kelimeler.

El yazısı çok tanıdık geliyordu. Çünkü benimdi.

O notu bırakan temizlikçi bendim.

Bu fark ediş beni sadece bu sabah değil, dün gece onun süitine vardığımızda da yiyip bitirmişti. Macon anahtarını kilidin önünde sallarken, ben de oda numarasını almış ve bu numarayı yazdığım notla ilişkilendirmiştim.

Atılmış olduğunu düşündüğüm bir not.

Ama bir şekilde yeniden ortaya çıkmıştı ve birkaç dakika önce onu gördüğümde, zaten içimi kemiren dişlerim daha da sert bir şekilde ısırırdı.

Ve bunu yüzüme yansıtmamak için elimden gelen her şeyi yapıyordum.

Tanrım, ben ne yaptım?

YEDİ

Macon

T Bar, otelin lobisinin dışında, pencerelerin yanında bir köşeye sıkışmış, oval bir şekilde inşa edilmiş ve tabureler etrafına yerleştirilmişti.

tüm çevresi. Koltukların yarısı boştu ama yabancı hemen yanımdakini seçti. Bakmadan, otururken yaptıkları hareket bana bir hava dalgası gönderdi, kokusundan kadın olduğunu anladım. Koltuğuna yerleştiği anda gözlerini üzerimde hissettim. Nefesini duydum. Bacak bacak üstüne atarken pantolonunun sallanışını hissettim, kumaş kalçamın yan tarafına sürtünüyordu.

Ona doğru baktığımda, yüz ifadesi tam olarak şüphelendiğim şeyi doğruladı. Ne o tabureyi rastgele seçmişti ne de pantolonu yanlışlıkla bana değmişti.

Bu kadının bir nedeni vardı, gözlerindeki bakış bana bunun seks olduğunu söylüyordu.

Bunu o istedi.

Şimdi.

Ve bunu benimle yapmak istedi.

Buraya daha önce de birçok kez gelmiştim. Nerede olursam olayım, ne yapıyor olursam olayım, kadınlar bana doğru çekiliyordu. Bunun sebebinin yakışıklılığım ve her gözeneğinden seksapel damlayan bir adam olmam olduğu söylenmişti.

Arkadaşlarım bana mıknatıs derdi.

Her neyse, durmadan oluyordu.

Ve son yedi yıldır bu, sahip olduğum için kutsanmış olduğum bir özellikti. Etrafımda mümkün olduğunca çok kadın olsun istiyordum. En sevdiğimi seçip eve götürmek istiyordum.

Kendimi amcığın içinde boğmak istedim.

Ancak geçen hafta tüm bunlar değişti.

Artık o adam değildim. Kahretsin, kim olduğumu bile bilmiyordum. Elimde bir bardak viskiyle oturmuş sahile bakarken,

Bunca yıldır ilk defa yatağıma getirecek bir kadın aramıyordum.

Sohbet etmiyordum.

Bana doğru bakmasını ya da görsel ilgiyle beni kaplamasını bile istemiyordum - göz sikişi ön sevişmenin ilk adımı olduğu için her zaman arzuladığım bir şeydi bu.

Çünkü benim istediğim Brooklyn'di.

Ve sadece Brooklyn.

İşte bu düşünce, bu farkındalık, bardağı dudaklarıma götürmeme ve kehribar likörden bir yudum almama neden oldu.

"Merhaba."

İşte ilk başlangıç. Onun girişi. Sesi yumuşak ve baştan çıkarıcıydı, sanki küçük konuşmanın gerçek konuşmaya yol açmasını umuyordu.

Başından beri kaçınmaya çalıştığım şey buydu, bu yüzden kimsenin olmadığı bu özel yeri seçmiştim.

"İyi günler," diye cevap verdim.

Onu görmezden gelmezdim. Pisliğin tekiydim ama kaba değildim. "Bilmek zorundayım... Ne giyiyorsun? Çok güzel kokuyorsun. lezzetli."

Bir kez daha baktığımda tipik kriterlerime uyduğunu gördüm. Fit vücut. Koyu kahverengi saçlar. Her düşünceyi sikime sürükleyecek kadar büyük dudaklar - ya da Brooklyn'den önce olurdu.

Şişede seks, bana bu soru sorulduğunda normalde verdiğim cevaptı. Sürekli değiştirdiğim birden fazla şişem vardı; genellikle hangisine sığıtığımı hatırlayamazdım. Kolonyamı ne zaman bu şekilde tarif etsem, zaten tahrik olmamışsa, olurdu.

Ağzımdan çıkan *seksi* duymak anında bir afrodisyaktı.

Ama bu gece dilimin ucunda bekleyen cevap bu değildi. "Tasarımcılardan biri. Hangisi olduğunu hatırlamıyorum."

"Sakın başka bir şey giyme." Gözleri beni boydan boya taradı. "Bu senin için mükemmel."

"Buna minnettarım." Barmene döndüm, bardağımı havada sallayarak yeniden doldurma zamanının geldiğini bildirdim ve kalanı mideye indirdim.

"Buraya tatile mi geldiniz?"

"İş," diye cevap verdim. "Her şey iş, benim için zevk yok." "Bu çok kötü."

Göz ucuyla baktığımda bana çok iyi tanıdığım bir bakışla baktığını gördüm. Bizi ayıran tek şeyin kıyafetler olduğunu ve onları çıkarmak için can attığını söyleyen bir bakış.

Barmenin az önce yere bıraktığı bardağı aldım ve "Uçağa binmeden önceki son içkim" diye devam ettim.

ama saate dikkat etmedi- "iki saatten az." Bir yalan. Ama gerekli bir yalan.

Ama bunun işe yaramadığını fark ettim. Bakışları yüzünü terk etmemişti. Sadece daha da yoğunlaştı.

"Bahse girerim zevk kısmını değiştirebilirim." Boşluğa uzandı ve elini koluma koydu. "Havaalanına gitmeden önce yaklaşık otuz dakikan var. Bunu nasıl geçirmemiz gerektiğini biliyorum."

Biz.

Bir kadının ne istediğini bilmesi ve bunun peşinden gitmesinden daha ateşli bir şey olamazdı; bu yüzden onu denediği için eleştiremezdim.

O hedef ben olmayacaktım.

Telefonumu cebimden çıkardım ve ekranını kontrol ettim. Bildirimlerle doluydu. Tek dileğim çalıyor olmasıydı, böylece kendimi bir aramayla meşgul edebilirdim. Olmadığına göre, kendi başıma bir arama yapmam gerekecekti.

Ekranı birkaç kez vurduğum ve yüzümün yan tarafına doğru tuttum. İşte o zaman ona baktım ve "Bunu karımla konuşarak geçireceğim" dedim.

Eşim.

Sikeyim.

Kullanacağımı hiç düşünmediğim bir kelimeydi ama konu Brooklyn olunca ağızdan kolayca çıkıvermişti.

Tabureden kalktım ve barmenin dikkatini çektiğimde, hesabın odamdan tahsil edilmesini istediğimi söyledim.

Viskiyi otelin arka tarafına taşımadan önce ona "İyi günler," dedim ve havuz kenarındaki plastik şezlonga oturdum.

Hat bağlandığında telefonu açanın Brooklyn olmasını istedim. Ama bu imkansızdı çünkü onun yerine Camden'ın numarasını aramıştım.

"Neler oluyor?" diye sordu en iyi arkadaşım.

"Tanrım, sağda solda kadınlardan kaçıyorum." Kıkırdadım, bardağı küçük sehpanın üzerine koydum. "Her şey yolunda mı, dostum?"

"Her şey her zaman iyidir. Kimden kaçırıyorsun? Gözünü ... Minik Dansçı'ya diktiğini sanıyordum - ona böyle seslenmiyor muydun?"

Masadaki içkiyi aldım ve viskiden bir yudum aldım. "Brooklyn. Onun adı bu."

"Eğer adını öğrendiyse, sonunda sana biraz açılmış gibi görünüyor."

İçimi çektim, birlikte geçirdiğimiz son sabahın anısı lanet olası beynimde bir delik açıyordu. "Zar zor." Telefonu omzumda dengeledim ve elimi başımın üstünde gezdirdim. "Numarası bende yok... hâlâ."

"Ama seninki onda?"

"Evet," diye tısladım. "Ve hiç kullanmadı, ne aradı ne de mesaj attı." Beni çılgına çeviren bir nokta.

Onu gördüğümünden beri iki gün geçmişti.

İki lanet gün geçti ve bana ulaşma zahmetine girmedim. Arabasına yanaşıp önüne park ettiğimde, benim numaramı alıp kendi numarasını vermemesinin tuhaf olduğunu düşünmüştüm. Ama bana irtibata geçeceğini söylediği için bu konuda bir şey yapmamıştım.

Şimdi, keşke yapsaydım diyorum.

"Dur bakalım. Bakalım doğru anlamış mıyım?" dedi. "Onunla iki kez birlikte oldun-"

"İddiaya göre."

"Doğru, hala *itiraf etmeme* aşamasındayız çünkü onun hakkında bu şekilde konuşmak istemiyorsun. Bu tam bir saçmalık ve ikimiz de bunu biliyoruz." Telefona doğru nefes verdi. "Şimdi gerçekçi olalım ve onu iki kez becerdiğini söyleyelim. İlkinde olduğu gibi ikincisinde de kaçtı ve ona ulaşmanın hiçbir yolu yok. Doğru yolda mıyım?"

Ayaklarımın altındaki kayışları iterek dizlerimi büktüm. "Ve hala soyadını bilmiyorum, bu yüzden asistanıma onu aratamıyorum."

"İlk ismiyle arama yapabilir."

Başımı plastik sandalyeye doğru salladım. "Ondan zaten denemesini istemediğimi mi sanıyorsun?"

"Daaamn."

Verdiği yanıtın benim kaçırdığım bir şeyi fark ettiği anlamına gelip gelmediğini merak ettiğimde gözlerim açıldı. "Ne?"

"Ne?" Güldü. "Sen de kimsin lan?"

Ama o hiçbir şey bulamamıştı. Sadece kafamda zaten var olan aynı düşüncüyü tekrarlıyordu.

Ben kimim lan?

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap verdim.

"Bu benim en iyi arkadaşıym gibi gelmiyor. Aslında, tamamen bir yabancıyla konuşuyormuşum gibi geliyor. Ama itiraf etmeliyim ki, senin bu yanını seviyorum. O playboy anlaşmasına siktir olup gitmesini söyleyen yanını."

Yaptığım şey bu muydu?

Hay sikeyim.

Parmaklarımı saç tellerinin etrafında sıkarak onları çektim. "Başka bir şey bilmek ister misin? Ona akşam yemeği ve iftar için çıkma teklif ettim. İki öğün. Ve o beni kabul etmedi. Bunun yerine bana saçma sapan bir yanıt verdi, adım adım ilerlemek ve önce gecemizin nasıl geçtiğini görmek istediği gibi bir şey."

"Ve sonra onunla yattın mı?"

Uzun, derin bir nefes aldım. "Camden... hadi."

"Dostum, ben sadece bu işin aslını öğrenmeye çalışıyorum." Durakladı. "Biliyor musun, belki de onu becerme şeklini beğenmiyordur. Bunu hiç düşündün mü?"

Hayır.

Çünkü buna bir saniye bile inanmadım.

Brooklyn'in vücudunu tanıyordum.

Ona istediği her şeyi vermiştim.

Ona o kadar çok çığlık attırmıştım ki sabahları sesi kısılıyordu.

Haklı olduğunu düşünmem için hiçbir neden yoktu, bu yönü gösteren hiçbir işaret yoktu.

Ayrıca, sevişme şeklimi beğenmemiş olsaydı, ertesi sabah duşta bana katılmazdı. İçeri sokmama izin vermezdi. Onu cam duvara yasladığımda kollarımdan kurtulurdu ve orgazm taklidi yapardı, ki yapmadığını biliyordum çünkü amının aletimin etrafında nasıl titreştiğini taklit edemezdi.

Bacaklarımı düzelttim, sandalyenin kayışları ağırlıktan zıplıyordu. "Öyle değil, inan bana. Ama hayatında çamurlu bir noktada olduğundan bahsetti ve ..." O sabahı kafamda birçok kez canlandırmıştım. İleriye ve geriye doğru tekrarladım. "Belki yanılıyorum ama neden burada, Kauai'de olduğumu ve aile şirketim için çalıştığımı açıkladığımda, içinde bir şeyler değişmiş gibiydi."

"Birkaç ay içinde gideceksen bağlanmak istemiyor."

"Bunu satın alabilirim."

"Peki, bu konuda ne yapacaksın?"

Elim saçlarımdan ayrılıp içkiyi dudaklarıma götürdü ve yutmadan önce sıvıyı birkaç saniye ağzımda tuttum. "Onunla konuşmak için kulübe gideceğim."

"Peki ya orada değilse?"

"Orası onun yeri, dans etmek onun işi. Bir noktada ortaya çıkacak ve ben de o gelene kadar devam edeceğim."

"Playboyluktan sapıklığa. Tanrım, bu günü göreceğimi hiç düşünmezdim." "Acımasız desek daha doğru olur."

"Kauai'nin büyük bir ada olduğunu ve adada kaç kadın olduğunu öğrenmeye gittiğini söyleyen biri için, kesinlikle bir seksenlik yol aldın, değil mi?"

Yanılmamıştı.

Çıldırılmışım.

Ama o buna değerdi.

Dans etmek dışında yapmaktan hoşlandığı şeyler, neden o siyah elbiseyi almayı seçtiği, hangi bölümde okuduğu ve şu anda ne iş yaptığı gibi onun hakkındaki bazı ayrıntıları bilmesem de, ona bağlanmışım.

Ve o cevapları istedim. Ve daha da fazlasını istedim.

Bacaklarımı çaprazlayarak havuza baktım, bikinili kızların öğleden sonra yüzmelerini görmezden geldim ve açık mavi okyanus manzarasını seyrettim. "Camden, bana ne oluyor bilmiyorum."

Arka planda gürültü vardı ve sonunda cevap verdi, "Jenner az önce içeri girdi. Bunu ikimizden mi yoksa sadece benden mi duymak istersin?"

Ben cevap veremedim Jenner, "Kiminle konuşuyorsun?" diye seslendi. Camden'ın telefonun hoparlörünü açtığını anlayabiliyordum. "Macon," dedi Camden ona.

"Ahhh, benim kedi kırbaçlı arkadaşım. Nasıl gidiyor dostum?" Jenner karşılık verdi.

"Lanet olsun, sen bir pisliksin."

Hepsinin arkamdan konuştuğunu biliyordum. Kendilerine engel olamıyorlardı. Kardeşlerim de aynısını yapıyordu, bana kırbaçlandığımla ilgili mesajlar gönderiyorlardı, ki kırbaçlanmamıştım.

Sadece onu istedim.

Ve ona sahip olamadım.

"Ona ne söyleyeceğiz?" Jenner Camden'a sordu. "Başından beri şüphelendiğimiz gibi bağlanmaya hazır olduğunu mu yoksa kedi gibi sarhoş olduğunu mu - ki öyle olduğunu sanıyor ama biz daha iyi biliyoruz."

"Kim bu sarhoş kedi?" diye sordu yeni bir ses.

"Macon öyle olduğunu sanıyor ama aslında aşık," diye cevap verdi Camden. "Macon, adamım benim," dedi yeni ses.

Dominick.

En büyük Dalton. Muhtemelen de en ukala olanı.

"O gece kulüpte erkeklere söylediğim şeyi sana da söyleyeceğim," diye devam etti Dominick. "Hiçbir amcık sarhoşu adam, bekarlığa veda partisini kutlayan bir grup erkeği bırakıp, sırf biriyle yatmak için aşk acısı çeken bir aptal gibi dans pistinde koşturmaz. Hele de yedi gecenin beşinde sevişmişse. Sonra da ne olduğuna dair tek bir detay vermeden gecenin geri kalanında ondan bahsetmeye devam ediyor. Bunu ancak kırbaçlanmış bir adam yapar."

"Ve kırbaçlanmaktan kastı," dedi Camden, "aşık olmak."

"Tanrım," diye homurdandım, en iyi arkadaşımı aramamın kötü bir fikir olduğunu düşünüyordum. "Siz gerçekten bir grup ilişki uzmanı olduğunuza inanıyorsunuz, değil mi?"

"Haklıyız," diye bastırdı Jenner. "Ve haklı olduğumuzu biliyorsun."

Ayağa kalktım, bardağımın geri kalanını boşaltırken ayaklarım havuzun güvertesine düştü. "Ne konuda haklısın?"

"Ona aşık olduğunu." Bu kelime beni vurdu.

Sert.

Çünkü ne anlama geldiğini bilmiyordum. Nasıl hissettirdiğini.

Neye benzediğini bile.

Tek bildiğim o muhteşem kadını aklımdan çıkaramadığımdı.

Ve ben istemedim.

"Ona karşı bir şeyler hissediyorum, evet," diye itiraf ettim. "Ve onunla takılmaya çalışıyorum ama o bana fırsat vermiyor."

Dominick, "Öyleyse fırsatı değerlendirin," dedi.

Soruyu sormak istemedim. Zaten her şeyi bildiklerini düşündükleri için egolarını daha fazla şişirmek istemedim. Ama bu adamların ilişkiler konusunda benden daha fazla deneyimi vardı ve belki de benim düşünemediğim bir şeyi düşünmüşlerdi.

Pişman olmayacağımı umarak gözlerimi kısarak kapattım. "Peki bunu nasıl yapmamı öneriyorsun?"

"Sen Macon Spade'sin," dedi Jenner. "Onu sen bul. Zemin hazırlarsın. Ve onu senin yaparsın."

SEKİZ

Brooklyn

“H "Macon'un süitinin kapısını çaldığımda, içeride olmadığını bildiğim halde protokole uyarak seslendim.

yan. Birkaç saniye bekledim ve kapıyı tekrar çaldım. "Kat hizmetleri." Herhangi bir odaya girmeden önce iki deneme yapmamız gerekiyordu.

Hâlâ yanıt alamayınca anahtar kartımı kilidin önünde salladım ve kapıyı açtım. İşe geldiğimden beri onun odasını izliyor, gizlice onu takip ediyordum. Yaklaşık otuz dakika önce çıktığından beri -iş kıyafetleri giymiş, sakalını kesmiş, boynunu tıraş etmiş, dizüstü bilgisayar çantasını omzuna asmış- toplantısı kısa sürse bile içerideki işleri toparlamak için yeterli zamanım olacağını düşündüm.

El arabamı koridora bıraktım, kapıyı bir takozla destekleyerek açtım ve yatak odasına gitmeden önce ihtiyacım olan malzemeleri aldım. İşe yataktan başladım, çarşafları düzelttim, yorganı yukarı çektim, yastıkları ve dekoratif olanları yerleştirdim. Sonra her iki komodini de sildim, notum hala onunkinin ortasında duruyordu - geceyi burada geçirdiğim için bildiğim bir taraf.

Bu düşünce aklıma gelir gelmez, onu zorla dışarı attım.

Beynimi başka şeylerle meşgul etmeye çalıştım - eve gitmeden önce geçmem gereken oda sayısı, yatmadan önce bitirmem gereken ev işi, tekrar kulübe gitmeden önce yıkamam gereken elbise.

Ancak bu konulara odaklanmak neredeyse imkansızdı.

Çünkü tüm oda onun kolonyasının kokusunu alıyordu; topraksı ve odunsu bir koku, dumanlı bir hindistan cevizi ile baharatlı bir bergamot gibi. Ve her içime çektiğimde, bir anımızı hatırlıyordum.

Ellerini gösteren bir tane.

Dudaklarını.

Vücudu.

Dur, Brooklyn.

Başımı salladım, aceleyle ebeveyn odasına girdim, hemen duşu ve onu çevreleyen cam duvarları gördüm.

Kollarındayken beni tuttuğu duvarların aynısı. Ben onlara bastırılmışken, o beni içine çekmişti.

Tüm gücü ve hızıyla bana şimdiye kadarki en yüksek çığlığımı attırdı.

Aman Tanrım.

Sileceğimi yukarıdan aşağıya doğru çalıştırarak dış tarafa biraz temizleyici fişkırttım ve aynısını iç tarafa da yaptım. Çift lavaboya ulaşana ve ciğerlerim patlayacakmış gibi hissedene kadar nefesimi tuttuğumu fark etmemiştim. Havayı içime çektim ve tezgahı, donanımı ve her bir kaseyi fırçaladım. Her şey pırıl pırıl olduğunda yatak odasına döndüm ve arabaya doğru giderken bu kez dikkatimi çeken şey yatak oldu.

Daha önce burada bulunmuş olmama rağmen, anılar hala dönüyor ve daha da sert vuruyordu.

Bu yatakta yatmamız saniyeler önceymiş gibi geliyordu.

Çarşafı, yorganı ve birbirimizi yırtıyorduk.

Beni dev kralın üzerine yaydı.

Ağzını ve dilini vücudumun her santimini kaplamak için kullandığını.

İş arkadaşım Malia ile aramızın hâlâ iyi olmasını diliyordum. Onunla kat değiştirmek için her şeyi yapardım, böylece sikilmediğim bir yatakta yatabilirdim.

Buradan çıkmam gerekiyordu; bu oda çok fazlaydı.

Ne yaparsam yapayım, görüntüler aklımdan çıkmıyordu.

İşte bu ayrıntılar ve birlikte geçirdiğimiz her an, birbirimiz için mükemmel olduğumuza inanmamı sağlıyordu.

Olmadığımızı bildiğim halde.

Ama cebime uzanıp telefonumu çıkarmamı sağlayacak kadar güçlüydüler, Rehberimi açtım ve onun adına tıkladım.

İki gün önce beni arabama bırakmıştı ve neredeyse numarasını silecektim. Sadece ona ulaşmak için ayartılmak istemedim.

Nedense ikisini de henüz yapmamıştım.

Ama başparmağım şu anda o on rakamın üzerinde geziniyordu...

Neden onu aramak için ekrana basmadım? Ama neden

arayayım ki? Ne söyleyebilirdim ki?

Başka bir kaçış için ona ne kadar ihtiyacım olduğunu anlayacak mıydı?

Ama aramızda hiçbir şey olmayacaksa neden aramızdaki bağı güçlendirmek isteyeyim ki?

Bir ileri bir geri, beynim böyleydi.

Tekrar ediyorum.

Ona numaramı vermediğim için minnettardım, böylece karar veren, tüm gücü elinde tutan kişi ben olabilirdim.

Böylece kendime onunla hiçbir ortak noktam olmadığını ve birkaç ay içinde Kauai'den ayrılacağını hatırlatabiliyordum.

Onun Tanrı'dan daha fazla parası olması ve benim onun odasını temizleyen bir hizmetçi olmam beni üzmüyordu. Kendimle, yürüdüğüm yolla ve tüm başarılarımla gurur duyuyordum ama bu, yolun karşı taraflarından geldiğimiz gerçeğini değiştirmiyordu.

Ortamızda kalması gereken bir parça.

Ve bu çılgın düşünceleri tartışmak için kesinlikle hiçbir neden yoktu.

Kararımı vermiştim.

Ayrıca, burada durup yatağına bakarak ve saçma sapan hayaller kurarak daha fazla dakika harcayamazdım. Eğer bu odayı temizlemem çok uzun sürerse, bu beni geride bırakır ve fazla mesai yapmama neden olurdu ki otel bunu ödemezdi, yani sonunda bedavaya çalışmış olurdum.

Ve bunu karşılayamazdım.

Rehberimden çıktım, ekranı kararttım ve telefonu cebime geri soktum. Çöpünü boşalttım ve havlularını değiştirdim, tüm bu süre boyunca başımı eğdim. Son adım olarak elektrikli süpürgeyi arabadan alıp yatak odasının zemininde ve oturma odasının fayanslarında gezdirdim ve kapıya doğru ilerlerken yüzleri sildim.

Kapıyı arkamdan kapattıktan sonra bir sonraki odaya

geçtim. Ama zihnim burada daha nazik değildi.

Bütün kafam Macon'la doluydu.

Onu bedenimden nasıl temizleyeceğimi bilmiyordum. Belki numarasını silebilir ya da ikimizin konuşabileceği bir zaman ayarlayabilir ve beni aramak için kulübe gelmemesini isteyebilirdim.

Dinler miydi ki?

Çekici tavırları beni onunla otele gitmeye ikna edebilir miydi?

Üçüncü bir seansta kendimi daha da derinde mi bulacaktım?

Tek bildiğim bu adamı hayatıma alamayacağımdı. O çok tehlikeliydi - bugün kesinlikle bunu kanıtladı. Yine de bir şeyler beni huzursuz ediyordu.

Bitmedi.

Ve içimdeydi.

O kadar ustaca yaladığı yerlerde zonklayan bir nabız.

Başka bir kaçış istedim.

Hayır.

Onunla, bu zihinsel endişeyle işim bitmişti.

Hızlı ve verimli olmamı engelleyen her şeyi görmezden gelerek bana gösterilen diğer odalara odaklandım ve işimi bitirir bitirmez aceleyle çalışanların soyunma odasına girdim. Normal kıyafetlerimi giydim ve çantamı omzuma attım.

Normalde, çalışan girişinden dışarı çıkar ve servis aracına binerek tesisin çeyrek mil uzağına park etmemiz gereken yere giderdim. Ama bu sabah geç kalmıştım, fazladan yirmi dakikalık uykuya ihtiyacım vardı ve bize tahsis edilen yere park edecek vaktim yoktu, yoksa geç kaldığım için ceza yiyecektim. Bu yüzden arabamı otelin önüne bıraktım.

Yapmamıza izin verilmeyen bir şey.

Bu da lobiden çıkmam gerektiği anlamına geliyordu. Eğer yakalanırsam, ceza alırdım.

Tekrar.

Ne olur ne olmaz diye çantamdan beyzbol şapkamı çıkardım - klimam bozuk olduğu ve açık camların saçlarımı yüzüme fırlatmasına dayanamadığım için arabadayken kullandığım şapka. Şapkayı başıma geçirdim ve siperliğini alabildiği kadar indirdim. Ve çıkmadan hemen önce tuvaletlerin yanındaki boy aynasına bakarak görünümümün istediğim kadar dikkat çekici olduğundan emin oldum.

Yüzüm bu şekilde kapalıyken, kişisel olarak tanıdığım biriyle karşılaşsam bile beni tanımakta zorlanırdı.

Yine de hızlı olmam ve görünmemem gerekiyordu, bu yüzden uzun koridordan hızla aşağıya indim, merdivenlerden zemin kata çıktım ve etrafta yönetici düzeyinde personel olmadığından emin olmak için her iki yönü de kontrol ettim. Kimsenin olmadığından emin olunca resepsiyonu geçip lobiye doğru yürüdüm, güzel pencereler sahili gösteriyordu

ve tam bakışlarım çıkışa doğru sürüklenirken, ortadaki bir şey gözüme çarptı.

Barda oturan bir adam.

Belirgin bir genişlik, şişkin kaslar, siyah saçlar ve sadece bir erkeğe ait olabilecek kalın bir sakalla.

Macon Spade.

Kahretsin.

Ama beni durduran onun beni görmesinden duyduğum korku değildi. Onun yanında oturan kadın ve onların yakınlığı ayaklarımı bir adım daha atmaktan alıkoydu.

Elinin adamın kolunda nasıl durduğunu, başparmağının oradaki bir tutam saçı nasıl okşadığını, yüzlerinin birbirlerinden sadece on santim uzakta olduğunu gördükçe midem bulanmaya başladı.

Neredeyse onun üstündeydi. Onu okşuyordu.

Ve ona yapmamasını söylemiyor ya da elini çekmiyordu.

Bu hoşuna gittiği anlamına geliyordu.

Teşvik ediyorum.

Hatta belki de o kışkırtmıştı.

Yuva kurmak isteyen bir adam değildi. Bu beni mahvedecek türden bir adamdı.

Ve eğer kalbimi görseydi, eğer ona göstermeye cesaret edersem, onu paramparça ederdi.

Neden içimdeki her şey aniden ağrıyordu?

Ellerim neden kenetleniyordu?

Neden hemen yanlarına gidip daha iki gün önce bana söylediği şeyler için ona hesap sormak istiyordum?

Birlikte geçirmek istediği akşam yemeği, kahvaltı. Nasıl farklı olduğumu.

Uzun zamandır nasıl bir playboy olduğunu, benimle tanıştığında arzularının nasıl değiştiğini.

Yine de *buna*

bakıyordum. Onlara.

Onu yemeğe çıkarma ihtimalini. Onu odasına götürüp, yeni yaptığım yatakta becerme ihtimalinden.

Kısa süre önce bana söylediği sözlerin aynısını ona da söylediğini.

Ugh.

Bugünkü düşüncelerime sahip olduğu için ondan nefret ediyordum. Kararımı sorgulamama neden olduğu için. Kafamda yarattığı savaş için.

Ve onu aramayı düşündüğüm için bile kendimden nefret ettim.

Telefonumu çıkarıp rehberimi açtım, Macon'a ve yeni oyuncağına son bir kez baktım ve arabama doğru giderken numarasını sildim.

DOKUZ

Macon

“["Walker Weston, otelimizin restoran kanadında dururken, üç arkadaşı gibi baret takıyordu.

Diğer kardeşlerim ve ben, ama kolunun altına sıkıştırılmış bir tabletle.

Weston ailesi bugün Charred adlı et lokantası ve yanında inşa etmekte oldukları Musik adlı kulübün son durumlarını kontrol etmek için gelmişti. Binanın tamamının henüz çerçevelendiği başlangıç aşamalarında gelmişlerdi. Şu ana kadarki ilerleme sadece etkileyici değil, aynı zamanda çok da üst düzeydeydi.

Bu otel tam bir başyapıt olacaktı ve bu kanat da farklı olmayacaktı.

Walker ve kardeşleri kardeşlerim ve benimle arkadaş olmuş olsalar da - markamızla yaptıkları birçok iş anlaşması ve inşaatın sonucu olarak - hala tek bir amaç için buradaydılar ve bu da sörf yapmak değildi. Bu konuşmanın acil sorularla dolu olacağından şüpheleniyordum.

"Öyle değil mi?" Ben de cevap verdim. "Bence en güzel mülkümüz."

"Hiç önyargılı olmaz mıydınız?" Ailenin en küçüğü ve tek kadını olan Eden sordu. Aynı zamanda ailenin en kısasıydı ama boyunun en az bir karış eksikliğini kişiliğiyle telafi ediyordu.

Çok sert bir hatundu.

"Hayır," diye cevap verdim. "Biraz bile değil." "Ben de öyle düşünmüştüm."

Güldü.

"Biliyorsun, Hawaii'ye uzun zamandır geliyordum," diye devam etti Walker. "Yıllardır amcanı bunun gerçekleşmesi için zorluyordum. Sonunda arazi için tetiği çektiğinde" - sönen bir balon gibi ağzından bir avuç hava çıkardı- "mutlu bir adam oldum."

Walker'ın uzun saçlarının kenarları boyunca uzanan gri bir pus vardı. Her rengi kullanabilen bir adamdı ve kadınlar yine de ona akın ederdi.

O da en az benim kadar çapkındı.

"Bu ikimiz için de geçerli," dedim ona.

Hart, "Burası için beklentilerimiz çok yüksek olduğu için iç tasarımı da elimizden geleni yaptık," dedi. Restoranın girişinin üzerine yerleştirilmekte olan kemere baktı, yeşil bakışları sonunda tekrar benimkine kaydı. "Gelecek hafta yaptıracağımız özel üç boyutlu tavanı görene kadar bekleyin. Daha önce gördüğünüz hiçbir şeye benzemeyecek."

"Fotoğraflarını çekerim ve bu kadar kısa sürede tekrar uçmak istemezsen diye sana gönderirim," diye teklif ettim.

Beck, "Sezon öncesi başlamadan önce olduğu sürece geri döneceğiz," dedi. Üniversiteden mezun olduğundan beri NHL'de oynuyordu.

Sezon dışında olduğu için peşlerine takılabiliyordu. Yılın bu döneminde aile şirketine çok daha aktif olabiliyordu, ancak sezon boyunca sessiz bir ortak ve finansal destekçiydi.

"Ve eğer ben gelemesem, eminim kardeşlerim birkaç günlüğüne cennete dönmekten rahatsız olmazlar."

Colson, Beck'in yumruğuna vurarak, "Kesinlikle yapmazdım," dedi. En rahat olan oydu; takım elbise giyip şirket ofislerine gitmektense günlerini golf sahasında ya da plajda geçirmeyi tercih ederdi.

Colson'ı harekete geçiren bir şey varsa, o da amcığydı.

Eden gözlerini devirdi. "Oyalanmayı bırakalım ve asıl konuya gelelim." Bana bakmadan önce kardeşlerine ters ters baktı. "Gerçekçi olmak gerekirse, inşaat programın kaç hafta gerisinde?"

Hiçbir zaman arkasına yaslanıp şirketin kendi kendini yönetmesine ya da kardeşlerinin daha ağır bir yük taşımasına izin veren biri olmamıştı. Tartışmasız, en çok çalışan oydu; içlerinde en yenilikçi ve kesinlikle en alıngan olan oydu.

Onu daha iyi görebilmek için baretimi düzelterek, "Programın gerisinde değiliz," diye cevap verdim. "Teslim tarihine yetiyeceğiz."

Bir parçam -oldukça büyük bir parçam- durumun böyle olmamasını diledi. Amcamın gazabına uğrayacak olsam da, bu Kauai'de biraz daha kalabileceğim anlamına geliyordu.

Ve bunun olmasını istememin tek bir nedeni vardı. Şu anda burada dururken bile beni rahatsız eden bir neden.

Lanet olsun, bir iş toplantısının ortasındaydım ve hâlâ Brooklyn'i düşünmeden edemiyordum.

Ya da neden hala benimle temasa geçmediğini.

"Sana inanmıyorum." Eden çatıya, duvarların her birine ve kanadın batı ucundan aşağıya doğru baktı.

Lobide.

Ama odağının döndüğü yer üstümüzdeki kubbeydi. Daha geçen hafta bitirilmiş, camları tamamen takılmış ve temizlenmişti. Öğleden sonra olduğu için güneş doğrudan üzerimizde değildi ama bu bulutsuz gökyüzünün güzelliğini görmemizi engellemedi. Misafirlerimizin akşam yemeğinden sonra yıldızları görmek için dışarıda bir gezintiye çıkmak üzere bu alandan ayrılmak zorunda kalmalarını istemedik, bu nedenle sadece yukarı bakmaları gereken bir yol sağladık.

"Çünkü yaptığımız son iki inşaatta," diye devam etti, "açılış bir aydan fazla gecikti - bunu unutmayalım."

"O inşaatlar benimle miydi?" Gözlerimi ona dikerek bu gerçeğin yerleşmesine izin verdim. "Ben işleri diğer proje yöneticilerinden çok daha farklı yürütürüm. Size bir tarih verdiğimde, ki verdim, ona sadık kalırım."

Sözleşmeyi imzalamadan önce Weston'larla yaptığım bir konuşma. Bir tamamlanma tarihi sözü vermiştim çünkü otel açılmadan restoranın çalışmasına izin verilmeyecekti ve bu da herhangi bir gelir elde edemeyecekleri anlamına geliyordu. Bu, sözümünden dönmeyeceğim bir sözdü.

Eden, "Ama tıpkı kardeşleriniz gibi siz de aynı sorunlarla karşı karşıyasınız; ekibinizi olduğundan daha fazla çalışmaya zorlayamazsınız ve bu da tamamlanma tarihini değiştirebilir," diye karşılık verdi.

Kıkırdadım. "Bu konuda haklısın. Bir insan ancak bu kadar saat çalışabilir ve bu da üretimi sınırlar. Bu yüzden her iki vardiyayı da kapsayacak şekilde iki ekip işe aldım. Biri gittiğinde diğeri geliyor. İnşaatımı 24 saat boyunca yürütüyorum ve bu yüzden otelim zamanında bitecek. Hatta muhtemelen bir hafta kadar erken."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi ama bu sadece bir gülümsemeydi. "Bu cevabı seveceğini biliyordum," dedim ona.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Evet, bu doğru, teslim tarihinin önemini takdir ediyorum. İnşaat sektöründe bu nadirdir ve herhangi bir gecikmeye tahammül etmekte zorlanırım. Ama çoğu zaman, kardeşlerinizle yaptığımız işte olduğu gibi, başka seçeneğim olmuyor."

"Ortak bir noktamız var," dedim ona. "Geç kalan herhangi bir şeye ya da kişiye karşı hiç sabrım yok."

"İşte bu yüzden seninle daha fazla otel yapmamız gerekiyor, Macon." Walker yanıma geçtikten sonra omzumu sıktı. "Bir sonraki yer neresi?"

Bana sürekli sorulan bir soruydu. Bu bilgi o kadar gizliydi ki cevabını sadece yönetici ekibimiz biliyordu.

Elbette hiçbir şey satın alınmamıştı. Cooper hala arazi arıyor, emlakçılarla görüşüyor, ihtiyaçlarımızı tartışıyor, uygun olmayan fırsatları kaçıırıyordu.

Ancak bu arayış, amcamın yıllardır inşaat yapmak istediği Banff'ta gerçekleşiyordu.

"Size şunu söyleyebilirim," dedim gruba. "Bu Cooper'ın projesi, benim değil."

Hart gülümsedi. "Ahhh, adamım Cooper. Los Angeles'a döndüğümüzde akşam yemeğine götüreceğim biri var gibi görünüyor."

Kıkırdadım. "Kıcını avuçla. Bundan hoşlanıyor."

Hart, "Ben de tam olarak bu konuda iyiyim," diye cevap verdi. "Neden senin değil de Cooper'ın?" diye sordu Eden.

Bu ayrıntıyı sormasına şaşırmamıştım. Ne zaman birlikte çalışsak, her zaman resmin tamamını istediğini fark ettim - sadece çerçevenin içindeki manzarayı değil, fotoğrafın üstündeki hava durumunu ve altındaki toprağın türünü de.

"Buradaki işlerimi bitirdiğimde yepyeni bir canavarla uğraşıyor olacağım," dedim ona. Ellerimi pantolonumun ceplerine sokarak ağırlığımı değiştirdim.

"İlgimizi çekebilecek bir şey var mı?" Beck sordu.

Paralı adam. Projem şirketi için kârlı olacaksa ilk hakkı istemesi beni hiç şaşırtmadı.

"Belki," diye cevap verdim. "Eski mülklerimizden birkaçını yeniliyoruz. Süreçleri kolaylaştırıyor, bazı gerekli tadilatları yapıyoruz. Muhtemelen mevcut yapılara eklemeler yapacağız. Daha fazla restoran için yer açılırsa, irtibatla olacağımı biliyorsun. Ama şimdilik, önümüzdeki yıl için benim rolüm bu olacak."

"Nasıl daha fazla para kazanabilirsiniz? Her iş sahibinin aklındaki soru budur," diye yanıtladı Beck.

Başımı salladım. "Ve işlerin zaten çok iyi yürüdüğü eski tesislerde, üstesinden gelinmesi zor bir görev, ancak aynı zamanda bize para kazandıracak yollar bulmaya kararlıyım."

"Biliyor musunuz, en eski tesisiniz olduğuna inandığım Bev-erly Hills'te bize yer açarsanız hiç fena olmaz, bu yüzden oranın projelerinizden biri olacağını tahmin ediyorum." Walker'ın tutuşu daha da güçlendi. "Eğer bunu gerçekleştirebilerseniz, size küçük bir ikramiye de gelebilir."

Bu bana ilk kez para teklif edilişı değildi. Yatak takımlarından çatal bıçak takımlarına ve içecek markalarına kadar farklı alanlardaki diğer satıcılar da aynı şeyi yapmıştı.

Onların parasına ne ihtiyacım vardı ne de istiyordum. Kendime ait bir sürü param vardı.

Ve hiçbir miktar beni Spades için doğru olmayan bir iş anlaşması yapmaya ikna edemezdi - şirketimiz benim için bunun için çok fazla şey ifade ediyordu.

Arkadaşıma gülümsedim. "Eğer bir yer *açılırsa* -ki bu küçük bir ihtimal- iş yaptığımız diğer tüm restorancılarla aynı şansa sahip olacaksınız. Ama şunu söyleyebilirim ki, eğer böyle bir şey olursa, iyi bir sunum hazırlasan iyi edersin. Herkes Beverly Hills'i istiyor. Ekibim neden sizi seçmemiz gerektiğini görmek isteyecektir."

"İyi işti." Eden alkışladı. "Bu sana olan saygımı daha da artırdı."

Ona göz kırptım. "Eğer 1962 model bir Ferrari 250 GTO teklif etseydiniz, cevabım farklı olabilirdi."

"Yakın zamanda kırk sekiz milyonun üzerinde bir fiyata satılan mı?" Hart bağırdı.

"İşte o," diye onayladım.

"Ben saçmalık diyorum," diye karşı çıktı Beck. "Sen de benim gibi kendi oyuncaklarını almaktan zevk alan bir adamsın." Durakladı. "Haklıyım, değil mi?"

Tekrar başımı salladım. "Haklısın."

"Yani, doğrudan size yazılmış bir çekle birkaç milyon dolar işinizi görmez mi diyorsunuz?" Hart zorladı.

Tüm gruba gülümsedim. "Bir ya da iki sıfır daha ekleseniz bile olmaz."

Weston'larla akşam yemeğini bitirir bitirmez kulübe gittim, Range Rover'ı son boş yere park ettim ve girişe yöneldim. Onlara dışarı çıkacağını söylememiştim; onun yerine yatmaya gideceğini söylemiştim. Brooklyn buradaysa, beş kişilik bir grubu eğlendirmek ve onunla konuşamamak isteyeceğim son şeydi.

Onu görmeyeli dört uzun, berbat gece olmuştu. Kulübe gittiğinden beri.

Ellerim onun vücuduna dokunduğundan beri.

Camden'ın haklı olmasından, burayı takip etmekten nefret ediyordum ama başka seçeneğim yoktu. Vazgeçmeyi reddediyordum ve buraya gelmek onu arayabileceğimi bildiğim tek yerdi.

Çok sık gittiğim için kapıda çalışan fedailerle tanışmıştım. Tüm binayı saran uzun kuyrukta beklemek yerine, doğruca ön tarafa yürüdüm ve avucuma sıkıştırdığım yüz dolarlık banknotla fedainin elini sıktım ve para eline geçtikten sonra hemen içeri girdim.

Birkaç saniye içinde vücudum çarpmaya başladı, ellerim terliyordu ve gözlerim sanki bir tenis maçı izliyormuşum gibi içeride geziniyordu.

O buradaydı.

Onu o kadar çabuk fark ettiğim için bilmiyordum - çok fazla insan vardı ve dans pistinin tamamı doluydu; Brooklyn varken hava farklı olduğu için biliyordum.

Gözlerim ona takılana kadar her bir aşamayı inceledim.

Hay sikeyim.

Odanın kenarında, buraya geldiğim ilk gece onu VIP alanında gördüğüm bölümün yakınında, aynı dar siyah elbiseyi giymişti. Uzun, siyah saçları lanet olası bir şelale gibi sırtından aşağı dökülüyordu. Kalçaları sanki yüksek dalgalı bir teknedeymiş gibi sallanıyordu. Ve buradan, yüzünü ve vücudunu yakınlaştırmış görüşümle ve kokusunu alamayacak kadar uzakta bile, aletim çoktan çok sertleşmişti.

Bu kulüpteki tek bir kadın bile onlarla

kıyaslanamazdı. Ne görünüşleri ne de dansları.

O mükemmeldi ve onlar rekabet edemezdi.

Dansçıların arasından, sahnelerin etrafından, pa- tronların arasından geçerek onun platformunun altına geldim. Ulaşabildiğim en yüksek basamağı kavradım ve merdivene tırmanmadan ulaşabildiğim kadar yaklaştım. Bir kez daha, en şehvetli görüntüyü alçaltacak bir yükseklikteydi, gözlerim ne yazık ki amını örten bir çift koyu külotla buluştu. Ama kalçalarının iç kısmının kremsi görüntüsü ve zayıf, biçimli bacakları bunu telafi ediyordu.

"Birinin elbiseme baktığını hissettiğimde bunun sen olacağını nereden bilebilirdim?" Tünediği yerden bana dik dik bakarken gözleri sonunda benimkilerle buluştu.

Gülümsemekten kendimi alamadım. "Aramadın ya da mesaj atmadın."

"Ve sen hala kışını buraya sürüklüyorsun. Şimdiye kadar ipucunu almış olman gerekirdi." Bana sırtını döndü ve tam tersi yönde dans etti.

"Ya da kovalamacayı sevdiğini düşündüm."

"Yanlış tahmin ettin," dedi omzunun üzerinden.

Bulduğumuz alan neredeyse bir köşe cebi gibiydi; müzik o kadar yüksek değildi, bu yüzden ikimiz de bağırarak zorunda kalmadık.

Kalp şeklindeki kışına baktım ve sikimi içine sokarsam nasıl hissedeceğini hayal ettim. "O zaman beni elbisene bakarken yakaladığında neden tenin kızardı?"

Başını bana doğru çevirdi, elleri kalçalarını kavırıyordu. "Ben ateşliyim."

"Göz bebeklerinin büyümesinin nedeni de bu mu?"

"Macon... benimle dalga geçiyor olmalısın..."

"Ve neden şimdi birkaç dakika öncesine göre daha sert nefes alıyorsun. O kadar zamandır seni izliyorum Brooklyn, o yüzden bilirim."

Göz kapakları daraldı ama yine de vücudunun ön kısmını bana doğru çevirmeyi reddetti. "I-"

"Madem geleceğimi biliyordun, o zaman neden buradasın? Başka kulüpler de var-"

"Burası *benim* kulübüm." Yüzünü bana döndü. "Senden önce de buraya geliyordum. Asıl soru, *sen* neden buradasın?"

"Çünkü seni düşünmeden duramıyorum." Gömleğimin yakasını çektim, vücudunun sıcaklığı beni terletiyordu. "Çünkü seni istiyorum. Çünkü sana sahip olduğum iki sefer bana yetmedi."

"Saçmalık."

"Ah, bu gece normalden daha şımarık." Parmaklarımı ayak bileğinde gezdirmek için durduğu yere uzandım, ama yolumdan çekildi, izin vermedi. "Biliyor musun, duşta çılgılık atma şeklinden, gerçekten sana bir tur daha atmam için bana uzanacağını düşünmüştüm."

Dudakları avlanmak üzereymiş gibi dişlerini gösterdi. "Bana çılgılık attırmana ihtiyacım yok. Bunu kendi başıma yapabilirim."

"Bundan şüphem yok. Ama benim kadar iyi değil." Alt dudağımı yalayarak ona dilimin gücünü ve kuvvetini hatırlattım. "Ne kadar iyi olduğunu hatırlıyorsun ve bunu tekrar istediğini biliyorum."

"İstemediğim şey senin gibi bir adam." diyene kadar saniyeler geçti. Yutkunurken boğazı düğümlendi. "Kendimi zaten açıkça ifade ettiğimi hissediyorum. Lütfen bu sefer beni dinle." Çıkışa doğru başını salladı. "Kıçını kaldırıp otele ya da Los Angeles'a dönebilirsin, hangisini istersen. Sadece seni burada ve etrafımda istemiyorum."

Beni en çok etkileyen bir şey söylemişti. Cevap vermesini istediğim bir şey.

"Benim gibi bir adam mı?" Bekledim. "Bu da ne demek oluyor?" Tekrar durakladım. "Sana daha önce kim olduğumu ve kadınlarla nasıl olduğumu söyledim - eğer kastettiğin buysa, bunu saklamadım. Ama seninle tanıştığımdan beri içimde bir şeylerin değiştiğini ve daha fazlasını istediğimi de söyledim."

"Buna inanmıyorum."

Haklıydım, bu benim eski yöntemlerimle ilgiliydi.

"Neden? Benden şüphe etmen için sana hiçbir sebep vermedim." Hiçbir şey söylemeyince ekledim: "Her gece buraya geliyorum Brooklyn, senin gelmeni bekliyorum. Eğer sadece seni becermek isteseydim, sence bunu yapmaya zahmet eder miydim? Otelde becerecek bir hatun bulurdum. Bunu istemiyorum, başkasını da istemiyorum. Ben seni istiyorum."

Sahnenin kenarına doğru ilerledi. "Beni en büyük çapkın olmadığına ikna etmeye mi çalışacaksın? Kadınların ayaklarına kapanmadığına mı? Onların tekliflerine kanmadığını mı? Çünkü buna inanmıyorum."

Dişlerimi dudağıma sürttüm. "Düşmezler, bu biraz aşırı olurdu."

"Pislik." Gözlerini devirdi. "Ne demek istediğimi anlıyorsun."

"Kadınlar bana karşı biraz daha ileri gitme eğilimindedir, Evet."

Bütün bunlar da nereden çıktı? Bunlar daha önce bana yöneltmediği suçlamalardı. Yeterince önemsiyormuş gibi bile görünmüyordu. Ama şimdi, burada, birdenbire söylediğim gibi bir adam olup olmadığımı sorgulamaya başlamıştı. Madem böyle soruları vardı, neden beni aramadı? Neden benden kaçtı? Neden bu duyguların kaynama noktasına gelmesine izin vermişti?

"Kadınlar yetişkin hayatım boyunca bana bu şekilde davrandılar. Bazı zamanlar ısııyorum. Bazen de ısırmam. Sana şunu söyleyebilirim ki, birlikte olmaya başladığımızdan beri başka kimseyle birlikte olmadım. İstemedim de." Bir şey söylemesini bekledim. "Sana yalan söylemiyorum, Brooklyn. I

yalan söylemez. Ve bunların sadece kelimeler olduğunun, sana tam olarak kanıtlayamayacağımın farkındayım, ama umarım bana inanırsın." Kulübün en- trance'ına doğru baktım ve kıkırdadım. "Şuradaki fedailer senin için her akşam buraya geldiğime ikna olacaklar. Sırf o sırada beklemek zorunda kalmayayım diye ceplerini yüzlerle dolduruyorum. Söylesene, hangi salak hiçbir şey hissetmese bunu yapar?"

Sessiz kaldı ama bana bakmaya devam etti, sanki bana ilk kez bakıyormuş gibiydi. "Ne istiyorsun, Macon?"

Uzun bir hafta sonu için onu Napa'ya uçurmak istedim. Ona 50 tane yeni siyah elbise almak istedim.

Ama hayır üstüne hayır yiyeceğimi hissediyordum.

Ben de ufaktan başladım ve "Seni yemeğe çıkarmak istiyorum." dedim.

Ciğerlerini doldururken o muhteşem göğüsleri yükseldi. "Eğer reddedersem, beni aramak için buraya gelmeye devam edecek misin?"

"Evet deseniz bile, buraya gelmeye devam edeceğim."

Kendime küçük bir sırtış kazandırdım ve o da bunu yüzünden uzaklaştırmaya çalışıyormuş gibi hemen başını salladı.

"Senin gibi biriyle hiç tanışmadım."

"Ve senin gibi biriyle hiç tanışmadım. İşte bu yüzden bunu istiyorum. Seni bu yüzden istiyorum." Ayaklarının yanındaki sahneyi tuttum. "Seni ne zaman dışarı çıkarabilirim?"

Omuz silkti.

Bu anın geçmesine izin vermek istemiyordum. Görünüşe göre ona biraz ısınmıştım ve eğer biraz daha ayrı kalırsak bu durum değişebilirdi.

"Peki ya şimdi?" Ben önerdim.

"Mesela şimdi, şimdi?"

Başımı salladım. "Otelden çok uzakta olmayan yirmi dört saat açık bir lokanta var."

"Hayır'ı bir cevap olarak kabul eder misiniz?" sorusuna kadar daha fazla sessizlikle karşılaştım.

Gülümsemem büyüdü.

"Tabii ki hayır." "O zaman, sanırım... hadi gidelim."

ON

Brooklyn

W Ne yapıyorum ben?

Kafamda tekrarlayıp duran soru buydu

Macon'u lokantaya kadar takip ettiğimden ve kabinde karşısına oturduğumdan beri. Düşündüm ki, arabam yanımda olsaydı, daha sonra onunla birlikte otele gitmek zorunda kalmazdım, çünkü kesinlikle ön tarafa yanaşıp arabamın ve benim belboylardan biri tarafından tanınmam riskini göze alamazdım.

Geçen sefer yaptığım gibi yüzümü saklamak ve gözlerimi kaçırmak başka bir şeydi. Anahtarlarımı birine verip soyadımı söylemek ise bambaşka bir şeydi; bu, tüm misafir ve ziyaretçiler için bir zorunluluktur.

Bu yüzden buraya gelmek en güvenli seçenektir.

Ama Macon Spade söz konusu olduğunda güvenli bir seçenek olmadığını öğreniyordum.

Bu gece siyah elbisemi giyerken ve dudaklarıma parlatici sürerken kendime kaç kez onunla konuşmayacağımı söylemişim? Onunla gitmeyeceğimi? Bana dokunmasına kesinlikle izin vermeyeceğimi?

Sahneden onun kollarına atladığımda, bu kuralların her birini çiğnemişim.

Masanın karşısından ona bakarken, bir diğerini kırıyordum.

Aramızdaki boşluğa doğru eğilip dudaklarını üzerime koymasının nasıl bir his olacağını düşünüyordum.

Bana nasıl unutturacaklarını.

Tüm vücuduma, halihazırda çırpınanlardan bile daha güçlü olan karıncalanmalar göndereceklerdi.

"Aç mısın?"

Sesi beni, içinden çıkmaya çalıştığım pişmanlık yığınlarından uzaklaştırdı.

Menüsünün üzerinden bana bakarken, buradaki ışık o kadar parlak ve sabah gibiydi ki, tenindeki gözenekleri bile görebiliyordum. Tek yaptığı ne kadar ateşli olduğunu büyütme. Zümrüt gözlerinin derinliği. Yumuşak kırmızı dudaklarının kalınlığı. Kaba, kahve rengi sakalının koyuluğu. Çenesinin yuvarlağı, boynunun genişliği.

Gömleğinin göğsünü ve omuzlarını sarma şekli, altındaki yırtık kasları gösteriyordu.

Brooklyn, durmalısın.

Başka tarafa bakmalısın.

Bir soru sorduğunu hatırlayarak yutkundum ve hemen "Hayır, gerçekten aç değilim" diye cevap verdim.

"Mükemmel. Bu da demek oluyor ki en iyi yemek yenmek üzere."

O dudaklarını yalayarak dikkatimi oraya çekerken, ben de kendimi menüye bakmaya zorladım. "Ne demek istiyorsun?"

Hostes önüme koyduğunda menüyü tarama zahmetine bile girmemiştim. Bir şey sipariş etmek gibi bir niyetim yoktu ve hâlâ da yoktu çünkü fotoğrafları ve açıklamaları inceliyor, midemin ondan başka bir şeye tepki vermesini bekliyordum.

"Aç değilken dışarıda yemek yemeye gittiğinizde en rastgele şeyleri sipariş ettiğinizi fark etmediniz mi?"

Aç olmadığınız halde yemeğe mi çıkıyorsunuz?

Bunu yapmadım. Ne anlamı olabilirdi ki? Boşa harcanmış bir para gibi geldi.

"Kim aç olmadığı halde yemeğe çıkar ki?" Öfkelendim.

"Hadi ama. Yaptığını biliyorum." Yanıt vermemi bekledi ve yanıt vermeyince devam etti: "Peki ya bir arkadaşınla restorana gittiğinde yanlışlıkla bir saat önce yemek yemişsen? Ya da can sıkıntısından? Ya da uzun bir antrenmandan sonra karnınızı doyurmanız gerektiğinde ama hala titriyorsanız ve yemek yemeye hazır değilseniz?"

Sonunda başımı kaldırdım, o anda keşke kaldırmasaydım dedim çünkü gözlerim onun güzel gülümsemesiyle buluştu. "Elbette can sıkıntısından bir şeyler atıştırdığım oldu ama diğerlerini yaşadığımı söyleyemem."

"O zaman, birkaç dakika içinde ne demek istediğimi anlayacaksın." Yüzündeki sırıtiş değişti. Oturduğumuzdan beri yüzündeydi. Ama şimdi daha büyük, daha geniş, hatta daha derindi.

Tek yaptığı beni kızdırmaktı.

Zihinsel olarak buna hazır olmadığım için kızgındım. Ondan bu kadar etkilendiğim için kızgınlım.

Bana "Farklılıklarımız o kadar hızlı artıyor ki, tüm onay işaretlerinin sayısını unuttum" dedirten de bu duyguydu.

"Bu iyi bir şey."

"Neden?"

Gülümsemesi yarı yarıya azaldı ama dudağının köşesi kalktı ve kusursuz beyaz dişlerini gösterdi. "Tıpkı benim gibi bir kadınla takılmak istemiyorum. Ondan ne öğrenebilirim ki? Ne hakkında konuşurduk? Tek yapacağımız aynı fikirde olmak ve bunun da bir eğlencesi yok. Saatlerce evet demek istemiyorum. Bu benim için zaman kaybı."

Kıpırdanmalarını engellemek için ellerimi birleştirdim. "Tartışmayı mı tercih edersin?"

"Anlamlı noktaları olan bir konuşma yapmayı tercih ederim, böylece düşünmediğim bir tarafı görebilirim."

Macon tartışması kolay biri gibi görünmüyordu. Bana karşı tatlı olmasına rağmen, son derece baskın bir tarafını gördüm. Mesela iş söz konusu olduğunda, ya onun dediği olacak ya da hiç olmayacak gibi hissediyordum.

"Bana açık fikirli olduğunu mu söylüyorsun?" diye sordum.

Güldü. "Hayır. İşleri yapmanın tek bir yolu var, o da benim yolum, ama yine de dinlemeye hazırım ve eğer karşı taraf yeterince ikna ediciyse, ikna olabilirim." Menü'nün üst kısmını işaret etti. "Söyle bana... senin tadın ne?"

"Suşi." Güldüm. "Sanırım bu bir lezzet değil, değil mi?"

"Milkshake söz konusu olduğunda, umarım öyle değildir." Boğazını temizledi. "Herkesin bir tercihi vardır. Sizininki nedir?"

"Kahve."

"Bunu kabul edebilirim. Ama vanilya deseydiniz, beni buna ikna etmeniz gerekirdi ve bu da muhtemelen sizin mücadelenizden bağımsız olarak ikna olamayacağım bir şeye örnektir."

Söz konusu o olduğunda basit bir konuşma bile ağırlıkla doluydu.

"Vanilya sizin için çok mu basit?"

Gömleğinin kollarını sıvadı, ön kollarındaki damarlar patladı, kasları gerginleşti ve belirginleşti. "Kereviz gibi. Çok yavan."

"Vanilyadan nefret ediyorum." diye fısıldadım.

"Herkes vanilyadan nefret etmeli."

Ben daha cevap vermeyi düşünemediğim garson kız elinde küçük bir bloknotla belirdi. "Size ne getireyim?"

"İki vanilyalı milkshake, lütfen." Gülümsedim.

Ve Macon güldü. "Şaka yapıyor." Esprimi takdir ederek bana göz kırptı. "Hanımefendiye bir kahveli milkshake, ben de çikolatalı

Geç oldu. Biz de meze tabağı alacağız."

"Yeterince kolay." Bir menüyü topladı. "Daha fazla sipariş vermek istersen diye diğer menüyü bırakıyorum."

O gittikten sonra, "Az önce aç olmadığımı söylediğim halde kim koca bir tabak yemek sipariş eder ki?" diye seslendim.

"Bir kez gördüğünüzde, baştan çıkacaksınız. Bir ısırık alacaksınız ve daha fazlasını isteyeceksiniz. Ve daha fazlasını." Gülümsemesi geri gelmişti, ama yarı yarıya, alt dudağını ısırmasını izleyebileceğim kadar dişlerini gösteriyordu. "Seni ilk gördüğüm andan beri bana yaptığın gibi. Kokladım. Tadına baktım. Ve şimdi, daha fazlasını istiyorum." Bu sözlerin içimde kaynamasına izin verdi ve sessizleşirken gözlerindeki bakış bütün gece olduğundan daha baskın hale geldi.

Bana bakışında diğer zamanlardan farklı bir şeyler vardı.

Eğer kafasının içini görebilseydim, ki görmek isterdim, o kadar yoğun olurdu ki tüm farklı düşünce akışlarını takip edemezdim.

"Bir şey bilmek istiyorum."

Ben de şüphelenmiştim. Bir şeylerin olacağını hissetmiştim.

Derin bir nefes aldım, kendimi beklenmedik şeylere hazırlamaya çalışıyordum. "Tamam."

"Ve bana karşı dürüst olmanı istiyorum."

Göğsümde muazzam bir basınç oluşmaya başladı ve bacaklarımın tekrar dikleşip çaprazlaşmasına neden oldu. "Bana sor."

"Neden aramızda benim bilmediğim bir şey olmuş gibi hissettim ve bu yüzden kulüpte sana başvurduğumda bu kadar soğuk davrandın?"

"Farkında değil misin?"

Tam olarak ne demek istediğini biliyordum. Sadece uygun bir yanıt bulmak için kendime zaman kazandırmam gerekiyordu.

Ona neden kızgın olduğumu söyleseydim, onu barda o kadınla gördüğümü itiraf etmek zorunda kalacaktım, sanki sevişmelerine saniyeler kalmış gibi görünüyordu. Sonra da neden orada olduğumu ve işimle ilgili her şeyi açıklamak zorunda kalacaktım - ki bunu yapmak istemiyordum. İşimi saklamaya çalışmıyordum; bundan utanmıyordum. Kırk yedi temizlik görevlisi arasında benden daha uzun süredir orada çalışan sadece üç kadın olduğu gerçeğiyle gurur duyuyordum. Dört yıllık çalışma yıldönümümü kutlamak üzereydim.

Ama bir şey beni ona söylemekten alıkoyuyordu. Birlikte geçirdiğimiz ikinci gecede beni götürdüğü rüya gibi süitin aslında geçimimi sağlamak için temizlik yaptığım oda olması gibi. Bu, o anı neredeyse lekelenmiş hissettiriyordu.

Belki de ona daha fazlasını vermeye hazır değildim. Belki de beni yargılayacağından korkuyordum.

Ya da belki de ona daha fazla izin verirsem, bu sınırı korumanın zor olacağından endişe ediyordum. Çünkü şimdi ona bakarken bile, neler yapabileceğini bildiğim halde, gerçekten istediğim şeyi kendimden uzaklaştırmak inanılmaz derecede zordu.

Ve bu oydu.

"Geceyi benimle geçirdikten sonra o sabah seni otoparkta bıraktığımda her şey yolundaydı. Numaramı almıştın. Bana veda öpücüğü verdin. En azından davranışlarına bakarak seninle temasa geçeceğimi düşünmüştüm. Bu olmadı ve tüm bunların üzerine, sanki seninle konuşmamı bile istemiyormuş gibi davrandın. Bir uçtan diğerine geçmek için bir şeyler olmuş olmalıydı." Kaşları birbirine çarptı. "Neydi o?"

"Her şeyin zamanlaması yanlış. Bu yanlış, bunu sana söylemiştim. Hayatım çamurlu ve-"

"Bizi birlikte istememenin bir nedeni bu olabilir, ama bu akşam ekstra baharatlı olmanın nedeni bu değil." Masanın üzerinden eğilerek bana yaklaştı. "Ama sadece bir saniyeliğine, zamanlama hakkında konuşalım. Çünkü seni çıılçıplak soyduğumda zamanlamadan rahatsız olmadın, otel odamda saatlerce seviştiğimizde rahatsız olmadın ya da duşuma iki kez girdiğinde rahatsız olmadın."

"Beni duşuna sen davet ettin. Öylece içeri girmedim."

"Beni yanlış duydun, Brooklyn. Duşuma iki kez girdiğini söyledim. Banyoma neden ya da nasıl girdiğinden bahsetmiyordum."

Yüzüm anında kızardı.

"Soruma geri dönelim... ne oldu?"

Ellerime baktım, parmaklarım onları kıracakmış gibi hareket ediyordu ama ses çıkaracak kadar sert çekmedim.

Ona bunun içimden gelen bir his olduğunu söyleyemezdim; bu aptalcaydı.

Ne diyebilirim ki?

Ne yapabilirim...

"Geçen gün seninle konuşmak için otele geldim." *Aklımı mı kaçırdım? Onu görmeye gelmek için çaba sarf ettiğimi gerçekten söyleyecek miyim? Kahretsin,*

Artık çok geç. "Lobiden asansörlere doğru yürürken seni barda başka bir kadınla gördüm."

"Beni gördün" -durakladı, bir elini saçlarının arasından geçirdi -"Ve siz de bana bu şekilde davranmanızın sebebinin bu olduğunu mu varsaydınız?"

"Hiçbir şey varsaymadım. Onun yüzündeydin-"

"Bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Yüzümdeydi." "Eli kolundaydı-"

"Onun teklifini reddedip gitmek için ayağa kalktığımda kolumdan düştü, ama ona akşamı karımla konuşarak geçireceğimi söylemeden önce değil. Senin için kullandığım bir tanım, Brooklyn. Çünkü sen hayatıma girdiğin andan itibaren artık başka hiçbir kadına dokunmak istemedim." Başını eğdi, gözleri bende kaldı. "Ama seni arayamadım, bana numaranı vermemiştin. Bu yüzden onun yerine en iyi arkadaşım Camden'ı aradım ve ondan uzaklaşıp dışarıda havuzun kenarında oturdum."

Ne diyeceğimi bilemedim.

"Anlıyorum." Bir nefes aldı. "Bizi birlikte gördün, hoşuna gitmedi ve beynin eksik parçaları doldurdu. Ama yapabileceğin şey bara gelmekti. Ya da bu seni rahatsız ettiyse, beni arayıp söyleyebilirdin ve bu konuyu konuşabilirdik."

"Şu anda bunu konuşuyoruz."

Söylediklerimden sonra sessizleşti ve sonra güldü. "Kendini savunduğunun farkındayım ama bu andan önce herhangi bir şeyin gerçekleşmesine gerek yoktu. Doğrudan buraya, bu ana gelebilirdik; böylece ikimiz de tatmin olurduk ve sen de ne gördüğünü tam olarak anlardın." Durakladı, bakışları şimdi tüm yüzümü içine alıyordu. "İlginç bulduğum şey, senin bundan rahatsız olman. Zaman ve bulanıklık hakkında vaaz verip duran biri olarak, başka bir kadınla konuşuyor olmam seni neden rahatsız etsin ki?"

Ve işte oradaydı - şimdi kendimi içinde bulduğum delik.

"Beni istemiyorsun ama beni başkasıyla da istemiyorsun." Parmağı elimin üzerinde gezindi. "Her ikisine de sahip olamazsın, Brooklyn."

Gülümsemesi içimi
kemiriyordu. Sesinin tonu da
öyle.
Gözlerindeki bilmiş bakış.

Bunu kazanamazdım.

Ve söylediği her şeyde haklıydı. Gördüğüm şey beni açıkça rahatsız etmişti. Bu konuyu onunla konuşmalıydım. Ama bu şekilde davranarak, sadece onunla ilgilendiğimi kanıtlamakla kalmamış, aynı zamanda onunla konuşmak için otele geldiğimi de söylemiştim. Önemsemesem böyle bir şey yapmazdım.

Dudakları büzüldü. "Şimdi söyleyecek bir şeyin yok mu?"

"Macon-" Yanıt olarak son derece küstah bir şey söylemenin eşiğindeyken, garson kızın milkshakelerimizi getirip önümüze koymasıyla sesim kesildi.

"Mezeleriniz birkaç dakika içinde çıkar" dedi ve tekrar yanımdan ayrıldı.

Araya girdiği için minnettardım ve benimkine uzanıp birkaç yudum aldım. Tam yutkunuyordum ki telefonumun bip sesini duydum.

Çantamı lokantaya getirdiğimi unutmuştum ve elimi içeri sokup cep telefonumu aldım; akşamın erken saatlerinde kulübe girdiğimden beri bakmadığım bir şeydi bu.

Bip sesi Clem'den gelen bir mesajdı ve mesaisi bitmek üzere olduğu için bardan eve yiyecek getirmesini isteyip istemediğimi soruyordu.

Cevabım ona evde olmadığımı haber verdi ve telefonu çantama geri koyarken ekrandaki bir bildirim dikkatimi çekti. Bu profesörümünden geliyordu. Dizüstü bilgisayarımın kablosunun kopması nedeniyle teslim tarihimi kaçırdığımda tatilde olan profesörümünden.

"Her şey yolunda mı?" Macon sordu.

Profesörün e-postasına göz atmayı bitirdim ve iç çekerek telefonu kaldırdım. "Evet. Sadece kız kardeşimden bir mesaj ve profesörümünden bir e-posta."

"Kaç kardeşin var?"

Pipeti tuttum ama içmedim. "İki kız kardeş."

"Kauai'de mi yoksa Büyük Ada'da mı?"

"İşte. Onlarla birlikte yaşıyorum."

"Onlarla birlikte yaşıyorsunuz," diye vurguladı. "Bu işleri ilginç kılıyor olmalı."

"Her zaman." İçkiden bir yudum aldım, tadının ne kadar güzel olduğunu görünce inledim ve hemen bir yudum daha aldım. "Onlarla yaşamak istemediğimden değil, ama mezun olduğumda kendi evimi alabilecek kadar para kazanmayı umuyorum. Sadece boşluğa ve sessizliğe ihtiyacım var."

"En genç sen misin?"

Başımı salladım.

"Ben de öyleyim," dedi bana. "İki ağabeyim var ve kışlarını ne kadar sevsem de onlarla bir daha yaşayamam."

"Çoğu gün sorun olmuyor. Sadece küçük bir yer ve *her zaman* birbirimizin yoluna çıkıyoruz. Birileri *her zaman* banyoda oluyor. Birileri bilgisayarımı *her şekilde* kullanıyor, hatta geçen gün olduğu gibi kırıyor." Profesörümün e-postası kalbimi sızlattı. O kadar ki kendimi şöyle derken buldum: "Küçük bir aksilik yüzünden ödevimi geç teslim ettim, bu bir kazaydı ama yine de olmamalıydı. Kız kardeşim bu konuda kendini çok kötü hissediyor. Her neyse, profesörüm az önce bana geri döndü. Geç kaldığım için zayıf not almış olsam da ödevimi okudu ve bana sınıfın en iyi ödevi olduğunu söyledi."

"Siktir."

Tekrar başımı salladım. "Biliyorum."

"Neyin üzerine yazdın?"

Kalın shake'i karıştırdım, pipeti çıkardım ve dibini yaladım. "Benim işim." Çok çabuk cevap vermişim. Macon'un sadece daha fazla soru soracağını düşünmem gerekirken, cevabımın sonuçlarını gerçekten düşünmemiştim. "İşletme derslerimden biri içindi, bu yüzden bölümüme uzun uzun baktım. Bana göre her şeyi yanlış yürütüyorlar. Şirkete para ve zaman kazandıracak o kadar çok şeyi değiştirirdim ki. Çok daha az işçilik. Altı Sigma gibi şeyler - ki mezun olduktan sonra bu konuda sertifika almayı planlıyorum."

Otelde işe başladıktan sonraki bir ay içinde departmanda yapılması gereken değişiklikleri görebiliyordum. Bu bilgileri patronuma sunmanın yollarını araştırırken, işletmelerde verimliliği artırmak ve israf olasılığını azaltmak için kullanılan bir tür yönetim uygulaması ve metodolojisi olan Altı Sigma ile karşılaştım. İlgimi çeken ve mezun olur olmaz sertifika almaya karar vermeme neden olan şey buydu.

"Söylemiyorsun ..." Bir noktada geri çekilmişti ama şimdi yine masaya doğru eğiliyordu. "Bana daha fazlasını anlat. Her şeyi duymak istiyorum."

Gergin bir şekilde güldüm. "Kendimi bir röportajdaymışım gibi hissediyorum." "Olabilirsin. Devam et."

"Ben işletme mezunuyum. Olaylara işletme ve işletme sahibi perspektifinden ve ilgili herkes için en iyisinin ne olduğuna bakmaya çalışıyorum. Mutlu çalışanlar olmadan işler istediğiniz gibi gitmez."

Ne kadar maliyet düşürmeye çalıştığınıza bakılmaksızın, onları istediğiniz gibi ya da istediğiniz şekilde kullanabilirsiniz."

"Bana işinizde Altı Sigma'yı nasıl kullanacağınıza dair bir örnek verin."

Örnek, otelimdeki kat hizmetleri departmanıydı. Nasıl çalıştıklarına, her zaman kaç vardiya ve kaç çalışan olduğuna dair eksiksiz bir analiz yapmıştım. Kullanılan malzeme miktarı. Bazı şeyleri değiştirerek onlara nasıl para kazandırabileceğimi.

Ancak bunlar bir ho- tel için çalışmadığım sürece bilemeyeceğim şeylerdi ve bu gece bundan bahsedilmeyecekti.

Başka bir şey seçmek zorundaydım, aynı derecede iyi bildiğim bir şey.

"Diyelim ki bir restoran-bardan bahsediyoruz." Lokantanın etrafına bakındım. "Bunun gibi bir yer değil. Alkol servisi yapan ve gece bir ya da ikiye kadar açık olan bir yerden bahsediyorum."

"Bu işin gidişatı hoşuma gitti."

Güldüm. "Tahrik olmuş gibisin." "Tahrik oldum."

"İş konuşuyorum diye mi?" "Çünkü nefes alıyorsun."

Gözlerim büyüdü, derim terden diken diken olmaya başladı.

"Ve çünkü iş konuşuyorsun. Devam et."

Shake'i yaklaştırdım ve uzun bir yudum daha aldım, dondurma başımı ağrıtmadan önce durdum. "Bunun her restoranda olduğunu söylemiyorum, ama en fazla, israf edilen ya da bedavaya dağıtılan epik miktarda alkol olduğunu söyleyebilirim."

"Katılıyorum."

"Bir işletme sahibi olarak bunu kabul edemem. İçki ve şarap büyük kâr marjlarıyla en çok para getiren ürünlerken olmaz." Ben söyledikçe bana daha sert baktı. "Diğer taraftan, her içkideki içki miktarını kontrol eden otomatik dolduruculardan daha kötü bir şey yok. Kişisel değil. Bir müşteri bir tane gördüğünde restoranın ucuz olduğunu düşünür."

"Tekrar ediyorum, katılıyorum." Başını sallıyordu.

"Bu nedenle iş barmenlere düşüyor. Onlara bir teşvik verirsiniz, dağıtılan miktarı önemseme olasılıkları çok daha yüksektir."

Başını çevirdi. "İkramiye mi demek istiyorsun?"

"Evet." Başparmağımı bardağın üzerinde gezdirdim ve tenimdeki serin yoğunlaşmayı hissettim. "Meyve hakkında konuşurken

servis edilenler, kullanılan pipetler, karıştırıcılar, garnitürler ve daha sonra alkolle yüzleşirsiniz, bunun birçok katmanı vardır. Ancak onları belirli sayılar konusunda bilinçlendirirseniz, makul bir süre içinde tutarsanız, örneğin beş yüz ila bin arasında tutarlarsa onlara aylık bir ikramiye verirsiniz, bu uzun vadede işletmeye çok az şey kaybettirirken onlara çok şey kazandıracaktır."

Başı şimdi titriyordu. "Büyüleyicisin."

"Devam edebilirim."

"Yapmanı istiyorum." Bana bakmaya devam ederken gözleri kısıldı. "O yüzden seni zor durumda bırakacağım, tamam mı?"

"Dene beni."

"Tuvalet malzemeleri her zaman otellerimizde sunduğumuz bir şey olmuştur ve bu yüksek bir masraftır. Losyon ve sabun markamız için özel olarak üretiliyor ve imza kokumuzu içeriyor. Örneğin sabun, lavaboların yanına ve duşun içine yerleştirilen küçük banyo kalıpları halinde geliyor. Kullanılmayan tüm kalıplar çöpe atılıyor. Eğer bir misafirin sabunu azalırsa yenisi veriliyor. Bazı misafirler kalıpları valizlerine koyar, böylece kat hizmetleri ertesi gün yeni bir tane bırakır ve bu durum check-out yapana kadar devam eder. Bu uygulamada ortaya çıkan atık miktarını nasıl ortadan kaldırırsınız?"

"Bu çok kolay." Gülümsedim. "Bar yerine vücut yıkama suyu sağlayabilirim. Konuklar ihtiyaç duyduklarından daha fazla fiskiye kullanacaklar mı? Elbette. Ama şişeler duşa ve lavabonun üstündeki duvara vidalanırsa, misafirler onları yanlarında götüremez. Şişelerin konaklamalar arasında yeniden yerleştirilmesi gerekmeyecek, sadece yeniden doldurulacak, bu da bahsettiğiniz israfın çoğunu ortadan kaldıracak. Ve tahmin etmem gerekirse, sıvı sabun üretirmek kalıp sabun ürettmekten daha ucuz, çünkü daha az aşama var, dolayısıyla birini diğeriyle değiştirerek paradan da tasarruf edeceksiniz."

Sessizdi, her çilimi ezberliyormuş gibi yüzümü inceliyordu. "Şişeler duş ve lavabo alanına vidalanmışken, misafirler bunu yapışkan bulmaz mı?"

"Doğru yapılırsa olmaz. Daha lüks bir armatüre para harcamanız ya da bir ürün mühendisine sizin için bir şeyler tasarlatmanız gerekebilir. Bu kesinlikle bir yatırım ve elimde sizin için hesaplayabileceğim rakamlar yok ama uzun vadede buna değeceğine eminim."

"İyisin."

Dudaklarım tekrar sırtıtmaya başladı. "Çünkü bunu seviyorum. Bu bir tutku."

Masanın öbür ucuna uzandı ve elini benimkinin üzerine koydu. "Bir şeyi bilmek istiyorum... Mezun olduktan sonra ne yapacaksın?"

Parmaklarına baktım.

Onlara baktım.

Onları her yerimde hissettim.

"İş başvurusu yapıyorum." Sesim olmasını istediğimden daha yumuşaktı. "Nereye?"

"Bulabildiğim her yerde."

"Taşınır mısın?"

Sonunda ona baktım. "Adadan mı demek istiyorsun?" "Evet."

"Doğru fırsat olsa her yere giderdim."

Başparmağı parmak eklemlerimde gezindi. "Ailenden ayrılmak senin için sorun olmaz mı?"

Sorusunu gerçekten düşündüm.

"Kolay olmazdı ama evet, yapardım."

Elimi bıraktı ve cebine uzanıp telefonunu çıkardı. Ekranı birkaç kez bastı ve bana uzattı. "İletişim bilgilerini girmeni istiyorum ve bir hafta içinde sana aynı soruyu soracağım - ailemden ayrılmanın senin için sorun olup olmayacağını. Yüzde yüz emin ve istekli olduğunuzu öğrendiğimde, özgeçmişinizi İK departmanıma vereceğim. Spade Hotels'in senin gibi birine, özellikle de Altı Sigma sertifikasına sahip birine çok ihtiyacı var."

"Macon-"

"Ne söyleyeceğini biliyorum. Bunu yapıyorum çünkü seni önemsiyorum, çünkü bizim hakkımızdaki fikrini değiştirmeni istiyorum. Sebebi bu değil, Brooklyn." Durdu, bana baktı, her kelimesi çok inandırıcı geliyordu. "Girişimci olan bir sürü arkadaşım var. Los Angeles'ın en büyük hukuk firmasının sahibi Daltonlar. Weston'lar, devasa bir restoran ve şimdi de bar holdingine sahipler. Tek yapmam gereken bilgilerinizi onlardan birine göndermek ve sizi hemen işe alırlar. Spade markasının senin gibi birine ihtiyacı varken bunu yapmak istemiyorum." Telefonunu önüne koydu. "Birkaç tesisimizde büyük bir revizyona gitmek üzereyiz, bizi eşsiz kılan özelliğimizi kaybetmeden tasarruf etmenin, işçiliği azaltmanın yollarını arıyoruz. Sen bu ekip için mükemmel olursun."

Tüm vücudum uyuşmuştu.

Kalbim hariç.

O kadar sert çarpıyordu ki duyabildiğinden emindim. "Bana iş mi teklif ediyorsun?"

"Size bir görüşme teklif ediyorum. İş hak etmeniz gerekiyor." Eski baskısı ciddileşti. "Az önce beni nasıl etkilediysen, üst düzey çalışanları da aynı şekilde etkilemelisin."

Telefonu şimdi elimdeydi, parmaklarım ekrandaydı ve kararmasını engelliyordu.

Bu kapıyı açmak istedim mi?

Macon'ı bu kadar yakından içeri almak istiyor muydum?

Ama bu, kendimi bildim bileli istediğim bir fırsattı. Sırf dünyanın en muhteşem adamı -birkaç gün önce vücudumun her santimini yalayan adam- bana bunu teklif ediyor diye bundan nasıl vazgeçebilirdim?

"Böyle bir mülakatta ne giyebilirim ki?" Çoğunlukla kendi kendime konuşuyordum. En derin nefesimi içime çektim. "Dolabımda yeterince iyi bir şey olmadığından oldukça eminim. Ama yine de ..." Bakışlarım onun yüzünden telefona kaydı, on haneyi yazdım, Kaydet'e bastım ve telefonu ona geri uzattım.

"Mükemmel karar." Telefonunu cebine soktu. "Sayın üye, mesajım tam bir hafta içinde gelecek. Bu size her şeyi düşünmek için bolca zaman verir."

ON BİR

Macon

“[Dürüst olmak gerekirse, patates kızartmalarımı kahveli milkshake'ime batıracağım günü göreceğimi hiç düşünmemiştim" -Brooklyn güldü- "ya da mozzarella peyniri çubukları."

Lokantanın kapısından çıkarken sırtının küçük kısmını tuttum. Arabalarımızı yan yana park ettikten sonra aynı yöne doğru ilerledik ve kaputlarımızın önünde durduk.

Onu kendime doğru çevirdim ve gözlerinin içine baktım. Bu muhteşem ama inatçı kadın buraya arabayla gelmekte ısrar etmişti. Onu kulübe geri götürebilirdim -bundan ayrılmadan önce bahsetmiştim- ya da daha iyisi, arabasını orada bırakıp geceyi benimle otelde geçirebilirdi. Ama otoparka vardığımızda bana arabayı kendisinin kullanmak istediğini söylemişti ve ben de konuyu uzatmamıştım.

Zoru oynadıktan sonra sonunda benimle yemeğe gelmeyi kabul ettiği için mutluydum.

"Ama çok lezzetliydi, değil mi?" Cevap vermesini beklemeden devam ettim: "Dediğim gibi, rastgele yemek en iyisidir."

"Benim favorim haline gelen yeni bir tatlı ve tuzlu kombinasyonu olabilir."

Ellerim yanlarına gitti.

Onları itmedi, ancak yerleştirmeyi fark etti çünkü ifadesi hemen değişti. Vücudu sertleşirken nefes alış veriş de hızlandı.

Bir adım daha yaklaştığımda geri çekilmedi. İleri de gitmedi.

Olduğu yerde kaldı, ne yapacağımı bekledi.

Yap.

İstediğim şey onu birbirimiz için mükemmel olduğumuza ikna etmektir.

Başka bir şey. İhtiyacı olan her şeyin ben olduğumu. Ama bunu zaten bildiğinden şüpheleniyordum. Korkmuştu.

Hazırlıksızdı.

Mazeret olarak zamanlama ve çamurluğu kullandı.

Gerçek şu ki, hiçbir şey için mükemmel bir senaryo yoktu. Bazı şeyler oldu. Karşılaştığınız her tepeyle başa çıkmayı öğrendiniz. Yaşlandıkça daha da meşgul oldunuz. Ve ne kadar zor olsa da bir denge bulmaya çalıştınız.

Bir şekilde, bir şekilde, o da bunu öğrenecekti. Ona göstermek zorunda olan ben olsam bile.

Ona daha da sıkı sarıldım, o güzel gözlerini içime çekerken nefes verdim. "Biliyorsun... Artık numaran bende var."

Gülümsememe baktı ve tekrar gülmeye başladı. "Neden bunu bir hafta içinde bana bu soruyu mesaj atmaktan başka bir amaçla kullanacağını hissediyorum?"

"Haklısın." Onu daha da yakınımaya çektim. "Vazgeçmeyeceğim, Brooklyn. Bunu istiyorum." Dudaklarımı yaladım. "Senin de istediğini biliyorum."

Düşüncelerini söylemiyordu ama ben onları duyabiliyordum.

Hayatında çok fazla şey oluyordu. İşi zevkten nasıl ayıracağını bilmiyordu.

Ama bu iyi hissettirdi ve bu iyi miydi?

Ona her şeyin ne kadar yolunda olduğunu gösterecektim.

Ellerim yavaşça kaburgalarından, omuzlarından ve boynundan yukarı kayarak yanaklarında durdu ve yüzünü bana doğru eğdim. "Seni eve götürmek istiyorum."

Gözleri kapandı ve en derin nefesini aldığını hissettim. "Macon ..." Göz kapakları açıldığında bakışlarımı inceledi.

"Bana ne düşündüğünü söyle." Sessiz kalınca ekledim, "Çıkar ağzındaki baklayı. Kulağa nasıl geldiği umurumda değil, sadece içini dök."

Ciğerlerini doldurdu ve sonunda sesini çıkarana kadar havayı tuttu, "Kafam allak bullak oldu. Herhangi bir anlam ifade eden sağlam bir düşünce bile oluşturmıyor. Ve bir de bedenim var. Seni isteyen bir beden. Sana bağımlı bir beden."

Bu kelimeler neden bu kadar seksiydi?

Özellikle de onunki gibi muhtaç bir tonda konuşulduğunda. "Ne zaman seninle olsam," diye devam etti, "fişi çekiyorum.

Unutuyorum. Stresle ya da göğsümün ve ciğerlerimin sıkışmasına neden olan o bunaltıcı hisle dolmuyorum. Bir de bunun öteki yüzü var. Bu gece sizin önünüze çıkan fırsatla su yüzüne çıkan taraf.

gönderildi. Üniversiteye başladığımdan beri hayalini kurduğum bir şey." "Ve işler birden daha da karıştı."

Başını salladı. "Hem seni isteyip hem de senin şirketin için çalışmak isteyemem. Bu... yanlış geliyor."

Kuzenim Jo, şirket avukatımız Jenner'la ilişkilerini açıklamadan önce bir süre çıkmıştı ve şimdi de ilişkilerinin eşliğindeydiler.

evlenmeye karar verdiler. Daltonların en iyi avukatlarından biri olan Declan, stajyeriyle ve Dalton ailesinin bir üyesiyle çıkmıştı ve daha mutlu olamazlardı.

Böyle şeyler gerçek dünyada da olur.

Spade Otellerinde kardeşlik yasağı politikamız olsaydı bile - ki yoktu - Brooklyn ve ben bir istisna olacaktık çünkü aramızdaki şeyler onun işe girmesinden önce başlamıştı.

Yeşil ışık almadan önce hala birkaç adımı olan bir istihdam.

"Senden iş görüşmesi yapmanı sadece sana değer verdiğim için istemedim -gerçi değer veriyorum ve bunu sen de biliyorsun. Bunu yaptım çünkü bu rol için mükemmel olurdun." Başparmaklarım ağzının kenarlarına sürünerek ona lokantada yaptığımız benzer bir konuşmayı hatırlattı. Düşünmesini istediğim son şey, bunu acıma duygusuyla ya da zorunluluktan, aramızdaki ilişkiyi ilerletmek için ya da bana borçlu olduğunu hissetmesi için yaptığım. "Birinin diğeriyle hiçbir ilgisi yok. Onlar ayrı varlıklar."

"Ama bu senin şirketin."

"Ailemin şirketi," diye düzelttim onu.

"Ama ailenizin şirketinde, sizin çalıştığınız yerde mülakata gireceğim."

Tutuşumu sıkılaştırdım. "Binlerce kişiyi istihdam ediyoruz. Sadece beş çalışanı olan bir ofise girip her nefes alışınızda beni göremezsiniz." Kıkırdadım. "Ayrıca, benimle mülakat yapmayacaksınız."

Çünkü onu yönlendiren ben olsaydım teknik olarak benimle görüşemezdi. Bunun ne kadar yanlış ve berbat olacağını ben bile biliyordum.

Ama ona bu kısımdan bahsetmedim.

"Her şey için bir cevabın var, değil mi?"

Göğsümdeki birikimi sakınlaştırdım.

Benim bir cevabım varsa, onun da bir bahanesi vardı.

Dönüp dolaşıp aynı yere gelebilirdim ama kendime bunun bir kavga olmadığını hatırlatmam gerekiyordu. Bu bir pazarlık bile değildi.

Brooklyn beni istedi. Sadece kafası karışık, aşırı uyarılmış, kontrol edemediği şeyleri sıralamaya ve her şeyi anlamlandırmaya çalışıyordu.

Başparmağımı dudaklarının yumuşaklığında gezdirdim. "Sadece biz diye bir şey olduğunu hatırlatıyorum. Bir de Spade Otelleri var. İkisini bir arada kategorize etme."

Bana sessizce bakarken, gözlerini her kırpışında daha da yoğunlaşan gözlerindeki savaşı gördüm. "Onları ayırabilir miyim bilmiyorum."

Çünkü bu yeni bir teklifti ve tekliften bu gece haberdar olmuştu.

Bu yüzden şimdilik bunu başka bir bahane olarak kullanıyor ve işlerin daha da karışmasından korkuyordu.

Oysa bir saatten kısa bir süre önce otele benimle konuşmak için geldiğini ve beni barda o kadınla gördüğünü itiraf etmişti. En kötüsünü düşünmüştü; kıskançlıkla dolup taşmıştı ve bu geceki tavrının nedeni de buydu.

Eğer umursamasaydı, bana tavır takınmazdı. Hikayenin benim açımdan olan kısmını dinlemezdi. Sahneden atlayıp kollarıma atlamazdı. Onu lokantaya götürmeme izin vermezdi. Ve eğer benim etrafımda olma fikrinden hoşlanmasaydı, Spade Otelleri'nde görüşme teklifini kabul etmezdi.

Gerçekten, bu kadar basitti.

Yani şu anda tek yaptığı beni kelimelerle doldurmaktı - doğru olduğunu düşündüğü ama arkalarında hiçbir anlam olmayan kelimelerle.

O beni istedi.

Bizi istedi.

Ve sonraki iki ay boyunca, ben hala Kauai'deyken, bana bağımlı olanın sadece bedeninden fazlası olduğunu anlamasını sağlayacaktım.

Dudaklarım dudaklarının birkaç santim üzerinde gezinene kadar yüzümü aşağı eğdim. Önce gözleri kapandı, sanki öpücüğümü bekliyormuş gibiydi. Ona öpücük vermediğimde ise yavaşça tekrar açıldılar.

"Seni öpmemi istemediğini mi söylüyorsun? Duyduğum bu mu Brooklyn?" Başparmağımla dudağını çekiştirdim. "Çünkü ne beden ne de yüzün bana bunu söylemiyor." Boynunu biraz daha geriye çekerek ağzına daha iyi erişebilmemi sağladım. "Görünen o ki dudaklarımın üzerinde olması için her şeyi yaparsın." Boynuna doğru eğildim, her zaman gittiğim o noktaya. Öpüldüğünde tüm teninde tüylerin diken diken olduğu yer. "Şu anda amının mırıltısını duyabiliyorum." Dudaklarım aşağı doğru bastırdı. "Ne kadar ıslak olduğunu neredeyse hissedebiliyorum." Dudaklarımı boynundan yukarı kaydırdım ve tam onunkilerin önüne yerleştirdim. "O ıslaklığı tatmayı ne kadar çok istediğimi biliyor musun?"

Tepkisi bir inilti olarak çıktı. Tam da tahmin ettiğim gibi.

"Bana geri çekilmemi söyle, Brooklyn." Bekledim. "Kelimeleri söyle. Onları duymam gerek."

Tam bir sessizlikle karşılaştım.

Ama bir hareket vardı; elleri belimdeydi, sanki birinin onu benden çekip almasından korkuyormuş gibi tutunuyordu.

Hâlâ bir şey bulamayınca, "Geri çekilmemi istemiyorsun, bu elbisenin altına uzanıp tam burada amınla oynamamı istediğin anlamına mı geliyor?" dedim. Burnumu onunkinin üzerinde gezdirdim. "Boşalana kadar klitorisini ovayım mı?"

Kendime daha derin bir inilti kazandırdım.

"Ya da belki amını yiyebilmem için seni ön koltuğuma yaymamı tercih edersin."

"Mmm." Bu kez daha da yüksek sesle bir yanıt.

"İnlemelerini kabul ediyorum Brooklyn, ama çığlıklarını tercih ederim."

Elleri gömleğimin alt kısmına gitti ve kumaşı çekti. Bana doğru eğildi, gövdelerimizi bir arada tutarken sırtı çöktü.

Bunu çok istiyordu.

"Tek bir sorun var... Bu gece bunlardan hiçbirini alamayacaksınız."

Onu ne kadar bekletirsem, beni o kadar çok isteyecekti.

Çünkü eğer işi zevkten ayırmakta zorlanıyorsa, eve gelene kadar doyurulmamış bir amla beklemesi, yaklaşık bir saat sonra ona göndereceğim mesajla birleştğinde, bu daha önce hiç deneyimlemediği türden bir istek olurdu.

Bu bir oyun değildi.

Bu benim lanet olası bir noktayı

kanıtlamamdı. "Macon, ben-"

"Ama bu seni tadına bakmadan eve göndereceğim anlamına gelmiyor." Cevabını duymak istemiyordum - bu yüzden sözünü kesmiştim. Burada kontrol bendeydi. O değil. "Dudaklarımı alacaksın," diye tısladım boğazına doğru, "ve bu gece yatakta tek başına kaldığında, nasıl hissettirdiklerini hatırlayacaksın ve keşke daha fazlasını alsaydım diyeceksin."

Bakışlarımızı birleştirdim.

Aramızdaki sessizlik artarken sözlerimin ona çarpmasına izin verdim. Nefes almasına izin verdim.

Ve sonra ağızlarımızı birbirine çarparak, çok iyi hatırladığım o tadı içime çekerek onu yuttum.

Hay sikeyim.

Nasıl bu kadar mükemmel, bu kadar tatlı olabilir?

Onu hem bu kadar çok isteyip hem de onu cipime taşımamak için kendimi nasıl zorlayabilirdim?

Çünkü yapamadım.

Son yedi yılda öğrendiğim bir şey varsa, o da kadınların sahip olamayacakları şeyleri istedikleriydi. Bu da her zaman ben olmuştum. Ama bu akşam, aramızdaki rolleri tersine çevirmiştım - ağzımı ve sikimi almaya alışmıştı, peki bunları ondan aldığım da ne olacaktı?

Onları arzulardı.

Onları arzulardı.

Onları hayal et.

Ne olduğunu anlamadan telefonumu patlatmaya başladı, tam da istediğim gibi.

Ona kim olduğumu, benimle birlikte olursa neler elde edeceğini ve nasıl bir hayat yaşayacağımızı daha fazla göstermeliydim.

Birlikte.

Dudaklarımızı birbirine yapıştırırken, dilim yavaş yavaş içeri kaydı, onunkinin etrafında dönerek, bunu bacaklarının arasında yapsaydım nasıl hissedeceğini hatırlattı.

Bunu hissetti çünkü dilimi bir yüzgeç gibi kaldırıp indirdiğim anda kolları bana sarıldı ve ona sahip olduğumu anladım.

Şu anda ona istediğim her şeyi yapabilirdim.

Ama işleri daha ileri götürmek yerine, geri çekildim. Gözlerimizi kilitledim. Ve dedim ki, "Eve sağ salım git."

Yukarı baktı ve hiçbir şey söylemedi. Onu şaşırtmıştım.

Ve bu hoşuma gitmişti. "Şimdi mi?" diye nefesi kesildi.

Kıçına uzandım, hafifçe tokatlamadan önce sıktım. "Evet. Git."

Kollarını belimden çözdü ve yanlarına doğru indirdi. "Tamam." Yutkundu. "Evet, haklısın. Gitmeliyim." O

öfkeli duygularla doluydu. O kadar ki neredeyse nefes nefese kalıyordu.

Vücudunu benimkinden ayırmak için acele etmedi, bir adım geri çekildi ve arabasına doğru ilerledi. Kapının önünde durdu ve anahtarlarını bulana kadar çantasını karıştırdı. Koltuğa oturduğunda bile acele etmedi. Camları indirdi ve arabayı sürmeden önce telefonunu kontrol etti.

SUV'uma binmeden önce gözden kaybolmasını bekledim ve otele doğru ilerlemeye başladığımda Cooper'ı aradım.

"Dostum, saat sabahın üçü. İyi bir şey olsa iyi olur," diye bağırdı Cooper derin ve hırıltılı bir ses tonuyla.

Onu uyandırmıştım.

Kahretsin.

Hawaii ile Los Angeles arasındaki saat farkını hep unutmuşumdur.

"Üzgünüm dostum. Bir de şu açıdan bak, bir saat daha uyanık kalırsan spor salonuna erken gidebilir ve bugün işe sağlam bir başlangıç yapabilirsin."

"Siktir et onu ve bunu önerdiğin için de seni sikeyim." Esnedi. "Neden aradığını söyle de yatağıma dönebileyim."

Işığa doğru döndüm ve ilerideki otelin ışıltısını gördüm. "Değişim yönetimi konusunda uzman. Hatta birkaç ay içinde mezun olduktan sonra Altı Sigma sertifikası alacak."

"Bekle..." Arka planda bir hışırtı vardı, bu da bana muhtemelen yatakta oturduğunu ve ışığı açtığını söylüyordu. "Hatundan bahsediyoruz, değil mi? Takıldığın kızıdan?"

"Brooklyn."

"Evet, şu." Sesinin tonu biraz daha yükseliyordu ve heyecanını duyabiliyordum. "Şu sıırıslıkam aşık olduğun kız."

"Tanrım, Cooper, seni bunun için aramadım."

"Sadece aynı fikirde olduğumuzdan emin olmaya çalışıyorum." Güldü. "Yani bana bunu söylüyorsun" -durakladı- "çünkü sanırım ya ona bir iş teklif ettin ya da etmek istiyorsun."

"Haklısınız ve bu iş benim yeni departmanımda olacak."

Yavaşlayıp valeye yanaştım ve Blue-telefonumu kulağıma dayadım. Vale kapımı açtığında fobu ona uzattım ve lobiden içeri girdim.

"Ve bunun en iyi fikir olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu kardeşim.

Asansör sırasına bakıyor olmama rağmen başımı çevirdim.

Ciddi mi bu?

"Kararımı mı sorguluyorsun?"

"Onun Spade markası için iyi olduğuna gerçekten inanmasaydın bunu önermeyeceğini biliyorum kardeşim. Şirketimizi böyle bir duruma sokmazdın, hiçbirimiz sokmazdık. Sorguladığım şey, o bölüme öncülük edeceğin için onun senin altında çalışmasının iyi bir karar olduğunu düşünüp düşünmediğin."

Brooklyn'e işten bahsettiğimde bilerek atladığım bir ayrıntı. Benim altımda çalışmanın onu rahatsız edeceğini ve özel hayatımızla iş hayatımız arasındaki ayrımın olmamasının onun için daha da zor olacağını biliyordum.

Ve şimdi Cooper da bu konuda bir sorun gördüğü için konuyu gündeme getiriyordu.

Lanet olsun.

"Sessizliğini, bir, bu anlaşmanın lojistiği aklına bile gelmedi ya da iki, bu sularda nasıl gezineceğin hakkında hiçbir fikrin yok olarak kabul edeceğim." Ben asansöre doğru yürürken sessizdi. "Benim tahminim iki."

"O ekibi benim yönettiğimi bilmiyor. Ona görüşmenin benimle olmayacağını söyledim."

"Ki bu yalan değil. Eğer kişisel bir tavsiye olarak gelseydi, ki öyle, onunla görüşmezsiniz. Brady, Jo ya da ben yapardım. Bu standart protokoldür."

"Ama bu bilgiyi sakladım çünkü bunun onu rahatsız edeceğini biliyordum. İşler zaten karışık. Onun patronu olmak her şeyi daha başlamadan bitirirdi." Kendi katımın düğmesine bastım ve arka duvara yaslandım. "En sevdiği kelime *çamurlu*. Bana rapor v e r m e k zorunda kalırsa ne kadar kirli olacağını hayal edebiliyor musun? Ve benim emirlerimi almak?"

Bunun olmasına izin veremezdim.

"Dinle, bunu çözeceksin, bu onun markamız için çalışması anlamına gelse de gelmese de. Sadece kendini ya biri ya diğeri olacakmış gibi bir duruma sokma. İkisi de olabilir ve bir yolunu bulacaksın."

"Biliyorum. Onu bulacağım." Asansörden çıktım ve anahtar kartımı kapımın önünde salladım.

"Ondan gerçekten hoşlanıyorsun, değil mi?" Cooper sormuyordu; bana söylüyordu.

Ciğerlerimi, temizlik görevlisinin odamı temizlerken sıktığı kokuyla doldurdum. "İstedığimi biliyorsun."

"Bu çok hızlı bir cevaptı." Pisliğin gülümsediğini duyabiliyordum. "Ve bu beni çok mutlu etti."

ON İKİ

Brooklyn

M Vücudun yanıyordu. Tepeden tırnağa karıncalanma. Bacaklarımın arasında her yer değiştirdiğimde hissettiğim bir kayganlık vardı. ver'in koltuğu. Göğüs uçlarımda sütyenimi ittikçe sızlayan bir sertlik vardı.

Macon bana bunu yapmıştı. Beni yaktı.

Ve geçmişteki her olayda, o alevleri sönmekte olan korlar haline gelene kadar yalamıştı.

Bu gece hariç.

Bu benim hatamdı. Ona iş ve ricayı birbirinden ayıramayacağımı söylemişim - tabii ki bu doğrudu - ikisi arasındaki çizgi çok griydi. Bana şirketiyle -kendisiyle aynı soyadını paylaşan bir şirketle- iş görüşmesi yapmam için inanılmaz bir fırsat veriyordu. Yöneticilerden biriyle yatıyor olsaydım ne kadar kötü görünürdü? İş aldktan sonra -ki bu büyük bir varsayımdı ama yine de- onunla yatmaya devam etseydim? Sorumluluklarım yerine onu düşünseydim?

Ama asıl mesele, onunla yatmak istememdi.

Onu düşünmek istiyordum.

İşte tam da bu yüzden onunla bir ilişkiye girmek istememişim. Bu düşünceler çok bulanıktı. Bu sorular baş edemeyeceğim bir şekilde zihnimi ele geçiriyordu. Bir şekilde işte ve okulda geçirdiğim zamanla çakışıyordu.

Çünkü tek düşündüğüm oydu.

Mezun olmadan önce başarmam gereken şeylere odaklanmam gerektiğinde, bir ödevin birkaç cümlesini yazmak yerine onun görüntüsü kafamı dolduruyordu.

Oteldeki vardiyalarımı tamamlamam gerektiğinde, onun tarafından tüketilmeden hayatta kalmak için ihtiyacım olan parayı kazanıyordum.

Akşamlarımı kulüpte, her şeyden ve herkesten uzaklaşarak, onu orada görüp görmeyeceğimi merak etmeden dans ederek geçirmek istediğimde.

Diplomamı aldıktan sonra da bir şirkette fark yaratabileceğim bir pozisyon bulmaya odaklanmam gerekiyordu.

Şu anda çalıştığım otel gibi beni başından savmak ve hiçbir şey bilmediğimi söylemek yerine önerilerimi dinledikleri bir yer.

İhtiyaç duyulduğumu
hissetmek istedim. Değer
verildiğini.

Saygıdeğer.

İçimden bir ses bunu Spade Hotels'de bulacağımı söylüyordu, özellikle de Macon benim gibi birine ihtiyaçları olduğunu söylediği için. Benim yeteneklerime ve tutkuma sahip birine.

Ama aslında tam tersi oldu. Spade Otelleri *benim* gerekli.

Bu sözler bana bir kaya gibi çarptı, beynimin yüzeyinde dalgalandı ve tüm resim ortaya çıktı - isteklerim, geleceğim, hayallerim - önümde ne olduğunu anladım.

Bizim evimiz.

Önüme park etmişim ve buraya geliş gidişlerimin bir saniyesini bile hatırlamıyordum.

Aman Tanrım.

Arabamı kapatıp içeri girdiğimde, vücudumda patlayan tüm patlamalardan dolayı hala çok sıkı olan ciğerlerim dolmakta zorlanıyordu. Kız kardeşlerim mutfaktaydı, tezgahın başında durmuş cips ve salsa yiyorlardı.

"Ve yine kulübe gitti," dedi Clem, bakışları bana doğru kayarken. "Bu sefer de yalnız mıydın?"

Elbisem her şeyi ele veriyordu ama nerede olduğumu saklamaya çalışmıyordum. "Sayılır."

"Sayılır mı?" Jesse tekrarladı.

Yeterince yaklaştığımda Jesse kolunu omuzlarıma doladı ve ben onun yanında olur olmaz yüzünü benimkine yasladı ve bir saniye kadar uzun süre orada tuttu. "Kolonya gibi kokuyorsun..."

Geri çekildim ve ona baktım.

"Pahalı, nefis, süper seksi bir parfüm gibi," diye ekledi ve önüme geçip iki elini omuzlarıma koydu. "Pekâlâ, dökül bakalım Brooklyn."

Ondan Clem'e baktım. "Aslında ben de bu akşam seninle bu konuyu konuşacaktım." Vücudumda bir şimşek çaktı ve bana Macon hissinin yok olmaya yakın bile olmadığını hatırlattı. "Biriyle tanıştım sayılır."

Clem, "Yine bir çeşit," diye şaka yaptı.

Geri adım attım, bu hareket Jesse'nin ellerinin düşmesine neden oldu ve buzdolabına gittim. Orada sakladığımız votka şişesini çıkardım ve dolaptan üç bardak bulup her birine birkaç shot doldurdum. Ketçabın yanında bulduğum rastgele bir kutudan buz ve biraz diyet kola ekledim.

"Bu konuşmayı kolaylaştırıyor mu?" İçkimi ona uzattığımda Clem sordu. "Çünkü pek içki içmeyen biri olarak, kolonya ve tanıştığın adam hakkında konuşmaya başladığımız anda bize votka uzatıyor olman ilginç."

"Evet." Destek için başımı salladım. "Ve katmanlı, bu yüzden her şey" - bardağımı kaldırdım - "yardımcı olacaktır."

"Kayboldum," dedi Jesse.

Mutfak masamız olmadığı ve düşünmek için mesafeye ihtiyacım olduğu için, "Hadi gel. Her şeyi açıklayacağım. Buraya girelim" dedim ve onları oturma odasına/ortak yatak odasına götürdüm. Kendi yatağıma oturdum ve onlarınkini işaret ederek aynısını yapmalarını söyledim. Onlar yerleşene kadar bekledim ve devam ettim: "Şimdi her şeyi anlatacağım." Durakladım. "Bir adamla tanıştım."

"Bu gece mi?" Jesse sordu.

Bacak bacak üstüne attım, içkiyi üstlerine koydum ve diğer elimde bir yastık tutarak yanıma yasladım. "Birkaç hafta önce, kulüpte. Onu daha önce orada hiç görmemiştim -kendi işimi yaptığım için oraya giden insanlara pek dikkat ettiğimden değil ama tanıdık gelmedi. Konuştuk, bağlandık ve"-içimi çektim, bir saniye daha dayanamadım-"o her şey, çocuklar. Son derece başarılı, yıkıcı derecede yakışıklı, zeki, çekici." Aklımdan geçen ama henüz yüksek sesle dile getirmediğim her şeyi söylüyordum çünkü ironik bir şekilde Macon hakkında ilk kez konuşuyordum. Ve gerçekten, daha da devam edebilirdim, bu tanımlamalar o adamın derinliğini anlatmaya yetecek kadar güçlü değildi. Ama bahsedilmesi gereken başka bir şey daha vardı, hayati bir şey. "Benimle ilgileniyor. Gerçekten, gerçekten benden hoşlanıyor."

"Elbette sana kafayı takmış durumda," dedi Clem. "Eğer olmasaydı, onda fena halde yanlış bir şeyler var demektir."

"Ne dediyse o." Jesse bir bukleyi kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ama aynı zamanda kulağa rüya gibi geliyor."

Başımı salladım. "Öyle."

"O zaman sorun ne?" Jesse bir yudum aldı. "Düzenli olduğunu söylediniz ve şu ana kadar bu hiç de zor değil gibi görünüyor. Tek sorum

neden şu anda onunla birlikte değilsin?"

Bardağının tepesine baktım ve yavaşça dudaklarıma doğru kaldırdım. Likör dilime değdiğinde ağzım sulandı ve karışımı zorla boğazımdan aşağı indirdim. Buna ihtiyacım vardı - bu potansiyel vızıltı, bu yeniden gevşeme, bu sıvı cesaret, her neyse.

"Bunun iki kısmı var, görüyorsunuz. Bu adam benden gerçekten hoşlanıyor ama burada yaşamıyor. Büyük bir inşaatı bitirene kadar sadece iki ay burada kalacak ve sonra Los Angeles'taki evine dönecek. Bu ilişkinin sadece geçici olacağını biliyorum ve önümüzdeki iki ayın tamamen okul ve işle ilgili olması gerekiyor - bir yere bağlanmayı, süper derin, duygusal ve yapışkan bir şeye balıklama dalmayı ve mezun olduğumda aramızda bir okyanus olmasını kaldıramam." Bu itiraf olması gerekenden daha yorucu geldi, ama yaptığı şey bardağa yapışmamı ve ağzıma yakın tutmamı sağlamak oldu. "Bir de bana şirketinde -ailesinin sahibi olduğu ve merkezi Los Angeles'ta bulunan şirkette- mülakat yapmayı teklif ettiği kısım var." Dudאęının kenarını çiğneyerek durdum. "Bu pozisyon tam istediğim gibi, hayalimdeki iş."

"Brooklyn..." Clem'in sesi fısıltının biraz üzerindeydi.

Ve onu duydukça, ses tonunu işledikçe, az önce söylediğim her şeyi düşündükçe, duygularım gözlerime dolmaya başladı. "Altı Sigma konusunda uzman birini arıyorlar. Gelip yeniden organize edebilecek, yeniden yapılandırabilecek ve yer değiştirmeye istekli birini."

"Kapa çeneni," dedi Jesse. "Yani, devam et ama kapa çeneni." Gülümsedim. "Ve en iyi yanı, bir otel markası olması."

Clem'in sırtı dikleşti, gözleri büyüdü. "Bir saniye bekle. Parçalar şimdi birbirine uyuyor." Yatağının ucuna doğru kıpırdandı. "Bir bina ve bir otel demiştin. Kauai'de inşa ettiklerini bildiğim tek otel Spade Hotel." Gözleri daha da büyüdü. "Bahsettiğin otel bu mu?"

Derin bir nefes almaya çalıştım ama alamadım.

"Evet." "Vay anasını," diye şarkı söyledi Jesse. "Kız kardeşim bir Spade'le çıkıyor!" "Çıkmıyoruz. Biz-"

Jesse benim yerime "Etrafta dolanmak," diye bitirdi. "Ne yaptığını çok iyi biliyoruz kızım ve seninle o kadar gurur duyuyorum ki çığlık atabilirim."

Clem ona, "Biraz çığlık atıyorsun," dedi.

Tüm bunlar beni bu kadar etkilemeseydi, muhtemelen ben de onların yaptığı gibi gülerdim. Bunun yerine, "Dinle, hikayenin devamı var. Çok daha fazlası. Mesela, iş görüşmesine gittiğimde yöneticilerden birini çıplak görmüş olmam ve bunun işleri karıştırması gibi-"

"Daha da iyi," dedi Jesse. "Bununla ilgili bir sorunu var mı?"

"Macon'un mu?" Ben sordum. "Hayır. Onun bununla bir sorunu yok. Dedi ki

Onlar ayrı varlıklar - ben ve o, ben ve Spade Hotels ve onları aynı görmemeliyim."

"Macon?" Jesse cıvıldadı. "*Ohhh*, bu isim çok seksi." Sanki bana tezahürat yapıyormuş gibi bardağını havaya kaldırdı. "Ondan hoşlanıyorum. Hem de çok. Ve henüz onunla tanışmadım bile."

Tam cevap vermek üzereyken Clem, "Macon'un bununla bir sorunu yoksa senin neden var? En azından açıklama tarzına bakılırsa senin sorunun olduğunu varsayıyorum."

Yastığı bıraktım ve elimi saçlarımin kenarından geçirerek parmaklarımla taradım. "Beni ciddiye almayacaklar. Bir yöneticiyle yatmışken olmaz. Hayalinizdeki pozisyona bu şekilde başlayamazsınız."

"Kim onlar?" Clem sordu.

Omuz silktim. "Benimle kim görüşürse." Bu yeterli gelmeyince de ekledim: "Onunla yattığım için bana acıyacaklar."

"Seninle tanıştıklarında değil, tanışmayacaklar." Clem'in sesi artık çok baskındı. "Sen bir baş belasısın. Bunu bilmeli ve buna inanmalısın. Zekisin. Tam not alan bir öğrencisin. Tam zamanlı çalışırken kendini üniversiteye hazırladın. O görüşmeye girecek ve onları şaşkına çevireceksin. Acıma hissi duyma şansları bile olmayacak çünkü görecekları tek şey güçlü, olgun, akıllı, yetenekli ve nitelikli bir kadın olacak."

Ama hiç tecrübesi olmayan bir kadın.

Sadece 22 yaşındaydı.

Mevcut işverenimin temizlik departmanı söz konusu olduğunda önerdiğim hiçbir şeyi dinlememesinin nedenleri. Ben sadece bir hizmetçiydim, ne bilebilirdim ki? Bunlar bana birden fazla kez söyledikleri şeylerdi.

Bir de özgeçmişim meselesi vardı. Bebek bakıcılığı dışında yaptığım tek iş oteldeki pozisyonu.

Macon'a hâlâ söylemediğim bir şey.

Ona söylemek istemediğim bir şey.
Şimdi olmaz. Tüm bunlardan sonra
olmaz.

Jesse, "İşe girdikten sonra birdenbire patronunuzla yatmaya başlasaydınız sorun olmazdı ama burada durum hiç de öyle değil," dedi. "Görüşmeye onunla kurulmuş bir bağla gidiyorsunuz. Bu tamamen farklı bir senaryo."

Bu noktayı anladım. Neredeyse kabul edebilirdim.

Ama çok fazla şey oluyordu ve bu da pek çok noktadan biriydi.

Clem, "Görebildiğim tek dezavantaj, işi aldıktan sonra onunla birlikte olmak istemediğine karar verirsen," dedi. "İşler biraz karışabilir."

"Evet, o." Nefes verdim.

"Ama böyle bir şey olursa, ikiniz de yetişkinsiniz ve bunun üstesinden gelirsiniz," diye önerdi Jesse. "Ayrıca, onu tarif etme şekline bakılırsa, onunla birlikte olmak istemeyeceğinden şüpheliyim."

"Yine de olabilir Jess," diye fısıldadım.

"Ayrıca," diye devam etti Jesse beni görmezden gelircesine, "Spade'de çalıştığın sürece bu deneyimin her saniyesini iliklerine kadar yaşayacaksın. Eğer işverenini değiştirmek zorunda kalırsan, orada geçirdiğin zaman sana bir sürü kapı açacak ve kısa sürede yeni bir şirkete gireceksin."

Bir başka sağlam nokta.

Ama mesafe vardı, yer değiştirme vardı.

"Siz ikiniz LA kısmı hakkında hiçbir şey söylemediniz" derken sesim kısıldı.

Clem Jesse'ye baktı ve "Çünkü bunun olacağını biliyorduk" dedi. Sonra bakışlarını bana yöneltti. "Bunu ikimiz arasında birçok kez konuştuk."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

"Jess ve ben, mezun olduktan sonra ya Büyük Ada'da ya da ana karada bir yerde iş bulacağımızı hissediyorduk. O yüzden bu konuşma bizim için sürpriz olmadı." Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Seninle çok gurur duyuyoruz Brooklyn. Bulunduğun yere gelmek için çok çalıştın ve senin bu olağanüstü kadın haline gelişini izledik. Gidip harika şeyler yapacağını biliyorduk ve şimdi, bunun gerçekleşmesini izleme hayallerimiz nihayet gerçek olacak."

"Seni çok özleyeceğiz," dedi Jesse yumuşak bir sesle. "Ve bizden ayrılacak olman çok kötü -bunu düşünmekten nefret ediyoruz- ama ne zaman olursan ol, sadece bir uçak yolculuğu uzaklığında olacaksın. Ve biz her zaman seni ziyarete geleceğiz."

"Gerçekten gitmek istediğine emin misin?" Clem yavru köpek gözleriyle sordu. "Buna cevap verme. Sadece kalbim senin bizimle olmaman fikrine bile dayanmakta zorlanıyor."

Yükselen duygular şimdi gözlerime doluyor, boğazıma bir düğüm takılıyordu. "Sizi seviyorum çocuklar. Hem de çok."

Jesse, "Kızım, sana karşı sevgiden başka bir şey beslemiyoruz," dedi.

"Ve biz seni daha çok seviyoruz." Clem'in sesi hafifledi. "Macon konusunda stres yapma. Sadece onunla eğlen. Onun tadını çıkar. Onun hakkında öğrenebileceğin her şeyi öğren. Ve gelecekte neler olacağını gör - onunla ve röportajla. Şirketini yakından gördüğünde neler olacağını kim bilebilir? Ama kendinizi onunla birlikte olma ve aynı zamanda bir iş teklifini kabul etme olasılığına kapatmayın."

"Clem haklı," diye seslendi Jesse. "Ve Macon da haklı - hem o hem de otel olayı aynı anda gerçekleşebilir. Biri ya da diğeri olmak zorunda değil. Ve düşünsene, sonunda ikisine de aşık olabilirsin. Kızım, bu tam bayılma merkezi."

Bu konuşma, olasılıklar ve gelecek beni çok etkilemişti.

Otoparktaki öpücüğünden sonra vücudumun hissettiği ve hâlâ hissettiği şeyle.

Votkanın geri kalanını içtim ve boş bardağı yatağımın yanında yere bıraktım. "Size söyleyeceklerim bu kadar kızlar, şimdi uyumadan önce yapmam gereken yaklaşık bir saatlik ödevim var. Ne kadar ertelersem, yarın sabah o kadar çabuk gelecek."

Jesse başıyla bilgisayarımın bulunduğu masamı işaret etti. "Git ve işini bitir. Nasıl olsa yatacağız."

Onlara küçük bir gülümseme verdim ve bardağımı mutfaka götürdüm, çantamı tezgahın üzerinde gördüm, oraya koyduğumu bile hatırlamıyordum. Çantamı omzuma attım ve masama oturup bilgisayarımı açmadan önce telefonumu çıkardım.

Bildirimlerim arasında Rehberimde kayıtlı olmayan bir numaradan gelen bir mesaj vardı.

Ekranı kaydardım ve okumaya başladım.

BİLİNMIYOR

Umarım hala ıslaksındır... ve umarım hala beni düşünüyorsunuzdur.

Macon'ı barda o kadınla gördüğümde numarasını silmiştim ama o olmalıydı - bana böyle bir şey yazabilecek tek kişi oydu.

Beni tekrar heyecanlandıran bir şey. Beni çok sert gülümseten bir şey.

Numarasını kaydettim ve bir cevap yazdım.

BEN

Bilmek istemez miydin?

MACON

Bilmek istiyorum.

BEN

Yalan söyleyemem... Öyleyim.

MACON

Her şey yolunda. Bütün gece zorlandım ve otele döndüğümünden beri daha iyiye gitmedi.

BEN

En azından icabına bakabiliyorsun, LOL. ;)

Önümüzdeki bir saat boyunca ödev yapacağım. Kıskandın mı?

MACON

Evet, aslında öyleyim. Çünkü ödev seninle vakit geçiriyor ama ben geçiremiyorum.

BEN

Aww. Tatlı rüyalar.

MACON

Onlar olacak... Ben seni hayal ediyor olacağım.

MACON

Günaydın, güzelim.

BEN

Sakın bana yeni uyandığını söyleme. Çünkü şimdi kıskandım. Üç saattir uyanıkım.

Son birkaç dakikadır temizlediğim Macon'un odasının üç kapı aşağısındaki süitin ortasında hareketsiz durdum ve mesajının altında beliren, cevap yazdığını gösteren noktaları izledim.

Hâlâ uyuduğunu bilmiyordum ama odasından çıkmadığını biliyordum. İşe geldiğim andan beri onu takip ediyor, ne zaman toparlamaya çalışmam gerektiğini tespit etmeye çalışıyordum.

Bu odayı çabucak bitirip diğer odaya geçmem gerektiğinden ve onun hâlâ yatakta olduğunu düşündüğümünden, dışarı çıkıp duş için ihtiyacım olan cam temizleyiciyi almanın güvenli olduğunu düşündüm - içeri girerken unuttuğum bir şey.

Telefonumu üniformamın ön cebine soktum ve zaten açık olan kapıya yöneldim, bu otelimiz için standart bir uygulamaydı - odaları asla kapı kapalıyken temizlemezdik. Elim sayısız şişenin üzerinde gezinip cam temizleyicisi şeklindekini ararken bir kapı sesi duydum.

Bir kapı açılıyor.

Yanında durduğum kapıya son derece yakın bir kapı. Elim dondu kaldı.

Kalbim kontrol edemediğim bir hızla çarpmaya başladı.

Sesin hangi odadan geldiğini anlamaya çalışarak koridoru taradım ve sonra hareketi gördüm.

Açıklık... üç oda aşağıdaki kapıdan geliyordu. Macon'a ait bir oda.

Fuuuck.

Girişten içeri adımını atıyordu ve ben onun arabamı fark edişini izledim.

Gözlerini birkaç santim daha kaldırırsa beni görecekti.

Bunun olmasına saniyeler

kalmıştı. Ne yapacağımı

bilemedim.

Odaya geri dönersem dikkatleri daha da üzerime çekerim.
Ama yüzümü görmesine izin veremezdim.
Ben de sırtımı ona döndüm ve cebimden çıkardığım bir bezle kapının pervazını temizliyormuş gibi yaptım.
"Günaydın," dedi arkamdan.
Benimle mi konuşuyor?
Öyle olmalı. Bu koridorda başka kimse yok.
Nefesimi tuttum, sesimi sıkışık çıkarmaya çalıştım ve toplayabildiğim en yüksek perdeyi kullanarak "Günaydın" diye cevap verdim.
"İyi günler."
Beni geçmesine gerek yoktu. Asansör tam tersi yöndeydi.
Ama kalbim hâlâ göğsümde güm güm atıyor, kaslarım çığlık atıyor, dizlerim kilitleniyordu, çünkü benimle ilgili bir şeyi -saçımın rengini, bu üniformanın içindeki vücudumun çerçevesini, boynumun kıvrımını, herhangi bir şeyi- tanıyacağından ve bana yaklaşıacağından korkuyordum.
Bekledim.
Boyadaki görünmez bir noktayı fırçalıyormuş gibi yaptım.
Ve aniden, kapısının kapanma sesi kulaklarımı doldurdu.
Ardından ayak sesleri.
Onunla ve bulunduğu yerle o kadar uyum içindeydim ki adımlarının giderek sessizleştiğini duyabiliyordum.
Ve daha sessiz.
Ta ki geri dönmenin güvenli olduğunu anlayana kadar.
Sırtımı kapının dışına dayadım ve nefesimi yeniden bulana kadar nefes nefese kaldım.
Tanrım, bu çok yakındı.
Bunun tekrar olmasına izin veremezdim. Macon'un bu şekilde öğrenmesini istemedim.
Ona gerçeği söylemem gerekiyordu. İtiraf etmem gerekiyordu.
Şimdi değil, ama çok yakında.
Göğsüm hâlâ kabarıkken telefonumu çıkardım ve cevabını okudum.

MACON

Erkenden yapabilirim ama üç saat öncesi, uğraşmak istemediğim bir tür erken.

Seni ne zaman görebilirim?

BEN

Beni
gördün
mü?

MACON

Evet. Seni dışarı çıkarmak, seninle vakit geçirmek gibi. Seni tekrar öpmek.

Birkaç dakika önce beni öpebilecek kadar yakınımda olduğunu düşünürken başparmaklarım ekranın üzerinde geziniyordu.

BEN

Yakınd
a.

MACON

Yeterince iyi bir cevap değil. Bu gece mi?

Çok fazla ödevim vardı. Öğleden sonra hepsini bitiremeyecektim. Bu akşama da ihtiyacım vardı. Yarın çalışmam gerekiyordu ama ödevlerimi hemen bitirebilir ve akşam yemeğinden önce boş olabilirdim.

Ama bu, daha yeni saklandığım bir adamla çıkmayı kabul ettiğim anlamına geliyordu.

Onu tanımak için daha fazla zaman ayıracak ve işlerin daha derin bir yönde ilerlemesine izin verecektim.

Potansiyel görüşme ve Macon'u birbirinden tamamen bağımsız tutabilir miyim?

Bunu yapmak istiyor muyum?

Gerçekten daha fazlasını mı arıyorum? Ondan mı? Bizden mi?

Bir sonraki odasını toplayacak olan temizlikçi olduğumu görmesin diye kapıyı temizliyormuş gibi yaptığım zaman mı?

Dilimi dudaklarımda gezdirdim, yavaş yavaş havayı içeri çektim ve başparmaklarım ekrana dokunduğunda, bedenimin ve kalbimin cevabı yazmasına izin verdim.

BEN

Yarın akşam.

MACON

Siyah elbiseyi giy ...

BEN

Tek isteğın bu mu?

MACON

Seni alabileceğım adresi mesaj at.

ON ÜÇ

Macon

My güzel *Tiny Dancer*, diye düşündüm Brook- lyn'in evinin kapısı açılırken.

Beni karşılamak için dışarı çıktı, bakışlarım vücudunda bir yükselip bir alçalıyordu.

"Tanrım, harikası."

Hâlâ siyah giyyordu -bu noktada, onun fa- voriti olduğunu varsaydığım bir renk- ve ayrıca üzerinde bir elbise vardı, ama bu her zaman kulübe giderken giydiği kadar seksi değildi. Gövdesinin her santimini sarmak yerine, göğsünü aşağıya doğru kesiyor, belini sıkıştırıyor ve dizlerini birkaç santim geçecek şekilde dışarıya doğru genişliyordu. Ayaklarındaki san- dallar minyon bedenine fazladan birkaç santim yükseklik kazandırıyor.

Gülümsedi. "Sen de o kadar kötü görünmüyorsun."

Bana ulaştığında kollarımı ona doladım ve onu kendime doğru çektim. O beni durduramadan dudaklarımı onunkilere bastırdım.

Lanet olsun, istediğim her şey buydu. Onun tadı.

Hisset.

Farklı kokularının ve sıcaklığının vücudundan benimkine geçme şekli. Geri çekilmedi ya da ters yöne dönmedi.

Yaptığı şey bana doğru eğilmek ve dudaklarını ayırmaktı, böylece limon tadını daha da fazla alabilecektim.

Birkaç saniye sonra, ağzımızı ayırmak için kendimi zorladım, onu üzerimden yaladım ve kendimi sakinleştirmek için birkaç derin nefes aldım, aletim acımasızca sertleşti, yakın zamanda yumuşamadı. "Arabaya binmeden önce senin için bir şeyim var."

Parmaklarını dudaklarında birkaç kez ileri geri gezdirdi, sanki az önce olanları ve hissettirdiklerini inceliyormuş gibiydi. Birkaç saniye geçtikten sonra elini bıraktı ve kaşları kalktı. "Biliyor musun?"

Az önce yere düşen elini tuttum ve onu cipin arkasına götürdüm, soförün bagajı açan düğmeye basmasını bekledim. Mandal kalktığında, yerde duran dört giysi torbasını yakaladım ve metal askılarından tutarak havaya kaldırdım. "Senin için."

"Macon, bütün bunlar da ne?"

Fermuarını açıp ona gösterecek çok şey vardı, bu yüzden "O çok önemli soruyu henüz sormadığımı biliyorum, ancak röportajın gerçekleşmesini istersen, sana giymen için bazı şeyler getirdim" dedim.

"Ne?"

"Dolabınızda yeterince iyi bir şey olmadığından emin olduğunuzu söylemişsiniz. Eminim vardır ama yoksa da ben o sorunu hallettim."

Sanki baş dönmesini gidermeye çalışıyormuş gibi başını salladı. "Bir saniye bekle. Benim için alışverişe mi gittin?"

Kıkırdadım. "O kısmı birine yaptırdım. Ben sadece onun sunduğu koleksiyondan favorilerimi seçtim. Seni içinde görmek için öleceğim kıyafetler."

"Bedenimi nasıl bildin?" Sesi çok alçak ve sessizdi.

"Ufacıksın. Kolay bir tahmindir." Boştaki elimle parmaklarımı yanağına koydum. Teni zaten kızarmıştı ama şimdi daha da kızarmıştı. "Merak etme, çoğunlukla siyah giydim, ama başka renklerde de harika görünürdün."

Benden çantalara baktı, dudaklarından hiçbir şey çıkmamasına rağmen açık kalmaya devam ediyordu. "Ben... yapamam."

"Neyi yapamam?"

"Bunu kabul et. Bu çok fazla. Yapmak zorunda değildin-" "Ben istedim."

Elini benimkinin üstüne koydu. "Ama bütün bu parayı benim için harcadın ve-"

"Ve ben istedim." Bu sözleri o anlayana, onlara inanana kadar tekrarlayacaktım. Yüzünü yukarı kaldırdım, dudaklarımız bir karıştan fazla açık olmasına rağmen aynı hizaya getirdim. "Bu sadece bir hediye. Hepsi bu kadar. Senin için seve seve harcadığım para."

Ve ona doğru gelen çok daha fazlası olacaktı. Bu kadının canına okuyacaktım. Bu sadece başlangıçtı. Ama bunu ona söylemeyecek ve hâlâ hayatının bulanıklığıyla mücadele ettiğini bildiğim halde onu daha da bunaltmayacaktım.

İçinde ne kadar kıyafet olduğunu hissetmeye çalıştığını varsayarak çantaların kenarlarını sıktı. "Bu bir dolap dolusu kıyafet demek." Bir nefes aldı. "Macon, yapamam-"

"Yapabilirsin." Başımınla evine doğru işaret ettim. "Şimdi beni odana götür de bunları oraya koyayım. Bizim için planladığım çok şey var."

bu gece ve gitmemiz gerekiyor."

Kımıldamadı. "Macon..."

"Beni dinle," dedim usulca, her ne kadar son söylediğimden daha güçlü emirler yağdırmak istesem de sesimi sakinleştirerek. "Senin vücuduna kafayı takmış durumdayım. Seni seçtiğim kıyafetlerle giydirmek... Bundan daha seksi bir şey olamaz. Eğer benimle vakit geçirmeye devam edersen, sana hediyeler vermek de yapacağım şeylerden biri olacak. Bunu daha önce hiç yapmadım. Sana geçmişimden bahsetmiştim ama bunu senin için yapma arzusu duyuyorum."

En sona attığım kırmızı elbiseyi düşünürken, başparmağım dudaklarında gezindi ve alttakini çekiştirirdi. Elbise mülakat için uygun değildi, sırtı tamamen açıktı ama müşterinin odama getirdiği rafta gördüğümde Brooklyn'in bunu alması gerektiğini anlamıştım, özellikle de sırtı çok güzel olduğu için.

"Senin için yapmak istediğim bir şeyden beni mahrum etme."

Birkaç saniye sessiz kaldı. "Ne diyeceğimi bilemiyorum." Eli benimkini bırakıp göğsüme gitti ve göğüs kaslarımın ortasını hafifçe okşadı. "Ailem dışında hiç kimse benim için böyle bir şey yapmadı. Kıyafet yok, hediye yok, hiçbir şey yok. I ..." Bakışları benden çantalara kaydı ve tekrar geri döndü. "Gerçekten nutkum tutuldu. Teşekkür ederim."

Ona hızlı bir öpücük verdim. "Beni içeri götür."

Kelimeler yerine bana sırtıttı ve ben de onu anahtarıyla açtığı ön kapıya kadar takip ettim. İçeri girdiğinde, ben de ona katılana kadar girişin yanında durdu ve sonra beni oturma odası olduğunu tahmin ettiğim yere götürdü, ancak yerde üç şişme yatak, dizüstü bilgisayar bulunan ahşap bir masa ve arkada bir dolap vardı.

"Burada biraz yer açmam gerekiyor. Bir saniye."

Dolabın önünde dururken eşyaları yana kaydırmaya başladı. Şu anki otel odamdakinden daha küçük bir dolaptı bu. Yeterince yer açtıktan sonra kollarımdaki çantaları aldı ve astı.

"Demek burası bizim küçük yerimiz." Bana doğru döndü. "Yatağım şurada"-birkaç adım ötedeki yatağı işaret etti-"ve bu da masam." Parmağıyla dizüstü bilgisayarının etrafındaki havayı taradı. "Jesse ve Clementine şurada uyuyor," dedi diğer iki yatağı göstererek. "Mutfak şu kemerin arkasında." Parmağı tekrar havadaydı, di-

Beni bu odanın yanındaki odaya yönlendirirken elini birkaç santim kaydırđı ve devam etti, "Banyo da şu tarafta." Durakladı. "şimdi neden taşınmaya hazır olduğumu anlıyorsun."

Artık görsel olarak tura katılmıyordum. Sadece ona odaklanmıştım. "Buranın hiçbir sorunu yok, Brooklyn."

Elbette, çok küçüktü. Kadınlar gerçek yatak yerine havalı yataklarda yatıyordu. Sahip oldukları eşyaların miktarı kendilerine ayrılan alanı fazlasıyla aşıyordu. Ama bu adanın demografik yapısını biliyordum; kendimi inşaata ve işe alacağımız personele hazırlamak için aylarca kapsamlı bir araştırma yapmıştım. Dolayısıyla burada yaşamının ne kadara mal olduğunu biliyordum ve ortalama gelire göre kira çok yüksekti.

Bu üç kadın bunu başardı. Kaynaklarını bir araya getirdiler ve suya yakın kendilerine ait bir yerleri oldu.

Bu takdire şayandı, küçümsenecek bir şey değildi. "Bunda yanlış bir şey yok," diye kabul etti. "Ama ben hayal ediyorum Kendime ait bir yatak odam olduğu ve kapıyı kapatıp bir saniye sessiz kalabildiğim gün. Mahremiyetten bahsetmiyorum bile. Kız kardeşlerim şu anda olduğu gibi işte olmadıkları sürece banyoda bir dakika bile yalnız kalamıyorum."

"O kapıya bir kilit takmalısın." Güldüm.

Gözlerini devirdi. "Onları tanıyorum, kilidi açarlar." Eli koluma gitti. Kolumu tuttu, başparmağını bi-çeğimin üzerinde gezdirdi ve sonra sıktı. "Pek çok nedenden ötürü, teşekkür ederim."

"Bana zaten teşekkür etmiştin. Bunu tekrar yapmana gerek yok." "Ama ben zorundayım."

Aramızda bir sessizlik geçti. Çok şey söyleyebileceğim bir dönem. Onu kollarıma alıp yatağa yatırabilirdim. şoförü eve gönderebilir ve bütün akşamı burada, hayalini kurduğum şeyleri yaparak geçirebilirdim. Ama bu, planladığım şeyi gördüğünde Brooklyn'in yüzündeki ifadeyi görme fırsatını kaçırmak anlamına gelecekti.

Bunu es geçemezdim.

"Bir şey değil." Bir kolumu onun sırtına doladım. "Gitmeye hazır mısın?"

Elini hemen çekmedi. Elini göğsümde tuttu, parmaklarını açarak yüzüme ve ona nasıl baktığıma baktı. "Evet, hazırım."

Kapıdan geçip cipe doğru yürürken elim sırtının alt kısmına gitti.

Ona arka kapıyı açarken "Bu gece şoförün var mı?" diye sordu.

"Buna ihtiyaç var." Kapıyı kapattım ve diğer tarafa geçtim, yanına tırmandım ve kolumu omuzlarına koydum. Ellerimi onun üzerinden çekemiyordum. Kendimi tutmaya bile çalışmıyordum.

Parmaklarım ne isterse, dokunmalarına izin verdim. Ne zaman dudakları onunkiler için acıyordu, onu öptüm.

Durmamı istediğine dair hiçbir işaret vermedi. Ve o söyleyene kadar, geri çekilmek gibi bir planım yoktu.

Onu ne kadar çok istediğimi hissetmesi gerekiyordu. Vücudumda onun için titreşen duyguları deneyimlemesi gerekiyordu.

Eninde sonunda birlikte olacaksak, geleceğimizin böyle olacağını görmesi gerekiyordu ve bu akşam ona bunun sağlam bir tadını verecekti.

Spade Hotel'in inşaatına yaklaşmaya başladığımızda henüz birkaç dakika bile olmamıştı. Oraya bu kadar yakın oturduğunu fark etmemiştim. "Biliyor musun, sana oteli gösterme fırsatım olmadı."

"Bu gece bunu mu yapıyoruz?"

"Hayır." Ofladım. "Ama çok yakında göreceksin."

Parmakları bardağa dokundu. "Bunu çok isterim. Çok güzel olacağını biliyorum."

"Tasarlanmasına yardım ettim."

Başını bana doğru çevirdi. "Normalde bu sürecin bir parçası mısın?"

"Hayır, ama buraya gelip birkaç arazi parçasına baktığımda ve özellikle burayı seçtiğimde kafamda oteli gördüm. Amcama tasarım ekibinde yer almak istediğimi söyledim. Şirket içi mimarımızla görüştüm ve üzerinde birlikte çalıştık."

Pencereden dışarı baktı ve görüş alanımızı geçene kadar araziye takip etti. "Bana okyanusu hatırlatıyor."

Gülümsedim. "Niyetim de buydu."

Yüksek binanın dalgalı şekli, dış cephesindeki doku, yapıların kumsal şeritlerini temsil eden kanatlarla birbirine bağlanma şekli. Bu binada çok fazla sembolizm vardı.

"Peki, senin rolüne gelince," dedi, "otel tamamen faaliyete geçene kadar burada mı kalacaksın?"

"Büyük açılıştan birkaç hafta sonra ayrılacağım. Her şeyi denetleyecek bir yönetim ekibimiz olacak. O zamana kadar ben sadece ekip arasında sorunsuz bir geçiş olmasını sağlayacağım."

Çalışanlar, binada veya arazide herhangi bir sorun olmadığından ve tüm departmanların verimli bir şekilde çalışacakları şekilde hızlandırılmasının lojistiğinin doğru bir şekilde ele alındığından emin olun." İçimi çektim. "Bir oteli işletmek için çok şey gerekiyor."

"Biliyorum."

Bu yorum beni duraksattı. "Öyle mi?"

Benden pencereye baktı ve geri döndü. "Demek istediğim, bu otel tam bir canavar. Elbette işleri istediğiniz gibi yürütmek için biraz zaman ve çok sayıda göz ve el gerekecek." Bir an duraksadı. "Müşterilerin ve misafirlerin nasıl olabileceğini anlıyorum."

"Müşteri hizmetlerinde misin?"

Başını salladı. "Öyle de denebilir."

"Yani, evet, bunun ne kadar büyük bir yetersizlik olduğunu anlıyorsun." Güldüm. "Ve ilk ay için sadece yüzde altmış veya yetmiş kapasiteyle rezervasyon yapmamızın tek nedeni. Çözülmesi gereken çok fazla pürüz var. Misafirlerin o hıçkırıkları yaşamasını istemiyorum, bu yüzden daha az dolulukla çalışmak bize işleri berbat etmek için alan sağlıyor." Boynuna doğru eğildim ve onu içime çektim. "Tüm bunları çok yakında öğreneceksin - ki bazılarını zaten biliyorsun gibi görünüyor."

Ne iş yaptığını hatırlayamadığımı fark ettim. Sormuş muydum? Unuttuğum bir ayrıntı mıydı yoksa hiç konuşmadığımız bir şey miydi?

"Ne tür bir müşteri hizmetleri işi yapıyorsunuz?"

"Macon... işte yine başladın, Spade Hotels'deki işle ilgili benimle dalga geçiyorsun. Söyleyiş şekline bakılırsa, sanki çoktan almışım gibi."

Mülakat sırasında ekibi etkileyeceğini biliyordum ve lokantada bana verdiği iki örnekten sonra, eski lokasyonlarımızdaki her departmanı analiz etme ve belirli iyileştirme alanlarını belirleme becerisine sahip olduğuna inandım.

Kulağının yan tarafını öptüm. "Bu konuyu açmaya devam etmeyeyim mi?" "Hayır, lütfen yap. Sadece onu alacağımı varsayıyorsun,

ve bunun gerçekten neleri içerdiğini ya da departman müdürünün beni sevip sevmeyeceğini veya onlarla çalışmamı isteyip istemeyeceğini bile bilmiyorum."

Departman müdürü.

Ona röportaj teklif ettiğimden ve eve dönerken Cooper'la o konuşmayı yaptığımdan beri durmadan düşündüğüm bir şey.

Bir noktada, ben olduğumu öğrenecekti. İlle de mülakat sırasında değil, bunun ortaya çıkmamasını sağlayabilirdim. Ama eğer o işi alırsa ve ben de pozisyonda kalmaya karar veririm, bu kaçınılmaz olacaktı.

Bu bize ne yapar?

O zamana kadar bir biz olacak mıydık? Umarım öyle olur.

"Biliyorsun, eğer iş görüşmesine gitmeye karar verirsen, İK seni hemen Los Angeles'a uçuracak." Ağzımı onun teninden çektim ve koltuğumda doğruldum. "Önümüzdeki birkaç ay içinde ekibi tamamen oluşturmak istiyorlar, bu da işe alımlara hemen başlayacakları anlamına geliyor."

"Zamanlama mükemmel. O zamana kadar mezun olmuş olacağım."

Kolum hâlâ ona sarılıyken, elim saçlarının arasına girdi. "Önümüzdeki hafta içinde Los Angeles'a gitmek sorun olur mu? Okul ve iş derken, bunu başarabilir misin?"

"Ne olursa olsun bunu gerçekleştirdim." Alt dudağının ortasını ısırıldı. "Oraya yapılacak bir ziyaret tam olarak neye benzer?"

"Size şirket merkezimizi gezdirecekler. Bir ya da büyük olasılıkla iki mülakat yaparlar. Sizi gece için bir otele yerleştirirler ve ertesi gün eve uçururlar."

Başı sallandı ve gözleri kocaman oldu. "Vay canına."

Şaşkınlığı karşısında kıkırdadım. "Bu iyi bir vay mı yoksa ..."

"Bir iş görüşmesi için bir yere uçacağımı hiç düşünmemiştim. Hedeflerim ve hayallerim vardı elbette, bunu size söylemiştim. Sadece bu şekilde ya da bu kadar hızlı gerçekleşeceğini düşünmemiştim." Derin bir nefes verdi. "Tüm bunlar benim için çılgınca." Eli bacağıma gitti, sonunda parmaklarını kaldırıma kadar gözleri parmaklarında kaldı. "Ve hepsi senin sayende."

Saçlarını yüzünden çektim. "Bunu hak ettin." Elim hala yanağında duruyordu. "Doğru zamanda kollarıma düştün ve seninle tanıştığımдан beri kendimi bile tanıyamıyorum. Bir seksen yaptım. Benim için vahşi olan bu." Ön camdan hızlı bir bakış attım, havaalanına yaklaştığımızı gördüm ve Brooklyn'e doğru eğildim. "Farkına varmamı sağladığın şeyler, istememi sağladığın şeyler, bunların olabileceğini hiç düşünmemiştim."

... sana kadar."

Onu öptüm.

Ama bu öpücük ona bu gece verdiğim diğer öpücükler gibi değildi. Dudaklarım onunkileri çevrelediğinde, aceleyle hareket ettiler.

Daha açtım. Daha muhtaç.

Talepkâr.

Ve bunu hissetti.

Nefesinde duydum; bacağıma yapışan parmaklarında hissettim.

Sonunda uzaklaşıp cipin durduğunu hissettiğimde, "Geldik" diye fısıldadım.

Gözleri yavaşça açıldı ve yavaş yavaş pencereleri aramadan önce benimkilere baktı. "Havaalanında mıyız?"

"Akşam yemeğine uçacağız ve geri döneceğiz. Sadece hızlı bir yolculuk." "Ne?" Yutkundu. "Nereye?" Gözlerimi taradı. "Ve Bu nasıl mümkün olabilir?"

Masumiyetine gülümsedim, hatta biraz güldüm. "En sevdiğin lezzeti sorduğumda ağzından *suşi* çıktı. Dürüst olmak gerekirse, seni birkaç günlüğüne Japonya'ya götürecektim. Bence dünyanın en iyisi orası. Ama ya okulun ya işin ya da her ikisi birden var diye düşündüm ve seni bunlardan alıkoymak istemedim, özellikle de senin için ne kadar önemli olduklarını bilerek." Onu tekrar öptüm, sadece tadını daha fazla almak, içimde zonklayan o derin ihtiyacı tatmin etmek için hızlı bir gagalama. "Hawaii'deki en yüksek puanlı suşi restoranını buldum, o yüzden oraya gidiyoruz."

"Macon..." Özel uçağa baktı, bakışları tekrar bana döndü. "Bu çok fazla. Yani, kıyafetler *çok*, çok fazlaydı. Bu-"

"İşte benim hakkımda bilmeniz gereken bir şey daha. Canım kruvasan çektiğinde Paris'e uçarım. Ayaklarımın altında en yumuşak kumu hissetmek istediğimde Florida'daki Siesta Key'e giderim. Dünyadan kopmak istediğimde Şili'deki Puerto Natales'e giderim. Asla geri çekilmem. Beni çağıran şeyin peşinden giderim ve kendimi şımartırım." Yüzgeçlerimi yanağında gezdirdim. "Ben hayatımı böyle yaşıyorum Brooklyn ve seninle de böyle yaşamak istiyorum." Elimin yaptığı gibi bu sözlerin de onu sarmasına izin verdim.

"Bahsettiğiniz hayaller ve hedefler sizin için önemli -Bunu biliyorum. Ve mezun olduktan sonra, bunların hepsi gerçekleşecek. Bu benim için de önemli ama bu da önemli. Benimle birlikte olursan sen de buna sahip olacaksın -iş ve oyun arasında bir denge- ve söz veriyorum bunu koruyacağız."

"Ben... ne diyeceğimi bile bilmiyorum." Dudakları aralandı. "Bunu bu gece zaten söyledim mi? Çünkü eğer söylemediysem, söylemek istemiştim ve şimdi

tekrar dile getirilmesi gerekiyor." Bir nefes aldı. "Ve tekrar."

Alt dudağını dişlerimle çektim, tadına, hissine ihtiyacım vardı ve sonunda serbest bıraktım. "Bu gece çok eğleneceğiz."

ON DÖRT

Brooklyn

“T onun ..." Macon'un bana getirdiği Honolulu'daki suşı restoranının tavanına doğru bakarken sesim kayboldu üzerinde asılı duran, denizi temsil eden dalgalar şeklindeki ahşap tasarıma baktı. "İnanılmaz derecede güzel. Yapamam..." Bu özenli, renkli balıklarla boyanmış duvarlara, ay ışığının dalgaların sadece uçlarını yakalaması gibi, içinde küçük parıltıların beneklendiği koyu mavi zemine baktım. Ve sonunda yüzüyle karşılaştım. "Burada olduğuma inan..." Bitirdim. "Beni bu restorana götürdüğünü. Özel bir uçakla uçtuğumuzu. Suşinin en sevdiğim lezzet olduğunu söylediğim için bütün bu geceyi bir araya getirdiğini, ki o zaman bunun hiçbir anlamı yoktu, ama bu ..."

Asla unutamayacağım bir nezaket ve cömertlik örneği.

Macon hoşlandığım ya da ihtiyaç duyduğum her neyse onu buluyor ve birlikte olduğumuz her seferde bana bunu veriyordu. İster fiziksel olsun, ister diline takıntılı olduğumu bildiği için yüzünü bacaklarımın arasına gömmek gibi. Ya da bu gece dolaba astığım ve yaklaşan iş görüşmem için ihtiyacım olan hediyeler gibi - beni her gördüğünde aynı kıyafeti giydiğim için bunu tahmin ettiğinden emindim. Ya da profesyonelce, her şeyden çok istediğim bir iş için mücadele etme fırsatı vermek gibi.

O bir vericiydi.

Yüzümde yayıldığını gördüğü, nefesimde duyduğu ya da bedenimde hissettiği memnuniyetten beslenen bir adam.

Daha önce hiç böyle biriyle tanışmamıştım.

Aynı şirkette çalışıyor olmamız ve ayrılırsak bunun işleri nasıl etkileyeceği bir yana, onun gibi harika biriyle birlikte olma şansını gerçekten geri çevirebilir miydim?

Etrafımdaki karmaşaya rağmen.

Yoğunluğa.

Mezun olana kadar sahip olduğum sorumluluklar.

Çünkü iki aydan kısa bir süre içinde her şey açıklığa kavuşacaktı. Bir işim olacaktı, hepsi bu. Tüm bunları dengeledikten sonra kesinlikle üstesinden gelebileceğim bir şey.

Tek yapmam gereken evet demekti; duymaya hazır olduğu bir kelime.

"Tek gereken basit bir suşı lafıydı," dedi, bakışları beni bütünüyle yutarak. "Ve şimdi burada, Hawaii'nin en iyi yerindeyiz."

"Senin gibi biri için gereken tek şey," diye düzeltiltim. O kadar çok küçük tabakla süslenmiş küçük masaya doğru eğildim ki, birini yere düşüreceğim diye tedirgin oldum. "Bu normal değil Macon. Bu... tamamen çılgınlık."

Tarifime güldü.

Yüzünde öyle kaygısız, dürüst ve inanılmaz yakışıklı bir ifade vardı ki içim sızladı. Ağzının nasıl açıldığını, boğazının nasıl titrediğini ve dudaklarının koyu renk sakalının mükemmelliğiyle nasıl vurgulandığını fark ettim. Şimdiye kadar gördüğüm en çekici adamdan çok daha fazlasıydı. Zarif, baskın ve seksi olmaktan çok daha fazlasıydı.

O her şeydi.

Ama bu düşüncenin içinde kaybolamazdım. Kendimi tutmalıydım. Yavaş gitmenin yanlış bir şey olmadığını hatırlamalıydım. Önümde çok büyük değişiklikler vardı ve şu anda gözleri beni çırılçıplak soyan bu muhteşem adamın etkisinde kalmak istemiyordum.

Kimin varlığı bu kıyafetlerin vücudumdan sıyrılmasını istememe neden oluyordu.

Boğazımı temizledim ve "Bırakın yemeğe uçakla gitmeyi, senin dışında özel uçakla gitmiş tek bir kişi bile tanımıyorum" dedim. Küçük sake fincanını kaldırdım ve tuttum. "Eğer yeterince söylemediysem, bir kez daha söylüyorum. Teşekkür ederim."

"Yeterince söyledin." Sake'sini kaldırdı ve benimkiyle tokuşturdu. "Bunun ilk resmi randevumuz olduğunun farkındasın değil mi?"

İçkimi yudumlarken kaşlarım kalktı. "Peki ya lokanta?"

"O bir randevu değildi. Benimle yemeğe gelmen için sana yalvardım ve sen pes edene kadar sana neredeyse başka seçenek bırakmadım. Umarım yalvarma aşamasını geçmişsinizdir."

"Ha!"

Gözleri kısıldı. "Tabii amını yalamak için yalvarmamdan bahsetmiyorsak, o zaman sorun yok."

İçimden bir karıncalanma dalgası geçti. "Şimdi de bunu mu istiyorsun?"

"Henüz değil, ama sadece gece çok genç olduğü için."

Gülümsedim, bu düşünce beni anında ıslattı, bu his koltuğumda kıpırdanmama neden oldu.

"Senin hakkında her şeyi bilmek istiyorum, Brooklyn. Söyle bana, sahile ve kulübe gitmek dışında, çalışmadığın ya da okul için bir şeyler yapmadığın zamanlarda yapmaktan hoşlandığın şeyler neler?"

"*Hmm.*" Elim fincanı bırakıp kucağıma gitti ve parmaklarımı birleştirdim. "Bu çok zor çünkü ikisi de son dört yıldır beni tekellerine almış durumdalar." Ona bakarken düşünmeye devam ettim. "Müzik ve dans - bunlar kesinlikle sevdiğim şeyler. Kız kardeşlerim ve ben ne zaman arkadaşlarımı görmek için Büyük Ada'ya gitsek, oradayken bir konsere gitmeye çalışırız. Ve sahilde yürüyüş yapmaktan gerçekten hoşlanıyorum. Uzun olanları. Kendimi kaybedebileceğim en az dört ya da beş millik."

"Tıpkı kulüpte yaptığın gibi."

"Evet." Zevk listem kısaydı. Ona ilgi duymadığım ya da keşfetmek için zamanım veya param olmayan şeyleri söylemek daha kolaydı, bu yüzden ekledim, "Modanın bir öncelik olmadığını biliyorsun. Ben de pek yemek meraklısı değilim. Beni yanlış anlama, yemek yemeyi severim ama pazarlık yaparım." Kimsenin beni duymaması için masanın kenarına yaklaştım. "Suşiyi genelde yaşadığımız yere çok yakın bir yerde yerim. Salı günleri yarı yarıya indirimli menüleri var. Kız kardeşlerim boş olduğunda gidip kilolarca rulo yiyoruz."

"Yani yaklaşık bir tane yiyorsun."

Güldüm. "Hadi ama. Bana biraz daha kredi ver. İyi bir günde dört tane indirebilirim." Göz kırptım. "Seyahat etmeye gelince, hiç seyahat etmedim.

-Ne tek başıma ne de kız kardeşlerimle. Size söyledim, ben bir ordu çocuğuyum ve her yerde yaşadık, bu yüzden tüm taşınmalarımızdan başka yerler gördüm, ancak bir eğlence parkı veya plaj gibi yakın bir yer olmadığı sürece ailece hiç tatil yapmadık. Son dört yılda, burası dışında, uçakla gittiğim tek yer annemle babamı görmek için Büyük Ada oldu."

Başparmağını ağzının kenarına sürttü, altındaki bıyıklar baştan çıkarıcı bir ses çıkardı. "Seyahat etmek ister misin?"

"Umutsuzca." Cevap oradaydı, düşünmeme bile gerek kalmamıştı. "Hiçbir şey görmemiş gibi hissediyorum ve her şeyi görmek istiyorum."

"Nereden başlamak istersiniz?"

Güldüm. "Japonya kulağa hoş geliyor. Suşileri beni çağırıyor." "Çok tatlısın."

"Ama ben ciddiym. Sosyal medyada tonlarca seyahat hesabını takip ediyorum ve onların maceralarını çok kıskanıyorum. Gördükleri her şeyi deneyimlemek istiyorum. Dubai ve Afrika. Tayland ve Nepal. Ve- nezuela ve Alaska. Devam edebilirim." Artık fısıldamaya gerek kalmadığı için koltuğumda geriye yaslandım. "Hikayesini öğrenmek, manzaraları ve manzaraları özümsemek ve telefonumun hafızasını sadece Kauai'nin Güney Kıyısı'ndan olmayan fotoğraflarla doldurmak istiyorum. Sahilimiz çok güzel, onu küçümsemiyorum ama keşfedilecek çok şey var. Kendimi kısıtlanmış hissediyorum."

Kaşları kalktı. "*Hapsedilmek* ilginç bir ifade şekli."

Bütün saçlarımı sol omzuma toplayarak sağ köprücük kemiğimin çıplaklığını ortaya çıkardım. Macon hemen fark etti, hemen oraya baktı. Bu onun en sevdiği yerdı ve gözleri benimkilere dikilmeden önce duruşu yumuşadı.

"Dört yıldır okula gidiyorum," dedim ona. "Her yaz ve hatta Noel tatili boyunca ders aldım. Büyülü bir yere gitmek için param olsaydı bile, ki yok, ödevlerime ve derslerime o kadar dalmış olurum ki önümdekilere odaklanamazdım. Bu, hapsedilmenin en iyi hali."

"Bunu takdir edebilirim." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Okul çok yorucu. Dört yıl boyunca bana da sahip oldu."

"Nereye gittin?" "Colorado

Üniversitesi."

"Boulder'daki, değil mi?"

Başını salladı.

"Orası görüldüğü kadar güzel mi?"

"Daha güzel." Suyundan bir yudum aldı. "Lisede yaptığım gibi spor yapmamı istediler ama ben antrenmanlara ve maçlara zincirlenmiş bir öğrenci atlet olmak ve kendimi hapsedilmiş hissetmek istemedim." Sırıttı. "Eğlenmek istiyordum, ben de öyle yaptım."

Onu futbol şortuyla ve dar, belirgin baldırlarıyla düşünmek nefret ettiğim bir görüntü değildi.

Macon'ın lisedeki hali de öyle değildi; saçları çok uzundu, yüzünde yamalı bir ifade vardı ve son sınıftaki her erkeğin sahip olduğu o duştan yeni çıkmış görüntüsü vardı.

Tanrım, onun her yaşta lezzetli olduğuna emindim.

Yemek odasında bir ritim çalmaya başlamış gibi ellerimi kaldırdım. "Neredeyse bitiş çizgisine geldim ve sabırsızlanıyorum." Yeniden

Bu ifadeyle gelen rahatlama beni biraz dans ettirmeye, omuzlarımın gevşemesine ve ellerimin havada kalmasına yetti.

"Peki ya sen Macon?" Kollarımı yavaşça indirdim. "Seyahat etmenin, yemek yemenin ve hediye almanın sevdiğin şeyler olduğunu biliyorum." Bu dört harfli kelimeyi söylerken yüzüme yayılan sıcaklık gülümsememe neden oldu. "Sevdiğin diğer şeyler neler?"

"Ailem. Arkadaşlarım. İşim." İç çekti. "Kulağa çok basit geliyor ama gerçek bu. Onlar benim hayatımın sahibi. Çalmak sadece işimin bana sağladığı bir bonus ve bununla birlikte seyahat etmek, farklı mutfakları tatmak ve gittiğim her yerde kayak, kano ya da yürüyüş gibi açık hava etkinlikleri yapmak geliyor. Doğada olmayı seviyorum."

"Diğer ikisini yaptım ama hep kayak yapmayı denemek istemişimdir." "Alpler'e gideceğiz. Orası dünyanın en iyisi."

Derin bir nefes aldım. "Bunu söyleyeceğini nereden bilebilirdim?"

Sırıttı. "Bana bu fikirden nefret ettiğini mi söylüyorsun?"

Başımı salladım, henüz bir yanıt verememiştim. "Bu fikri kavrayamadığımı söylüyorum - o kadar hayalperest." Konuyu değiştirmem, ona odaklanmam, konuşmayı daha kolay işlemem gerekiyordu. "Başından beri hedefin aile şirketinde çalışmak mıydı?"

"Kendimi bildim bileli." Kollarından biri düştü ve sakesini aldı. "Babam emekli olana kadar onu hep çalışırken gördüm. Annem de aynıydı. Şirkette çalışmıyordu. O bir ressam ve resimlerini ülkenin dört bir yanındaki galerilere sattı. Evlerinin yanında bir atölyesi var ve zamanının çoğunu orada geçiriyor, bu da bana oldukça iş ahlakı aşıladı. Kardeşlerime de. Hepimiz canımızı dişimize takarak çalışıyoruz ve amcam emekli olur olmaz, şirketi ne babamın ne de Walter'ın ulaşamadığı bir seviyeye taşımak için yanıp tutuşuyoruz."

"Daha yüksek bir seviyenin mümkün olduğunu düşünüyor musunuz?" Yanıt alamayınca devam ettim: "Demek istediğim, Spade Hotels'in dünyanın dört bir yanında büyük bir takipçi kitlesi ve sadık misafirleri olan lokasyonları var. Bu seviye neye benziyor?"

Dudağını ısırdı, kollarını önündeki tabağın üzerine koydu ve bana etmişim gibi baktı. "Gizlilik anlaşmasını imzaladıktan sonra sana bu işle ilgili hedeflerimi anlatacağım."

"Ama daha önce değil?" "Hayır."

"Bana güvenmediğin için mi?"

"Bunun güvenle bir ilgisi yok, Brooklyn."

Sadece takılıyordum ama cevabını da merak ediyordum. "O zaman bunun neyle ilgisi var?"

Bir an sessiz kaldı. "Tuhaf, ayrılıktan ve bunu yapıp yapamayacağınızdan emin olmadığınızdan bahsettiniz. Sana göre Spade Hotels ve ben nasıl da aynı canavardık. Ama işte öyle olmadığımızın harika bir örneği." Göğsünü işaret etti. "Bu yanımda - kişisel yanımda, acı verecek kadar çarpıcı olduğun için sana aval aval bakan yanımda- sana her şeyi anlatmak istiyor. Ama iş tarafım, yani aileme karşı yükümlülükleri ve sorumlulukları olan profesyonel tarafım bunu yapamaz."

"Bu bana çok mantıklı geliyor." Öyle de oldu. "Yemin ederim, anladım."

Ellerini birbirine kavuşturdu. "İş benim büyük bir parçam ama her şeyim değil Brooklyn. Bu gece o yanıma bir göz attın ve işi kabul edersen çok daha fazlasını göreceksin ama iş Macon'un yerinde kalması gerekiyor. Bu konuşmaya katılamaz. En azından şimdilik."

Benim de iki versiyonum vardı ve o diğerini bilmiyordu.

Ondan sakladım.

Bu konuda yalan bile söyledim.

Suçluluk duygusu bir anda içimi kemirmeye başladı, hem de daha önce olduğundan çok daha güçlü bir şekilde.

Masanın öbür ucuna uzandım ve elimi koluna koydum. "Buna saygı duyuyorum," dedim usulca. "Tahmin edebileceğinden çok daha fazla."

Elimi geri çekecekken parmaklarını benimkilerin üzerine koyarak beni durdurdu. "Kal."

"Sanırım ilk suşi turumuz her an gelebilir."

"O zaman sana yedireceğim." Dudaklarını yaladı.

Sanki bana dürüm ve nigiri yedirmek onun için tipik bir Salı günüymüş gibi yumuşak ve ipeksi bir şekilde gelen bir komut.

"Her şeyi nasıl bu kadar kolaymış gibi anlatabiliyorsun?" Nefes aldım, ciğerlerim o kadar sıkıydı ki havayı içimde tutuyor ve bırakmıyordum.

Omuz silkti. "Söz konusu sen olunca... öyle."

ON BEŞ

Macon

Brooklyn'in bana suşinin onu uçurduğunu söylemesine gerek yoktu. Her ısırıldığında bunu duyabiliyor ve görebiliyordum. Çiğnerken çıkardığı iniltiler, yutmadan hemen önce gözlerini kapatması, bir parçayı soya sosuna her batırdığında bana verdiği gülümseme.

Yemekler olağanüstüydü.

Ama beni en çok mutlu eden şey, onun bundan keyif aldığını görmek ve bu gece için harcadığım çabaya değdiğini bilmektir.

Ve öyle görünüyordu ki yemek bir şekilde bizi yakınlaştırıyordu. Ya birbirimizi daha iyi tanımamızı sağlıyordu, ya beni içeri almak için kalkanını biraz daha indiriyordu, ya da zihni değişmeye başlıyordu ve daha fazlasını istemeyi kabul ediyordu.

Söylemedi.

Ama yemeğin geri kalanı boyunca bana bakışından, restorandan çıkarken elimi tutuşundan, cipin arka koltuğunda onu yanıma çekmeme gerek kalmadan yanıma yaslanarak oturuşundan, birkaç saat önce suşi yemeye gelen insanlarla aynı olmadığımızı anlayabiliyordum.

İçinde bir şeylerin tıklandığını kabul etmedi. Benimle çıkmak istediğini söylemedi.

Bu tamamen hislerime dayanan bir spekülasyondur.

Ama bu benim tutunduğum bir duyguydu.

Kahretsin, ilk düşen adam olacağımı hiç düşünmemiştim. Ben duygularımı dile getirdikten sonra kadının duygularını ifade etmesini bekleyen adam olacağım hiç aklıma gelmezdi.

Ama işte buradaydım.

Utanç ya da pişmanlık duymadım.

Arkadaşlarımın ve kardeşlerimin kulübü takip ettiğim, ona takıntılı olduğum ya da kuku kırbaçlı olduğumu söyledikleri için bana ne kadar bok attıkları umurumda değildi.

Haklıydılar.

Öyleydim.

Çünkü Brooklyn buna değerdi.

İstedığimi hiç bilmediğim her şeydi.

Ve onun hakkında daha çok şey öğrendikçe, onu kendime daha çok çekmek istedim.

Kolumu ona dolayarak dudaklarımı yanağına dayadım, onu içime çektim, o tuzlu sahil ve limon kokularını içime çektim. "Oahu'nun tadı sende çok güzel."

O gülümserken ben de ağzının kenarındaki yumuşak çizgileri öptüm.

Boynunu eğdiğinde köprücük kemiğine kadar öptüm.

Restorandayken bu noktayla benimle dalga geçmiş, saçlarını iki yana doğru hareket ettirerek boynunun altından çıkan kemiği ve onu çevreleyen narin deriyi ortaya ç ı k a r m ı ş t ı .

Bana her gösterdiğinde ne yaptığını tam olarak biliyordu.

Ve her seferinde aletim pantolonumun içinde zonkluyor, serbest kalmak, ıslaklığına gömülmek için can atıyordu, dudaklarım ise tam buradaydı, bunu öpüyordu.

Yalarken... şimdi yaptığım gibi.

"Kauai'nin bendeki tadından farklı mı?" Başını arkaya attığında sesi değişti, başının üst kısmı arkasındaki koltuk minderine çarpıyordu.

"Evet." Sesim, içimdeki her şeyin nabzının atmasına neden olan bir ihtiyaçtan dolayı hırıltıya dönüştü.

Ağzım göğsünün ucuna kadar indiğinde başını dikleştirdi ve bana doğru döndü. Karşımızdaki arabaların farları yüzünde şeritler halinde ışık saçıyor, gözlerindeki ve ayrık dudaklarındaki yoğunluğu gösteriyordu.

"Şu anda bana ne yaptığın hakkında hiçbir fikrin yok," diye fısıldadı sürücünün duymaması için alçak bir tonda.

"Anlat bana."

Bakışlarımız birbirine kilitlenmişken, elimi tuttu ve dizinin üzerine, elbisesinin alt eteğinin hemen altına yerleştirdi ve gücünü kullanarak elini amına doğru kaydırды.

Yavaşça.

Santim santim.

"Seni arzulamamı mümkün olduğunu bile düşünmediğim şekillerde sağlıyorsun."

Sözleri içime işlerken zaten çok sert olan aletim şimdi acıyordu.

"Becer beni," diye tısladım.

Parmaklarımın hareketinin arkasına hiçbir ivme koymadım. Sadece onun beni yönlendirmesine izin verdim. Kalçasının iç kısmına ulaştığımda sıcaklığı, teninin kavrulduğunu hissedebiliyordum.

Daha derine indikçe ıslaklığı hissetmeye başladım.

Artık kontrol edemediği bir şekilde beni arzuluyordu. Bana ihtiyacı vardı.

Beni özlüyorsun.

Benimki kadar güçlü bir istek.

Amcığının dantelle kaplı olduğu yere kadar girdiğimde eli benimkini bıraktı ve aramızdaki küçük boşluğa uzanarak sikimi kavradı.

Bu anı daha da ateşli hale getirebilecek tek şey buydu ve gerçekleşiyordu.

Lanet olsun.

"Buna sahip olmak için nasıl bekleyeceğimi bilmiyorum," diye inledi ve pantolonumun üzerinden sikimi okşadı.

Neye başladığını bilmiyordu.

Bana ne yaptığını bilmiyordu. İçimde kükreyen ateş.

Üzerindeki elbiseyi yırtmamak için kendimi zor tutuyordum. "Brooklyn..."

Bir kadının kontrolü ele alması, ne istediğini dile getirmesi ve bunun peşinden gitmesinde inanılmaz seksi bir şey vardı, zaten aklımda olan şeyi kışkırtan oydu. Parmaklarımı bizi ayıran kumaşın üzerinde aşağı yukarı gezdirdim ve külotundaki ıslaklığı hissettim. Kumaşı kenara kaydırdım, sadece dudağının dışını s ı y ı r a c a k kadar.

"Ya sana beklemene gerek olmadığını söyleseydim?"

Başparmağını tepemde dolaştırırken başını yastığa vurdu, sanki diliymiş ve beni yalamaktan başka bir şey istemiyormuş gibiydi. "Benimle alay etme, Macon."

Seçtiği kelimeler de eli kadar alaycıydı.

Klitorisini okşadım.

Sadece bir kere.

Ama bu hareket onun nefesini kesecek kadar güçlüydü.

"Seninle dalga geçmiyorum."

"O zaman bana ne anlatıyorsun?"

"Sana söylüyorum, eğer gelmek istersen, on beş dakika içinde bunu gerçekleştirebilirim."

Ne kadar tahrik olduğunu hissederek parmağımı ıslaklığına doğru indirdim ve amının dibine ulaştığımda içine daldım.

Sadece ilk eklemime kadar.

Bu küçük miktar bacaklarının açılmasına neden oldu ve muhtemelen bunun ona tüm parmağımı kazandıracağını düşünerek kalçalarını öne doğru salladı.

Ama olmadı. Orada kaldım, yaklaşık iki inç içeride ve hareket etmedim.

Aletimi sıkıca kavradı. "On beş dakika bekleyebilir miyim bilmiyorum."

Kıkırdadım, derin ve sert bir kahkaha, lanet olası bir ihtiyaçla damlıyordu. "Bekleyeceksin. Sana başka seçenek bırakmıyorum."

SUV pistte, kırmızı halının serildiği yerden birkaç adım ötede durdu; uçaktan inen merdiven halının ortasına denk geliyordu.

Brooklyn bana dönmeden önce ön camdan dışarı baktı. "Ama önümüzde kırk dakikalık bir uçuş var. Hesaplar tutmuyor."

Yolculuk biraz daha uzun olsaydı, onu uçağın arka tarafındaki yatak odasına götürürdüm ve seyir yüksekliğine ulaştığımızda, uçuşun geri kalanını yüzüm bacaklarının arasında geçirirdim. Ama bir kez havalandığımızda ve emniyet kemerlerini çıkardığımızda, iniş için tekrar kemerlerimizi bağlamamız gerekmeden önce on dakika kadar bir süre yeterli olmazdı.

Parmağım sonuna kadar girdi, sonuna ulaştığında kıvrıldı, karnına doğru yöneldi ve o ünlü noktaya çarptı. "Sana dokunulacak. Bunun için endişelenme."

"*Fuuuck.*"

Tam da istediğim şeyi hissetti ve iniltisi her şeyi yoluna koydu.

Parmağımın ucuna kadar çektim ve o "Peki ya sen?" dediğinde tekrar içine daldım.

"Peki ya ben?"

"Sana ne zaman dokunabilirim?"

Bunu istemesine bayıldım.

Ama aynı zamanda onu patlamaya hazır olduğu, yalvarmanın eşiğinde olduğu, vücudu üzerinde ne kadar gücüm olduğunu hiç şüphesiz bildiği noktaya kadar çalıştırmayı da seviyordum. Yani, sonra

Uçuşumuzdan sonra eve gidip yatağına girecekti -başından beri planım buydu- ve umutsuzca benim yorganımın altında olmak isteyecekti.

"Bunun olmasına izin verdiğim zaman," dedim ona. "İşte o zaman."

Arka koltuğun kapısı açıldı, uçağın ışıkları bizden uçağa kadar uzanan kısa yolu aydınlattı.

Vücudum kapıyı kapatıyordu, bu yüzden sürücü cipin dışında dururken içeriyi göremiyordu. İsteksizce elimi amından çektim, parmağımı dudaklarıma götürdüm, ıslaklığı emdim, hiçbirinin boşa gitmesine izin vermedim.

"Benimle gel, Minik Dansçı."

Dışarı çıktım, onu bekliyordum ve elim Brooklyn'in merdivenlerden yukarı çıkmasına rehberlik etmek için sırtının küçük kısmına giderken şoföre ve uçuş görevlisine başımla selam verdim.

Uçağın orta koridorunda birkaç adım attıktan sonra benimle yüzleşti.

Nereye oturmak istediğimi sormadan önce -ki bu sorunun geleceğini biliyordum- iki koltuklu bir sırayı işaret ettim. "Tam şurası."

Yerleşim önemli değildi. Uçak küçük ve açıktı. Nereye oturursak oturalım, uçuş görevlisinin doğrudan görüş alanında olacaktık.

Tek kelime etmeden talimatıma uydu, bacak bacak üstüne attı, emniyet kemerini kucağına doladı. Ben de onun diğer tarafındaki yerimi aldım. Uçuş görevlisi bize doğru gelmeye başladı.

Uçuş görevlisi, "Talep edildiği üzere, yolculuğun bu ayağı için herhangi bir ordövr hazırlamadım," dedi. Aynı ekip bizi buraya da uçurmuştu ve uçaktan ayrılmadan önce isteğimi teyit etmişti. "Buzda şampanya ve limonlu su hazırladım. İkinize de içirebileceğim başka bir şey var mı?"

"Şampanya kulağa mükemmel geliyor," diye yanıtladı Brooklyn.

Suşi restoranında tatlı yiyeceğimizi biliyordum çünkü rezervasyon yaptırmadan önce menüye uzun uzun bakmıştım. Bu yüzden bu uçuşta yemek yemenin gerekli olmadığını düşünmüştüm ama şampanya istemiştım. Kuru ve gevrek olan, tok bir mideyle iyi uyum sağlayacak bir şampanya.

Ama şimdi ağızımda Brooklyn'in tadı varken -daha fazlasına ihtiyacım vardı- biraz daha güçlü bir şey istiyordum.

"Viski," dedim ona. "Birkaç parmak değerinde." "Tabii ki. Hemen döneceğim."

O gittikten sonra Brooklyn'e baktım. Koltuk onun için çok

büyüktü, küçük bedeni derinin içinde kayboluyordu.
"On beş dakika," diye inledi.

"Ya da daha az."

"Daha az mı?" Sırtını dikleştirdiğinde, göğsü odak noktam oldu, o mükemmel göğüsleri sütyeninden kurtulmak için can atıyordu, meme uçları yalanmak ve ısırılmak istiyordu. "Yine benimle alay ediyorsun."

Eğer bu özel Spade jeti olsaydı, iki koltuğumuzun arasında daha fazla yer olurdu ve karşımızda da bir set olurdu. Ancak bu uçak çok daha küçüktü, bu yüzden koltuklarımız doğrudan yan yanaydı ve aralarında taşınamaz bir kolçak vardı.

Sert kolçakla bile ona ulaşmakta sorun yaşamazdım.

Kalçasının dış tarafını sıyırdım. "Evet. Daha az." Gözleri büyüdü. "Peşinizdeyim, Bay Spade."

"O zaman başladığım işi bitirmek için sabırsızlandığımı biliyorsun." Dudaklarını yavaşça yaladığında, "Biliyor musun, sadece fişini çekmek isteyen biri için, beni istediğin şeye kışkırtmakta kesinlikle iyisin" diye ekledim.

"Seni kışkırttığımı kim söyledi?" Başını hafifçe eğdi. "Ya da bunun fişi çekmekle ilgili olduğunu?"

Yemek boyunca yüzünde gördüğüm değişimin doğrulanması gerekiyordu.

Ve öyleydi.

Ama ben "Başından beri amacın buydu" dedim.

Başka bir değişim daha oldu, bu kez eski baskısının ciddiyetinde. "Şimdi durumun böyle olduğunu sana düşündüren nedir?"

"Eğer öyle değilse, neden bana söylemiyorsun?"

Henüz sormadığım bir soruya cevap vermesi için onu kışkırttığımı fark edip etmediğini merak ettim.

Ve eğer fark ettiyse, umursayıp umursamadığını merak ediyordum.

Parmaklarını bileğime doladı, tuttu ve bana baktı. "Buradan başka bir yerde olmak istemiyorum."

"Var olmak istiyorsun..."

"Evet, Macon." Parmaklarını benimkilerle birleştirdi. "Önceki zamanların aksine, unutmak istemiyorum. En ince ayrıntısına kadar hatırlamak istiyorum."

"Bu gecenin," diye açıkladım.

"Hepsinden." Sesi fısıltının biraz üzerindeydi. "Bundan daha fazla kelime arıyorsan... bende yok. Henüz yok."

Yani ne demek istediğimi anladı ve ne duymak istediğimi biliyordu.

Bana verebileceği kadarını vermiş olsa da söyledikleri hoşuma gitti.

Daha fazlası için bolca zaman vardı.

Çünkü Brooklyn'in fark etmediği şey, bana neredeyse istediğim her şeyi veriyor olmasıydı. Mülakatı geçtiği takdirde, tam da benim Los Angeles'a döneceğim saatlerde işe başlayacaktı. Taşınma paketi, kendine ait bir yer bulana kadar Beverly Hills Spade Hotel'de altı ay boyunca bir odada kalmasını da içeriyordu. Sadece şirketimiz için çalışmakla kalmayacak, aynı zamanda evimden on dakika uzakta yaşayacaktı.

Ama Brooklyn bir Spade Otel çalışanı olmaktan ve bunun aramızdaki ilişkiyi nasıl etkileyeceğinden endişe duyuyor olabilir. Eğer durum buysa, çok yavaş bir hızda hareket etmek isteyecektir.

Şu anda hareket ettiği hızın aynısı.

Tüm bunlar, patronu olacağımı öğrenmeden önce onu benim yapmak için bana daha fazla motivasyon verdi.

Hâlâ üstesinden gelemediğim bir durumdu ama gelecektim.

Parmaklarımı tuttuğu yerden çektim ve yanağına dokundum. "Bu kadar yeter."

Elimi tam bacağına doğru indiriyordum ki, uçuş eğilimi geri döndü.

"Şampanyanız." Kadehi Brooklyn'in pencere kenarındaki koltuğunun yanındaki bardaklığa yerleştirdi. "Ve viskiniz," dedi ve bardağını uzattı. "Size getirebileceğim başka bir şey var mı?"

"Bir battaniye." Brooklyn'e doğru başımı salladım. "Üşümüş."

"Arkada ısıtıcım var. Dur sana bir tane getireyim." O gider gitmez Brooklyn güldü. "Battaniye mi? Gerçekten mi?"

"Orada yapabildiklerimden çok etkileneceksiniz."

Arkasına baktı ve uçuş görevlisini kontrol etti. "Bekleyin ... gerçekten-" "Evet."

Ağzı açık kaldı, neredeyse sarkıyordu. "Uçuş görevlisi tam arkamızda otururken mi?"

"Tam arka m ı z d a olmayacak. Ana kabinde olmayan tuvaletin yanında olacak."

"Ama yeterince yakın."

Sesimi alçaltarak, "Cipin arka koltuğunda amınla oynamamı sorun etmiyor gibiydin. Bu neden farklı olsun ki?"

"Bilmiyorum." Ciğerlerini doldurdu. "Sanırım müzik çaldığı için şoför beni duyamadı."

Önümdeki koltuğun arkasına yerleştirilmiş tabletin ekranına dokunarak tüm eğlence seçeneklerinden müzik seçtim ve karşıma çıkan ilk istasyonu seçtim. Hoparlörlerden country rock müziği geliyordu.

"Bu iş çözüldü. Benim için başka ne bahanen var?"

Brooklyn sorumu düşünüyor gibi görünürken, uçuş görevlisi elinde Brooklyn'in önüne serdiği kalın siyah bir battaniyeyle geri döndü. "Kaptan az önce kalkışa dört dakika kaldığını bildirdi. Bu süre zarfında size getirebileceğim başka bir şey var mı?"

"Biz iyiyiz," dedim ona. Hatta Brooklyn'e doğru kaydırduğım gülümsememi de ekledim. "Öyle değil mi?"

Başını salladı, teni kızarmıştı. "Evet."

"Kalkıştan sonra seni kontrol etmek için döneceğim."

Tekrar yalnız kaldığımızda, "Kalkışa dört dakika var. O dönene kadar beş, belki altı saatimiz daha var."

Kaşları kalktı. "Ne demek istiyorsun?"

Kıkırdadım. "İstedığın bir şey var... değil mi?" "Evet."

"O zaman bana yalvarmaya başlasan iyi edersin Brooklyn, çünkü hesaplarıma göre seni parmaklayıp boşaltmam için beni ikna etmek için on dakikadan fazla vaktin yok."

"Düşündüm ki-"

"Yanlış düşünmüşsün." Koltuğumda geriye yaslandım, ellerimi başımın arkasında birleştirdim, kollarım dirseklerimde büküldü.

Bana doğru döndü ve iki eliyle aramızdaki kol dayanağını tuttu.

"Beni parmaklaman için *sana* yalvarmamı mı istiyorsun?"

I çiğnenmiş benim alt dudak. "Sen israf zaman tarafından sorular sormak."

"Ama beni yalamak için yalvarıyor olman gerekmiyor muydu?"

"O zaman öyleydi." Isırmak yerine dişlerimi aynı dudağın üzerinde gezdirdim. "Bu ise şimdi." Tablete baktım ve bir dakika geçtiğini gördüm. "Dokuz dakika."

"İnanılmazsın."

"Hayır." Başımı salladım, sırtışımanın gözlerimin kenarındaki çizgileri derinleştirdiğini hissettim. "Ben acımasızım. Bu ikimizin de bildiği bir şey ve şimdiye kadar benim bu yönümü takdir ettin. Pes edip sana istediğimi verdiğimde bunu da takdir edeceksin."

"Ne istediğimi mi kastediyorsun?"

"Hayır, Brooklyn." Ağır battaniyenin altından vücudunun hatlarını incelerken kaşlarım çatıldı. "Benim istediğim seni memnun etmek. Çıgıllıklarını duymak. Dilimde dölünün tadını almak. Amının sikimin etrafında sıkılaştığını hissetmek. Vücudunun kontrolünü kaybetmeni izlemek, gücü ele geçirmeme izin vermek ve seni hiç ulaşmadığın yerlere götürmek. İşte ben bundan zevk alıyorum. Arzuladığım şey. Her şeyden daha çok istediğim şey." Parmağımı burnuma götürdüm, onun içinde olan parmağımı. Yalayarak temizlediğim parmağıma. "Belki geçmişindeki erkekler kendilerine odaklanmışlardı ama ben öyle biri değilim. Sanırım bunu artık biliyorsun."

Yutkunurken boğazı hareket etti. "Nefes alamıyorum..."

"Güzel. Şimdi, nefes almamı zorlaştır."

Koltuğunda biraz daha alçaldı, kolları battaniyenin altına girdi, böylece ne yaptığını göremedim ve yüzleştiklerinde elinde siyah bir dantel vardı. Danteli kucağıma fırlattı. "Kokla onları."

Şimdi bana emir veriyordu.

Ama, lanet olsun, çok ateşliydi.

Külotunu yüzüme doğru kaldırdım, en kalın kısmını burnumun altına ve dudaklarıma sürttüm. "Islaklar."

"Bu senden."

Kokusu, amıyla ilgili hatırladığım her şeydi. Geri kalanı narenciye ve kumsal olsa da bebek pudrası gibi yumuşak bir ipucu ile tatlı.

Ben onu izlemeye devam ederken, battaniyeyi koltuğun diğer tarafına itti ve elbisesini beline kadar kaldırarak altındaki çıplaklığı bana gösterdi. "Seni burada istiyorum, Macon." İki parmağını önünden aşağıya doğru gezdirdi, klitorisinde duraklayıp hızlı bir hareket yaptıktan sonra amının dibine kadar inmeye devam etti.

Sikimi istediğim yer. Bir nefes

almak için öldüreceğim yer.

"Ve işte burada sana ihtiyacım var." Aynı iki parmak onun içine saplandı. Ama fazla ileri gitmediler. Sadece bir santim kadar girdiler ve onları çıkardığında teni ıslaklıktan parlıyordu.

Sikimde hissetmek istediğim ıslaklık.

Elimde.

Dilim.

"Onları tatmak istiyorum," diye talep ettim.

Bakışları daraldı. "Bunun gerçekleşmesi için ne yapardın?"

Kıkırdadım. "Çok pürüzsüzsün."

"Pazarlık edelim." Elini kaldırdı. "Bana bir parmak verirsen, sana bir tat veririm."

"Sadece bir tane mi?"

Gülümsedi. "Biriyle başlayacağım. Kim bilir? Belki iki tane için yalvarırım."

Kokpitten gelen sesler, bana ayrılan on dakikalık sürenin neredeyse dört dakikasında olduğumuzu söylüyordu.

"Bu anlaşmayı yapacağım."

Parmaklarını havaya kaldırdığında ağzım onlarla buluştu, dudaklarım parmak eklemlerine ulaşana kadar ikisini çevreledi.

"*Mmm*," diye inledim.

Tadı teninde farklıydı. Daha zengin. Daha lezzetli. Daha da lezzetliydi.

"Lanet olsun." Geri çekilirken başımı salladım. "Daha fazlasını istiyorum."

Elini geri çekip emniyet kemerini çıkardı ve vücudunu bana doğru çevirdi. Sonra bana en yakın bacağını kaldırdı, dizinden büktü ve gözlerime daha fazla erişim sağlamak için ayağını koltuğun kenarına koydu. "İşte daha fazlası."

Bu görüş.

Güvenlik açığı.

Tenindeki ıslaklığı görebiliyordum.

Kendimi içine gömmek istediğim zevk kıvrımları. Şu an için, o benimdi.

Her

santimini.

Her

damlasını.

Tanrım, bu muhteşem bir amcıktı.

"Neredeyse dokunulamayacak kadar güzel." "Ama-"

"Neredeyse dedim," diyerek sözünü kestim. "Sözümünden dönmek için ona dokunmayı çok istiyorum. Ayrıca, benim sözüm senettir ve asla bir anlaşmadan caymam." Elim kolçağın üzerinden geçti ve onun sıcaklığını hissettiğim anda durdu. "Hiç bir erkek seni parmaklayarak boşalmanı sağladı mı?" Hiçbir şey söylemedi. "Cevap

ver, Brooklyn."

"Hayır."

"Biri denedi

mi?" Kadın

başını salladı.

"Peki sen neden gelmedin?"

Omuz silkti. "Sadece yapamadım. Yeterli değildi."

Bana ilklerinden birini verdiğiğinde bunu neden bu kadar seksi bulduğumu bilmiyordum. Onu orgazm edene kadar yaladım ve şimdi de bu. Sırada kıcı vardı. Ama benimle daha önce hiç yaşamadığı bir şeyi yaşama düşüncesine bayılıyordum.

"Yeterli olacağımı düşünüyor

musun?" "Evet."

Dudaklarım genişçe çekildi. "Peki neden böyle düşünüyorsun?"

"Çünkü vücudumu benden daha iyi tanıyor gibisin."

Ona hiçbir uyarıda bulunmadım. Ona dokunacağıma dair

hiçbir işaret vermedim. Onu hazırlıksız yakalamak istedim.

Bu yüzden bir parmağımı amına soktuğumda -en uzun olan ortadaki parmağımı- derin bir nefes aldı, gözleri kapandı ve başı geriye doğru eğilerek tüm boğazını ortaya çıkardı.

"Yesss."

Onu boşaltacaktım. Bu konuda hiç şüphe yoktu.

"Ben Kaptan Ron," dedi kaptan dahili telefondan. "Kalkış için izin verildi."

Konuşmasını bitirdiği anda uçak pistte ilerlemeye başladı.

Brooklyn şimdi sadece gözlerime odaklanmıştı, bakışları vahşi ve kuduzdu.

Ağzı açıktı.

Ve parmağım, jetin aksine, hareket etmemişti. Tamamen içindeydi, başparmağım klitorisinin üzerinde geziniyor ama henüz ona dokunmuyordu.

"Hiç kalkış sırasında orgazm oldunuz mu?"

Dudaklarından hava çıktı, sanki gülmek istiyordu ama sesini çıkaramayacak kadar tahrik olmuştu. "Hayır."

"Yapmak

üzeresin." "Ama

bu-"

"Muhtemelen iki dakika kadar," diye kükredim. "Biliyorum." Tekrar ucuma doğru kaydım ve "İşte bu kadar hızlı boşalacaksın" sözlerini kanıtlayarak bu modeli birkaç kez daha tekrarladım.

Bakışları bana meydan okuyamadı.

Çünkü haklı olduğumu biliyordu.

Çünkü parmağımı göbeğine doğru kaldırıp G noktasının etrafında dolaştırdıktan sonra tekrar içeri soktuğumda bile oluşumu hissedebiliyordu.

Ve bunu sıkılaştırmaktan anladım. Nasıl nefes aldığından.

Başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirdiğim anda nasıl da sertleşmişti.

"Macon..."

Elimi kavriyordu. Neredeyse pençeliyordu.

"Bu iyi hissettiriyor mu, bebeğim?"

Benimle birlikte hareket ediyordu.

Amcığı beni içine alıyor, parmağımı öyle sıkı tutuyordu ki sanki elimi bırakmak istemiyordu.

"Sikeyim evet," diye bağırdı.

Uçak piste doğru ilerliyordu ve durmuştu. Ne zaman uçam, kaptan pilot gaza basmadan ve uçak pistten aşağı inip havalanmadan önce hep kısa bir duraklama olurdu.

Duraklamayı hissettiğim anda başparmağımı klitorisinin üzerinde gezdirdim. "Macon!"

İsmim dudaklarından döküldüğünde, kaptan hızla hızlanırken yeryüzüne fırladığımızda hızlanmayı hissettim.

Tıpkı benim elim gibi.

Sadece parmağımı amına sokmuyordum. Bileğimi çeviriyordum. Ucunu G noktasına doğru yönlendiriyordum. Klitorisine boşalması için gereken baskıyı yapıyordum.

Ve çok yakındı.

Her nefeste duydum.

Her inlemede.

Parmağımla buluştuğunda, ona karşı sallanırken, geri kayarken ve tekrar içeri iterken kalçalarının hareketinden bunu hissettim.

Tüm bu süre boyunca gözleri benimkilerle

kilitliydi. Dudakları ayırık kaldı.

Nefes alırken burnu alevlendi.

Ve jet daha hızlı gidiyordu, Honolulu'nun manzarası pencerelerin önünden geçiyordu - eğer pencerelerden bakıyorsam.

Ama buna cesaret edemem.

Çünkü bu anı kaçırmak istemezdim.

Onun boşalmasını izlemek için can atarken olmaz.

Ve söyleyebileceğim kadarıyla, bunun olmasına saniyeler kalmıştı.

İkinci bir parmak eklerken klitorisine bastırdım, bir yandan diğer yana ittim. Bunun için yalvarmasına gerek yoktu. Tepkileri bunu onun için yapıyordu.

Nefes

nefese.

Nefes

nefese.

Ciğerlerindeki havayı her boşaltışında "Macon" diye inliyordu.

Etrafımda kapanmaya başladığında, ıslaklığı kalınlaşırken, parmağımı sonuna kadar içeride tuttum ve ucunu o noktaya doğru fırçalayarak yukarı doğru döndürdüm.

Uçağın havada yükselmesi ve Brooklyn'in midesinin titremesi için sadece iki sıyrık yetmişti.

"Siktir!" Dalgalar onun üzerinde çarptı. "Evet!"

Öğütmeye devam ettim, o hassas yerin etrafında döndüm, üzerinde frezeleme yaptım.

Ve yükseldikçe, tekerlekler geri çekildikçe, bulutlara doğru tırmanırken yanımızdan akıp giden hislerin telaşı, zevk dalgaları onun üzerine yayıldı.

Kıvrılırken dudaklarına çarptılar. Kapanırken gözlerine. Teni kızarıırken.

Ve sikim boxer külotuma sürtünüyor, onun elinin, ağzının, amının -içimdeki spermi hafifletecek herhangi bir şeyin- baskısını arzuluyordu.

"Macon!" diye son kez tısladı, vücudu yavaşlıyor, midesi duruyordu.

Ta ki bana bakıp nefesini tutmaya çalışana kadar.

Yavaşça çektim, başparmağım klitorisini terk etti ve aynı parmakları önünde tuttum. "Tadına bak."

Parmaklarıma bakarken tereddüt etti ve sonra ıslak ucu dikkatlice ağzına aldı, dudakları tenimden ayrılmadan önce dilini üzerinde gezdirdi.

"O tatlılığın tadını alıyor

musun?" "Evet."

"Sana daha fazlasını verirdim ama kendim için istiyorum." Dilimi etrafında döndürerek hepsini çabucak yuttum.

Ben yutkunurken dişleriyle dudağını deldi ve "Bunu nasıl yaptın bilmiyorum" demek için dudağını serbest bıraktı. Kazananlara baktı. "Muhtemelen hâlâ birkaç dakikamız vardır."

Tabletten saati kontrol ettim. "Tahminime göre dört." Tekrar kolçağa uzandım. "Bu meydan okumayı sevdim. Başka ne pazarlık edebiliriz?"

"Sana dokunsam da dokunmasam da." Şimdi, bu eğlenceli olacaktı.

"Şuna ne dersin? Eğer uçuş görevlisi bizi kontrol etmek için dönmeden önce, yani yaklaşık dört dakika önce gelmeni sağlayabilirsem, o zaman bana dokunamazsın."

Hiç istemediğim bir şeydi ama onun beni arzulamasını sağlamaya kararlıyım.

"Peki ya yapmazsam?"

"Geceyi benim otel odamda geçireceksin."

Göz kırptı. "İyi şanslar."

Güldüm. "Oyun başlasın."

BROOKLYN

Hayatımın en inanılmaz gecesi için teşekkür ederim. Şu anda süitinizde olmam gerekse de, bu asla unutamayacağım bir geceydi.

BEN

Benim için zevkti.

Ve evet, haklısın, seni kollarımda görmek mükemmel bir son olurdu, ama bahis bahistir.

BROOKLYN

Yaptığına inanmadığım bir tane.

BEN

Tatlı rüyalar, Brooklyn.

BROOKLYN

Sen de. <3

Not: Tam bir haftaya ihtiyacım yok. Cevabım evet.

ON ALTI

Brooklyn

“Ö "Özgeçmişinizi son kez taradıktan sonra sanırım burada işimiz bitecek."

Macon'ın ortanca kardeşi Cooper, diğer taraftan konferans odası masasında.

Yüzü aşağıya dönük, yanında getirdiği özgeçmişimin kopyasını okurken, en yoğun beden dışı deneyimi yaşarken alnına baktım.

Birincisi, Macon'ın kardeşi odaya girdiğinden beri, onun yüzünü Macon'inkiyle karşılaştırmaktan, benzerlikleri incelemekten, her bir farklılığı fark etmekten kendimi alamamıştım.

İki, Los Angeles'taydım. Spade Hotels'in İK departmanı beni kırmızı gözle uçurmuştu. Bu sabah indiğimde beni Beverly Hills Spade Hotel'e yerleştirdiler ve burada beni alıp şirket ofislerine götürmeden önce uyumak ve hazırlanmak için beş saatim vardı. Daha sonra İK beni girişte karşıladı ve yönetici seviyesindeki kata ve özel konferans odasına götürülmeden önce binada tam bir tur attırdı; burada bana sonraki adımlar ve bugün kiminle konuşacağım açıklandı.

Üçüncüsü, ilk mülakatımın sonuna gelmiştim ve bir tane daha mülakatım vardı, onda da bu mülakatta yaptığım gibi başarılı olursam, bu işin benim olma ihtimali yüksekti.

Bu üç nokta kafamın içinde nefes almayı zorlaştıran bir hızla dönüp dururken, vücudumun ince bir ter tabakasıyla kaplanmamış tek bir santimi bile yoktu.

"Evet, iyiyiz." Cooper sonunda başını kaldırdı. "Bana sormak istediğiniz bir şey var mı?"

Bir sürü vardı.

Macon sana benim hakkımda ne anlattı? Seks yaptığımızı biliyor musun?

Benimle çıkmak istediğini mi?

Eğer biliyorsan, bu bana bakışını etkiliyor mu? Bu pozisyon için iyi olup olmayacağını mi düşünüyorsun?

Soruların yanı sıra bir de rahatlatma vardı. İş geçmişimi anlatmam gereken kısmı atlatmıştım ve ona söylediğim tüm yalanlardan kurtulmuştum.

Her ne kadar kendimi bok gibi hissetsem de.

Beni dünyanın en kötü insanı gibi hissettirse de.

Macon'inkinden çok daha açık renkte ve biraz daha uzun olan altın sarısı saçlarına ve Macon'ın koyu zümrüt rengine kıyasla koyu mavi gözlerine odaklanarak birkaç kez göz kırptım ve "Sanırım her şeye cevap verdin" dedim.

"Harika." Özgeçmişimi katladı ve geniş avucunun içinde tuttu. "Jo'ya onun için hazır olduğunu söyleyeceğim."

Jo, Macon'un ilk kuzeniydi, Walter'ın kızıydı. İnternette okuduğum kadarıyla Jo patron bir kadındı.

Nedenini bilmiyordum ama Cooper'la konuşmaktan çok onunla tanışmak beni endişelendiriyordu.

Onun yüzüne bakıp az önce ona yaptığım iş geçmişi konuşmasının aynısını yapmakla ilgili.

Macon'a otelde hizmetçi olduğumu söyleyecek cesaretim yoktu ve şimdi bu korkunç durumdaydım ve bu benim hatamdı.

Ayağa kalktı ve masanın öbür ucuna uzanarak elimi sıktı, zayıf olmayan ama ezici de olmayan bir tokalaşma yaptı. "Seninle tanıştığıma memnun oldum, Brooklyn."

"Ve sen." Gülümsedim. "Sizinle konuşma fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederim. Şirketiniz için çalışmak benim için bir onurdur."

Dudakları bir sırtışa dönüştü ve elimi bırakıp arkasını dönerek beni odada yalnız bıraktı.

Çantam yanımdaydı ve hemen iç cebinden telefonumu çıkarıp ekranına baktım, kardeş grup sohbetimizde Clem ve Jess'ten gelen mesajlar vardı.

CLEMENTINE

Nasıl gidiyor? Hiç fotoğraf çektiniz mi? Binayı ve ofisleri görmek istiyoruz. Bize her şeyi gösterin.

JESSE

Hala görüşmede misin???

CLEMENTINE

İşi bitmiş olsaydı, cevap verirdi. Hala onlarla görüşüyor olmalı.

JESSE

Bu kadar beklemeye dayanamıyorum. Endişem tavan yaptı.

BEN

Ben geldim! Biri bitti, biri kaldı. Bir sonraki her an başlayabilir.

CLEMENTINE

Nasıl hissediyorsun? Bir şey yedin mi? Bu görüşmeleri aç karnına mı yapıyorsunuz?

JESSE

Anne tavuk çok endişeli, belli ki ve ben de sinir küpüyüm. İşin biter bitmez bize mesaj at.

"Brooklyn, merhaba."

Adımın duyulması başımı kaldırmama neden oldu. Jo'nun benden çok da büyük olmayan bir kadın olduğunu görünce rahatladım ve aman Tanrım, çarpıcı bir güzelliği vardı. Uzun siyah saçları ve altlarında sevimli küçük çiller olan en parlak mavi gözleri vardı. Üzerinde benim asla başaramayacağım açık pembe bir takım elbise ve kıyafetin kadınsı dokunuşlarını dengeleyen ağır altın takılar vardı.

"Merhaba," diye cevap verdim ve onu selamlamak için ayağa kalktım.

"Hayır, hayır, lütfen oturun." Masanın benim olduğum tarafına geldi ve elime uzandı. "İşleri mümkün olduğunca gayri resmi tutmayı tercih ediyorum. Bu arada ben Jo."

El sıkışırken gülümsemesi içime bir sükûnet dalgası göndermeye çalışıyordu. Ama işe yaramadı. Aksine, tek yaptığı suçluluk duygumu tırmalamak oldu.

"Son birkaç gündür Macon'la konuşuyordum ve bana sizden çok bahsetti, bu yüzden bu buluşmayı gerçekten dört gözle bekliyordum."

Suşi randevumuz üç gün önceydi. O zamandan beri bir araya gelememiştik çünkü burada olacağım zamanı telafi etmek için çift vardiya çalışıyor ve okulla hokkabazlık yapıyordum, ama mesajlaştık ve hatta telefonda konuştuk. Tüm bu konuşmalar sırasında Macon bir kez bile Jo'dan ya da onunla konuştuğundan bahsetmemiştir.

Şaşırmadım. Sadece ona ne söylediğini merak ediyordum.

"Ben de gerçekten dört gözle bekliyordum," dedim.

İçimi kemiren duygular bir yana, gerçek buydu.

"Harika bir elbise."

Hangisini giydiğimi unutarak önüme baktım. Bavulumda üç tane getirmiştim ve onları defalarca denemiş, kız kardeşlerime göndermek için fotoğraflarını çekmiş, kendi başıma seçim yapamamıştım. Ama kısa bir bakış bana üçünden daha dar olanını seçtiğimi hatırlattı. Belimden kemerle bağlanmıştı ve dizlerime kadar iniyordu.

"Çok teşekkür ederim." Ona tekrar baktığımda yüzümün kızardığını fark ettim. "Bu yeni."

"Harika bir alışveriş oldu. Sana çok yakıştı." Tatlı, iltifat.

Şu ana kadarki küçük etkileşimimizden, yalanlarla beslenemeyecek kadar iyi hissettiriyordu. "Bunu gerçekten takdir ediyorum," dedim usulca.

"Elbette." Elinde bir kâğıt parçası vardı ve masanın diğer tarafına geçip otururken kâğıdı önüne koydu. "Özgeçmişinize bakma fırsatım oldu. Gördüğüm kadarıyla sadece bir işte çalışmışsınız, ki bu harika. Uzun ömürlülük ve sadakat kesinlikle bir adayda aradığım özellikler."

Karnım ağrımaya başladı.

Çünkü listedeki tek pozisyon sahteydi.

Clem ve Jesse'nin barında garson olduğumu ve sayım yaptığımı yazdım. Jess haftada bir gün müdür yardımcılığı yaptığı için referans olarak onu kullandım ve şüpheli görünmesin diye soyadını değiştirdim.

Clem yalan söylediğim için mutlu olmayacaktı, bu yüzden Jess'ten ona söylememesi için söz aldım.

Ve bunun için kendimi kötü hissettim.

Gerçeği söylemediğim için, Ma- con'a otelde çalıştığımı henüz söylemediğim için bıkmıştım. Sadece bu şekilde öğrenmesini istemiyordum; bu nedenle, bu benim tek seçeneğim gibi gelmişti.

Ama bundan nefret ediyordum ve bana şirketlerinde mülakat yapma şansı veren insanlara karşı dürüst olmamaktan da nefret ediyordum.

Gerçeği hak ediyorlardı.

"Görünüşe göre üniversite boyunca tam zamanlı olarak barda çalışıyormuşsun?" Jo onayladı.

"Liseden mezun olduktan sonra kız kardeşlerimle birlikte Büyük Ada'dan ayrılıp Kauai'ye taşındık ve orada bulunduğum ilk birkaç gün içinde işe girdim. Doğrudan işe gitmeden önce bavullarımı boşaltmak ve yerleşmek için kendime yeterli zaman verdim."

"Çok çalışkansın. Buna bayılıyorum. Bana kendimi hatırlatıyorsun." Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Kaç hafta sonra mezun olacaksın, yaklaşık beş-altı hafta mı?"

Gülümseyerek başımı salladım. "Gerçekten buna inanamıyorum."

"Bu kadar hızlı geçmesi çılgınca, değil mi? Bazı açılardan hayatınızın en uzun dört yılıymış gibi geliyor, bazı açılardan ise daha yeni başlamışsınız gibi."

"Mükemmel tarif edilmiş." Terli ellerimi iz bırakmamasını umarak elbisenin alt kısmına sildim. "Ama bir sonraki adım için heyecanlıyım ve şimdiden Altı Sigma sertifikasyon sınıfına kaydoldum. Mezun olduğum günün ertesinde başlayacak."

"Harika." Masadan bir kalem aldı ve özgeçmişime bir not düştü. "Ve tahminimce ders alırken işinizi de dengeleyebileceksiniz, öyle mi?"

"Sorun olmayacak."

Sırıttı. "Bunu söyleyeceğini hissediyordum. Çok iyi anlaşıcağız." Göz kırptı ve ellerini kâğıdın üzerinde kavuşturdu, artık kâğıda bakmıyordu. "Biraz vites değiştirip şu anki işin hakkında konuşmak istiyorum. Barda sayım yaptığınızdan bahsediliyor. Mümkünse, bara para kazandırdığın ya da daha da iyisi, işleri daha verimli hale getirmek için bir süreç bulduğun birkaç örnek üzerinden gidelim." Sanki ekleyecek daha çok şeyi varmış gibi parmağını kaldırdı. "Bunların gerçekten uyguladığınız şeyler olması gerekmiyor. Eğer sadece fikirlerse, onları da duymak isterim."

Bir örnek hazırlamıştım. Doğruluk payı sıfır olan bir örnek.

Ve ona ne olduğunu anlatmaya başladığımda, nedense, nedenini bilmiyordum, ama kelimeler orada değildi.

Kafamda değil.

Dilimde değil.

Derin bir nefes aldım, ciğerlerim o kadar sıkıydı ki havayı içime çekerken yanıyordum. "Bar..." Sesim kısılana, göğsüm sıkışana kadar dışarı çıkabildim. Boğazımı temizlemeye çalıştım. "Bar..." Kelimeler cızırtılı çıktı ve öksürdüm.

"Daha fazla suya ihtiyacın var mı?" Jo önümde duran ve ben içeri girdiğimde İK'nın bana verdiği şişeye bakıyordu.

"Hayır." Yutkundum. "Ben iyiyim. Ben sadece..." Dağınıklık.

Ve tam bir felaket.

Düşüncelerim, kafam, beni bıçaklayan pişmanlık, hepsi.

Neden birdenbire bu kadar zor oldu?

Neden Cooper'ın tüm sorularını yanıtlamıştım ve şimdi konu Jo'ya geldiğinde, tam bir cümle bile kuramadan kilitli kalmıştım?

Barda nasıl zaman ve para tasarrufu yaptığının örneğini biliyordum. Uçakta, uykudan sonra otel odasında uyandığımda, buraya gelirken araba yolculuğunda ve binayı gezerken prova etmiştim.

Öyle bir şey değildi.

Benden sadece bir ya da iki yaş büyük, bu şirkette sahip olduğu pozisyon için çalışmış ve mücadele etmiş, markanın en başarılı lansmanlarından birini yönetmiş bir kadının yüzüne bakıyordum - okuduğum her şeye göre Utah'ta bir otel.

Kime çok saygı duymak istediğimi.

"Jo..."

Kollarını ahşap masaya yasladı. "Başka bir yerden başlayabiliriz. Pozisyonun tanımına geçelim ve-" Ben başımı sallayınca sözünü kesti.

"Mesele o değil." Ellerimi birbirine kenetleyip parmaklarımı kilitledim. "Sana karşı dürüst olmam gerek."

Bunun ne kadar zor olacağını biliyordum. Bu fırsatı nasıl kaybedebileceğimi.

Gitmemi nasıl isteyebilir.

Bu toplantıdan nasıl çıkıp Macon'ı arayabilir ve ona gerçeği söyleyebilirdi?

Bu riski aldığım için aptal mıyım? Potansiyel olarak bu şansı kaçırdığım için?

Bir önemi yoktu. İtiraf edene kadar devam edemezdim.

"İçimi kemiren bir şey var ve sana karşı dürüst olmalıyım." Onun duyabileceği kadar yüksek sesle nefes verdim. "Ben barda çalışmıyorum."

Göz kapakları daraldı. "Tamam... o zaman nerede çalışıyorsun?"

"Kauai'de sahilde bir otelde çalışıyorum." Vücudum o kadar kötü titriyordu ki titreşimleri görebildiğine yemin edebilirdim. "Ev idaresi bölümünde." Kalbimdeki çarpıntı göğsümden fırlayacakmış gibi atıyordu. "Ve son dört yıldır temizlikçi olarak çalışıyorum."

Ellerimi ayırdım ve kolçakları kavradım. "Aslında, Macon'ın şu anda kaldığı otelde. Onunla daha tanışmadan önce, giriş yaptığı günden itibaren odasını temizliyordum." Kollarımı sardım

Karnımın etrafında, kolçak bana yeterince destek vermiyor. "Bunun utanmamam gereken bir şey olduğunu biliyorum. Özgeçmişimde dürüst olmam gerektiğini biliyorum. Ama Macon işimi bilmiyor. Onu karanlıkta bıraktım ve eğer listelersem, ona gerçeği söyleme şansım olmadan önce içinizden birinin bunu onunla tartışmasından korktum."

Duygularımla savaşıarak dudaklarımı birbirine yapıştırdım. Ağlama dürtüsü çok güçlendi ama ağlamayacaktım. Bunu atlatmam gerekiyordu. Ona kim olduğumu göstermeliydim, özgeçmişimde yarattığım kişiyi değil.

Özgeçmişimi bir kenara itti. "Mülakat kısmını bırakalım ve arkadaş olarak konuşalım, tamam mı? Bana söylemek istediğin her şeyi söyleyebilecek kadar rahat hissetmeni istiyorum."

"Lütfen." Başımı daha sert salladım. "Buna ihtiyacım var." Devam etmeden önce birkaç saniye bekledim, "Eminim Macon'a bunları neden anlatmadığımı merak ediyorsundur."

"Evet, öyleyim." Sesi narin ve eşit tonluydu. "Ve bunu söylüyorum çünkü senin hakkında nasıl konuştuğunu duymalıydın, bu yüzden ona söylemekte neden tereddüt ettiğinden emin değilim."

Masaya bakıyordum, onun bakışları çok fazlaydı, ama verdiği yanıt gözümü kaldırmama neden oldu.

"Sana aşık, Brooklyn." Bu sözler beni daha da kötü hissettirdi.

Çünkü bir sonraki seviyeye geçme konusundaki isteksizliğime rağmen onu derinden önemsiyordum.

Onu istedim.

Onun duyguları, fikirleri önemliydi.

Ve benim hakkımda bu kadar övgü dolu konuştuğunu duymak, üstesinden gelemediğim bir duyguuydu.

Başımı öne eğdim. "İşin bu noktaya varacağını hiç düşünmemiştim. O ve ben, yani. Bir zamanlar ona adımı bile vermiyordum." Ona geçmişi ve muhtemelen ihtiyaç duyduğundan daha fazla bilgi veriyordum ama sadece benim tarafımı görmesini istiyordum. "Hayatım bulanık. İş, okul ve hokkabazlık arasında çok doluyum ve sonra Macon birdenbire içeri girdi ve aniden" - bakışlarımı kaçırdıktan sonra ona tekrar baktım - "beni bir gün önce temizlediğim odaya götürüyordu ve orada kalan kişinin o olduğunu öğrendim ve ona söyleyemedim." Yutkundum, öfkem o kadar yoğun ki tükürüğümü zorlukla yutabildim.

"Geçimimi sağlamak için misafir odalarını temizliyorum ve onun ailesi bir otel markasının sahibi. Bu göz korkutucu bir duygu."

"Ama utanmanızı gerektirecek bir şey yok."

"Değildim"-içimde tutarak daha fazla hava çektim-"ve sonra ona gelince öyleydim. Sadece yeterli gelmiyordu ve bu içinden çıkılması zor bir düşünceydi." Tekrar nefes aldığımda gözlerim kısa süreliğine kapandı. "Ben her zaman kendine güvenen biri oldum. Bağımsız. Ve o hayatıma girdiğinde, kilitlendim. Ona gerçeği söyleyemedim. -Az önce seninle olanın tam olarak aynısı değil ama hissettiklerim benzerdi."

Öne doğru eğildi, siyah saçları kulağının arkasına döküldü ve onları itmedi. "Hepimiz bir yerlerden geldik Brook- lyn ve hepimizin bir başlangıç noktası var. Sen tam zamanlı bir öğrencisin. Altı Sigma sertifikasyon kursuna kayıt yaptırdın. Çok yaygın olmayan bir beceriye sahipsin, bu da mezun olduğun anda yüksek talep göreceğin anlamına geliyor.

"Demek otel odalarını temizledin" - bana yumuşak bir gülümseme verdi

- "ve sizin zihninizde, bu başlamak için ideal bir yol değil. Bu senin kim olduğunu değiştirmez ya da seni daha az kadın, yetersiz ya da onunla eşit olmayan bir seviyede yapmaz. Bence bu, üniversite masraflarını karşılamak için ne gerekiyorsa yapmaya hazır olduğunu gösteriyor ve bu onurlu bir davranış, Brooklyn."

"Ve eğer tahmin etmem gerekirse, bahse girerim ki onlara zaman ve para kazandırmak için ev idaresinin tüm yapısını yeniden düzenlediniz." Durakladı. "Haksız mıyım?"

"Haklısın ama benim fikirlerimi dinlemiyorlar." İçimi çektim.

"Dinleyeceğim." Dudaklarını yaladı, onları kaplayan parlaklık kıpırdamadı bile. "Anlat bana."

Ofladım, vücudum sanki bir ipin üzerinde duruyormuşum gibi dondu kaldı. "Fikirlerimi duymak ister misin?"

"Başka bir şey istemiyorum."

Yüzüm döndü, neredeyse profilden ona bakıyordum. "Özgeçmişimde yalan söylediğim için beni bu mülakattan atmıyorsunuz değil mi?"

"İkimiz de biliyoruz ki özgeçmişimde yalan söyleyen de söylemesen de bu görüşmeyi alacaktın." Gözleri bana dönmeden önce önce kapıya sonra da pencereye doğru baktı. "Benim ilişkimin temeli de sizinkiyle benzerlikler taşıyor. Bir gün, büyük bir kadeh şarap eşliğinde sana tüm hikâyeyi anlatacağım."

Bir düğüm hâlâ göğsümdeydi, bir diğeri de boğazımdaydı ama onun sözleri gerginliği azaltıyordu, sanki masaj yaparak onları uzaklaştırıyordu.

"Umarım, her şeyden çok, o şarabı birlikte içebiliriz."

Bana yarım bir gülümseme verdi. "Duygularını ve ona neden söylemediğini ve bunun bugüne nasıl taşındığını anlayabiliyorum." Elime yakın bir yerde olmamasına rağmen masanın diğer tarafına uzandı. "En azından bana göre, neredeyse hemen itiraf ettin, bu yüzden bana yalan söylediğini söyleyemem. Özgeçmişin ise bambaşka bir hikâye." Bir an için sustu. "Benimle yeni tanıştığın bir mülakatın ortasında itiraf etmek büyük cesaret ister. Kolay olmadığını biliyorum. Bunun için sana çok kredi veriyorum."

Başımı salladım. "Bu şekilde tepki vermeni gerçekten beklemiyordum. Ben tam tersini düşünüyordum."

Elini geri çekip nişan yüzüğünü tuttu ve iri pırlantayı parmağının etrafında döndürdü. "Bilirsin, anlamak için tanıdık birinin yerinde olmak gerekir. Hatta sempati bile duyabilir." Yüzüğünü döndürmeyi bıraktı. "Senaryolarımız hiçbir şekilde aynı değil ama ben nişanlığımın kim olduğunu, o benim kim olduğumu bilmeden çok önce biliyordum ve o zamanlar soyadım onun için önemli olabilirdi."

"Ahhh. Anladım."

"Evet." Başını salladı. "Kim olduğunuzu ve karşınızdakinin ne bilmesini istediğinizi açıklamak konusunda biraz bilgim var."

"Macon'a söylemek zorundayım..."

"Öyle," diye kabul etti. "Ve bunu yalan söylemenin sonuçlarını bilen biri söylüyor."

Bu konuşma o kadar kişisel bir hal almıştı ki, sorulan asıl sorunun yakınından bile geçmeyen bir yöne sapmıştı. Jo'nun bu işi neden istediğimi ve bana göre bu iş için neden mükemmel olduğumu anlamamasından korkuyordum.

"Bana karşı bu kadar nazık ve sabırlı olduğunuz için teşekkür ederim."

Kollarını masanın üzerinde kavuşturdu. "Bana senden bahseder bahsetmez, senden hoşlanacağımı hissettim. Neden bilmiyorum, sadece içimden gelen bir şeydi. Hâlâ öyle hissediyorum, Brooklyn. Ve eğer bir şey varsa, bu his büyüdü."

Şimdi, her zamankinden daha fazla, ona beni neden işe almak istediğini göstermem gerekiyordu. Bu rolde onu neden hayal kırıklığına uğratmayacağımı. Buna rağmen

Sallantılı bir başlangıç olsa da güvenebileceği biriydim.

Ellerimi masanın üzerine koydum ve gözlerine odaklandım. "Sana kendimden bahsetmek istiyorum. Sorun olur mu?"

"Lütfen, her şeyi duymak için sabırsızlanıyorum." Özgeçmişimi tekrar önüne çekti, elinde bir kalem hazırды.

İhtiyacım olan küçük bir kahkaha attım. "Kauai'ye taşındığımda akılsızca bir iş istedim. Biri omzuma bakmadan görevlerimi tamamlayabileceğim ve yüzüme sürekli bir gülümseme takmak zorunda kalmayacağım bir iş. Suratımın asık olduğunu söylemiyorum" -buraya girmemin doğru olduğundan emin olmak için yüzümü buruşturdum ve o sırtınca sorun olmadığını anladım- "ama çoğu zaman derin düşüncelere dalıyorum, okulu, ödevleri ve faturaları düşünüyorum ve bunların hiçbirisi beni gülümsetmiyor."

"Bunlar kimseyi güldürmez, kızım."

"Değil mi? Her neyse, bir hafta içinde bunun hiç de akılsızca bir iş olmadığını fark ettim. Bir misafiri gülümsetebileceğim bir pozisyondaydım. Onlara istediklerini veya ihtiyaç duyduklarını bilmedikleri şeyleri sağlamak için fazladan yol kat edebileceğim bir yerdeydim. Bu benim için önemli hale geldi ve sonunda müdürüm tarafından fark edildi ve o zamandan beri bulunduğum süit seviyesine terfi ettim. Ancak o sıralarda departmanımızdaki işler benim için bir anlam ifade etmemeye başladı."

Kollarımı gevşeterek bacak bacak üstüne attım. "Hesapladığım kadarıyla ortalama kalış süresi beş gece. Bizim politikamız, bir misafir dört gece bizimle kaldıktan sonra çarşafı değiştirmektir. Neden dört geceden sonra çarşafı değiştirip bir gün sonra tekrar değiştirelim ki? Bir de havlular var. Eğer kullanılmışlarsa ve bir askıda asılı duruyorlarsa, onları yeniden yerleştirmemiz gerekiyor. Ama hala temizlerse, neden ikinci bir kullanımdan sonra değiştiremiyoruz? Tüm bunlar fazladan zaman, gereksiz emek ve boşa harcanan para demek."

"Gittiğin yeri sevdim. Bana daha fazlasını anlat."

"Otelimiz dikiş setleri sağlıyor. Konuklar bunları neredeyse her zaman evlerine götürüyor ve bahse girmem gerekirse, kullanılmamış oluyorlar. Şimdi, pazarlama departmanından biri, misafirin üç ay içinde pantolonundan bir düğme koptuğunda, dikiş setini çıkardığında bunun marka bilinirliği olduğunu ve tatil zihninde yenileneceği için yeniden rezervasyon, bir arkadaşına veya komşuya yönlendirme tetikleyebileceğini iddia edebilir. Ancak misafir demografimize göre

-Spade Hotel'in konukları gerçekten kendi pantolonlarını kendileri mi dikeyorlar yoksa terziye mi götürüyorlar?"

zgemişime bir not daha yazdı ve "Dikiş setleri sağlıyoruz" dedi.

"Bunları sit seviyesine sadece bonus banyo malzemesi olarak taşıyın, en yüksek doları harcayanlara daha geniş bir banyo malzemeleri koleksiyonu sunun veya tamamen ortadan kaldırıın. Bunları sadece sitlerinizde tutarak elde edeceğiniz tasarruf muazzam olacaktır."

"Yarınki st düzey toplantımızda bu konuyu gündeme getireceğim." "Gerçekten mi?" Elim göğsüme gitti. "Bu beni çok mutlu etti."

Masaya yaklaştım, enerji artık içimde titreşiyordu. "Bahsedebileceğiniz başka bir konu daha var. Temizlikilerinizin her odada temizlemeleri gereken şeylerin bir kontrol listesi olduğunu ve bunları nasıl düzgün temizleyecekleri konusunda eğitildiklerini varsayıyorum, ancak malzemeler üzerinde bir kontrol yok. Pencere spreyi ve cilasısı, oda kokusu spreyi... Birçoğu ziyan oluyor. Arabalarımızdaki sileceklerin tutacağı olmadığı için sık sık düşüp yuvarlanıyor ve mahvoluyorlar."

"zmnz nedir?"

"Duş duvarlarını temizlemek için  pompa, komodin ve şifonyerler için bez üzerine iki saniyelik bir sprey gerektiği her stajyere öğretilmelidir. Temizlik için bir süreç ve malzemeler için bir süreç vardır. Biri olmadan diğeri nasıl olabilir?"

"Evet. Katılıyorum."

"Ve personel, bu hiç bitmeyen bir sorun." Gözlerimi devirdim. "Müdürümüz sürekli olarak o kadar çok farklı insanı ağırlamaya çalışıyor ki bu verimsiz bir süreç.  vardiya olmalı

-Ne eksik, ne fazla, ne de yarım vardiya." Parmaklarımı uzattım ve sayarak şöyle dedim: "Temizlik görevlisi üniformasını giyip, arabasını yükleyip, katına gtrene kadar neredeyse otuz dakika kaybetmiş oluyor. Bu da otelin onlardan sadece  buçuk saat temizlik zamanı aldığı anlamına geliyor. Bunu bir yılla arptığınızda korkutucu bir rakam ortaya çıkıyor."

"Brooklyn..." Jo başını sallıyordu. "Son derece etkilendim."

"Teşekkür ederim ama bu sadece temizlikle ilgili değil. Diğer pek çok departmanda yapılması gereken değişiklikler görüyorum. Lobideki bar, n büro. Bakım departmanı ve zemin personeli. Ne olduğunu ya da neden böyle olduğunu bilmiyorum ama sorunlar gözüme çarpıyor, muhtemelen olumlu yönlerden daha fazla."

Masanın üzerindeki su şişesini kaldırdım. "Bunu henüz açmadım ve muhtemelen de açmayacağım. Eğer İK bana musluğunuza takılan arıtılmış suyla dolu yıkanabilir bir bardak ve birkaç buz küpü verseydi, bu çok daha iyi olurdu. Uzun vadede astronomik bir maliyet tasarrufundan bahsetmiyorum bile."

Su şişesini çevirdim. Spade logosu, plastiğin ortasına sarılmış olan etiketın üzerine basılmıştı. "Marka tanınırlığı, kişiselleştirme, hepsi değerli ve çok şık şeyler. Ama aynı zamanda, üzerinde logonuzun bulunduğu yıkanabilir bir bardak bana ya da şirket ofisinize gelen herhangi bir ziyaretçiye farklı hissettirmez."

Küçük bir kahkaha attı. "Walter bunları duyana kadar bekle. Babamın tüm dünyasını değiştireceksin ve o bunu yiyip bitirecek." Durakladı. "Bize katılamadı -bugün ofis dışında- ama süreçlerimizi ve bireysel otellerimizi analiz edip bu tür bir geri bildirim sağladığınızda çılgına döneceğini biliyorum."

Konuşma tarzına bakılırsa, işi çoktan kapmışım. Ama bunu belirtmek istemedim.

Onun yerine, "Onunla tanışmak için sabırsızlanıyorum," dedim.

"Senin beynin bu şirket için harikalar yaratacak, Brooklyn."

Şaşkınlık içinde ona baktım. "Ne diyeceğimi bile bilmiyorum."

"Çünkü alçakgönüllüsün ve bu yönünü seviyorum." Saatini kontrol etti. "Bana sormak istediğin bir şey var mı?"

Bunu düşündüm.

Gerçekten

kazdım.

"Henüz değil, ama ileride olabilir."

Sandalyesinden kalktı. "O zaman gel. Seni geçireyim."

Kapıda ona katıldım ve cebinden bir kart çıkarıp bana verdi.

"Bunun üzerinde cep numaram var. İstedğin zaman ulaşmaktan çekinme." Derin bir nefes aldım. "Sana minnettarım Jo. Bunu bil lütfen."

Kapıyı açmadan önce eli kısa bir süreliğine koluma gitti ve ben de onunla birlikte koridorda yürüyüp asansöre bindim ve lobiye indim. Aramızda bir an bile sessizlik olmadı; saniyeleri Hawaii hakkında sorularla ve Kauai otellerinin büyük açılışına geldiği için ne kadar heyecanlı olduğunu anlatarak doldurdu. Binanın dışındaki kaldırıma ulaştığımızda bana döndü.

"İK yarın sizinle temasa geçecek. Siz inmeden önce gelen kutunuzda bir şeyler olacağını tahmin ediyorum."

"Söylediklerinizi anlamaya bile başlayamıyorum."

Gülüşü çok kaygısızdı. "Yazılı olarak gördüğünde anlayacaksın." Bir cipin park ettiği kaldırıma doğru başıyla işaret etti. "Bu senin otele dönüş aracın. İyi uçuşlar, Brooklyn. Seni çok yakında Hawaii'de göreğim."

Kendimi ona sarılırken buldum. Bunun uygun mu yoksa profesyonelce mi olduğundan emin değildim ama kendim için yapmam gereken bir şeydi. O da bana sarıldığında, bunun bir arkadaşlığın başlangıcı olabileceğinin farkına vardım.

Benim için çok şey ifade eden bir şey.

Kollarımız ayrılırken "Hoşça kal Jo," diye fısıldadım.

Son kez gülümsedik ve cipin kapısını açtım, arka koltukta kimin oturduğunu görünce sıçradım.

"Macon..."

"Gerçekten de Los Angeles'ı tek başına gezmene izin vereceğimi mi sandın?" Sırtışından karizma ve seks damlıyordu. "Atla."

YEDİ

Macon

“W ne düşünüyorsun?” SUV'un arka koltuğunda otururken Brooklyn'e sordum, saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdım, böylece profiline daha iyi bakmak için.

Son bir saatimizi Los Angeles'ta dolaşarak geçirdik, şoför bizi benim belirlediğim bir rotada götürdü, şehrin en sevdiğim yerlerinden geçmemizi sağladı - popüler olan, takıldığım ve onun zamanının çoğunu geçireceğini varsaydığım bölümler.

"LA hakkında mı?" Bana doğru döndü. "Ya da senin hakkında?" Gülümsedi. "İkisi de."

"Los Angeles güzel görünüyor." Omuz silkti. "Ama kabul edelim. Öyle olmasa bile buraya taşınırdım."

"İş için mi?"

Dudaklarından birini ısırды. "Sebeplerden biri de bu."

Zorlamayacaktım -hazır görünmüyordu- bu yüzden asıl soruya döndüm ve "Peki sen benim hakkımda ne düşünüyorsun?" diye sordum.

Önce sağ, sonra sol gözümü taradı. "Görüşmemden sonra beni görmek için buraya kadar geldiğine inanamıyorum. Bu uzun bir uçuş, Macon." Kucağımdaki elimi buldu ve tuttu. "Özellikle de otelde işlerin sona ermekte olduğunu ve sana her zamankinden daha fazla ihtiyaçları olduğunu bildiğim için."

"Bunu kaçıramazdım." Ama bunun ötesine geçti.

Şirketimle yaptığı bir görüşmeden sonra bu gece bir otel odasında tek başına oturması fikri bana doğru gelmemiştir. Bildiğim kadarıyla burada ne ailesi ne de arkadaşları vardı. Jo onu dışarı çıkaracak olsa bile onu Jo ile birlikte dışarı gönderemezdim.

Birlikte kutlama yaptığı kişi olmak istedim.

"Bu benim için her şey demek." Sesi sessizdi ama kelimelerin ardındaki duygu öyle değildi.

Parmaklarımı yüzünde tutmaya devam ettim, yanağının kenarını tuttum. "Hiç gitmediğin bir yerde, bir otel odasında tek başına olmana izin veremezdim. Hayır" -başımı salladım- "bu olmayacaktı."

"Güzel, çünkü bu çok daha iyi."

Kendimi daha da yaklaşırken buldum. Onun kokusuna ve bizi ayıran mesafenin azalmasına ihtiyaçım vardı.

"Tur dışında bizim için ne planlıyorsunuz?"

Sorusu kulaklarıma çarptı ve hemen sekti. Yüzüne çok odaklanmıştım. Gözlerine. Dudaklarının kıvrılma şekline. Seçtiğim elbisenin vücudunu nasıl kapladığına, göğüslerini ve belini nasıl sardığına, dizlerinin birkaç santim üstüne nasıl çıktığına.

"Seni öpmek istiyorum."

Ağzının kenarını yaladı. "İzin mi istiyorsun?"

"Sadece aklımdan geçenleri dile getiriyorum." Elim başının arkasına gitti. "Seni görmeyeli üç gün oldu. Tanrım, bu bana sonsuzluk gibi geliyor."

Teni kızardı. Dudakları bir sırtışa dönüştü. "Ben de seni özledim." Sonra bakışları derinleşti. "Bu sürpriz... en sevdiklerimden biri."

Bu itiraf çok seksiydi. Baştan ıkarıcı.

Bu kelimeleri onun dilinde tatmaya ihtiyaçım vardı, bu yüzden öne doğru eğildim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. Geçmişte yaptığım gibi ağızlarımızı birbirine arpmadım. Acele etmedim. Nazik davrandım. Ama tutuşum, saçlarını tutuşum öyle değildi. Saçlarını avucumun içine sıkıştırdım ve yüzünü kendime doğru çevirdim, dudaklarını ayırıp dilimi ağzına sokarken yüzünü orada tuttum.

Zaten ereksiyon olmuştum, ama onu hissetmek, tadı, nefes verişlerinin duyabileceğim kadar yüksek sesle inlemelerle sona ermesi beni daha da sertleştirdi.

Geri ekildiğimde -ki bunu yapmakta isteksizdim ama cipin durduğunu hissetmiştim ve bunun ne anlama geldiğini biliyordum- yüzlerimizi birbirine yaklaştırdım. "Buradayız."

"Burası neresi?"

"Evim... bu gece kalacağın yer." "Soruyor musun? Yoksa söylüyor musun?"

"Sana söylemeyi ne kadar çok istediğimi biliyorsun," diye hırladım. "Ama yine de soracağım." Nefes almak için durakladım. "Brooklyn, bu gece bizde kalmak ister misin? Dilimi bile getiririm..."

"Mmm. Bu dil." Gülümsedi. "Peki ya benim eşyalarım? Onlar otelde."

"Benim evimde yatma konusunda bana karşı çıkmayacağını sezmiştim, o yüzden sen görüşmedeyken gidip onları aldım." Bagaja doğru başımı salladım. "Bavulun ve el çantan orada."

O yokken odasına girmem konusunda ne hissedeceğinden emin değildim. Yine de şansımı denedim. Eşyalarını toplaması için otele dönerek zaman kaybetmek istemedim. Zamanlama planladığım her şeyi altüst edebilirdi.

"Peki ya bu konuda seninle kavga edersem?"

"Seni otele bırakırım. Odanız hâlâ müsait. Çıkışınızı yapmadım."

Diğer tarafındaki çantanın içine uzandı ve kucağıma bir şey koydu. "Beni kontrol edebilirsin."

Ne olduğunu görmek için yere baktım ve anahtar kartı kalçamın üzerinde duruyordu.

"Artık o odaya ihtiyacım olmayacak."

Tekrar yukarı baktığımda onu öptüm, bu sefer daha sert öptüm ve şoförün ön koltuktan indiğini duydum. Yanıma geldi ve kapıyı açtı.

Geri çekilirken fısıldadım, "Hadi seni içeri alalım."

Cipten indim ve elimi ona doğru uzattım, yere inmesine yardım edebilmem için parmaklarını elime dolamasını bekledim. Ön kapıya ulaştığımızda şifremi girdim ve onu eve getirdim.

"Vay canına." Sadece antredeydi, oturma odasına giden uzun, geniş koridora ve Tepeler'i gösteren cam duvara bakıyordu - bu manzara beni bu mülke ikna etmişti. "Macon..." Otuz metrelik tavana, açık mutfığa ve ofisime doğru baktı -her şeyi buradan görmesini sağlayan bir kat planı- sonunda benimle göz göze gelene kadar. "Bu... büyüleyici."

Şoför eşyalarını ön kapımın yanına bıraktı, temizlikçim onu karşıladı ve çantaları ana kanada doğru götürdü.

"Beğendiğine sevindim."

Aynı yerde donup kalmış, her şeyi anlamaya çalışıyor gibi görünüyordu. "Bir de aşçınız mı var?" Gözleri irileşti. "Bu sizin için normal mi?"

Klark saatlerdir oradaydı, Brooklyn'in Los Angeles'a uçacağını ve benim de ona katılacağımı öğrendiğimde hazırladığım menü üzerinde canla başla çalışıyordu.

Güldüm. "Oldukça normal." Onu mutfağa götürdüm. "Klark, Brooklyn'le tanış."

Onun elini sıkmadan önce ellerini önlüğüne sildi. "Sizinle tanışmak bir zevk."

"Ve sen," diye yanıtladı.

"Klark kardeşlerim ve benim için çalışıyor. Ama Jo ve Jenner'ın yıllardır Daltonlar için çalışan kendi şefleri var. Sırayla ev sahipliği yaptığımız tatillerde, kimin daha iyi aşçı olduğu konusunda şef savaşları yaşanıyor."

"Ve ben her zaman kazanırım," diye karşılık verdi Klark.

Başımı salladım. "Açık ara farkla." Elimi Klark'ın omuzuna koydum. "Onun yeteneklerini yakında göreceksin. Bize akşam yemeği hazırlıyor."

"Ciddi misin?"

Yüzündeki şaşkınlık o kadar belirgindi ki Klark da ben de güldük.

"Ve bana kahve aromalı bir tatlı bulmam gerektiği konusunda kesin talimatlar verildi."

Brooklyn bana baktı. "Hatırladın..." Tabii ki vardı.

Onun hakkında unuttuğum hiçbir ayrıntı yoktu.

"Lokantada sipariş ettiğiniz milkshake'i unuttunuz mu?"

Haydi."

Elimi sıktı ve Klark'a şöyle dedi: "Denemek için sabırsızlanıyorum. Hepsini, sadece tatlıyı değil. Ve her ne yapıyorsan çok lezzetli kokuyor."

"Sote brokoli ve çıtır biberiyeli patates eşliğinde alabalık ve pisi balığı piccata," diye yanıt verdi. "Bu ana yemek için. Meze için yeni ve ekstra özel bir şey üzerinde çalışıyorum."

Brooklyn ona, "Ağzımın suyu akıyor," diye karşılık verdi.

Klark bana baktı ve "Onun için her zaman yemek yaparım" dedi. Kıkırdadım. "Şampanya buzlu mu?"

"Verandada, iki flüt ile seni bekliyorum dostum."

"Minnettarım," dedim ve elim Brooklyn'in sırtının alt kısmına gitti. "Bizim için hazır olduğunda bana haber ver."

Onu mutfağın geri kalanından geçirdim ve sürgülü cam kapıdan oturma odasına götürdüm. "Önce içkiler, sonra akşam yemeği ve tatlı. Ardından güneş battıktan sonra şuna"-sonsuzluk havuzumun kenarındaki jakuziyi gösterdim-"dalacağım. Los Angeles'ı gece görmek

gündüz olduğundan tamamen farklı bir his ve deneyim. Burada, siyah gökyüzünün altında, müthiş bir manzaraya sahip olacaksınız."

"Sabırsızlanıyorum. Ama mayo getirmedi."

Koltuklardan birine oturduğumuzda gülümsedim ve onu yanıma aldım. "İstesene bile giymene izin vermezdim."

"Eğer çıplak olacaksak, bu gece sana dokunmama izin vereceğin anlamına mı geliyor?" Alt dudağını ağzına çekti, dişleriyle sıkıca tuttu.

Aramızdaki değişimi hissedebiliyordum. Her şeyin ilerlemeye başladığını görebiliyordum.

Ama bugün onun için büyük bir gündü ve Spade Hotels ile aramızdaki bağlantıdan dolayı kendini çamurlu hissetmesini istemiyordum. Sahip olduğumuz şey bir şeydi. Yarın ona teklif edilecek iş ise tamamen farklı bir şeydi. Her iki kurumdan da baskı hissetmesini istemiyordum.

Eğer bu, o bunu anlayana kadar işleri ağırdan almamız gerektiği anlamına geliyorsa ve tattığım tek şey onun dudaklarıysa, benim için sorun yoktu.

"İstediyin bu mu?"

Başını salladı. "Evet. Her şeyden çok."

Şampanya şişesi önümüzdeki masanın üzerindeydi ve mantarı çoktan çıkarılmıştı. İki bardağa biraz doldurdum ve birini ona verdim, benimkini onunkiyle tokuşturdum.

"O halde, unutulmaz bir gece olacak."

JO

Brooklyn ile işler harika gitti. Ona bayılıyorum. Büyük kuzenimin yuva kuracağını hiç düşünmemiştim ama o iyi ve doğru kişi. Mükemmel seçim.

BEN

Yeni takımı kimin yöneteceği hakkında bir şey söylediniz mi?

JO

Tek kelime etmedi, sormadı da.

BEN

Teklif mektubu yarın gidiyor, değil mi?

JO

Evrakları İK'ya gönderdim. Geldiğinde e-postasında olacak.

BEN

Konuştüğümüz maaş ve tüm yeni işe alımlara sunduğumuz taşınma paketi?

JO

Evet, ve evet.

İK'dan yönetimle ilgili herhangi bir bilgi vermemesini rica ettim çünkü ona siz olduğunuzu söyleyen kişi olmak istediğinizi varsayıyorum.

BEN

İstiyorum... ve isteyeceğim.

SEKİZ

Brooklyn

“D "Ne kadar güzel olduğun hakkında bir fikrin var mı?"

Macon'un sözleri neredeyse bir rüya gibiydi. Aslında, son Los Angeles'a uçuş, Cooper ve Jo ile buluşma ve Macon'un akşamı benimle geçirmek için Kauai'den uçakla geldiğini öğrenmemle başlayan yirmi dört saat öyle hissettirmişti.

Bu da birinin benim için yaptığı en seksi, en düşünceli şeylerden biriydi.

Ve şimdi, en inanılmaz akşam yemeğinden ve kahveli cheesecake'ten sonra onun jakuzisindeydik ve tıpkı tarif ettiği gibi, karanlık gece gökyüzü önümüzde Hollywood Tepeleri manzarasıyla üzerimizde asılı duruyordu. Dağlar en abartılı evlerle kaplıydı, yıldızlar üzerimizde parlarken ışıkları parıldıyordu. Akşam yemeğini yediğimiz ve sonrasında saatlerce dinlendiğimiz Macon'un verandasında, biz havuzun buharlı, köpüklü küvetinde ıslanırken, havuzun etrafında ateşten kaplar vardı.

Bu nasıl benim hayatım?

Eğer buraya taşınırsam, ki bu güçlü bir olasılık gibi görünüyordu, bunun gibi geceler normalleşir miydi? Akşamlarımız bu jakuzide sona erecek ve şu anda yaptığım gibi Macon'un ağzını arzulayacak mıydım? Geceyi onun yatağında geçirip kollarında uyanacağım?

Bunu istediğinden emindim.

Ama eğer bu gerçekleşecekse, ona gerçeği söylemeliydim.

Mesele şu ki, hemen yanımdaki ona bakarken, kelimeler orada değildi.

Öyle olmalarını istedim.

Onları konuşmak, yolumdan ve göğsümden çıkarmak istedim, böylece suçluluk duygusu hafifleyecek, içimdeki ağırlık azalacaktı. Ama nasıl tepki vereceğinin bilinmezliği de bir o kadar ağırdı. Özgeçmişimde yalan söylediğim gerçeği ve onun bu konuda ne söyleyeceği de öyle.

Tanrım, bu çok fazla.

Özellikle de Macon yaklaşp bacaklarımı kucağına aldığında ve kollarıyla omuzlarımı sardığında. "Cevap ver bana, Brooklyn."

Düşüncelerimde o kadar kaybolmuştum ki sorusunu neredeyse hatırlamıyordum.

Çok güzel.

Evet. İşte bu.

Gözlerinin içine baktım. Etrafımızdaki parıldayan ışıklar, ateşle birlikte yüzünü göstermeye yetecek kadar parlıyordu. Sakalının kalınlığı. Dudaklarının içtenliği.

"Aynada kendime baktığımda karşımdaki kişi hakkında böyle düşündüğümü söyleyemem."

"Ne görüyorsun o zaman?"

"Sadece... ben." Görüşme için alınmadan önce kendime son kez baktığımda bedenimde tam olarak ne hissettiğimi düşünmeye çalıştım. "Mesela bu öğleden sonra oteldeyken kız kardeşlerimin seçmeme yardım ettiği elbiseye bakıyordum. Seçeneklerim olduğu için çok minnettardım, hepsi de harikaydı ve kıyafetim hakkında endişelenmem gereken bir şey daha azalmıştı." Kollarımı boynuna doladım. "Senin nezaketin daha önce hiç hissetmediğim ya da deneyimlemediğim bir şey."

Gülümsemesi içimdeki her şeyin karıncalanmasına neden oldu. "Daha önce aynaya baktığında düşündüğün şey bu muydu?"

"Evet."

Kıkırdaması yumuşak bir sestir ve suyun içinde titreşerek bacaklarıma dalgalar gönderiyor gibiydi. "Sen başka bir şeysin."

Bu konuda haklıydı.

Ve olduğu şey mükemmeldi.

Çıplaklığı, göğsündeki çukurları, kollarındaki ve omuzlarındaki kas kordonlarını ve suyun altında belli açılardan görmemi sağlayan ateşli yansımasıyla kazınmış karın kaslarını görmemi sağladı. Bana sarılırken teni ipeksiydi ve duruşumu ayarlayıp her iki bacağımı da onun etrafında dolaştırırken, sert aletin ucunu hissedebiliyordum.

Ve ben de çıplak olduğum için, küçük bir itme ile içime gireceği bir noktada hissettim.

"Beni ne kadar çok istediğini hissedebiliyorum."

Sakalını yanağıma sürttü. "Ne zaman senin yanında olsam sertleşiyorum. Bana hep böyle yapıyorsun."

"Yine de birlikte olduğumuz son iki seferde beni sadece öptün ve parmakladın." Her iki seferde de neler hissettiğimi hatırladığımda o karıncalanmalar bedenimi yalayarak alevlere dönüştü. "O zamana kadar zaten yatmıştık, Macon, o zaman neden işleri daha ileri götürmedin?"

Eve döndükten sonra iki kez aklıma takılan bir soru.

Söylemeden önce tereddüt etti, "Bu işte kendi tatminimden daha fazlasını istediğimi bilmeni istedim. Sen sadece yatmak istediğim biri değilsin. Ve seks işleri karmaşık hale getirebildiğinden, zaten hissettiklerine bir de ben eklemek istemedim."

Önemsediğini biliyordum. Bunu hissettim. Ama gerekçesini duyunca daha da fazla hissettim.

Yavaşça nefes verdim. "Çünkü sana hayatımın ne kadar çamurlu olduğunu söyleyip duruyorum..." Her söylediğimde aramızın daha da açılmasına neden olan o meşhur sözüm.

Kulağımın etrafındaki saçları takip etti. "Evet, o."

"Ve benimle yatarsan, beynimin seni ve Spade Hotels'i iç içe geçireceğini düşünüyorsun."

Eli hareketsiz kaldı. "Bizi ayıramayacağını söylemiştin ve görüşme yakında gerçekleşeceği için -ki az önce gerçekleşti- bu her şeyi daha da gerçekçi kılacaktı." Durakladı. "Bunu benimle paylaş, Brooklyn. Birkaç gün önce seni parmakladım. Bugün ailemin şirketinde iş görüşmesi yaptın. Şimdi benimlesin, hem de çıplak. Üzerinde çalışılması gereken birkaç katman var."

Çok mantıklıydı. Ona birlikte uyuduğumuz zamanları bir kaçış olarak kullandığımı söylemiştim, fişimi tamamen çekmek için. Belki o zamanlar durum böyleydi, belki de bunun gerçekte ne olduğunu fark etmemiştim, ama şimdi öyle değildi.

Bunu anlaması gerekiyordu.

"Sen benimleyken" -elimi onun elinin üstüne koydum- "sana en yakın hissettiğim an o andır."

Bana karşı hissettiklerinden bahsederken söylediği sözler her zaman çok yaramazdı. Ona bundan bir parça vermek, sesimin nasıl çıktığını duymasını sağlamak istedim.

"İçimdeyken, iniltilerin kulaklarımdayken, boşaldığını hissettiğimde, aramızda bir bağ oluşuyor. Bu bizi daha da yakınlaştırıyor. Çok daha fazlasını istememi sağlıyor." Bir nefes aldım, patlamak üzere olan çırpınışılarımı yatıştırmaya çalıştım.

"Evet, o fiziksel zamanları fişi çekmek için kullandım ama düşündüğün şekilde değil." Parmaklarımı tenine bastırdım, bu sözlerin arkasındaki anlamı sadece duymasını değil hissetmesini istiyordum. "Kendi hayatımdan fişi çekip doğrudan seninkine takıyordum." Bir nefes aldım. "Unutmak istediğim hayatımdı, seninle geçirdiğim zaman değil." I

burnumu onunkine bastırdım. "Bunu istiyorum. Sadece işleri ağırdan almak istiyorum."

Temizlenene kadar ötesine geçemeyeceğim bir hız. Bu gece bunu yapmayacaktım, onun kollarındayken, soyunmamışken, aleti bana sürtünürken olmazdı.

Sessizlik sırasında başparmağımı dudaklarında gezdirdim ve birkaç santim geri çekildikten sonra bakışlarımızı derinleştirdim. "Şu anda seninle en mutlu olduğumu söylediğimde, bunu tüm varlığımla söylüyorum Macon."

"Sadece zamana ihtiyacın var..."

"Evet." Yutkundum, yanaklarımı havayla doldurdum ve yavaş yavaş yeniden kiraladım. "Her şeyi kafamda çözme zamanı - üniversiteden mezun olmak, işimi bitirmek, Kauai'deki hayatımı sonlandırmak, aileme veda etmek ve Spade Hotels'deki pozisyonu alırsam Los Angeles'a taşınmak." Ve eğer alamazsam, çok ürkütücü bir iş arayışının başlangıcı. "Ufukta bir sürü değişiklik var. Uğruna çok çalıştığım şeyler. Bu yüzden seni hayatıma katmaktan korkuyorum, odağımı kaybedeceğimden ve konsantre olduğum tek şeyin sen olacağından korkuyorum."

Sıraladığım listede ona gerçeği söylemek yoktu, ki bu da diğerlerini düşünmeden önce yapmam gereken ilk şeylerden biriydi.

Aman Tanrım.

"Anlıyorum ve seni aceleye getirmiyorum."

Başımı salladım. "Biliyorum." Parmaklarımı yanağında gezdirdim ve koyu renk saçlarına batırdım. "Ama aramıza mesafe koyma. Bu istediğim son şey."

"Ne istiyorsun Brooklyn?" Sesi artık sert ve güçlüydü.

"Biliyorsun..."

"Söylediğini duymak istiyorum."

Kalçalarımı yukarı doğru kaydırduğimde, tekrar ucuna dokundum ve göğüslerimizi birbirine yaklaştırdığımda, göğüslerim kaslı göğüs kaslarına doğru düzleşti.

"Seni istiyorum. Dokunuşunu istiyorum." Onu kendime çekerken dudaklarım kulağına gitti. "Aletini ağzımda istiyorum, böylece onu emebilirim." Kulak memesini ve kulağının kabuğunun etrafını öptüm. "Ve sonra boşalana kadar içimde olmanı istiyorum. Ama seni çıplak hissetmek istiyorum Macon."

"Prezervatif takmamı istemiyor musun?"

"Hayır."

Gözlerimi inceledi. "Doğum kontrol hapı kullanıyorsun."

Bu bir onaydı ve ben de ona "Evet" diyerek onay verdim.

"Brooklyn ..."

"Bildiğim tek şey seni istediğim." Sadece tüm bunlardan sonra hâlâ aynı şeyi isteyip istemeyeceğini bilmiyordum. "Hiçbir şey bunu değiştirmeyecek.

-Benim için. Eğer ikimiz de güvendeysek, korunuyorsak, o zaman tekrar bir tane kullanmamız için hiçbir neden yok."

"Asla yapmadığım bir şey."

"Senin de hiç kimseyle çıkmadığını söylediğini hatırlıyorum ve şimdi buradayız."

Güldü. "Bu konuda haklısın." Sessizleşirken gözlerimi taramayı bırakmadı. "Bundan emin misin?"

Başımı salladım.

Arkama yaslandığımda iki yanağımı da kavradı. "Söyle Brooklyn, böylece kelimeleri dilinden yalayabileyim. Onları ağızda hissetmek istiyorum, sonra da amını yalamak istiyorum."

Varlığı ve hissi o kadar güçlüydü ki, sanki bunu bana yapmaya hazırmış gibi hissediyordum.

Tırnaklarım omuzlarının arkasını buldu ve kazmalarına izin verdim. "Prezervatif yok. Seni hissetmek istiyorum ve beni doldurduğunu hissetmek istiyorum."

Ağızını dudaklarıma dayamadan ve dilini dudaklarımla arasında gezdirmeden önce söylediği son şey "Çok pis," oldu.

Dudaklarım onu içeri almak için aralandığında, Macon'un kokusuyla dolup taşım. O odunsu koku, baharatlı bergamot ve dumanlı hindistan ceviziyle karışmıştı.

Doyamadım. Ona.

Üzerimizde giysi olmadığı için çıkaracak bir şey de yoktu, bu yüzden dokunmalar hemen başladı. Göğüs uçlarımda bir sıyrık, kıkımda bir tutuş. Saçımı çekiştirdi. Klitorisime bir fırça.

Elleri her yerdeydi.

Ağız şimdi boynumdaydı, köprücük kemiğime değene kadar hareket etti, göğsüme doğru inmeye başlamadan önce tatlı ama aç gagalarla bastırdı.

Meme uçlarımdan birini ağızına alırken "Macon," diye inledim.

O sert tepeyi emerken elim saçlarının arasına kayd.

Isırdığı gibi.

Dilinin ucuyla fiske vururken.

Nazik değildi. O yanı gitmişti. Onun yerine vahşi tarafı, baskın tarafı, ben ılık atana kadar doymayan tarafı gelmişti.

Alt tarafım suyun altındayken bunun nasıl olacağını bilmiyordum. Ama bu soru kafama iyice yerleşmeye başladığında beni sudan çıkardı ve küvetin kenarına oturtup bacaklarımı kenara doğru açtı.

Önümdeki suda diz çökerken ona baktım, gözlerindeki bakış beni daha da ıslattı.

"Bunu ne kadar uzun zamandır yapmak istediğimi biliyor musun?" "Söyle bana," diye fısıldadım, onun en sevdiği kelimeleri kullanarak.

"Çok uzun amına koyayım." Bacaklarımın arasına girdi ve dilini tüm uzunluğum boyunca kaydırđı. "Sik beni, tadın çok güzel."

Belki de evler ve ışıklarla çevrili bir dağın tepesindeki verandasında çıplak olduğum gerçeğiydi.

Ya da ateş i tenimde hissedebildiğimi, ağzının olmadığı yerlerimi ısıttığını.

Ya da onun dilinin hayalini kurduğum, hayranlık duyduğum bir şey olduğunu ve sonunda bunu elde ettiğimi.

Bilmiyordum.

Zaten çok yakın olduğumu biliyordum, "Beni boşaltacaksın" diye inliyordum. Klitorisime daha fazla baskı uygularken, parmağı yavaşça içime girerken yapması kolay bir itiraftı.

Uçakta hissettiğim yapı geri gelmişti ama bu çok daha yoğundu.

Çünkü ağzının ıslaklığıyla birlikte geldi. Elinin bükülmesiyle.

İkisinin de sürtünmesi.

Ve bu kombinasyon akıllara durgunluk veriyordu. "Macon!" Nefesim kesildi.

Nereyi yalayacağını biliyordu. Nereye odaklanacağını. Nereye ekstra güç katacağını. Hem parmağındaki hem de ağzındaki hızı ne zaman artıracığını.

Kalçalarımı ona doğru salladım, ihtiyacım olmamasına rağmen onu teşvik ettim. Kararlı ve tek bir şeyin peşindeydi ve ben onu kaybedene kadar durmayacaktı.

Bu her an gerçekleşmek üzereydi.

Çok hassastım. Daha fazla tutamayacak kadar muhtaçtım. Ve dili yaptığı işte çok iyiydi.

Birkaç yalamadan sonra, yapı oradaydı. Amımın dibinde, karnımdan göğsüme doğru yükseliyor ve beni çılgılık atmaya zorluyordu, "Yesss! Oh Tanrım!"

Orgazm dalgalar halinde geldi.

Her biri "*Kahretsin!*" diye bağırmama neden oldu.

Yumuşak değillerdi, suyun kum üzerinde kucaklaşması gibi. Sert geldiler, kaba geldiler, talepkar geldiler.

Titreme midemden geçerek dengemi bozdu, ellerim hiçbir şeye tutunamasa da bir şeylere tutunmaya çalışıyordu.

"Macon!" Kontrol edebildiğim tek şey sesimdi ve bana nasıl hissettirdiği konusunda kafasında hiçbir soru işareti olmamalıydı.

Komşuları da bunu sorgulamazdı. Hiç olmadığım kadar yüksek sesle konuşuyordum.

Zirve içimden geçerken sesim sadece sakinleşti ve geriye küçük, sığ titremeler kaldı.

Saçlarını kavradım ve dilini üzerimden çekene kadar çektim.

"Aman Tanrım. Sen ..."

"Daha fazlası için açım. İşte ben buyum."

Suya geri dönmeden, jakuzinin içini çevreleyen rafta oturmadan önce bir mola verme, nefes alma şansım bile olmadı, bacaklarım ona binerken o da benim girişime yerleşti.

"Kendini çok iyi hissedeceksin," diye inledi.

Sonuna kadar girmemişti, sadece dokunuyor, bir santim kadar içeri dalıyordu. Ama o kadar büyüktü ki, tepesi o kadar geniş ki, çok daha fazlasını hissettiriyordu.

"Sana ihtiyacım var." Pençelerim tekrar derisini buldu, kazıyor, bıçaklıyor, yalvarıyordu. "Lütfen." Her şey çok sıkı olmasına rağmen hava çektim, ciğerlerim bile. "Macon, ihtiyacım var-"

Daha kelimenin tamamını bile söylememiştim ve istediğimi çoktan almıştım.

"Lanet olsun," diye kükredi. "Hiç bu kadar sıkı bir şey hissetmemiştim. Bu kadar ıslak."

Ve hiç bu kadar yumuşak bir şey hissetmemiştim.

Çünkü daha önce hiç prezervatifsiz seks yapmamıştım, bu his şimdiye kadar yaşadığım her şeyden farklıydı. Hiç çaba sarf etmeden girip çıkıyordu, teninin dokusu latekse kıyasla çok yumuşaktı.

"Bunun nasıl bir his olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

Ama ben yaptım.

Ve hareket etme hızı, kalçalarını bükme şekli ve başparmağıyla klitorisimi ovması her düşüncüyü gömüyor, konuşmamı engelliyordu.

Çünkü çok fazlaydı. Çok fazla duygu.

İçimde çok fazla his dönüyor.

Tek bildiğim vücudumda olup bitenler üzerinde hiçbir kontrolümün olmadığı ama o tanıdık yere geri döndüğümdü ve bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Ama yapabiliirdi.

Ve çekildiği anda yaptı. "Macon!"

Pozisyon değişikliği orgazmın azalmasına neden oldu. Ben daha ne olduğunu anlayamadan, o daha önce üzerinde bulunduğum rafa otururken ben aniden onun üzerindeydim.

Hiç vakit kaybetmeden bedenime benim ve zevkim üzerinde ne kadar kontrolü olduğunu hatırlattı. Özellikle de dişleri meme uçlarımı bulduğunda, klitorisime bir parmak yerleştirdiğinde. Kalçalarını yukarı doğru pompalarken, shaftını her aşağı indirdiğimde benimle buluşuyordu.

Dolgunluk orgazmımın geri dönmesine neden oldu. İnlemelerinin daha da yükselmesine neden oldu.

Boştaki elinin kalçamı tutmasına neden oldu, kontrol bende olmasına rağmen bana rehberlik etti.

"Sür beni Brooklyn," diye emretti.

Ne yapmam gerektiğini biliyordum ve ikimiz de zevkle çılgılık atarken Macon'ın döllerinin içime fışkırmasını hissetmekten daha çok istediğim bir şey yoktu.

Ama bunun gerçekleşmesi için daha hızlı hareket etmem gerekiyordu. Daha sert olmalıydım.

Aletin dibine ulaştığımda, kalçalarımı bir daire şeklinde döndürdüm ve ucuna kadar yükselmeden önce tüm uzunluğunu emdim.

"İşte bu," diye tısladı. "Becer beni, Brooklyn. Beni boşalt."

Bunun ne kadar iyi hissettirdiğine o kadar odaklanmışım ki zar zor tepki verebiliyordum. Benden çıkan tek şey inlemelerdi.

Ve sabittiler. Yüksek sesle.

Ona tam olarak içimde neler olduğunu gösterdiler.

Çünkü kıvılcımların içimde yükselmeye başladığını hissettiğim anda, Ma- con kontrolü ele aldı.

Vuruşları derindi. Acımasızdı.

Tüketiyorum.

"Benimle gelsen iyi olur," diye uyardı.

İçime girerken ne yaptığını biliyordu, vücudum tam da onun istediği gibi tepki veriyordu ve bunu hissedebildiğinden emindim.

"Oh Tanrım." Havayı içime çekmeye çalıştım. "Şimdi boşalacağım." Kendimi tutmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Oradaydı, etrafımı sarıyordu.

Başparmağının klitorisimi sıyırması ve ağzının benimkinin üzerinde olması da bunu kolaylaştırdı.

Vücudu bana sahipti.

Sertliğinin birkaç sürüşü içinde titriyordum.

"Siktir!" Kollarımı omuzlarına doladım ve kaslarını kullanarak suya düşmemi engelledim. "Ahhh!"

"Yüce Tanrım." Vuruşları değişti. Daha derine indi. Daha keskin.

"Beni sağlıyorsun, Brooklyn." Dudağımı ısırды ve serbest bırakarak, "Kukun bana içine boşalmamı ne kadar çok istediğini söylüyor," dedi.

İnlemem cevabım oldu.

Çünkü ondan istediğim şey buydu.

Hissetmek istediğim şey.

İzle.

Dinle.

Tecrübe.

Sadece onun dölünün bana verebileceği bir dolgunluk.

Ve birkaç hamle daha yaptıktan sonra, içime girerken tüm gücümle tutunarak bana sert, roket gibi itişler yaptı, kalınlığı ıslaklığımla karışırken ilk atışı hissettim.

"Evet!" Sesi derin bir hırıltıydı. "Evet, Brooklyn." Onunla birlikte hareket ettim.

Ona yeni bir açı vermek için sırtımı dikleştirdim.

"Siktir! Beni!" Çıkardığı sesler o kadar derin ve erotikti ki bir ürperti daha yayıldı içime.

Klitorisimi okşamasını, meme ucumu ısırmasını, dudaklarının sonunda benimkilere çarpmasını ve or-

ağzında bir gaz.

Nefes darlığı.

Ve son olarak, her iki bedenimiz de hareketsizleşirken ciğerlerini doldurma şekli.

"Mmm. İnanılmazsın," diye nefes verdi.

Dalgalar sakinleştğinde küvette su kalmasına şaşırmıştım. Kollarım omuzlarında, gözlerim kapalı, ona yumuşak, sabırlı, sevgi dolu öpücükler verirken, elektrik şimşekleri yeni yeni sönmeye başlamıştı.

"Duşa ihtiyacımız var."

"Ve sonra yatağa," dedim ona. "Uçuşum için erken kalkmam gerekiyor. Saat sekizde, yani altı gibi havaalanında olmalıyım, sanırım." Gözlerinin içine bakmak için geri çekildim. "Beni o kadar erken götürmek zorundaymışsın gibi hissetmeni istemiyorum. Bir Uber çağırırım. Gerçekten umurumda değil."

Beni önce yavaşça, sonra biraz daha sert öptü. "Uçağın sekizde değil, Brooklyn."

Ne demek istediğini anlamaya çalışarak yüzünü inceledim. "Ne demek istediğinizi anlamıyorum. İK'nın gönderdiği e-posta bende. Saatin değişmediğinden eminim, yoksa havayolu şirketi bana mesaj atardı."

Köprücük kemiğimi öptü. Boynumu. Yanağımdan. "Kauai'ye özel uçakla dönerken seni ticari bir uçuşa göndereceğimi gerçekten düşünüyor musun?"

Macon'un Kauai'ye dönüşünün lojistiğini, uçağının ne zaman kalkacağını ya da oraya nasıl gideceğini düşünmemiştim bile. Bu özel uçuş dünyası ve bir adam ve onun eylemleri ve istekleri hakkında düşünmek - benim için hala çok anlaşılmazdı.

"Sen cevap vermeye kalkışmadan önce söyleyeyim, hayır, yapmazdım." Elleri yanaklarımı kavradı. "Benimle geri uçuyorsun. Saat onda buradan ayrılacağız, bu da bize uyumak için biraz zaman kazandırır." Bizi jakuziden çıkarıp verandadan geçirerek oturma odasına götürürken boynuma sokuldu ve bizi yatak odasına doğru götürdü. Yatak odasına ulaştığımızda bizi duşa soktu, su aniden üzerimize döküldü. "Yine de, eğer sertleşmiş bir şekilde uyanırsam, uyumana ne kadar izin vereceğimi bilmiyorum."

Sıcak sprey başımızın üzerine yağdı ve "Bana bir söz vermeni istiyorum" demeden önce alt dudaklarını ağızma aldım.

"Tamam..."

"Uyumama izin verme."

NINETEEN

Macon

“[Siyahın giymeyi en sevdiğin renk olduğunu biliyorum ama kırmızı"-başımı salladım-"sana çok yakışmış."

Elbise ona aldığım ve son dakikada giysi torbasına attığım bir elbiseydi çünkü onun vücudunda nasıl duracağını görmek için sabırsızlanıyordum. Ama kafamdaki görüntü, onun gerçekte nasıl görüldüğüyle kıyaslanamazdı.

Gölge tenini ısıttı, bakışlarını ve yüzünün seksiliğini yoğunlaştırdı. Vücuduna oturuşu tüm kıvrımlarını sarıyor, kumaş sütyensizliğini ve meme uçlarının sertliğini gösterecek kadar inceydi. Ve ne zaman arkasını dönse -bir saat önce benimle birlikte restorana girdiğinde olduğu gibi- tüm sırtı görünüyor, bikinisinin bronzluk çizgilerini ve teninin yumuşaklığını yeniden ortaya çıkarıyordu.

"Hiç kırmızı giymedim." Gerçi yanakları eski rengine dönmüştü. "Nasıl hissedeceğimden emin değildim, özellikle de bu elbisenin ne kadar açık olduğunu düşünürsek, ama bütün gece bana nasıl baktığını ve ellerini üzerimden çekemediğini görünce, sanırım yeni favorim olabilir."

Bu et lokantasında Brooklyn'in muhteşemliğini takdir eden tek erkek ben değildim. Masamıza geldiğimiz andan itibaren restorandaki her erkek ona bir göz atmıştı.

Bana ait olan bir şeye hayranlık duymaları çok hoşuma gitti. Dokunamadıkları.

Eğer deneselerdi onları öldürürdüm, ama onun güzelliğini seyretmeye gelmelerinden çok daha iyiydi.

Çünkü benim kızım nefes kesiciydi.

Ve en yüksek puanlı et lokantası adanın karşı tarafında olduğu için, elbiseyi üzerinden çıkarmak için iki saatlik eve dönüş yolculuğunu beklemek zorunda kalmamak için yakınlardaki bir otelde bir gece ayırtmışım.

"O zaman dolabını daha fazla kırmızıyla doldurmam gerekiyor gibi görünüyor." "Macon..."

Votkamı buzlu olarak tutuyordum, karıştırıcı ya da bükücü yoktu - çalışanlarımın her birinin

beni kızdırdı. Ama kötü ruh halimin beni Brooklyn'i kutlamaktan alıkoymasına imkân yoktu.

"Beni *Macon*'lama." Gülümsedim. "İşi aldın. İş sözleşmesini dün imzaladın. Burada seni kutluyoruz." Bakışlarım göğsüne inerken dudaklarımı yaladım, meme uçları mum ışığında benimle alay ediyordu. "Sana üzerinde harika duracak kırmızı elbiselerden oluşan bir kutlama hediyesi vermekte bir sakınca görmüyorum."

Bu akşam arabaya bindiğinden beri gülümsemeyi bırakmamıştı. Aslında, röportaj için Los Angeles'a geldiğimden beri. Onu evime götürüp en güzel yemek ve tatlılarla doyurduğumda sırtışı daha da artmıştı. Prezervatif takmama gerek olmadığını söylediğinde ilişkimiz hakkında bana çok fazla umut verdiği ve benim de ona karşı çıkmadığım bir gece.

İyi bir yerdeydik. Sadece yavaş gidiyorduk.

İki günlüğüne Kauai'ye geri döndüğümüzde gülümsemem en üst seviyeye çıkmıştı.

Brooklyn istediği her şeyi elde etmişti ve işlerin ilerlemesine yardım etmiş olsam da, işi kendi başına kazanmıştı. Jo ve Cooper çok etkilenmişlerdi ve İK da onaylamıştı.

Sonunda bir kadeh içti ve bardağını yere bıraktı. "Bana verilen maaşla kendi elbiselerimi alabileceğim."

Kendisine adil ve son derece rekabetçi bir ücretin yanı sıra şirketimizi ne kadar kurtardığına bağlı olarak ikramiye teşvikleri teklif edilmişti.

Ama yine de Brooklyn'in kazandığı parayla tasarımcı kıyafetleri almasını beklemiyordum. Tasarımcıları umursamayan, hatta şu anda sahip olduğu elbise koleksiyonunun Dior olduğunu bile bilmeyen bir tip olduğundan şüpheleniyordum.

"Kesinlikle öyle olacak," diye kabul ettim, "ama seni içinde görmek istediğim birkaç parça ekleyeceğim. Bunu bana bir hediye olarak düşün." Spor ceketimin cebine uzandım ve kutuyu çıkardım. "Bu da senin için bir hediye." Önündeki boş tabağa koydum.

"Macon..." Bu kez sesi duygu doluydu ve fısıltının biraz üzerindeydi. "Bana bir şey almana gerek yoktu."

"Onu açmadan önce sana küçük bir hikâye anlatmak istiyorum." Votkamdan bir yudum aldım ve bardağı elimde tutmaya devam ettim.

"Üniversiteden mezun olup Spade Hotels'e katıldığında, babam beni bir kenara çekti. Yeni bir işe başlarken herkesin kontrol edebileceği iki şey olduğunu söyledi. Birincisi itibarınız. Başkalarına nasıl davrandığınız, nasıl saygı talep ettiğiniz. Kendinizi ne kadar adadığınız

işinize bağlısınız. Belki bir iş arkadaşınız sizden hoşlanmayabilir, belki kişilikleriniz çatışabilir, ancak size tembel demelerine veya iş ahlakınızı sorgulamalarına fırsat vermeyin. Çalışma ortamında sahip olduğunuz tek şey itibarınızdır."

Garson kız bir tur daha içki getirdiğinde durakladım ve boş içkiyi ona uzatmadan önce benimkinin kalanını içtim.

"İkincisi dakiklik. Ne babam ne de Walter kimsenin geç kalmasına müsamaha göstermez. Asla. Kardeşlerim ve ben şirkete katıldığımızda her birimize birer saat hediye etti."

Masanın altında bacağımı onunkine sürttüm. "Bunu sana söylüyorum çünkü bu senin üniversite sonrası ilk pozisyonun ve senin başarılı olduğunu görmek benim için çok önemli. Bunu tembel olduğun için söylemiyorum, hiç de öyle değilsin. Tam zamanlı çalışıyorsun ve kendini yüzde yüz hayallerine adanmış durumdasın."

Dudaklarımdan bir nefes çıkardım. "Ama dakikliğinize gelince, onu ben hallettim." Göz kırptım ve kutuya doğru başımı salladım. "Aç bakalım."

"Bir şeyi bilmeni istiyorum." Elleri kucığında kaldı.

"Bana az önce anlattığın hikâye -geçmişinden bir parça ve ailenle ilgili bu kadar kişisel bir şey duymak- benim için her şeyden daha önemli."

"Biliyorum ve bu yönünü seviyorum." Kolumu uzattım, gömleğimin ve spor ceketimin kollarını kaldırarak ona saatimi gösterdim. "Şu anda birçok saatim var, koleksiyon yapıyorum ama babamın bana verdiği her zaman en özeli olacak."

"Bu çok güzel."

"Saat takmadığını biliyorum, en azından ben sende hiç görmedim." Kolumu indirdim. "Benimkinin taktığın ilk ve tek saat olmasını istiyorum." Büyüyen listeye eklenecek bir ilk daha. "Saate b a k t ı ğ ı n d a beni düşünmeni ve gülümsemeni istiyorum. Bir toplantıya erken geldiğinde, o sırtışın daha da genişlemesini istiyorum. Çünkü Brooklyn, senin gülümsemene bağımlıyım."

Ellerini burnuna ve ağzına götürdü. "Sen gelmiş geçmiş en tatlı adamsın."

Ama değildim. Bu sadece onun içimde ortaya çıkardığı şeydi.

"Aç şunu," diye tekrarladım, "böylece beklediğim ifadeyi görebileyim."

Ellerini yavaşça indirdi ve kutunun kapağını kaldırdı, parlak altın Rolex'i görünce gözleri büyüdü

siyah elmas setli kadran.

"Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum." Bana bakarken gözlerinde yaşlar vardı.

Onun için ne zaman güzel bir şey yapsam, benzer bir tepki alıyordum. Onu konuşamaz hale getirdim. Ama gözlerinin nemle dolduğunu görmek yeniydi.

Sandalyemden kalkıp masanın onun tarafına geçtim, saati kutusundan çıkarıp narin bileğine sardım ve kordonu kolunun alt tarafına tutturdum. "Göz kamaştırıcı."

"Gerçekten öyle."

"Senden bahsediyordum, Brooklyn." Eğildim ve dudaklarımı dudaklarına bastırdım, çekilmeden hemen önce tuzlu bir gözyaşı ağzıma ulaştı. Gözlerinin altını kaydırdım ve dudaklarımı yaladım. "Ama saat sana çok yakışıyor."

Güldü. "Bayıldım. Hem de çok. Ve onu el üstünde tutacağım, söz veriyorum." Yerime dönmek üzereyken elimi tuttu. "Sen inanılmaz bir adamsın Macon. Beni seçtiğin için çok şanslıyım." Gözlerindeki duygu yoğunluğu artmıştı.

Bana bakarken çenesini kavradım. "Hayır, şanslı olan benim bebeğim." Ona bir öpücük daha verdim ve yeni içkimi tutarak sandalyeme oturduğumda, "İşe başlayana kadar sadece birkaç hafta kaldı. Heyecanlı mısın?"

Peçetesiyle gözlerini sildi ve boş kutuyu çantasına yerleştirdi, saate birkaç kez baktı, gülümsemesi her zamanki gibi büyüktü. "Heyecanlı demek hafif kalır. Ailemi en az beş kez aradım çünkü bu konuda konuşmadan duramıyorum. E-postayı aldığım andan beri kız kardeşlerimin duyduğu tek şey bu. Toparlanmaya başlayabilmek için işten birkaç kutu bile aldım."

Ciğerlerini doldurdu, göğsü hiç inmediği için havayı içinde tuttu. "Ama ben de gerginim. Çok gerginim." Beyaz şarap bardağını kaldırdı ve birkaç yudum aldı. "Ailemle yaşamaktan bir hotelde tek başıma yaşamaya geçmek çok büyük bir değişim olacak. Bir de tanımadığım ama umarım beni sevmeyi öğrenecek olan müdürüm ve iş arkadaşlarım var. Düşünecek çok şey var."

O otel odasında çok fazla gece geçireceğini sanmıyordum. Benim evimde kalacaktı ve sonunda, ikimiz de hazır olduğumuzda, onun yanıma taşınmasını istiyordum.

Bir kadınla böyle bir şey yaşayacağımı hiç düşünmemiştim.

Ama Kauai'de ayrı geçirdiğimiz gecelerde onu çok özledim. Onu otel odamda istiyordum ve Los Angeles'a vardığımızda da bunun değişeceğini sanmıyordum.

Müdürüyle ilgili endişesine gelince, bunu duyduğuma şaşırmadım. Brooklyn işinin her yönüyle mükemmel olmasını istiyordu ve pozisyonunu ve iş arkadaşlarını denetleyen kişinin bununla çok ilgisi olacaktı. Kendisini daha iyi hissetmesi için söyleyebileceğim hiçbir şey yoktu çünkü bu hala ondan sakladığım bir bilgiydi. Doğrudan amiri olacağımı bilirse işi kabul edeceği konusunda ikna olmamıştım.

Bunun değişmesini istedim.

O endişenin gitmesini istedim.

Ama bu arada ona verebileceğim bir şey vardı, bu yüzden kollarımı masaya dayadım ve "Beverly Hills'te başlayacağınız otelin planlarından bazılarını bilmeniz sizi biraz rahatlatır mı?" dedim. Çatalımı elime aldım ve başparmağımı çatalın dişleri arasında gezdirdim.

"Yesss."

"Biliyorsun, bunu daha önce tartışamazdım ama işi kabul ettin ve gizlilik anlaşmasını imzaladın. Artık bu planları senden saklamak için hiçbir neden yok."

Dudağını ısırды ve başını salladı. "Bana her şeyi anlat."

Elimdeki tüm havayı içime çektim. "Tanrım, çalışma yönün çok seksi."

"Gülüyorum çünkü ben de tam olarak senin hakkında aynı şeyi düşünüyordum. Sen her zaman gelmiş geçmiş en seksi erkek oldun ama Spade Otelleri'nden bahseden yanını çok beğeniyorum." Bakışları göğsüme düştü ve yavaşça tekrar gözlerime doğru yükseldi. "İş adamı Macon kısa bir süre önce kafasını dışarı çıkardı ama sen benimle otelleri konuşamayınca ortadan kayboldu. Ama şu anda" -sesini alçalttı- "tek görebildiğim o nefis sakalın, sert alfa sesini duymam ve beni yemek ister gibi bana bakışın ve bunu çok sert hissediyorum Macon."

Çatalı bıraktım ve eline uzandım. "Seni tuvalete götürüp kabinin birinde becermeme izin verecek kadar sert mi?" Kendi Rolex'ime baktım, kolum masanın üzerinde uzandığı için yüzü artık görünüyordu. "Akşam yemeği gelmeden önce muhtemelen on dakikamız daha var."

"Bu kadar hızlı gelebileceğini mi sanıyorsun?" Gülümsedi. "Sen gerçekten on dakikalık bir adam değilsin."

"*İkimizin* de bu kadar hızlı boşalabileceğini biliyorum."

Tuvaletin bir koridorun s o n u n d a yer aldığı girişe doğru baktı.

Yeri biliyordum. Daha önce oraya gitmiştim.

Gözleri bana döndüğünde dudakları yavaşça aralandı ve fısıldadı: "Çıglıklarımı tutmak zorunda kalmam çok yazık."

"Peçetemi getirip ağzının etrafına bağlayacağım, her ihtimale karşı bir tanesi ağzından kaçabilir."

Sandalyesinden kalktı ve omzunun üzerinden, "Ben son kabinde olacağım," dedi.

YİRMİ

Brooklyn

MACON

Test nasıl geçti?

BEN

%95 aldım.

*Şimdiye kadarki en büyük gülümsemeyi ekleyin çünkü şu anda sırtışımin ne kadar geniş olduğunu yakalayabilecek bir emoji yok.

MACON

Yüzündeki o gülümsemeyi yalamak için neler yapmazdım.

Ama, siktir et, sana onu öldüreceğini söylemiştim. Peki ya kağıt? Onda nasıldın?

BEN

Sonunda A alacağıma eminim.

MACON

Seninle gurur duyuyorum, bebeğim.

BEN

Bana Weston'larla görüşmenizden bahsedin. Charred ve Musik'le ilgili her şeyin gidişatından memnunlar mı? Dün gece konuştuğumuzda endişelendiğini söylemedin ama sesinden anladım.

Bütün gün seni düşündüm ve sormak istedim. Sen onlarla birlikteyken seni rahatsız etmek istemedim. Çok yoğun olduğunu biliyorum.

MACON

Beni asla rahatsız edemezsin. İstedğin kadar mesaj at ya da ara.

Şimdilik mutlular. Ancak mekanda yürüdüğümüz süre boyunca 2 haftalık tamamlanma tarihi üzerinde durdular. Otelin zamanında açılacağına inanmıyorlar, bu yüzden biz olmadan açamayacakları için çalışanlarını belirsizlik içinde tuttuklarını düşünüyorlar.

BEN

Öyle mi?

MACON

Benim. Tabii ki olacak. Bunun gerçekleşmesi için önümüzdeki iki hafta boyunca 7/24 çalışmam gerekse bile.

BEN

Tanrım, büyük açılışın bu kadar yakın olduğuna inanamıyorum.

MACON

Mezuniyetiniz de öyle... Bunu unutuyor musunuz?

BEN

Macon, mesajını okurken panik atak geçirdim.

Unutmadım. Sadece kafamı toparlayamıyorum.

Mezun olmadan önce yapmam gereken işlerin sayısı çok fazla.

MACON

O zaman Weston'lara bağlı olmam iyi bir şey.

Ama beni yanlış anlama, seninle olmayı tercih ederim.

BEN

Ve seninle bağlı olmayı tercih ederim.

BEN

Ailem az önce uçuş bilgilerini gönderdi. Bu birden gerçek olmaya başladı.

MACON

Daha önce değil miydi? Bebeğim, son birkaç haftadır finallere çalışıyorsun.

BEN

Biliyorum, ama e-postamda geliş saatlerini görmek ve kız kardeşlerimin ziyaretlerine hazırlanmak için evimizi temizlemelerini izlemek her şekilde eve çarptı.

MACON

Önümüzdeki birkaç hafta uçup gidecek. Sıkı tutunun ve her saniyeyi içinize çekmeye çalışın.

BEN

Mükemmel bir tavsiye.

Ön büro personeliyle olan sorun çözüldü mü? Yoksa Cooper hâlâ sana yardım etmek için mi geliyor?

MACON

Müşteri ilişkileri müdürü bugün işe başladı. Tüm ön büro ekibiyle birlikte kanunları belirledi ve her şeyi halletti, ben de ona gelmemesini söyledim.

BEN

Yapılacaklar listenizden bir şey eksildi.

Ama çok yorgun olduğumu biliyorum. Bu sabah üçe kadar eve gelmedin ve hayır, mesajın beni uyandırmadı. Bana yarının tekrarlanmayacağını ve biraz uyuyabileceğini söyle.

MACON

Umarım öyledir.

BEN

Spade Hotel'e gidip seni de yanımda eve götürmeliyim. Seni meşgul etmek için ev ödevimden biraz verebilirim, LOL.

MACON

Evet, yapmalısın. Aslında, yapmazsan çok kızarım.

BEN

Ha ha.

Ve kız kardeşlerimle aynı odada mı uyuyacaksın? Oh ... eğlence.

MACON

Zaten benimle tanışmaları gerekiyor, değil mi? Neden ilk tanışmamızı ben senin yatağında çıplakken yapmıyoruz?

BEN

Ummm, hayır. O çıplaklık sadece bana ait.

MACON

Çok ateşliydi.

Tanrım, seni çok özledim. Sensiz geçen son üç gün sanki bir yıl gibi geldi.

BEN

Yarın.

MACON

Bütün gün bana söylediğin en iyi şeydi. Yarın gece görüşürüz, bebeğim.

BEN

Uyumayı unutma. XO

MACON

Üzülme ama bu gece çalışamam. Sabah müfettişler gelecek. Ayrıca, şehirde üç farklı tedarikçim ve şu anda eğitmekte olduğumuz altı ekibim var. Bütün gece burada olacağız ve personelimi bırakamam, şimdi olmaz.

BEN

Bu konuda asla üzülmem. Her zaman anlayışla karşılarım. Sadece kendine iyi bakacağına söz ver. Bilirsin, yemek, içmek (votka), tüm bu tür şeyler?!

MACON

Şu an bütün votkalara ihtiyacım var.

Anladığınız için teşekkür ederim, bu yönünüzü seviyorum. Sadece biliyor ve anlıyor gibisin.

Ama bu gece kollarımda olmanı tercih ederim.

BEN

O kolları özledim.

MACON

Yarın, gün içinde çalışmanız gerekiyor mu?

BEN

Evet. Ama bu akşam takılmayacağımıza göre, okul ödevlerimin çoğunu halledip yarın akşam görüşebiliriz.

MACON

Teftişi geçmiş olacağız, o yüzden biraz daha esnek olacağım. Yarın gece o zaman.

BEN

Sabırsızlanıyorum.

MACON

Bana yapacağın ilk şeyi söyle.

BEN

Kollarımı sana dolayacağım ve sana sarılacağım. Belki aptalca gelebilir ama sarılman çok işime yarardı.

MACON

Hiç de aptalca değil. Hemen bir tane istiyorum.

MACON

Az önce otele döndüm ve yatağa girdim. Planım bu değildi ama çok rahatım.

Akşam yemeği için dışarı çıkmak yerine buraya gelmeye ne dersin? Burada kalırız ve oda servisi sipariş ederiz. Bu şekilde, kapımdan girdiğin andan itibaren seni çıplak tutabilirim.

BEN

Yemek yerken bile mi?

MACON

Özellikle de yemek yerken.

BEN

İşleri ilginç tutmayı seviyorsun, değil mi?

MACON

Sana kıyafetsiz bakmak hoşuma gidiyor. Bunda yanlış bir şey yok. Senin vücudunu hayal ediyorum.

Bu planla iyi misin?

BEN

Evet.

MACON

Sesin çok heyecanlı gelmiyor, LOL.

BEN

Hayır, öyleyim.

Gerçekten. Seninle birlikte olacağım,

tabii ki öyleyim.

Ama sabah çok erken saatte çalışmam gerekiyor, o yüzden sabah 6 gibi çıkmam gerekecek.

MACON

Geceyi seninle geçirdiğim sürece, ne zaman gittiğin umurumda değil.

Bir saat sonra görüşür müüz?

BEN

Sabırsızlanıyorum. <3

"Seni hiç bu kadar yorgun görmemiştim." Sarılmaktan vazgeçtiğimizde iki elimi Macon'ın yüzünde gezdirdim. "Bu gece seni uyutacağım. Telefonu kapat. Göz maskesi tak." Asla maske takmayacağını bildiğim için kıkırdadım. "Ama sekiz saat dinleneceksin, istisna yok."

O da güldü.

Ama gözlerinin altında torbalar ve çevrelerinde koyu halkalar olmasından, sakalını kesmeye vakit bulamadığı için dağınık olmasından nefret ediyordum - yine de çok seksi görünüyordu.

"Ben iyiyim." Burnunu benimkinin üzerine sürttü. "Merak etme."

Ben daha bir şey söyleyemeden beni kollarına aldı ve yatağına doğru götürdü, beni şiltenin üzerine yaydı ve hemen üzerime tırmandı.

Cildindeki yeni aldığı duşun ve nefesindeki naneli diş macununun kokusunu alabiliyordum.

Ve dudakları dudaklarımı bulduğunda, beni azgın bir açlıkla öptü.

Bana karşı her zaman sahip olduğu türden bir tutkuydu, ama ayrı kaldığımız süre nedeniyle daha da artmıştı.

Teknik olarak birbirimizi görmeyeli o kadar da uzun zaman geçmemiş olmasına rağmen.

Los Angeles'tan döndüğümüz andan itibaren programlarımız tıka basa doluydu. Yine de akşam yemeği randevuları ve birkaç geceleme ile işleri yoluna koyduk. Telefonda bile sohbet ediyorduk. Ama ikimizin de birlikte daha fazla zaman geçirmek istediğimizi ve bunu gerçekleştiremediğimiz için üzgün olduğumuzu biliyordum.

Buraya daha sık gelmeye istekli olsaydım, işlerin daha kolay olacağından emindim ama otelin kapısından her girdiğimde, personelin beni tanıyıp neden burada olduğumu sorması riskini göze almam gerekiyordu. Sonra da durumumu yönetimden birine bildirmeleri konusunda endişelenmem gerekiyordu.

Misafirlerle arkadaşlık etmek kurallara aykırıydı.

Yakında bunun bir önemi kalmayacaktı çünkü mezun olduğumda iki haftalık ihbarımı verecektim ama henüz o noktada değildim. Biraz daha zamanım vardı ve bu maaş çeklerine güveniyordum.

Bir de Macon meselesi vardı, hâlâ bilmiyordu, ona söylemeye ne kadar çok ihtiyacım vardı.

Öpüşmemizden ayrılırken, gözlerini tararken, dudaklarındaki parlatıcımı silerken, kelimeler oradaydı.

Cesaret.

Ağzım açıldı ve-

"Kahretsin, kim olduğunu görmem lazım," diye inledi ve çalan telefonunu çıkarmak için cebine uzandı. "Kahretsin, proje müdürüm arıyor. Aramasına cevap vermeliyim." Bana hızlıca bir öpücük verdi. "Hemen döneceğim." Yataktan kalktı ve oturma odasına gitti.

Kabarık yorgandan sıyrıldım, ayakkabılarımı çıkardım ve sırtım yatak başlığına dayanana kadar yatakta yükseldim. Telefonum yanımda olmadığı için -çantamdaydı, çantamla birlikte tuvaletin yanında bir yerde düşürmüştüm-

Beni kapıda karşıladığında trans halindeydim, Macon'un hizmetçiden aldığı notlarla meşguldüm.

Onun haberi olmadan, o bendim.

Her birini komodininin üzerinde bir yığın halinde sıralamıştı. Üç tane vardı.

İlki otele hoş geldin diyordu, ki bu yazı geldiği gün yazılmıştı - tüm yeni giriş yapanlar için standarttı. İkincisi, odada bıraktığı dağınıklık için onu azarlıyordu. Üçüncüsü ise bir özürdü. Ona bir önceki notu bıraktığım için ne kadar üzgün olduğumu, onunla bu şekilde konuşmaya hakkım olmadığını ve bahşişini takdir ettiğimi -bir kez daha- ve bunu hak ettiğime inanmadığımı söylüyordu. Ona istediği her şeyi getirmeye hazır olduğumu, sadece istemesi gerektiğini.

Bir misafirle asla bu şekilde konuşmamalıydım ve bunu kabul edip düzeltmem gerekiyordu, ki düzelttim.

Ama bundan çok daha öteye gitti.

Çünkü Macon beni odasına götürdüğü ve kapısının önünde PH 4'ü gördüğüm anda, notu bıraktığım misafirin o olduğunu anlamıştım.

Ve suçluluk duygusu hızlı ve yoğun bir şekilde geldi, kalbim tamamen battı.

Bu yüzden, bir sonraki sefer odasını temizlediğimde, tüm bu süre boyunca kederle yenilirken, o anda yapabileceğim tek şeyi yapmıştım. Hatamı düzeltmek için kelimelerimi kullanmaya çalıştım.

Ve şimdi notlara bakarken, her birini çevirirken, onları sakladığına inanamadım.

Ama kafamdaki tek düşünce bu değildi.

Benim de istediğim zamanı geri sarmaktı. Ona karşı dürüst ve açık olmak istedim.

Neden bu kadar korkak davrandım?

Neden bu sırrı bu kadar uzun süre saklamıştım?

"Muhtemelen bunları neden sakladığımı merak ediyorsunuzdur."

Telefonu kapattığını ya da kapıya doğru ilerlediğini duymamıştım, beni izlediğini de fark etmemiştim.

Yüzüm kızardı ve notları komodine geri koyduğumda bile rengin derinleşmesine engel olamadım.

"Onlar temizlik personelinde. Eminim bunu anlamışsınızdır."

"Onları neden sakladığınızı merak ediyorum"-Derin bir nefes aldım

-"Evet."

"Bunları otele getirmeyi sürekli unutuyorum ama hatırladığımda ve kat hizmetleri personeliyle bir toplantım olduğunda onlara bu notları göstereceğim. Ekibimizin her misafiri bu şekilde karşılaşmasını istiyorum; yatağın yanına bırakılan dostça bir notla, söz konusu misafirlerimiz ve onların mutluluğu olduğunda personelimizin ekstra çaba göstermeye istekli olduğunu göstereceğiz." Kapının üst kısmına uzandı, pervazı kavradı ve onu tutarken inanılmaz derecede yakışıklı görünüyordu.

Biraz nefes aldım. Tuttum. Bıraktım. Ve daha fazla emdim. "Peki ya seni azarlayan not? Onu neden sakladın?"

Kıkırdadı. "Çünkü bunu hak ettim. Bekârlığa veda partisinden sonra oda çok kötü durumdaydı. Biri arkamızdan temizlik yapmak zorunda kaldığı için çok utanmıştım. Ama hizmetçinin bana bunu söylemesi doğru muydu? Tabii ki hayır. Ama bir özür dilediler ve bunun için onlara çok kredi veriyorum. Doğru olanı yaptıkları için de bu özrü kabul ediyorum."

Göğsüm patlayacakmış gibi hissediyordum. "Macon-"

"Kötü haberlerim var." Sadece bir saniye durakladı. "Bunu sana nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum ama otele geri dönmem gerekiyor. Orada sorundan başka bir şey yok ve gidip onları düzeltmem gerekiyor."

"Git." Yutkundum. Boğazımda yanma hissettim, midemde asit çalkalanıyordu. "Yardıma ihtiyaçları var, anlıyorum."

Yatağın kendi tarafına, benim yattığım yere geldi ve en ucuna oturdu. "Ne kadar süreceğini bilmiyorum, bu yüzden yemek sipariş etmeni istiyorum." Kapıyı işaret etti. "Menü oturma odasındaki masanın üzerinde. Ne istersen al, hem de bolca. Sizi haberdar etmeye çalışacağım ve ne zaman döneceğimi bildireceğim."

"Hayır, hayır. Eve gideceğim-"

"Lütfen yapma." Eli yanağıma gitti. "Ne zaman dönersem döneyim, bu yatağa girebilmek ve kollarımı sana sarabilmek istiyorum."

Reddedemeyeceğim bir istek.

Çünkü suçluluk duygusuyla dolu olsam da, notlar ve onları neden bıraktığım hakkında konuşmamız gerekse de, ben de ona uyanmak istiyordum.

"Tamam." Başımı salladım. "Ben kalacağım."

YİRMİ BİR

Macon

BROOKLYN

Ben işe gidiyorum. Umarım iyisindir. Dün gece sensiz aynı değildi.

BEN

Çok özür dilerim. Sen gitmeden çok önce döneceğimi sanıyordum. Bütün gece burada kalmayı planlamamıştım ama hâlâ yangınları söndürüyorum. Birlikte geçireceğimiz bütün geceyi kaçırdığım için çok üzgünüm.

Umarım oda servisi istemişsinizdir ve iyi uyumuşsunuzdur.

Bunu telafi edeceğim.

BROOKLYN

Hayır, gerek yok. Sona yaklaştınız, yangın çıkması kaçınılmaz. Anladığımı biliyorsun.

BEN

Senin için çıldırmamın bir başka nedeni.

Bu gece seninle plan yapmakta tereddüt ediyorum. Dün gece sana yaptığım şeyin aynısını yapmak istemiyorum.

Döndüğümde ararım. Sadece birkaç saatliğine bile olsa, umarım buluşabiliriz.

BROOKLYN

Bunu çok isterim.

Biraz uyu, bu bir emirdir. <3

İstediğim tek şey bir duştu.

Bu yüzden odama döner dönmez banyoda kıyafetlerimi çıkardım ve suyu cildimi haşlayacağını bildiğim bir sıcaklığa kadar açtım. Beni yakması umurumda bile değildi. Tüm sıcaklığın, masajın ve rahatlamanın lanet sihrini göstermesine ihtiyacım vardı.

Beynimi kapatarak, dışarı çıkıp yatağa girdiğimde en azından birkaç saat uyumamı sağladı.

Isınmasını beklerken lavabonun başında durup dişlerimi fırçaladım ve Brooklyn'in bu sabah tam da bu noktada nasıl görüldüğünü merak ettim.

Odama döndüğümde havada onun kokusunu almıştım.

Bütün gece özlemini çektiğim o tuzlu sahil ve limon kokuları. Yumruğumu duvara her vurmak istediğimde aklıma gelen kokular.

Otel zamanında açılacaktı ama bu, bu süreçte beni öldürmeye çalışmayacağı anlamına gelmiyordu.

Diş fırçalamayı bitirdim ve diş macununu tükürdüm, sakalımı kesmeyi ve tıraş olmayı şu ankinden daha sabırlı olduğum başka bir sabaha bıraktım ve duşa girdim.

Spreyin altında durduğumda buhar oluşmaya başlamıştı bile, sıcaklık vücuduma çarpıyor ve başımın üzerine yağıyordu.

Çok iyi hissettirdi.

Ama zihnim hala çok meşguldü, yapmam gereken her şeyle doluydu. Akarsuyun altında durup vücudumu sabunlarken, ben yıkandıkça her şey daha fazla dönüyordu -çalışanlar, satıcılar, büyük açılış- ve sonra döngü yeniden başlıyordu.

Tanrım, bu çok fazlaydı.

Bu düşünceleri kapatmak için her şeyi yapmaya hazırdım. Çalkalanmadıkları bir saniyeye ihtiyacım vardı.

Sonucun beni strese sokmadığı bir yer.

Kafamın içinde özgürlük vardı.

Ve zevk.

Kahretsin, bütün zevki tatmak istiyordum.

Boynumu yıkayan elim aşağı indi ve ona ulaşır ulaşmaz aletim sertleşti. Parmaklarımı şaftımın etrafına sardım ve ucuma ve keseme kadar okşarken Brooklyn'i düşündüm.

Bu sabah uzun ve sıcak bir duş aldığımda çıplak vücudunun nasıl görüldüğünü. Meme uçlarının su basıncından nasıl da küçük tomurcuklara dönüştüğünü. Duştan akan damlaların çıplak amımdan aşağı nasıl aktığını, ayaklarının altındaki fayanslarda nasıl biriktiğini.

Dizlerimin üzerine çöküp ona bakmak, ağzımı amına dayamak istiyordum.

Boğazımdan aşağı kayarken onun tadını almak istedim.

Onun orgazm ıgıllıklarının kulaklarımı doldurmasını istiyordum.
Yumruğum Brooklyn'in amının sıcak darlığı gibi bir Şey değildi
ama boşalmam için yeterliydi.

Tepeme doğru pompaladım, çıkıntıyı avucumun üzerinde daire
içine aldım, karıncalanmaları içimde ilerlemeye teşvik ettim.

Yapı oradaydı.

İlk baŐta sert bir Şekilde kıvılcım çıkardı, ama yavaş yavaş
büyüyerek, içimden dışarı fırlayacak kadar hız kazanarak zaman aldı.

Neredeyse gelmişti.

İçimde kaynıyordu.

Elim duvarı tutarken diğer elim sabunlu tenimi kullanarak
sikimi ileri geri salladı ve bu hissi ilerletti.

Talep ediyorum.

Ve tam tepe yaklaşırken, "Macon!" diye bir ses duydum.

Macon mu?

Brooklyn'i banyo odamın kapısında gördüğümde kapalı olduğunu
bile fark etmediğim gözlerim fal taŐı gibi açıldı. Az önce kapıyı
açtıktan sonra cep telefonunu kulağına götürmüŐ, kapı kolunu
tutuyordu.

Beni görmek için süite dönmüştü. *Ohhh*, buna bayılmıştım. Bu
kadın istediği zaman çok tatlı olabiliyordu.

Bu mükemmel sürprizin tek dezavantajı, adımı duyduğum
anda orgazmımın azalmasıydı.

Ama aletim sertleşmemiŐti.

"Ben de tam seni düşünüyordum..." Sikimi birkaç kez
pompaladım. "İçeri gir ve bana katıl."

Beni döverken yakalamıŐ olması hiç umurumda değildi. Aslında,
bunun seksi olduğunu düşündüm. Düşüncelerime sahip olduğu için
beni böylesine erekte ettiğini ve kendime dokunmak zorunda
kaldığımı görmesini istedim.

Ama bana bakışında bir terslik vardı.

Yüzünde giderek artan bir ifade vardı ve bu ifade aşırı derecede
endişe verici bir bakıŐa dönüşüyordu.

"Sorun nedir?"

Neden cevap vermiyordu?

"Brooklyn..."

Neden kapı aralığından kımıldamıyordu? Ya da bana gözlerinde
ve dudaklarında, hatta yanaklarında yoğunlaşan Çoktan başka bir Şey
vermiyordu?

Ama odama geri gelseydi neden şok olsun ki?
Beni görmeyi beklemiyor muydu? İsteddiği bu değil miydi?
Odama dönmesi için başka bir neden yoktu - en azından benim aklıma gelen bir neden yoktu.

Tabii mastürbasyon onu rahatsız etmediyse. Ama, kahretsin, bu hiç mantıklı değildi.

Bütün erkekler otuz bir çekiyordu, bu bir şok olmamalıydı. "Brooklyn, konuş benimle."

Birkaç saniye geçmesine rağmen yüzü hala değişmeyince, ağzı konuşmak için açılmayınca ve vücudu hareket etmeyince suyu kapattım ve duşun kapısını açarak halının üzerine çıktım.

"İyi misin?"

"Evet." Yutkundü. "I ..." Sesi soluklaştı. Ve donup kaldı, gözlerimin içine bakıyordu.

Gözünü bile kırpmadı.

Bir havlu kaptım ve belime sardım. "Çok u z a k t a s ı n bebeğim. Ben kurulanırken buraya gel."

"Gitmem gerek," dedi konuştuğu kişiye ve telefonu gömleğinin ön cebine bıraktı.

Hareket etmedi.

Öne doğru bir adım atma zahmetine bile girmedü.

Bunu yaptığımda eli beni durdurmak için havaya kalktı. "Macon... yapma. Orada kal."

Orada mı kalayım?

Havluyu sıktım ve onunla duşun ortasında durdum. "Neler oluyor?"

"Konuşmamız gerek."

Sözlerini duydum ama nedense giydiğı kıyafet dikkatimi çekti, bakışlarım vücudunda gezindi. Daha önce üzerinde hiç görmediğim bir kıyafetti. Altında iki derin cebi olan siyah V yakalı bir üst, gömlek gibi inandırıcı vücudunu gizleyen aynı renkte bir pantolon.

Bu üniforma bana Spade Hotel'in bazı çalışanları için hazırladığımız üniformaları hatırlattı.

Ama Brooklyn bir restoranda çalışıyordu ve bana gönderdiği mesajda işe gittiğini söylediğı için, ne tür bir patronun böyle bir şey giymesini isteyeceğini merak ettim. Onun yerine

Vücudunu saklamak yerine, onu gösterecek bir şey giydirmek daha iyi bir pazarlama hamlesi olurdu.

Tekrar yukarı baktım ve gözleriyle buluştum. Onun da bana bakması kalbimin hiç hoşlanmadığım bir şekilde çarpmasına neden oldu.

Arkamdaki cam duşu işaret ettim. "Bu az önce beni yaparken gördüğün şeyle mi ilgili?"

"Hayır." Başını iki yana salladı.

"Yakınından bile geçmedi." "O zaman sorun ne?"

"Her şeyi." Sesi bir fısıltı gibiydi, gözleri artık yaşlarla doluydu. "Dün gece sana söylemek istedim ama sen gittin ve ..."

"Bebeğim, buraya gel." Kollarımı uzattım.

İlişkiyi bitiriyor muydu? Bana bunun yürümediğini mi söylemeye çalışıyordu? İşi kabul etmeyeceğini mi? Benimle hiçbir şey yapmak istemediğini mi?

"Bunu çıkarmam lazım." Sırtını kapının çerçevesine yasladı. "Bu beni yiyip bitiriyor, Macon." Eli boğazındaydı. "Sana nasıl söyleyeceğimi bilemedim ve sürekli erteledim ve bu benim için çok yanıltıcı. Özellikle de Jo'ya söylediğimde ve-"

"Ne?" Söylediklerinden hiçbir şey anlamamıştım. "Jo'ya ne söyledin? Ve onun bununla ne ilgisi var?"

"Mülakatım sırasında onunla konuştum. Ona karşı dürüst oldum. Sana söylemeye cesaret edemediğim her şeyi ona anlattım." Eli göğsüne düştü. "Tanrım, bu şekilde öğrenmeni istemedim." Parmakları yeniden hareketlendi, bu kez karnını sardı, diğer kolu da aynı şeyi yaptı. "Macon... Sana söylemem gereken bir şey var."

Görüşme sırasında Jo'ya ne söylemişti? Nasıl itiraf etmişti?

Tüm bunlar ne anlama geliyordu?

Sorularıma rağmen burada öylece duramazdım ya da aramızda bu kadar mesafe olmasına izin veremezdim.

Yapmak üzere olduğumuzu varsaydığım gibi önemli bir konuşmanın lanet olası banyoda gerçekleşmesine de izin veremezdim.

Ben de ona yaklaştım ve belini kavradım. "Gidip oturalım." "Hayır. Sana söylemem gerek-"

"Bana söylemek istediğin her neyse, bunu yatakta otururken yapabilirsin." Onu yatak odasına doğru götürmeye çalıştığım da kıpırdamadı. "Benimle gel, Brooklyn."

Gözlerimi tarıyordu, sağdan sola ve arkaya.

"Lütfen," diye rica ettim.

Sonunda kendini çerçeveden kurtardı ve biz yatak odasına doğru yürürken odamın kapısının açık olduğunu fark ettim. Kapıda kimse yoktu ve kapıyı açan kat görevlisi ya da otel çalışanı her kimse odamda değildi.

"Ne oluyor lan?" Kükredim.

Duştayken ya da havlunun içindeyken ya da her ne halt olduysa, birinin süitimi açma ve kapıyı aralık tutma cüretini göstermesine çok kızmıştım.

Protokol kapıyı çalmaktı. Bu her otel için standarttı. Kapıyı çalmak hangi cehennemdeydi?

Brooklyn bunu duyardı; onlara içeri girmemelerini söylerdi.

Kapıyı kapatmak için yanından ayrıldım ama bir adım sonra yanımdaydı, beni takip ediyordu ve birkaç adım sonra öne geçti. Kapının altından tahta bloğu çıkardı -kapının açık kalmasını sağlayan takozu- ve koridordaki bir şeyin üzerine koydu.

Alana yaklaştığımda, onu neyin üzerine koyduğunu gördüm. Temizlik arabası.

Ve bana doğru döndüğünde, içimde bir his belirdi.

Bu durumda gerçekten ters giden bir şeyler vardı.

Kapının açık olması bir tesadüf değildi.

Beynim yavaş yavaş önümde duran parçaları birleştirmeye başladı.

Beni dušta gördüğünde yüzündeki şok ifadesi.

Beni mastürbasyon yaparken bulduğu için değil... ama banyoda olmamı beklemediği için.

Ya da odayı.

Bir de üzerindeki kıyafet vardı.

Tahta takozu arabanın üzerine koyma ve kapının arkasından kapanmasına izin verme şekli.

Ve şu anda bana bakma şekli.

Sanki kafamın içini görüyormuş gibi başını salladı. "Evet, ben hizmetçinizim. Sana notlar bırakan kişi. Jenner'ın bekârlığa veda hafta sonundan sonra odanın görüntüsü için sana kötü bir not yazan kişi. Sabahları yatağını toplayan, duşunu silen ve dış fırçanı birkaç günde bir yıkadığım o güzel cam kaba koyan kişi." Sesi gittikçe yükseliyordu.

daha sessiz, hatta eklediğinde daha da sessiz, "Bu bendim. Bunca zamandır."

Bunu tahmin etmemiştim, birkaç dakika öncesine kadar.

Hiçbir şeyden şüphelenmemiştim. Burada çalıştığına dair hiçbir ipucu, hiçbir işaret vermemişti ama ...

Hay sikeyim.

Bu yüzden ne zaman otele gelsek yüzünü saklıyordu. Neden odama gidene kadar hep yere bakardı. Bana bunun burada çalışan pek çok kişiyi tanıdığı için olduğunu söylemişti, ki bu doğrudu çünkü o lanet olası bir çalışandı, ama ben bir şey anlamayayım diye bunu değiştirmişti.

Bir misafirle görülmesi mümkün olmayan bir çalışan.

Yöneticisi geceyi benim odamda geçirdiğini öğrense muhtemelen kovulacak bir çalışan.

"Ne oluyor, Brooklyn? Neden bana söylemedin?"

"Neden?" Dudaklarını yaladı, sanki onları ayırmaya çalışıyordu. "Bu soruyu kendime durmadan soruyorum ama aklıma gelen tek şey, ne zaman istesem buna cesaret edemediğim oldu." Ellerini ceplerine soktu. "Kim olduğunu öğrendiğimde, sana temizlikçi olduğumu söylemek bana doğru gelmedi. Senin otellerin var ve ben de onları temizliyorum." Yüzü yere dönüktü. "Macon, birbirimizden çok farklı seviyelerdeydik ve birlikte takıldıkça, bana daha fazla yetenek verdikçe, benimle daha fazla birlikte olmak istedikçe" -sonunda başını kaldırdı- "sana bunu söylemek zorlaştı.

... ve uzak durmak daha da zorlaştı." "Uzak durmak mı istiyordun?"

Omuzları kalktı. "Sana yalan söylüyordum. Kendimin büyük bir parçasını senden saklıyordum. Beni nasıl göreceğinden korkuyordum. Benim hakkımda ne düşüneceğinden. Ama açıklayamadığım bir şekilde sana çekildim." Başını arkaya yasladı, gözleri tavana doğru kayd. "Bunun ne kadar boktan olduğunu biliyorum. Güven bana... Biliyorum."

Aynı anda o kadar çok düşünce aklıma geliyordu ki, katmanlar ve katmanlar ortaya çıkıyordu.

Bu konuşma sırasında ortaya çıkardığı parçalar.

Önceki sohbetlerimiz sırasında fark ettiğim ve şimdiye kadar işlemediğim şeyler.

Düşmesin diye havluyu tutarak yer değiştirdim. "Ama Jo'ya söyledin?"

Ve Jo bana söylememişti, ki bu tam bir saçmalıktı.

Ellerini çekti ve havaya kalktıklarında onlarla ne yapacağını bilemiyor gibiydi, bu yüzden kollarını karnının üzerinde dolaştırdı. "Yapmak zorunda olduğum bir pozisyonda olduğumu hissettim. Bana özgeçmişime koyduğum restoranla ilgili sorular soruyordu ve yalan söyleyemezdim. Bir daha olmaz. Artık değil."

Kahretsin, bunu düşünmemiştim bile.

Görüşme. Cooper ve Jo'nun, onlarla birlikte konferans odasındayken iş geçmişi hakkında yaptıkları sorgulamalar.

Ve bunların hepsi... sahte miydi?

Jo ile yaptığı konuşma hariç.

Daha önce kuzenime karşı dürüst olduğunda bana karşı da dürüsttü.

Bu beni kaynattı.

Ve o lanet buhar bir çaydanlık gibi ıslık çalmak üzereydi.

Benim de ondan bir sır saklıyor olmamın bir önemi yoktu. Bu farklıydı.

Bunun ötesine geçti çünkü artık Spade Otelleri'ne ve İK'nın dosyasında bulunan özgeçmişe sızdı ve ...

Aman Tanrım.

Bunu neden yapmıştı?

Neden bu kadar ileri gitmesine izin vermişti?

"Yani, Jo'ya olan gerçeğini itiraf etme ihtiyacı hissettin, ama konu bana gelince, ben anlatacak kadar önemli değildim, öyle mi?"

"Hayır, kastettiğim bu değildi."

"Ama bana görüldüğü kadarıyla, bana yalan söylediğini hiç umursamadın. Dün gece dışında bana söylemeye bile çalışmadın, ki bu da başka bir yalan olabilir, asla bilemeyeceğim."

Başını iki yana salladı. "Hayır, sana söyleyecektim, yemin ederim. Bu konuda yalan söyleyemezdim."

"Yani, yine yalan söyle."

"Macon..." Gözleri bana yalvarıyordu, sesi de öyle. "Bunu söylerken yalan söylemiyorum."

"Şimdi diğer yalanından bahsedelim." Parmaklarım yumruk şeklinde sıkıldı. "Özgeçmişindeki yalan. Yüzüme bak ve o pozisyonun gerçek olmadığını söyle."

Derin bir nefes aldı. "Listedeki restoran kız kardeşlerimin çalıştığı restoran. Referans olarak Jesse'yi kullandım ve soyadını değiştirdim, böylece İK tarafından aranırsa -ki arandı- şüpheli görünmeyecekti." Elini bana doğru uzattı, ama bu sefer elini

Beni durdurmak yerine parmaklarını uzattı. "Bu şekilde öğrenmen riskini göze alamazdım. İşimle ilgili gerçeği duyduğunda, bunu benden duyman gerekiyordu."

Ama bunu ondan duymamıştım.

Odamı temizlemeye geldiği ve ben de tesadüfen evde olduğum için ortaya çıkarmıştım.

Bana söylemek zorunda kalmıştı çünkü üzerinde lanet olası bir temizlikçi üniforması vardı ve arabası dışarıda dururken kapımı sıkıştırarak açmıştı.

Ve şimdi... Yeterince duymuştum.

Dolaba girerken havlunun düşmesine izin verdim, bir çift eşofman ve bir sweatshirt aldım ve yatak odasına doğru yürümeden önce ikisini de vücuduma çektim.

Tam yanından geçiyordum ki, "Nereye gidiyorsun?" dedi.

Arkamdan beni oturma odasına kadar takip ettiğini duydum. Sırtımı ona dönerek masadan telefonumu ve anahtar kartımı aldım.

"Bara."

"Şu anda mı? Bunun ortasında mı?"

Yüzündeki ifadeyi görmemiş olmayı dileyerek ona doğru döndüm. Çok fazla pişmanlıkla doluydu. Bunu düzeltmek için her şeyi yapabilecekmiş gibi görünüyordu.

"Kafamı toparladıktan sonra döneceğim."

Kapının çarpmasına izin verdim ve asansöre binerken cep telefonumun ekranına baktım, Rehberimde gezinerek ne yapmam gerektiğine karar verdim.

Telefonumu yere atıp paramparça olmasına izin verdim mi?

Birini mi aradım?

Bunu kendi başıma mı çözmeye çalıştım?

Kapı lobiye açıldı ve barı ve ne kadar dolu olduğunu gördüm.

Oraya gitmek, bu sorunların hiçbirini çözmeyecek olan içkiyi yudumlamak, yalnız kalmayı tercih ettiğim halde insanlarla birlikte olmak gibi bir niyetim yoktu.

Bunun yerine dışarı çıktım, havuz güvertesi neredeyse boştu ve şezlonglardan birine oturdum.

Siktiğimin Brooklyn'i.

Bunu yaptığına inanamıyordum. Bizi bu duruma soktuğuna inanamıyordum.

Bana karşı dürüst olacak kadar önemsemediğini.

Bir sebepten dolayı, bunu kaldıracabileceğimi düşünmemişti.

Onaylamayacağımı, onunla birlikte olmak istemeyeceğimi... Bu noktada kahrolası gerekçesinin ne olduğunu bile bilmiyordum.

Kafam sorularla dolup taşarken, başparmağım istediğim ismi ararken ekranı kaydırıyordu ve sonunda bulduğumda Ara'ya bastım.

"Macon, adamım, neler oluyor?" Jenner ikinci yüzükten sonra şöyle dedi.

"Hem de çok. Bu yüzden arıyorum."

Nişanlısı Jo'yu arayabilirdim ama henüz bu konuşmayı yapmaya hazır değildim. Camden'a da ulaşabilirdim ama onun ne diyeceğini biliyordum.

Jenner farklı bir bakış açısına sahip olabilir.

Çünkü Jenner da benzer bir şey yaşamıştı. "Sana nasıl yardım edebilirim?"

Ciğerlerimde tuttuğum tüm havayı boşalttım ve parmaklarımı ıslak saçlarımın arasından geçirdim. "İşi hakkında bana yalan söyledi ve sonra işleri daha da kötüleştirmek için Spade Hotels'e sahte bir özgeçmişle gitti. Bu konuda kendini bok gibi hissediyordu, bu yüzden görüşme sırasında Jo'ya itiraf etti, ama bana tek kelime etmedi. Gerçeği öğrenmek için beklemem gerekti, ki bu da birkaç dakika önce oldu. Meğer buranın temizlikçisiymiş ve ben duştayken banyomu temizlemeye gelmiş. Gerçeği bu şekilde öğrendim."

Ona kimden bahsettiğimi söylememe gerek yoktu. Jenner bilirdi.

Ve eğer Jo'nun hikayeye bakış açısını bilmiyorsa çok şaşırırdım çünkü Brooklyn'le yaptığı röportajdan sonra ona anlattığından emindim.

"Ve benim ne yapacağımı mı bilmek istiyorsun? Çünkü durumlar aynı değil, ama o kadar da farklı değiller, haksız mıyım?"

Elimi başımın üstünde düzleştirdim. "Evet."

"Şunu açıklığa kavuşturalım. Evet, size yalan söyledi ve bunun için ona kızabilirsiniz. Evet, özgeçmiş konusunda dürüst davranmadı - bu da onun aleyhine bir diğer kötü işaret, bu konuda da kızgın olabilirsin. Brooklyn'e amacının ne olduğunu soramayacağıma göre, kendimi onun yerine koymalı ve bu senaryoyla karşı karşıya kalsam ne yapardım diye sormalıyım." Sessizleşti. "Bak sana ne diyeceğim, dostum. Spade servetinin varisi olan Spade kardeşlerden biriyle yatıyor olsaydım ve

Kaldığı otelin kahyası, bu benim için kolay bir konuşma olmazdı."

"Ama yalan söyler misin?"

"Siktir." Tekrar sessizleşti. "Belki... ve bu dürüst bir cevap."

"Gerçeği öğrenmeye mecbur olsam bile mi?" "Bu beni durdurur muydu bilmiyorum."

Ayağa kalktım, ayaklarım şezlongun iki yanına düştü. "Bunun ne kadar boktan bir şey olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Dinle, hiç onunki gibi bir araba kullandın mı? Hiç kapıcısı ve çatı katında havuzu olmayan bir dairede yaşadın mı? Yaşamadığını biliyorum çünkü ailelerimiz aynı. Ama Brooklyn'in yükselişi bizimkiyle aynı mı? Hayır. O yüzden bir saniyeliğine her şeyi onun gözünden gör."

"Bu parayla ilgili değil Jenner."

"Ama dolaylı yoldan öyle kardeşim. Senin kim olduğunu ve nelere sahip olduğunu görüyor ve bunu kendisiyle kıyaslıyor ve bu konuda bir şey onu sana söylemek istemediği bir yere kilitledi."

Ne dediğini anladım. Ama bu yalanı hafifletmedi.

Göğsüme yerleşmesi.

Bana söyleyemeyeceğini hissettiği için kalbime gömülme şekli.

"Seni duyuyorum," diye

homurdandım. "Duyuyor musun?"

Ben yaptım.

Sadece istemedim.

Çünkü bunların hiçbirinin yaşanmamış olmasını diliyordum. "Evet," diye cevap verdim sonunda.

"İstiyorum."

"Şu anda nerede?"

"Onu odamda bıraktım. Ona bir içkiye ihtiyacım olduğunu söyledim. Hâlâ orada olduğunu varsayıyorum."

"Jo bana onun müthiş bir kadın olduğunu söylüyor ve karımın bunu söylemesi" -öfkелendi- "bu çok şey ifade ediyor." Durakladı. "Bu yüzden onu kaybetme. Onun tarafını dinle. Kendi fikrini söyle. Sonra da bu işi hallet."

"Kolaymış gibi söylüyorsun." "Öyle."

"Bundan pek emin değilim." Ayaklarımı sandalyenin bir tarafına doğru uzattım. "Yardımanız için minnettarım."

"Kahretsin, arayabileceğın onca insan arasından beni seçtiğın için onur duydum." Kıkırdadı. "Yakında görüşürüz, dostum."

Telefonu kapattı ve ben de sandalyeden kalkıp telefonu cebime atarak içeri doğru ilerledim. Asansörde kendi katımın düğmesine bastım ve duvara yaslanarak kapının açılmasını bekledim. Süitime ulaştığımda anahtar kartımı okuyucunun önünde salladım ve içeri girdim.

Brooklyn oturma odasındaki kanepeye uzanmış, dizlerini bükmüş, kollarını dizlerine dolamış, minik bedeni minderin üzerinde sallanıyordu. "Dönmüşsün." Gözleri hemen rahatlamıştı.

Onun karşı tarafına oturdum, aramızda sessizlik kaynıyordu.

İçimdeki öfkenin patlamasına izin veremezdim. Hiçbir şey çözülemeyecekti. Bu yüzden, "Bunu benden neden sakladığını anlamıyorum," derken ses tonumu dengede tutmaya çalıştım. Ona bakarken, Jenner'ın az önce söyledikleriyle karşılaştırarak nedenini görmeye çalıştım. "Artık senden hoşlanmayacağımı mı düşündün? Seni takip etmeyi bırakacağımı mı? İşinin beni soğutacağını mı? Bu-

"Evet. Hayır. Bilmiyorum." Bir eli saçlarına gitti, diğeri de ona katıldı ve saç tellerini çekiştirdi. "Sadece utandım, sonra sana gerçeği itiraf edemediğim için utandım ve sonra bu yalanlar kısır döngüsü haline geldi." Gözleri yaşlarla doldu. "Senin yaptığın ya da söylediğin hiçbir şey yok. Bunların hiçbiri senin suçun değil, hepsi benim suçum. Her şeyi berbat ettim."

"Ama bu benim suçum çünkü bir şey seni geri adım atmaya itti ve bu da sana ne yaparsan yap, ne söylersen söyle ya da ne karar verirsen ver sana karşı olan hislerimin değişmeyeceğine inanman için yeterince güven vermemiş olmamdı."

Bu duygunun nereden geldiğini bilmiyordum ama göğsümde gümbürdüyordu. Ellerimde. Lanet olası bacaklarımda.

"Biliyor musun, seni her gördüğümde kulüpte aynı elbiseyi giymen umurumda değildi. Sana iltifat etmeden duramıyordum. Seni istiyordum. Benimle gelmen için yalvarıyordum." Örnekler aklıma hücum ederken durakladım. "Bana adını ya da telefon numaranı vermemen umurumda değildi. Yine de seni aramaya geldim. Bana yavaş gitmemi söylemen, hayatının çamurlu olması, Spade Hotels'i benden ayıramaman umurumda değildi. Asla pes etmedim Brooklyn."

"Biliyorum." Sesi ancak bir fısıltı gibiydi.

"Sana nasıl bir insan olduğumu, benim için önemli olan tek şeyin sen olduğunu göstermek için elimden gelen her şeyi yaptım." Nefes verdim, göğsümdeki acı derinleşti. "Ve sen yine de bana güvenmedin."

Ayağa kalktı ve tam karşımda durdu. "Bu asla güvenle ilgili değildi. Bu benim düşünce sürecime hiç girmedi. Benimle birlikte olmak istemeyeceğinden korkuyordum. Senden çok aşağıda olduğum-"

"Sakın öyle deme." Gözlerim kısıldı. "Sana iş teklif ettim çünkü zekandan çok etkilendim ve aklımı başımdan aldın. Bu seni benim altıma koymak değil, çok üstüme koymaktır."

"Katılıyorum ve bu noktada mücadele etmiyorum. Hiçbir şeyle savaşıyorum. Ben hatalıyım." Eli koluma gitti. "Ama o sabah tuvaletinizi temizleyen kadın olduğumu söyleseydim, otelinizde Altı Sigma işi yapmak için gerçekten nitelikli olduğuma sizi inandırmakta -güvensizliklerim- zorlanırdım." Tenimi sıktı. "Bana farklı davranırdın ya da bana inanmazdın demiyorum. İkisini birbirinden ayıramadığımı söylüyorum - kat görevlisi ve Spade Otel görevlisi. O anda, yeterince iyi olduğuma inanmazdım."

Konu güvensizlik olduğunda, ne söylediğimin bir önemi yoktu; hiçbir şey onun fikrini değiştiremezdi.

Fiziksel olsaydı, güzellik hakkında vaaz verebilirdim ve sözler onun kulaklarından sekerdi. Finansal olsaydı ve güvenliğin gelecekte olacağına söz verseydim, beni duymazdı.

Bu durumda, profesyoneldi.

Elinde bir otel markasının yöneticisi macun gibi duruyordu ve benim onun rolüne aşinalığımı bildiği için bu resmi çizmek istemedi.

Bunu anlayabilir miyim?

Bunu kabul edebilir

miyim?

Lanet olsun, bu hiç kolay değildi.

Ve aramızda daha fazla sessizlik geçtikçe daha da zorlaştı, gözyaşları şimdi yanaklarından aşağı akıyordu.

"İşinin ne olduğunu önemseyeceğimi düşünmen için ne yaptım?"

Başını iki yana salladı. "Hiçbir şey."

"Umurumda olmazdı, Brooklyn." Ona ulaşmak için kendimi durdurdum. "Duygularım hafiflemezdi, hafifleyemezdi. Seni, herhangi bir şeyin bunu etkilemesine izin vermeyecek kadar çok istiyorum."

Yüzünü silmeme ya da çenesine yaklaşan gözyaşlarını yakalamama izin vermiyordum.

Henüz değil.

"Çok özür dilerim." Eliyle beni sarstı. "Çok, çok üzgünüm. İnan bana.

Lütfen."

"İsa..." İçimi çektim. "Sadece bana yalan söylemenden ve bunun bu kadar uzun sürmesinden nefret ediyorum."

Gerektiğinden daha sert bir şekilde başını salladı. "Ben de öyle. Kendimden iğreniyorum. Yalan söylediğimi biliyorum ama ne ben buyum ne de savunduğum şey bu. Ve buna inanmadığını biliyorum, ben de inanmazdım, bu olaydan sonra değil.

-Ama ben genelde yalancı değilimdir, Macon.

Yalancılardan nefret ederim." Göğsüm ağrıyordu.

Brooklyn'in bana söyleyecek güveni yoktu ve bu onun yalanlarının temeli oldu ve en çok acı veren de buydu.

Her ne kadar açıkladığı şekilde mantıklı olsa da. Bir ilişki kuramıyordum ama onun yerinde de değildim ve Jenner her şeyi açıkladığında sempati duyabiliyordum.

Çok acıdı. Kuzenimin benden önce öğrenmiş olması canımı yaktı. Brooklyn'in benim öğrenmemi engellemek için özgeçmişinde yalan söylemek gibi aşırı uçlara gitmek zorunda kalması acı vericiydi.

Otele koşmak yerine dün gece kalsaydım, tüm bunları onun ağzından duyacaktım.

"Beni affetmeni beklemiyorum." Eli kolumdan düştü ve kucağına indi. "Dürüst olmak gerekirse ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Sadece ne kadar üzgün olduğumu bilmeni istiyorum. Yapmak istediğim son şeyin seni incitmek olduğunu bilmeni istiyorum."

Kapıya doğru baktı ve sonra tekrar bana döndü. "Gitmemi istiyorsan, istifa etmemi ya da görevden çekilmemi istiyorsan -nasıl olacaksa- yaparım. Eğer beni bir daha görmek istemezsen-"

"Bu istediğim son şey." Ellerim yumuşak eşofman altının üzerinde gezinirken, ona sarılma ihtiyacı duydum. Bunu arkamızda bırakmak için. Bunun bizi mahvetmesine izin vermemek için. Aramızdaki mesafeyi aşarak uzandım ve çenesini kavradım. "O işi hak ediyorsun. Onu kabul etmenden başka bir şey istemiyorum."

"Ya biz?"

Ciğerlerimdeki havayı boşalttığımda, dalgalar halinde dışarı çıktı. "Biz diye bir şey var mı?"

Başını salladı. "Görüyorum. Hissediyorum." Elini benimkinin

üzerine koydu. "Bunu istediğimi söylediğimde bana inanın."

Nefes alışını, yüzüme bakışını ve duygularının onunkilerden geçmeye devam edişini izledim. "Tek istediğimin sen olduğunu biliyorsun."

Dudaklarını birbirine yapıştırdı.

"Ama?" Bu soru hakkında düşündüm.

Gerçekten de kafamı, göğsümü didik didik ettim ve sonunda "Aması yok Brooklyn" dedim.

Kolları havaya kalktı ve boynumu çevreledi ve vücudunu benimkine değene kadar hareket ettirdi.

"Bana bir daha asla yalan söyleme," diye uyardım. "Söylemeyeceğim."

Dudaklarımı boynuna bastırdım. "Bu işte beraberiz. Ortak olarak. Arkadaş olarak. Bu da demek oluyor ki, ne olursa olsun, ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun, bana söylemeni istiyorum. Anlıyor musun?"

Beni tüm gücüyle sıktı. "Senin de aynısını yapmanı istiyorum."

Onu içime çekerken gözlerim kapandı.

Ve kendimi onun limon kokusuna gömdüğümde, bu odada dürüst olmayan başka birinin daha olduğunu bir kez daha hatırladım.

Gerçeği kim saklamıştı?

Sikey

im.

Ben.

Bizi ayırdıktan sonra, ki bunu bir süre yapmayı planlamıyordum, telefonuma ulaşp Walter'a ulaşmam ve yeni pozisyonumun fişini çekmem gerekiyordu.

Brooklyn'in yeni patronu olmayacaktım, yani bu noktada ona söyleyecek bir şey yoktu.

Bu göğsümdeki suçluluk duygusunu yatıştırmadı ama zamanla yatıştıracaktı. Özellikle de ilk iş gününden sonra bana geldiğinde. Beverly Hills Spade Hotel'e geldi ve bana yeni menajerinden bahsetti. İşte o zaman onun ben olmam gerektiğini itiraf ettim.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. "Sana çok değer veriyorum Macon. Seni asla kaybetmek istemiyorum."

Gözlerim kapandı. "Beni asla kaybetmeyeceksin."

BEN

Konuşmamız
lazım.

WALTER

Ne hakkında?

BEN

Los Angeles'a döndüğümde devralacağım
pozisyon.

WALTER

Bunun ekibinize yeni kattığımız elemanla bir ilgisi yok,
değil mi?

BEN

Her şeyin onunla ilgisi var.

WALTER

Sorun nedir?

BEN

Bunu yapamam. Yerime birini bulmanız gerekecek.

WALTER

Son kararın bu mu?

BEN

Evet.

WALTER

Tamam, olur. Ama seni 15 dakika içinde arayacağım.
Nerede olduğun ya da kiminle olduğun umurumda
değil. Aç şu lanet telefonunu.

YİRMİ İKİ

Brooklyn

BEN

Bu sabahı düşünmeden edemiyorum. Odandan çıktığımda her şeyin yolunda olduğunu biliyorum. Ama öyle olmadıkları hissinden kurtulamıyorum. Bunu hemen atlatmanı beklemiyorum, kastettiğim bu değil. Ne yaptığımı ve bunun ağırlığını biliyorum.

Sadece ne kadar üzgün olduğumu bilmeni istiyorum.

Ve şimdi, söylediğim hiçbir şeye bir daha asla inanmayacağımdan endişeleniyorum.

MACON

Ben kin tutan bir adam değilim. Özrünü kabul ediyorum Brooklyn. Geçmişini düzeltemem. İkimiz de düzeltemeyiz. Tek yapabileceğimiz hayatımıza devam etmek.

BEN

Tek istediğim bu, ama senin güveninle.

MACON

Bana tekrar yalan söyleyeceğine inanıyor muyum? Hayır, inanmıyorum.

BEN

Bunu duyduğuma sevinmeliyim... ama...

Cep telefonum aniden çalmaya başladı, Macon'un adı ekranı dolduruyordu.

Derin bir nefes aldım ve telefonumu yüzüme doğru tutarak aramaya bağlandım. "Alo?"

"Sesimi duymak inanmana yardımcı olur mu?"

Dizüstü bilgisayarımın başına oturmuş, bir saat önce başladığım ödevimi bitirmeye çalışırken sandalyemde arkama yaslandım. Sadece birkaç paragraf yazmıştım. Sadece yanıp sönen imlece bakıyor ve durmadan sabah onunla karşılaşmamı düşünüyordum. Nasıl bir aptal gibi annemle telefonda konuşmuş, yaklaşan uçuşları ve benim mezuniyet planlarım hakkında konuşmuşum, konuşmamıza o kadar odaklanmıştım ki Macon'un banyosunda akan suyu duymamış, kapının altından gelen ışığı bile fark etmemiştim. Henüz dönmediğini varsaymıştım.

Onu duşta gördüğümde yüzümün nasıl göründüğünü bilmiyordum ama içimi panik kaplamıştı ve bir endişe, korku ve pişmanlık dalgası içime öyle sert çarpmıştı ki hareket edemiyordum. Konuşamıyordum. Sadece ona bakıyor ve tekrar tekrar "*Tanrım, ben ne yaptım?*" diye düşünüyordum.

"Evet, sesini duymak kesinlikle yardımcı oluyor," diye fısıldadım. "Aşırı muhtaç biri gibi göründüğümü biliyorum. Ben sadece ..."

"Her şey hakkında bok gibi hissediyorum."

Tekrar doldurmaya çalışırken elimi göğsüme koydum, gerginlik o kadar bunaltıcıydı ki avucumu ona doğru itmek zorunda kaldım. "Evet, bu."

"Beni dinle. Kendini açıkladın. Sorumluluğ stlendin. Bana ne kadar zgn olduğnu söyledin. Olayları farklı bir şekilde ele almış olmanı diliyor olmam -ve işin özgeçmişinde yalan söylemek zorunda kalmana kadar varmasından nefret ediyorum- geçmişe takılıp kalacağım anlamına gelmiyor."

Arka planda bir hareketlilik vardı, inşaat sesleri bana Spade Hotel'e döndüğünü söylüyordu. Onunla konuştuğmdan beri geçen saatler içinde biraz kestirip kestirmediğini merak ettim.

"Bu ğleden sonra Jo ile uzun bir konuşma yaptım. Bana rportajınızdan, nasıl itirafta bulunduğnuzdan ve tüm bunlar hakkında ne kadar kötü hissettiğnizden bahsetti. Başka birinin bakış açısını duymak ve bunu konuşmak çok yardımcı oldu, özellikle de Jenner'la benzer bir şey yaşadıktan sonra bunu anlayabildiğ için."

Onun yanında olması hoşuma gitmişti ve bunu doğrulamamış olsa da Jo'nun arkamı kolladığ anlaşılıyordu. Jenner'la olan durumunu Macon'ın nereden geldiğimi anlamasını sağlamak için kullanmıştı; amacımı kabul etmek değil ama neden böyle bir amacım olduğnu anlamak.

Ona gerçekten bir bardak şarap borçluydum. Kahretsin, ona bir kasa borçluydum.

"Onunla konuştuğnuz için gerçekten çok mutluyum," dedim. "Keşke senden önce ona sylemeseydim - bu benim için çok yanlıştı - ama onun olaylara bakış açısını duymak bana da kesinlikle yardımcı oldu."

Birkaç saniye sessizlikten sonra, "Geleceğimi düşündüğümde, Brooklyn, o sensin. Odaklanmak istediğim şey bu."

Duygular zaten oradaydı; göğsümde, gözlerimde. Ama sözleri bedenime işledikçe, bu duygular daha da sertleşti.

Yolculuğumuz çok uzun sürmemişti ama sanki bir savaş gibiydi. Başladığımız yerden, kulüpte bir sahnede dans ettiğim zamandan, şimdi onun son ifadesiyle eridiğim yere kadar.

"Tek istediğim bu." Meşgul olduğunu biliyordum. Otelin içinde koşturuyormuş gibi nefes alış verişinden ve arka planda ona yönelik olduğunu tahmin ettiğim konuşmalardan bunu duyabiliyordum, bu yüzden "Sana sabah mesaj atarım" dedim.

"Öyle olsa iyi olur."

Gözlerim kapandı. "İyi geceler, Macon."

Veda etmesini bekledim ve telefonu kapattım.

BEN

Yani... garip bir yorum, ama beni dinle. Az önce odanı derinlemesine temizledim ve ovaladıkça daha az senin gibi kokmaya başladı. Şimdi odana bakıyorum ve tüm eşyaların gitmiş. Sanki ortadan kaybolmuşsun gibi. Biliyorum bu hiç mantıklı gelmeyecek ama senin gittiğini görmek beni üzüyor.

Ve bunu söylemenin berbat bir şey olduğunu biliyorum ve son zamanlarda olan her şeyi göz önünde bulundurarak yanlış anlamayı istemiyorum, ama vardiyalarım sırasında odana girip ortalığı toplamak güzeldi. Bilmiyorum.

... bu beni sana daha yakın hissettirdi. Orada olmasan da orada olduğunu bilmek, sadece eşyaların oradaydı ve her nefes aldığımda seni koklayabiliyordum. Buna bayılıyordum.

MACON

Görünüşe göre beni özlemişsin.

BEN

Benim var.

MACON

Bunu seviyorum ama gitmedim Brooklyn. Sokağın aşağısındaki yeni otelimizdeyim ve yarın geceyi benimle geçireceksin. İnan bana bebeğim, saatleri geri sayıyorum.

BEN

Ben de.
Sabırsızlanıyorum.

MACON

Bu arada, yanlış anlamadım. Tam olarak biliyorum
Ne demek istediğinizi. Belki de garip bir şekilde, beni
daha fazla tanımanı sağladı ve bizi yakınlaştırdı.

BEN

Sanırım öyle oldu.
İlk finalime gidiyorum.

MACON

Öldür onu. İşin bitince bana mesaj
at.

BEN

Tamamdır.

Biri gitti, ikisi kaldı. Birkaç gün sonra okulu tamamen
bitirmiş olacağıma, bir hafta sonra mezun olacağıma ve
Spade Hotel'in açılacağına inanamıyorum.

Kutlayacak çok şeyimiz var.

MACON

Bu gece
yapacağız.

BEN

Mezun olduktan sonra ne yapacağım konusunda çok
endişeliydim ve şimdi beni bekleyen en iyi şey var.

MACON

Los Angeles sana çok yakışacak.

BEN

Macon... Ben senden
bahsediyordum.

MACON

Daha da iyisi, evet.

BEN

Saat yedide otelin ön girişinde görüşürüz. Merak etme, geç kalmam. ;)

MACON

Sizden alıntı yapmak gerekirse, garip bir yorum yapacağım ama beni dinleyin, LOL. Lobide ellerini gözlerine siper etmeden ve yüzün yere dönük bir şekilde yürümeni görmek için sabırsızlanıyorum. Bir daha asla saklanmanı istemiyorum, Brooklyn.

BEN

Bunun her kelimesine
<3.

Spade Hotel'e ilk kez arabayla gitmenin, vale henüz faaliyete geçmediği için ön tarafa park etmenin ve birkaç dakikanızı ayırıp görkemli manzarayı, binaları ve yapının ardındaki sembolizmi hayranlıkla seyretmenin son derece özel bir yanı vardı.

Sırf bunu yapabilmek için birkaç dakika erken geldim.

Çünkü Macon'la tanışmadan çok önce, ekibinin bu arazinin tamamını temizlemesini izlemiş, inşaatın her aşamasına tanıklık etmişim. Artık inşaatın arkasında kimin olduğunu ve bu işe akıttığı kan, ter, gözyaşı ve sevgiyi bildiğim için, bu proje benim için her şeyi ifade ediyordu.

Macon odasında oturup emir yağdıran bir yönetici değildi. Yorulmak bilmeden çalışır, yemek yemeye bile ara vermez, neredeyse hiç uyumazdı.

Buna hayranlık
duydum. Buna
saygı duydum.

Ve yeni görevimde beni yöneten kişinin de aynı yaklaşımı benimsemesini, Macon'un ekibini yönettiği kadar coşku, adanmışlık ve tutkuyla beni yönetmesini umuyordum. Beverly Hills'ten başlayarak bazı eski otellerde uygulayacağımız Altı Sigma uygulamaları hakkında konuştuklarında, tıpkı Macon'un bu otel hakkında her konuştuğunda yaptığı gibi, bunu gülümseyerek yaparlardı.

O gülümsemeyi şimdi görebiliyordum, vale hizmetinin sonunda bulunacağı üst geçide doğru yürümeye başladığımda, Macon ayakta di-

Altına doğru. Gözleri benimkilerle birleştğinde bedenimi bir his doldurmaya başladı.

Bir duygu.

Bir

karıncalanm

a.

Ayaklarımdan başlayıp yüzüme doğru yükselen bir elektrik dalgası. Tanrım, bu adam çok güzeldi.

Ama kalbimin yerinden fırlamasına, uzuvlarımdan uyuşmasına ya da dudaklarımdan yanaklarımı acıtacak kadar açılmasına neden olan şey onun yakışıklılığı değildi.

Bana bakışından kaynaklanıyordu.

Bana hissettirdikleri, başka hiçbir kadının hissedemeyeceği şeylerdi. İsteddiği, ihtiyacı olan her şey bendim.

Macon'dan önce böyle bir şeyin varlığından haberim yoktu. Birinin gerçekten böyle hissedebileceğini. Şimdi buna sahip olduğum için kaybetmeyi hayal bile edemiyordum.

Çünkü o benim istediğim ve ihtiyacım olan her şey olmuştu.

Alt geçide yaklaştığımda, sanki beni aylardır görmemiş gibi bana baktı. Ve ona ulaştığımda, kollarındaki açlık beni sarıp vücuduna çekerken de aynı derecede yoğundu.

Ağzı anında benimkini buldu, bana konuşma fırsatı vermedi; sadece dudaklarımı araladı, dili içeri kayarak vücudumun güçsüzleşmesine neden oldu. Bu zayıflık dengemin bozulmasına neden oldu, bu da onun beni daha da sıkı tutmasına ve düşmediğimden emin olmasına neden oldu.

"Macon," diye nefes verdim sonunda uzaklaştıktan sonra, gözlerine gerçekten bakma fırsatı buldum, "burası gördüğüm en muhteşem otel." Yüzümde bir sıcaklık vardı, ifadem gururla parlıyordu. "Tebrik ederim. Sana tamamen hayranım ve seninle çok gurur duyuyorum."

"Teşekkür ederim." İki eliyle yüzümü tuttu, dudakları yüzümün üzerinde geziniyordu. "Bu gece nefes kesici görünüyorsun."

Bana aldığı bir elbisenin içindeydin, iş görüşmesi için almadığını biliyordum çünkü bu kadar seksi bir şeyin işe giderken giyilmesine imkân yoktu. İçine girip Jesse'ye fermuarımı çektirdiğimde ve aynadaki yansıma baktığımda, içimden bir ses onun çılgına döneceğini söylüyordu.

Elleri yüzümden ayrılıp sırtımdan aşağı inerek kıkırımı sıkmaya başladığında, hislerimin doğru olduğunu anladım.

"Aklına başka fikirler gelmeden önce" -güldüm- "bir tur istiyorum. Bu otelin her santimini görmek istiyorum ve hiçbir şeyi atlamayın." Birkaç santim geriye yaslandım ve elimi kaldırarak ona tuttuğum çantayı gösterdim. "Ama önce, bu senin için."

Hediyeye baktı. "Bana hediye mi aldın?"

"Kabul etmek gerekir ki, her şeye sahip olan birine bir şey almak imkânsız ve bunu söyleyebilirim. Evinize gittim, gerçekten *her şeyiniz* var. Bu yüzden farklı bir yol izledim." Bana doğru tuttuğu çantayı parmaklarının üzerine koydum.

Diğer eli yüzümü okşamak için popomdan ayrıldı. "Bunu yapmak zorunda değildin."

"Bu senin için büyük bir an, bu da benim için büyük bir an anlamına geliyor ve bazen kelimeler yeterli olmuyor." Kolumu beline doladım. "Aç şunu."

Çantanın içine uzandı ve resim çerçevesini çıkardı. Akrilikten iki dikdörtgenin içine, onları bir arada tutan mıknatısları çıkarıp yerine yapıştırdığım dört fotoğrafımızı yerleştirmiştım. Biri Honolulu'daki suşi restoranının içinden, diğeri çalıştığım oteldeki yatağından, üçüncüsü adanın diğer ucundaki et lokantasından ve sonuncusu da Los Angeles'taki evinden.

"Bunu açıklamama izin verin," dedim, o fotoğraflara bakarken ben de onun profiline bakıyordum. "Kız kardeşim Clementine en büyükleri ve Clem henüz çocukken annemle birlikte başlattıkları bir proje, yaşadığımız her yerden bir şeyler saklamaktı. Çok fazla taşındık, bu yüzden çok fazla eşyamız olamadı, ama hepsini sakladığı kutu Clem'in her zaman tuttuğu bir şey. Her neyse, Honolulu'dan sakladığı şey Waikiki'deki bir plajın kumuydu, ben de buraya onu koydum." Fotoğrafın etrafına kum yapıştırdığım suşi resmimizin üzerini çizdim. "Ve buradaki kum"-parmaklarım Kauai'deki iki resmimize gitti-"evimin hemen yanındaki plajdan, ve buradaki"-La'daki resme kaydım-"internetten sipariş ettiğim kum, doğrudan Google'ın Los Angeles'a en yakın plaj olduğunu söylediği Santa Monica Plajı'ndan."

Gözleri yavaşça benimkilerle buluştu.

"Hawaii senin için her zaman özel bir yer olacak çünkü hayalindeki oteli burada inşa ettin ama yakında buradan ayrılacağını bildiğim için yanında götürebileceğin bir şeyin olmasını istedim. Sonsuza dek sahip olabileceğin bir şey. Ve kumumuz, şey"-gülümsedim-"benim

Bunun gibisi yok." Elimi göğsüne koydum. "Ama aynı zamanda, geleceğimize çok daha fazla fotoğraf ve çok daha fazla kum ekleyeceğimiz umuduyla bunun bizim başlangıcımız olmasını istiyorum."

Gözlerimi taradı, bakışları içime doğru uzanıyor, tenimi geçip kalbime doğru ilerliyordu. "Brooklyn, bayıldım." Beni öptü. "Bu şimdiye kadar birinin bana verdiği en iyi hediye ve kesinlikle en düşünceli olanı."

Kızardım. "Dur."

"Hayır, ben ciddiylim." Çerçeveyi çantaya geri yerleştirdi ve yüzümü tutabilmek için elini serbest bırakmak üzere kolunu yukarı kaydırды. "Daha önce kimse bana bir şey yapmamıştı. İlk el yapımı hediyenin senden gelmesi çok anlamlı." Burnunu benimkinin üzerine sürttü. "Ofisime gidiyor."

"Bunun için mükemmel bir yer." Yanağımı elinin içine soktum. "Oturma odasına giderken önünden geçtiğim için ön kapınızdan her geçtiğimde onu göreceğim."

"O ofis değil. Spade Hotel'in merkezindeki." "Şaka mı yapıyorsun?"

"Yakında Los Angeles'a döneceğim için orada çok daha fazla zaman geçireceğim. Evde olduğumda seninle olacağım. İşteyken de sana ihtiyacım olduğunda resimlere bakabilirim."

"Ya da birkaç kat aşağıya inebilirsiniz, orada muhtemelen bir odacığa yapışmış olacağım."

Başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdirdi. "O da var." Sırıttı. "Birlikte çok güzel bir hayatımız olacak."

Gözlerim kapandı. "Seni hak etmiyorum."

Tam göz kapaklarımı açmaya başlamıştım ki beni öptü. Çekildiğinde elimi onun elinin üzerine koydum.

"Bana bebeğini göster. Görmek için sabırsızlanıyorum."

"Hadi gel." Parmaklarımızı birleştirdi ve beni lobiye götürdü.

İçeri adımımı attığım anda, üstesinden geldim. Bu sadece görüntü değil, aynı zamanda koku, his ve sestten oluşan aşırı bir duyu yüklemesiydi. Her yönde bakacak bir şey vardı; deniz tabanını andıran zemin, dalga şeklinde kesilmiş tavan, mercan ve balık gibi görünen aydınlatma. Her yüzey, hatta duvarlar, dokular ve mobilyalar bile temaya katkıda bulunuyordu.

Her nefes alışımnda sahilin kokusunu alıyordum. Kulaklarım çarpan tepelerin hafifliğiyle doldu ve fayanslardaki ve aksamlardaki ışıltılı yansımalar bana güneşin tenime dokunduğunu hissettirdi.

"Aman Tanrım, Macon." Sesim nefes verir gibi çıktı. "Bunu tarif edecek kelime bile bulamıyorum." Her şeyi içime çekmeden duramıyor, etrafı her tarayışında yeni bir şey fark ediyordum. "Burası şimdiye kadar bulunduğum en muhteşem oda."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

Ona doğru döndüm. "Ciddi misin sen?" Güldüm. "Burası paradise ve ben burada yaşıyorum. Kauai'deki en iyi otelde çalışıyorum - bu otel açılmadan önceki en iyi otelde - yani adada böyle bir şey olmadığını biliyorum. Misafirleriniz bunu gördüklerinde ölecekler."

Ona dokunmam gerekiyordu. Ne kadar ciddi olduğumu hissetmesine ihtiyacım vardı. Elimini sakalının üzerine koydum.

"Anakaradaki insanlar Hawaii toprakları hakkında hayal kurduklarında akıllarına bu geliyor. Bu rüyayı siz tasarladınız. Ve siz bunu başardınız. Gerçekçi bir fantezi yarattın." Elini bıraktım ama diğer elimi yüzünde tutmaya devam ettim. "Şimdi bana geri kalanını göster -havuzu, spa'yı, restoranları, hepsini- ve sonra son bir isteğim var."

Sanki aklımdan geçenleri okuyormuş gibi dudaklarını yaladı. "Bu ne olabilir?"

"Beni odana götürmeni istiyorum."

YİRMİ ÜÇ

Macon

BROOKLYN

Son finalimi bitirdim. Macon, resmi olarak üniversiteyle işim bitti. Ağlasam mı, çığlık mı atsam bilemiyorum.

BEN

Çığlık atmayı benimle olduğun zamana sakla. ;)

Senin adına çok mutluyum. Son birkaç haftadır kışını yırttın. Şu anda yüzünde kocaman bir gülümseme olsa iyi olur çünkü ben de senin için bir tane var.

BROOKLYN

Benim var ve bu çok büyük.

Ailem birkaç saat içinde burada olacak. Kız kardeşlerim her yeri dekore ediyor. Her şeyden bunaldım.

BEN

Onlarla tanışmak için sabırsızlanıyorum.

BROOKLYN

Yarın akşam mezuniyetimi kutlamak için bir yemek planladığımı biliyorum, ama bu akşam boşsanız, gelmenizi çok isterim. Annem yemek yapmakta ısrar ediyor, o yüzden bütün aile burada takılacağız.

BEN

Saat kaçta?

BROOKLYN

7-ish

BEN

Görüşürüz o zaman.

BROOKLYN

Gerçekten mi? Yapabilir misin?

Brooklyn... dur. (Senin kelimelerini kullanıyorum.)
Bunu kaçırmazdım.

BROOKLYN

<3

Çıktığım bir kadının ailesiyle en son yedi yıldan uzun bir süre önce, lisedeki kız arkadaşım beni birçok akşam yemeğinin ilki için davet ettiğinde tanışmıştım. Bu yüzden Brooklyn'in evinin kapısından içeri girdiğimde ve içerideki herkes hemen bana döndüğünde kendimi biraz paslanmış hissettim. Beni kapıda karşılayan ve içeri girer girmez beni öpen Brooklyn, kırmızı ve beyaz şarapla birlikte şampanya şişelerini doldurduğum çantayı elimden aldı. Kimsenin tercihini bilmediğim için hepsini getirmiştim. O çantayı mutfığa koyup herkese birer kadeh doldururken, ben de tanışma faslını gerçekleştirip sıkça duyduğum isimlerle yüzleri bağdaştıracak zamanı bulmuştum.

Kardeşlerim ve benim gibi, üç kız kardeş de birçok benzer fiziksel özelliği paylaşıyordu, ancak iş kişiliklerine geldiğinde, birbirlerine hiç benzemiyorlardı. Clementine yedek anne gibi görünüyordu. Bunu en küçük kız kardeşine bakışından, ondan bahsedişinden, ona koruyucu bir şekilde dokunuşundan hemen anlamıştım. Jesse vahşi olandı, açık sözlüydü, filtresi yoktu ama sorgusuz sualsiz mazeretiniz olabilecek türden bir kadındı.

Bir de ailesi vardı. Gözleri benden hiç ayrılmayan bir baba, sanki yaptığım her hareketi ve kızı için doğru kişi olup olmadığımı değerlendiriyordu. Kızlarıyla konuşmadan ve onlara sarılmadan duramayan, onlarla geçirdiği her saniyenin tadını çıkaran bir anne.

Geldiğim andan itibaren tek bir sessiz an bile olmadı.

Yanımda hiç boş yer yoktu, bir taraf sürekli babası tarafından işgal ediliyor, diğer taraf kız kardeşleri arasında dönüyor, her yönden bana sorular fırlatılıyordu.

Kim olduğumu bilmem gerektiğini anladım.

Ben sadece Brooklyn'in ailesiyle ilk kez tanıştırdığı bir erkek arkadaş değildim. Ben aynı zamanda ona bir iş görüşmesi ayarlayan ve anakaraya taşınmasının sebebi olan adamdım. Ve bu odadaki herkes bu konuya, işine, şirketimizdeki rolüne ve yaşam koşullarına yoğun bir şekilde odaklanmıştı.

Beklediğim ve itiraz etmediğim bir şeydi.

Çünkü her şey yeni ve taze olmasına ve henüz Los Angeles'ta bile olmamamıza rağmen geleceği görüyordum ve Brooklyn'e onu da bu geleceğin içinde görmek istediğimi söylemiş olmama rağmen, bu ifadenin arkasındaki gücü ve anlamı fark ettiğini sanmıyordum.

Oturma odasının karşısında duran ve annesiyle bire bir görüşen o muhteşem kadın benim karım olacaktı. Ve bu aile, etrafımı saran diğerleri, bir noktada benim de ailem olacaktı.

Bazıları bunu bilmek için çok erken olduğunu söyleyebilir ama ben biliyordum.

Kalbimi Brooklyn gibi fetheden başka bir kadın olamazdı.

"Sana söylemem gerek," diye söze başladı Jesse, şişeyi arkamdaki küçük masaya koymadan önce kadehime biraz daha şarap ekledi, "onun bingo kartında sen yoktun."

Ona doğru döndüm, ağır dökümü elimde sıkıca tutuyordum. "O da benimkinde değildi. Dürüst olmak gerekirse, oyunu bile oynamıyordum - birini bulmaya o kadar ilgisizdim ki."

Saçları yay gibiydi ve bir kısmını kulağının arkasına sıkıştırmıştı. "Onu bu kadar farklı kılan ne? Bunun cevabını biliyorum ama sizden duymayı çok isterim."

Babasının dinlediğinden emindim. Ama bunun bir önemi yoktu. Onun için bir cevap formüle etmiyordum. Doğrudan içimden geldiği gibi konuşuyordum.

"Kız kardeşinle ilgili olan şey, dış görünüşünün, içinin ne kadar güzel olduğuyla eşleşmeye yaklaşmaması ve ne kadar muhteşem olduğu göz önüne alındığında buna inanmanın zor olması."

Bakışlarımı ona doğru kaydırdım, yüzünü kaplayan gülümsemeyi gördüm, dudaklarından çıkan kahkahayı duydum, annesiyle konuşurken duyduğu heyecanı hissettim. "Brooklyn'in gerçekte kim olduğunu, neyi savunduğunu ve onun için önemli olan şeyleri öğrendiğinizde, onun ne kadar eşsiz olduğunu fark ediyorsunuz. Onun gibi kadınlar yoktur." Bağlanıyorum-

Clementine ile göz göze geldim, o da onaylarcasına başını salladı ve sonra Jesse, bakışlarımı yavaşça babasına yöneltti.

"Çoğu kadın statüye, paraya ve ailemin soyadının önemine önem verir, ona değil." Elimi kolumda gezdirdim ve bileklerime sarılı deri bileziklerle buluştum. "Her şeyi kendi başına yapmak istiyor."

Ve bu benim için çok seksiydi, ama bunu onlara söylemeyecektim.

Eklemeden önce bir an geçmesine izin verdim, "En büyük şey bakmıyor olmamdı. Plan yapmıyordum. Hayatımdan ve her şeyin gidişatından memnundum ve sonra onu bir insan kalabalığının içinde gördüm. İçimi bir his kapladı ve onunla konuşmadan gidemeyeceğimi anladım. Konuştuğumda ise bir şey acı verici bir şekilde ortaya çıktı." O duyguyu çok iyi hatırlıyordum çünkü ona bakarken tekrar hissediyordum. Bir nefes aldım, hafiflemesini bekledim ve hafiflemeyince devam ettim: "Hayatımda onsuz bir gün daha geçsin istemedim." Her iki kız kardeşle de göz teması kurdum. "Ona değer veriyorum. Hem de çok."

Jesse, "Kelimenin tam anlamıyla eriyip bir su birikintisine dönüştüm," diye mırıldandı.

"Kızım benden çok daha duygusaldır," dedi babası. "Duygular önemlidir, elbette. Ama onun güvenliği beni ilgilendirir. Los Angeles büyük bir şehir. Hiç tek başına kalmadı. Endişeleniyorum."

"O yalnız değil," dedim ona. "Asla yalnız olmayacak." Onu ikna edememiştim.

Gözlerinden anladım.

"El sıkışmaktan başka bir şey yapmadan iş anlaşmaları yapan çok eski kafalı ebeveynler tarafından yetiştirildim." Bardağı sol elimde tutarak tutuşumu düzelttim. "Brooklyn'in güvenliğini sağlayamadığım ve ona tamamen bakmaya niyetli olmadığım sürece kimseyi tanımadan onu yeni bir şehre getirmezdin." Durakladım. "Bakarım." Babasıyla göz göze gelmeden önce Minik Dansçıma son bir kez baktım. "Benim gözetimim altında kızına hiçbir şey olmayacak. Ve size sözüm senettir dediğimde ciddiylim efendim." Sağ elimi ona doğru uzattım.

Bekledim.

Yüz ifadesindeki değişimi benimkini anladığında gözlemledim.

Ve sonunda eli parmaklarımı kavradığında, "Beni hayal kırıklığına uğratma, Macon" dedi.

YİRMİ DÖRT

Brooklyn

Cenim için kutlamalar genellikle sadece bir gün sürerdi. En azından lise mezuniyetim ve yıllar boyunca doğum günlerim böyle olmuştu.

bir şekilde. Ama benim üniversite mezuniyetim biraz farklıydı. Bunun ailemin uçakla gelip bizimle kalmasıyla ilgili olduğundan emindim. Annem biz kızları sürekli beslemekte ısrar ediyordu, böylece her zaman bir yemeği paylaşıyorduk. Kız kardeşlerimin süslemeleri indirmeyi reddetmesi, balonlar, flamalar ve posterlerle dolu evimiz, marker ve büyük kabarcıklı harflerle benimle ne kadar gurur duyduklarını söylüyordu.

Tüm ziyaretleri boyunca birlikte olabilmek için iş programlarımızı yeniden düzenledik ve en muhteşem dört gündü.

Ailemle yaptığım görüşmelerin çoğunun Macon ya da Los Angeles'taki yeni işim etrafında dönmesinin tesadüf olduğunu düşünmüyordum. Diplomamı almamı bir kenara bırakırsak, bunlar hepimizin hayatındaki en önemli olaylardı. Bu, aileme onunla ikinci bir akşam yemeği yeme ve onun hakkında daha da fazla şey öğrenme fırsatı verdi. Bu yemek Macon'un otelindeki et lokantası Charred'de gerçekleşti; ailemi yemeğe nereye götüreceğimizi planlarken Macon'un bir önerisiydi bu. Restoranın sahipleri Weston'lar birkaç gün erken açmışlardı ve biz de onların ilk özel davetiyesiydik.

Ailem oraya giderek, Macon'un bağlantılarını kullanarak her anı nasıl inanılmaz derecede özel ve asla unutamayacağımız bir hale getirdiğini görebildi, örneğin yiyeceğimizi bilmediğimiz beş çeşit yemek ve sadece benim için yapılmış kahve aromalı devasa pasta gibi. Oteline girdikleri andan itibaren onun gücünü, nüfuzunu, çalışanlarının ona nasıl saygı duyduğunu, Weston'ların yemeklerden ve servisten memnun olup olmadığımızı kontrol etmek için bizzat gelip bizi nasıl kontrol ettiklerini gördüler.

Ama en önemlisi, beni ne kadar önemseydiğini gördüler.

Onları havaalanına bıraktığımda, Kaliforniya'ya kadar ailem olmadan gittiğim için o kadar da endişelenmiyorlardı. Macon onlara beni güvende tutmak için elinden gelen her şeyi yapacağını ve mümkün olan en iyi ellerde olduğumu söylediğinde ona inanmışlardı. Ailemdeki tüm kadınları büyülemişti ve babam bile biraz yumuşamıştı.

Ve Büyük Ada'ya geri döndükleri gün iki şey oldu.

Otelde iki hafta önceden haber verdim. Bu bana Los Angeles'a taşınmadan önce işleri toparlamam ve eşyalarımı yerleştirmem için üç iş günü kazandıracaktı.

İkincisi Spade Otel'in büyük açılışıydı. Macon'un hazırlanmak için son derece sıkı çalıştığı bir geceydi. Ailemle takıldığı zamanlarda bile telefonlara bakıyor, yangınları söndürüyor, ekiplerini yönlendiriyor ve bitmek bilmeyen soruları yanıtlıyordu.

Onun için bu hiç durmadı.

Kardeşleri ve kuzeni bu anma gecesini kutlamak için uçakla gelmişlerdi; amcası Walter ve arkadaşları Daltonlar da öyle.

Kız kardeşlerim de davet edilmişti ama ikisi de çalışmak zorunda oldukları ve gelemeyecekleri için Macon'un otel odasında hazırlanmayı tercih ettim. Annem alt katta bir yerlerde son dakika detaylarıyla uğraşıyordu, bu yüzden onun devasa süitinde yalnızdım. Neredeyse Los Angeles'taki evi kadar muhteşem bir oda.

Saçımı ve makyajımı bitirdikten sonra bornozla oturup giyinme vaktinin gelmesini bekledim, plajın manzarasını seyrettim, etkinliklerle ilgili hangi paylaşımların yapıldığını görmek için sosyal medyayı kontrol ettim ve her birine sevgi gösterdim.

Bu geceki fırtınadan önceki sessizlikti ve ben her saniyenin tadını çıkarıyordum.

Giyinme vakti geldiğinde, yanımda getirdiğim kıyafeti astığım gömme dolaba gittim - Macon'un gardırobumu mülakat kıyafetleriyle doldururken bana hediye ettiği bir elbise. Ama onu raftan almaya gittiğimde, yanında bir not iliştilmiş başka bir elbise asılıydı.

SIYAHIN FAVORİN OLDUĞUNU BİLİYORUM AMA SENDE KIRMIZI BENİM FAVORİM.

BU ELBİSEYİ GÖRDÜĞÜMDE AKLIMA GELEN TEK ŞEY VÜCUDUNUZDA NE

KADAR SEKSİ DURACAĞI OLDU.

GIY... BENİM İÇİN.

MUHEMELEN KAÇAMAYACAĞIM İÇİN JO FERMUARINI ÇEKECEK.

YAKINDA GÖRÜŞÜRÜZ, GÜZELİM.

- MACON

Notu okumaya başladığımda vücudum yanmaya başlamıştı bile. Son kelimeyi bitirdiğimde, karıncalanmalar her bir parçamda alev alev yanıyordu.

Tanrım, bu adam.

Bana başka bir hediye almakla ve bunu bana vermek için fazladan çaba sarf etmekle kalmamış, aynı zamanda elbiseyi görmüş ve üzerimde nasıl duracağını hayal etmişti. Ve şimdi bu otelde bir yerlerde, benim kırmızı giydiğimi düşünüyor ve sonunda beni göreceği anı bekliyordu.

Daha sıcak bir şey yoktu, bu konuda emindim.

Ve elbise, en açık renk olmasına rağmen, kesinlikle çok güzeldi. Straplez bir tasarıma sahipti ve kumaşı diz üstünde bitiyordu. Ancak alt kısmı düz değildi; V şeklindeydi, bu yüzden kalçalarımın ortasına ve iç kısmına doğru daha yüksek kesiyordu.

Malzemesinden sıkı olacağını ve şeklinin üzerimde aşırı seksi duracağını biliyordum.

Bu akşam dikkat çekmek istemiyordum. Kulübe gittiğim gecelerdeki gibi arka plana karışmak istiyordum ama bu elbise kesinlikle dikkat çekmemi sağlayacaktı.

Tam askıdan çıkarırken kapı çalındı.

Elbiseyi yatağın üzerine koydum ve bornozumun bağını sıktım, oturma odası ve mutfaktan geçmek için yatak odasından çıktım ve kapıya vardığımda gözetleme deliğini kontrol ettim.

Jo diğer tarafında duruyordu.

Hemen açtım ve gülümsedim. "Merhaba! Seni görmek çok güzel." Ona sarılmak için öne doğru eğildiğimde, "Kızım, vay canına, bu elbisenin içinde çok güzel görünüyorsun" diye devam ettim.

Jo'nun üzerinde kat kat dantelli siyah bir elbise, yüksek kırmızı topuklu ayakkabılar ve aynı renkte bir debriyaj vardı.

"Çok tatlısın, teşekkür ederim ve seni görmek de çok güzel." O da beni sıktı. "Şaka yapmıyormuşsun, Kauai muhteşem. Hiç ayrılmak istemiyorum." Kollarımda dondu kaldı. "Seni Los Angeles'a sürüklerken bunu söylemem ne kadar aptalca. Oh adamım, beni görmezden gel, lütfen."

Kendimi geri çekip kapıyı açarken güldüm. "Lütfen içeri gel." İçeri adımını attığında kapının kapanmasına izin verdim. "Giyinmeme yardım etmeye geldiğin için teşekkür ederim. Giymeyi planladığım kıyafet

Bir fermuarım vardı, bu yüzden kendi başıma iyiydim ve sonra Macon bana yeni bir tane ile sürpriz yaptı."

"O adam" -Jo başını salladı- "seninle tanıştığından beri tek seksenlik oldu."

"Daha önce biraz çapkın olduğumu duymuştum."

Güldü. "Biraz mı? Evet, biraz. Bu yetersiz bir ifade." Yatak odasına doğru giderken elini koluma koydu. "Ama artık aynı adamlar uzaklardan yakından alakası yok. Görüntülü konuşmalarımızda bile değişimi görebiliyorum. Yüzünde sürekli bir gülümseme var - hiç takmadığı bir şey, her zaman yarı huysuz taraftaydı - ve bu gülümsemenin tamamen senin yüzünden olduğunu biliyorum. Ve burada otelle ilgili olup biten her şeyi göz önüne alırsak, maksimum düzeyde stresli olmalı. Öyle olduğuna eminim. Ama hiçbir şey onu rahatsız edemezmiş gibi görünüyor. Mutluluktan yüzü gülüyor." Yatak odasına vardığımızda bana doğru döndü. "Macon'ı hayatım boyunca tanıdım ama onu hiç böyle görmemiştim."

Macon'ın bu yönünü bilmiyordum. Onun sadece tatlı, nazik, düşünceli ve verici yönünü biliyordum. Ama ne kadar değiştiğini ve bunun çoğunun benim yüzümden olduğunu duymak kalbimi eritti.

"Biliyor musun, böyle hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim. Elimde ne kadar çok şey olduğuna ve geleceğin nasıl görüneceğine o kadar odaklanmıştım ki beni tamamen hazırlıksız yakaladı."

"Oh, evet, cazibe kralı. Biliyorum, tıpkı onun gibi biriyle nişanlıyım." Sırıttı.

"Ve bunu planlamadığım ya da aramadığım için, böyle bir ilişkinin mümkün olabileceğini bile düşünmemiştim. Ve şimdi..." Duygularım ortaya çıkınca yutkundum.

"Onsuz bir hayat düşünemiyorsun."

Başımı salladım. "Evet."

"Kızım" -kolumdaki tutuşunu sıkılaştırdı- "tecrübelerime dayanarak söyleyebilirim ki, sadece daha iyi oluyor."

"Ama bu şimdiden bir rüya gibi geliyor."

"Şimdiye kadar hayatınız otelin açılışı, işiniz ve okulunuz tarafından tekelleştirildi. Daha fazla zamanınız olduğunda, örneğin Los Angeles'a taşındığınızda neler olacağını bir düşünün. Bu yüzden her şeyin daha da iyi olacağına dair şüphelerim var."

"Sabırsızlanıyorum." Derin bir nefes aldım, gözlerim kısa süreliğine kapandı. "Kaliforniya'ya taşınmak, Spade Otelleri için çalışmak, daha fazla zaman geçirmek

onunla-hepsiyle." Elbiseye baktım, bu gecenin bir noktasında onunla yapmayı planladığım konuşmaya mükemmel bir giriş olduğunu biliyordum. "Bu elbiseyi giymeden önce, ona temizlik işimden bahsetmediğin için sana teşekkür etmek istiyorum."

"Brooklyn, asla yapmam. Bu benim anlatacağım bir hikâye değildi ve sen bana ona itiraf edeceğini söylemiştin. Eğer itiraf etmeseydin, ona bir şeyler söyleyecektim."

"Sadece seni çok zor bir duruma soktuğumun farkında olduğumu bilmeni istiyorum. Kızlık kurallarına sıkı sıkıya inanan biri olmama rağmen, beni tanıımıyordun, bana karşı sıfır sadakatin vardı, Macon senin ailen ve yine de bu sırrı ondan sakladın." Gözlerim onunkileri aldı. "Bu benim için senin bilebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyor."

Yüzünde en yumuşak ifade belirirken başını eğdi. "Sana söyledim, ben de senin yerinde olsam bunu kimseye yapmazdım, özellikle de ailemin bir parçası olmak üzere olan birine." Eli kolumda ilerledi ve parmaklarımı kavradı. "Macon ve ben çok yakınız, tüm aile öyle. Beni çok fazla göreceksin ve bu bir arkadaşlığa başlamak için iyi bir yol değil."

Onunla ilk tanıştığımda, ona duyduğum saygı karşısında şaşkına dönmüştüm.

Bunun mümkün olduğunu düşünmemiştim ama bu his ikiye katlandı.

Sözcüklerimin hissettiklerimi bastırabileceğinden bile emin olmadığım için kollarımı tekrar ona doladım ve sarıldım. "Sadece senin için çok minnettar olduğumu bil." Sesim fısıltının biraz üzerindeydi.

Kendimi geri çektüğimde, "Artık bu konuşma seni üzmediği için ne kadar rahatladığımı bilemezsin" dedi.

"Dürüst olmak gerekirse, bu en güzel duygu."

Güldü. "İnan bana, bunu her şekilde anlıyorum."

Hissettiklerimin yanı sıra, Macon'ın beni affetmiş olmasına, yalanı bana sürekli hatırlatmadığı ve bana karşı kullanmadığı için minnettardım. Bu, ilişkimizde günlük bir diken haline gelmemiştii.

Bu unuttuğu anlamına gelmiyordu. Bu düşüncenin hâlâ sık sık aklımdan geçtiğine emindim ama önemli olan, yolumuza devam edebilmemiz ve onun geçmişe takılıp kalmamasıydı.

Ve şimdi, ona bir daha asla yalan söylemeyeceğimi kanıtlamaya odaklanabilirdim.

"Geç kalmamızı istemiyorum, o yüzden elbiseyi banyoda giyeceğim." Elbiseyi koluma geçirdim. "Hemen döneceğim."

Yatağa oturdu. "Üzerinde görmek için sabırsızlanıyorum. Bu renk tenin üzerinde patlayacak."

"Öyle olduğunu söyleyebilirim." Güldüm. "Ben sadece siyah giyerim ama kırmızı Ma- con'un üzerimde en sevdiği renktir."

Elbisenin alt kısmını kaldırdı ve yüzüme yaklaştırdı. "Oh, evet, nedenini kesinlikle görebiliyorum. Kırmızı kesinlikle senin rengin." Pozisyonunu düzeltti. "Tam burada seni bekliyor olacağım."

Aceleyle banyoya girdim ve bornozu çıkarıp havlu askısına astım. Diğer kıyafetimle birlikte giymeyi planladığım straplez sütyenim ve tangam zaten üzerimde olduğundan, tek yapmam gereken elbisenin fermuarını açıp içine girmek, vücudumdan yukarı kaldırıp göğsümde konumlandırmaktı. Onu yerinde tutarken, daha önce kıvırdığım saçlarımı düzelttim ve makyajımı kontrol ettim. Normalde göz farı ya da göz kalemi kullanmazdım, hatta bu kadar kalın bir maskara bile sürmezdim. Ama bu gece çok süslü olduğu için üçünü de sürmüştüm ve hiçbirinin bulaşmadığından emin oldum.

Son görünümünden memnun olarak Jo'ya yatak odasında tekrar katıldım.

Gözleri anında genişledi ve beni içine almak için boylu boyunca aşağıya daldı. "Vay anasını. Çok seksi görünüyorsun, aman *Tanrım*." Fermuarımı çekmek için arkama geçti. "Bu tam anlamıyla senin için yapılmış."

Bitirdiğinde ona doğru döndüm, karnım bu küçük elbisenin seksiliği yüzünden gerilmişti. "Çok fazla değil mi?"

"Çok mu fazla? Kesinlikle hayır! Macon seni gördüğünde ölecek." Çıplak ayaklarıma baktı. "Bununla hangi ayakkabıyı giyiyorsun?"

Sadece bir çift getirmiştım ve o da diğer elbisemle harika duracağını düşündüğüm askılı bir kamaydı ama şimdi bu elbisenin içinde olduğum için o kadar emin değildim.

Ayakkabıları yere koyduğum yerden almak için dolaba döndüm ve işte o zaman kamaların yanına dik bir şekilde yerleştirilmiş, üstüne başka bir not yapıştırılmış kutuyu gördüm.

*MÜKEMMEL BİR ÇİFT TOPUKLU AYAKKABI OLMADAN SANA BİR ELBİSE ALAMAZDIM.
BACAKLARINI BUNLARIN İÇİNDE GÖRMEK İÇİN
SABIRSIZLANIYORUM.
VE BU GECE SENİ SADECE BUNLARI GIYERKEN GÖRMEK İÇİN
SABIRSIZLANIYORUM.*

Jo'nun durduğu kapı aralığına doğru dönerken "O her şeyi düşünür," dedim.

"Christian Louboutins." Jo kutuya doğru başını salladı, kutunun üstünde imza sahibinin adı yazıyordu. "Macon'ın mükemmel bir zevki var."

"İçimden bir ses bunların çok pahalı olduğunu söylüyor, eğer öyleyse de bana söylemeyin. Ne kadar tuttuğunu öğrenirsem, iade etmesini sağlarım."

"Bırak seni şımartсын. Bunu karşılayabilir." Göz kırpı.

Yatağa oturdum ve kutuyu açtım. Siyah topuklu ayakkabılar en az beş santim boyundaydı ve şimdiye kadar gördüklerimin en güzeliydi. Bir kayış ayak parmaklarımın dibinden geçerek saten bir kurdeleyle ayak bileğimin etrafından dolanıyordu, alt kısımları elbiseyle aynı renkteydi. Onları giydikten sonra halının üzerinde durdum ve ince topuklu ayakkabıların üzerinde dengede durdum.

Jo inledi, "Ayakların bir saat içinde çığlık atacak. Bir şekilde acıyla başa çık çünkü bu elbiseyle bu ayakkabılar her şey." Daha iyi görebilmek için birkaç adım geri gitti. "Zavallı Macon. Bu gece başına geleceklerden haberi yok. Seni görmek ona işkence edecek."

Güldüm. "Ellerini benden uzak tutma konusunda pek iyi değil, bu yüzden sanırım haklısın."

Sırıtarak parmaklarını tutmam için uzattı. "H a d i ama. Hadi gidip hayatını mahvedelim."

El ele tutuştuk ve asansöre doğru kısa bir yürüyüşe çıktık, birinci kata indik ve partinin hazır olduğu lobiye girdik.

Macon, etkinliği balo salonlarından birinde mi yoksa lobide mi düzenleyeceği konusunda tartışmış ve konuklarının otelin kalbini deneyimlemesini isteyerek ikincisini tercih etmiştir.

Bu yolu seçtiği için çok mutluydum.

Hiç şüphesiz gördüğüm en güzel otel olan tüm tesisi gezdikten sonra, bu odada çok sıcak ve abartılı bir şeyler vardı. Öyle bir şey ki, içine ilk adım attığımda nefesimi kesmişti.

Misafirlerinin yüzlerine, ifadelerine ve tepkilerine baktığımda, hepsinin aynı şekilde hissettiğini söyleyebilirim.

"Eminim Macon'un işi başından aşkındır," dedi Jo beni mekânın ortasına doğru götürürken, "o yüzden seni onun bazı arkadaşlarıyla ve tabii ki müstakbel kocamla tanıştıracam. Ekiple zaten tanışmadın mı?"

"Sadece Cooper, h e p s i bu."

"O zaman Daltonlarla tanışma vakti geldi."

Lacivert, siyah ve koyu gri takım elbise giymiş bir grup erkeğe yaklaştık. Saçları jöleli, sakalları belirgin, birbirleriyle konuşurken seslerinden bile daha yüksek sesle konuşuyorlardı. Beş santimlik topuklu ayakkabılar giymeme rağmen, tıpkı Macon gibi onlar da üzerimde yükseliyordu; boyları onunki kadar iri ve korkutucuydu.

Jo ikisinin arasına girdi, ikimiz için de yer olduğundan emin olduktan sonra, "Beyler, sizi Brooklyn'le tanıştırmak istiyorum," dedi.

İlk fark ettiğim şey, ismim dışında onlara kim olduğumu söylememiş olmasıydı. Bu da demek oluyordu ki bu çevredeki herkes zaten biliyordu. Ya Macon onlara söylemişti ya da bir başkası, ama kim olduğumu sorguluyor ya da daha fazla açıklamaya ihtiyaç duyuyor gibi görünmüyorlardı.

Jo kolunu bana doladı ve güldü. "Bu isimlerin hepsini asla hatırlayamayacaksın ama merak etme, daha sonra seni sorgulamayacağız. Biz kesinlikle o kadar kötü değiliz."

"O değil ama ben öyleyim," dedi adamlardan biri.

"O ukalaya birazdan geleceğiz," dedi Jo, "ama buradan başlayacağız." Elini yanındaki adamın göğsüne koydu. "Tartışmasız buradaki en önemli adam çünkü onun seksi kıcıyla evlenmek üzereyim. Bu Jenner."

El sıkışırken Jenner'a "Tanıştığımıza memnun oldum," dedim. Jenner başıyla onayladı. "Senin hakkında çok şey duydum Brooklyn."

Jenner'ın diğer tarafında duran aynı ukala, "Çünkü kardeşim onun hakkında konuşmadan duramıyor," dedi.

Jo onu işaret ederek, "Bu Brady, Macon'ın en büyük kardeşi," dedi.

"Benim için bir zevk, Brooklyn." Brady parmaklarını benimkilerin etrafında kenetledi. "Bu noktada seni zaten tanıyormuşum gibi hissediyorum, bu da bana seni istediğim gibi deşme iznini otomatik olarak veriyor."

"Merak etme, kaldırabilirim." Ona göz kırptım.

Sonra Cooper'ı işaret etti. "O aptalı zaten tanıyorsun."

"Seviyorum." Gülümsedim, elim onun eline gitti. "Seni tekrar görmek güzel, Cooper."

"Şirkete resmi olarak hoş geldin deme fırsatım olmadı," dedi, "ama aramıza katıldığın için çok heyecanlıyız. Tebrikler."

"Teşekkür ederim," diye karşılık verdim.

Ellerimizi bırakır bırakmaz Jo, "Daltonlar ve Maçalar arasında gidip geldik ama şimdi Daltonlara döndük," dedi. Cooper'ın yanındaki adamı işaret ediyordu. "Ve şuradaki de Camden. Macon'la aynı liseye gitmişler ve birlikte futbol oynamışlar."

"Ahhh, evet, adını çok duydum." Onu selamlamak için öne doğru uzandım.

"Sonunda seninle tanışmak harika Brooklyn," dedi Camden. "Adını çok duydum."

Güldüm.

"Ve bu da Dominick" -parmağıyla sıradaki adamı işaret etti- "ve Declan -Dalton değil ama biriyle evlenecek- ve son olarak, ama kesinlikle en az değil, bu da Ford."

Her bir eli sıkmaya devam ettim, isimlerini hatırlamama ve iki aileyi bir arada tutmama yardımcı olacak belirli bir özelliği ezberlemeye çalıştım.

Ama düşüncelerim "Birini unuttun, tatlım" cümlesiyle bölündü.

Ses arkamdan gelmişti.

Jo ve ben kim olduğunu görmek için döndük. Adam yaklaşık bir adım ötede duruyordu ve en azından ellili yaşlarının sonlarında olduğunu tahmin ediyordum; şakaklarının etrafı kırışmış, koyu renk saçlarının geri kalanında hafif bir gümüş tozu vardı. Alnına ve ağzının kenarlarına derin çizgiler kazınmıştı. Bana bakarken, hayal bile edemeyeceğim kadar çok hayat deneyimi yaşamış, otorite sahibi ve büyük bir bilgelik sahibi biri olduğunu hissettim.

Elimi uzattım ve Jo daha bir şey söylemeden, "Sen Walter olmalısın," dedim.

Parmaklarımı kavradı ve birkaç saniye tuttuktan sonra şöyle dedi: "Brooklyn Bray, sizinle tanışmak benim için büyük bir onur. Şirket merkezimizi ziyaret ettiğiniz sırada sizinle konuşma fırsatı bulamadığım için özür dilerim, ancak kızım sizden çok övgüyle bahsetti, Cooper da öyle ve eminim bildiğiniz gibi yeğenim de sizden oldukça hoşlanıyor. Ekibimize mükemmel bir katkı sağlayacağınızı tahmin ediyorum."

"Teşekkür ederim." Elimini bıraktı ve elim yanıma düştü. "Başlamak için çok heyecanlıyım. Fikirler şimdiden oluşmaya başladı ve kabul etmeliyim ki, ne ilk mülkü gördüm ne de neye doğru yürüdüğümü biliyorum."

Ancak mevcut stratejilerinizi ve prosedürlerinizi değerlendirmek için bir plan hazırlamaya başladım ve tüm bunların bir araya gelmesi için sabırsızlanıyorum."

Walter Jo'ya baktı. "Evet, neden bahsettiğini anlıyorum." Gözleri benimkilere döndü. "Kızım iş ahlakını şirketimizdeki hiç kimseyle kıyaslamadı ve bana ikinizin birbirine benzediğini düşündüğünü söylediğinde, bunu kendi gözlerimle görmem gerekiyordu." Bakışları benimkilerin içinde derinleşti. "Sanırım haklı olabilir."

"Beni iş başında görmediniz ama ikinizi de hayal kırıklığına uğratmayacağıma söz verebilirim."

"Bundan hiç şüphem yok," dedi

Walter. "Benim de öyle," diye ekledi Jo.

Yanımda bir hareket vardı, bütün gece özlemini çektiğim, belimi saran bir kol. Çok iyi bildiğim, aşağıya indiğinden beri özlediğim bir parfüm esintisi.

"Kurtarılmaya ihtiyacın var mı?" Macon kulağıma fısıldadı, Jo ve Walter'ın duyabileceğinden şüphelendiğim kadar yüksek bir sesle.

Walter güldüğünde, güldüğünü anladım.

Walter Macon'a, "O artık bir Spade Otel çalışanı," dedi. "Bu onunla yapacağım pek çok görüşmenin sadece ilki." Bize doğru başını salladı. "Konuşmam gereken birkaç kişi daha var, hepinizle sonra görüşürüz." Gözleri küçük grubumuzun üzerinde gezindi ve benimkinde durdu. "Brooklyn, tanışma fırsatı bulduğumuz için mutluyum. Seni birkaç hafta içinde görmeyi dört gözle bekliyorum." Macon'un omzunu sıvazladı ve gitti.

"Babamın bu yönüne alışma," dedi Jo gülerek. "Bu gibi etkinlikler ve aile toplantıları için yeniden servis edilir. İşteyken tamamen iş adamıdır."

Macon, "Kükreyen lanet bir aslan çok daha iyi bir tanımlama," dedi.

Jo gülümsedi. "O da var." Kolumun üst kısmını ovuşturdu. "Ben sizi yalnız bırakayım."

O Daltonlar ve Maçalar grubuna doğru adım atarken ben de Macon'la yüzleştim. "Bu-"

"Hayır"-elini yanağıma koyarak beni hemen susturdu -"Bunun ne olduğu hakkında konuşmayacağız. Bunu sabah yapabiliriz. Araya girmeden önce yaklaşık otuz saniyemiz olduğunu tahmin ediyorum ve bunların her birini sana ne kadar nefes kesici görüldüğünü söyleyerek geçirmek istiyorum."

"Bu elbise-"

"Ve o topuklar..." Başını salladı, dudaklarını yaladı. "Mmm, seni omzuma atıp hemen odama götürmek için her şeyi yapardım." Yüzüne doğru eğildi ama beni öpmedi. "Bunu yapmamak için kendimi kontrol etmem gerekiyor."

"Yapamazsın. Bu senin partin, uğruna çok çalıştığın şey." "Ben bir patronum, Brooklyn. Teknik olarak, istediğim her şeyi yapabilirim. Ve
Şu anda tek istediğim sensin."

Yüzümün gülümsemeyle dolmasına engel olamadım. "Cesaret edemezsin
..."

"Yapardım."

Bir eli belimde, diğeri yanağımda olmasına rağmen çok fazla şefkat göstermek istemedim. Bunun uygun olup olmadığını ya da yerinin burası olup olmadığını bilmiyordum, bu yüzden ellerimi karnına koydum, kravatının ve düğmeli gömleğinin altındaki karın kaslarını hissettim. "Sonunda bana dokunabildiğinde ne kadar harika hissedeceğimi bir düşün."

"Benimle alay ediyorsun..."

"Ve bütün gece seni beklerken ne kadar ıslak olacağımı."

"Brooklyn..."

"Ve odanıza ulaştığımızda beni kollarınıza alıp süitinizin kapısına yaslayarak becermenizi ne kadar çok istiyorum."

Yüzlerimizi birbirine daha da yaklaştıırken dudaklarından küçük bir kıkırdama geldi. "Biliyor musun?"

"Ne?"

"Lanet eşimle tanıştım."

YİRMİ BEŞ

Macon

“H Beverly Hills Spade Hotel'in önüne geldiğimde Brooklyn arabanın ön camından bakarak fısıldadı. "Ve, Tanrım, bu O çok güzel."

"Kauai'değinde vakit geçirdikten sonra Beverly Hills'tekini bu kadar seveceğini düşünmemiştim."

"Bu farklı türde bir aşk" diye cevap verirken gözlerini üzerimde hissettim.

Yeni başlangıçlarla gelen bir aşk."

Park edilmeyi bekleyen arabaların arasından geçerken elim kalçasının yan tarafında gezindi. "Geçici olan bir tür aşktan bahsediyorsun." Bunu ona ilk kez söylüyordum ama biz farkına bile varmadan altı ay dolacağı için temelini atmak istiyordum. "Yani, seni yanıma taşınmaya ikna edene kadar."

Şimdiye kadar onu ikna ettiğim şey, Kauai'de fazladan bir hafta kalarak otelin açılışını tamamlamama izin vermesiydi. Tek başına taşınmasını ve her şeyi tek başına yapmasını istemiyordum. Ancak fazladan yedi gün ona kız kardeşleriyle daha fazla zaman geçirme ve arabasını satma imkânı verecekti; arabasını adadan nakletmek uygun maliyetli olmadığı için böyle bir karar almıştı.

Dün resmi olarak taşınma günüydü.

Uçağa bindiğimizde onu otele yerleştirdim ve Hawaii'den postaladığı kutular çoktan odasındaydı. Eşyalarını yerleştirmesine yardım ettim ve ilk geceyi otelde geçirdik.

Bu sabah geç bir kahvaltıdan sonra ona şehri gezdirdim ve o da bir araba satın aldı.

Bir X5 için bastırdım - test sürüşü sırasında direksiyonun arkasında muhteşem görünüyordu.

Fiyatı gördüğünde, bunu duymak bile istemedi.

Yaklaşık otuz bin kilometrelik bir Jeep Wrangler almıştı. Almasını istediğimden daha kullanılmış bir araçtı, ancak en baskın isteklerimden biri güvenlik için bir SUV almasıydı. Jeep onun için bir ödündü ve yeni maaşıyla karşılayabileceğinden daha fazla bir araba ödemesiydi.

"Eğer buraya taşınırsam, benden bıcarsın." Sesi yumuşaktı, gözleri hâlâ bana sabitlenmişti. "İşte bu yüzden taşınma paketinin süresi dolduğunda kendi evimi almalıyım."

Durduğumda, iki vale görevlisi kapılarımızı açmak için arabaya doğru yöneldi.

"Eğer benim evime taşınırsan, bunun bile birlikte yeterince zaman geçirmemize yeteceğini sanmıyorum." Park yerine geçtim, elim tekrar onun bacağına gitti. "Seni her zaman yanımda istiyorum, Brooklyn."

Kapısı artık aralık olmasına rağmen koltuğa geri gömüldü. "Uyandığında bile mi?"

"Özellikle de uyandığımda."

Başını salladı. "Beni yerde eritmeye mi çalışıyorsun?"

Çenesinin altını tuttum. "Eritmek mi? Hayır. Senin için ne kadar vahşi olduğumu göstereyim mi? Evet."

"Bu bana göstermekten hiç vazgeçmediğin bir şey." Sesi fısıltının biraz üzerindeydi. "Sadece görmüyorum ve duymuyorum Macon. Her yerde hissediyorum."

Alt dudağını çiğnedi ve ben de başparmağımı üzerinde gezdirerek dudağını dişlerinden ayırdım.

"O altı ay dolduğunda, bu hareketin gerçekleştiğini görebiliyorum." Elim tuttu, yanağına yasladı ve yüzünü ona yasladı. "Bana sahip olduğun sürece."

Vale görevlileri iki açık kapının yanında duruyordu.

Hiç sikimde değildi.

"Öp beni, Brooklyn."

Öne doğru eğildi, dudaklarını nazikçe dudaklarıma bastırdı. Ama onları orada tutarken, hafifçe ayırırken, ağzını hareket ettirişinde bir yoğunluk vardı.

Kauai'deki son birkaç hafta boyunca beni her öptüğünde hissettiğim bir yoğunluk.

Brooklyn bana sadece dudaklarını vermiyordu. Sadece hareketleri yapmıyordu.

Bana ne kadar değer verdiğini, beni ne kadar istediğini gösteriyordu.

Bizi ne kadar çok istediğini.

"Hadi seni yukarı çıkaralım," diye kükredim sonunda ayrıldığımızda.

Gözleri bana tam olarak nasıl hissettiğimi ve o lanet ağzın içimde neler uyandırdığını bildiğini söylüyordu.

Gülümseyerek arabadan çıktı.

Ben de öyle yaptım, kaldırıma adımımı atar atmaz vale görevlisi tarafından anında "Bay Spade, hoş geldiniz" diye karşılandım.

"Acaba

Arabanı ön tarafta tutmamı ister misin?"

Akşam yemeği rezervasyonumuz bir saat içindeydi. Sadece duş almak ve kıyafetlerimizi hızlıca değiştirmek için geri dönmüştük.

Ama o öpücüğün yaptığı şey, bu planların artık değişmekte olduğunu pekiştirmek oldu.

"Akşam için kaldırabilirsin," dedim ona. "Sorun değil, Bay Spade."

Brooklyn'e katıldım, lobide yürürken elim sırtının alt kısmına gitti.

"Sadece bir gecedir burada olduğumu ve birkaç gün daha işime başlamayacağımı biliyorum ama şimdiden uygulamak istediğim şeyleri görüyorum."

"Walter'ı mutlu bir adam yapacaksın."

Güldü. "Bunu büyük açılışta zaten yaptığımı sanıyordum?" Elimi kışının üstüne indirdim, her yerde çalışanlar olduğu için sadece bir saniyeliğine orada bıraktım. "Oh, yaptın ve bunu biliyorsun." Walter onunla otelde tanıştıktan sonra pek çok olumlu şey söylemişti ve ben de bunların bir kısmını Brooklyn'le paylaşmıştım.

"Ama bunu duyduğunda daha da mutlu olacak."

"Yalnız benim fikirlerim onun için değil. Tüm marka için, çünkü bu prosedürlerden bazıları şirket genelinde uygulanıyor. Ve bu otele her girdiğimde bunları gördüğüm için, paranın boşa harcandığını bildiğim için çenemi tutmakta zorlanıyorum."

Altı Sigma sertifikasını alalı iki hafta olmuştu ve farkı şimdiden görebiliyordum. Kurslara katılmadan önce inanılmaz fikirleri vardı ve bunları birlikte geçirdiğimiz süre boyunca dile getirmişti. Programın derinliklerine indikçe görüşleri daha da güçleniyor, keskinleşiyor ve olaylara geçmişte olduğundan daha farklı bakmaya başlıyordu.

Tek bildiğim, onun şirketimiz için büyük bir değer olacağıydı.

Ve markamızı ne kadar korursa, o kadar çok kazanacaktı.

İçinden bir ses Brooklyn'in yılsonuna kadar oldukça etkileyici bir gelire sahip olacağını, muhtemelen şu anki maaşının iki katına çıkacağını söylüyordu.

"Bana bir iyilik yapar mısın?" Asansörün düğmesine bastım.

Kapının açılmasını beklerken bana baktı. "Tamam..." "Çeneni asla kapalı tutma."

Gülümsemesi içimi sızlattı. "İçine bir şey kaydırmak istediğin için mi?"

"İşte bu, evet." Bir elim yanağında, başparmağımı çenesine doğru uzatarak yüzünün iki yanını tuttum. "Ama aynı zamanda- çünkü ondan çıkan her şey benim için önemli."

"Anlaştık."

Açık kapıya doğru başımı salladım. "Bin." Arkasından gittim, en üst katın düğmesine bastım ve asansörün arka tarafına, onun durduğu yere geçip kollarımı karnına doladım. "Tanrım, çok acıktım." Yüzüm boynundaydı ve köprücük kemiğine kadar öptüm.

Arkasında durduğumda avuçlarını kalçalarımın altına bastırdı. "Akşam yemeği yakında, değil mi?"

"Öyleydi."

"Öyle miydi?" Durakladı. "Gitmiyor muyuz?"

Kamerada olduğumuzu, güvenlik ekibimizin ekstra önlemler ve eğitim amacıyla bu kayıtları sık sık yeniden izlediğini bilerek ellerimi göbeğinin üzerinde tuttum. "İşim bittiğinde yemek getirtirim."

"Bitti mi?" Omzunun üzerinden bana baktı.

Yüzünün bana dönük olmayan diğer tarafını tuttum ve kulağına homurdandım, "Siktiğimin amcığıyla işin bitti."

"Macon..."

Adım bir iç çekiş olarak çıkmadı.

Bir nefes olarak çıktı.

Sanki beni içinde hissetme beklentisi yeterince hava almasına izin vermiyordu.

Asansörün zili çaldı ve kapılar açıldı.

"Odanız. Hemen."

Çünkü onu hissetmek için bir saniye daha bekleyemezdim.

Ve onu daha da hızlı hareket ettirmek için kışına küçük bir şaplak attım. Elim çektiğimde "Mmm," diye inledi. "Demek gidiyorsun-

beni beslemek için."

Ne kadar uzun süre birlikte olursak, o kadar kirleniyordu. Bu şimdiye kadarki en ateşli şeydi.

Boynunun dibini tuttum. "Vücudumun her parçasıyla."

"Sanırım bana bir söz vermen gerekiyor."

"Öyle mi?" Başparmağım ağzına girdi, dişlerinin arasındaki kenarları sıyırdı. "O da ne?"

"Bana her zamankinden daha yüksek sesle ılık attırmalısın" diyebilsin diye çektim.

Onun isteği aletimin daha da sertleşmesine neden oldu, ereksiyonum boxer külotuma sürtündü ve bu da tepemin fermuarın arka tarafına sürtünmesine neden oldu.

"Seni taşımadan önce şu odaya gir."

Asansörden çıkmadan önce bana uzun uzun sırttı, anahtar kartını hazırladı, böylece kapıya ulaştığımızda sadece okuyucunun önünde sallaması yeterli olacaktı.

Kapı açıldıktan sonra arkasına geçtim, belini sardım ve onu kendime doğru çevirdim. "Seni tatmak için sabırsızlanıyorum."

Yatağa gidene kadar beklememiz için hiçbir neden yoktu. Onu kapının önünde kolayca soyabilecekken, ben de öyle yapmaya başladım, pantolonunu bacaklarından aşağı indirdim ve ayakkabılarını çıkarmasına yardım ettim, gömleğini başından kaldırdım. Sadece sütyeni ve külotu kaldığında, onu kapıya yasladım. Ağzını tutup o mükemmel dudakların tadını çıkarırken, kancayı açtım, sütyenini fırlattım ve külotunun yumuşak düşüşünü duyarak danteli kalçalarının üzerinden ittim.

"Islak mısın?" Bizi ayırır ayırmaz sordum.

Kapıyı destek olarak kullandı ve sırtını dikleştirerek göğsünün dışarı çıkmasını sağladı. "Neden bana söylemiyorsun?"

"Hayır Brooklyn, sana bir soru sordum." Aramıza birkaç metre mesafe koydum. "Şimdi söyle bana, ısladın mı?"

"Damlatıyorum."

"Sikeyim evet." Giysilerim üzerinde çalışmaya başladım, gömleğimin önündeki küçük deliklerin her birinin düğmelerini açtım, ardından kot pantolonum, boxer külotum ve ayakkabılarım geldi. Onun önünde çırılçıplak dururken sikimi pompaladım. "Bana göstermeni istiyorum."

"Nasıl?"

"Parmaklarınızla, işte böyle."

Hâlâ aynı pozisyondayken elini ön tarafında gezdirdi, parmakları daha derinlere dalarken avuç içi klitorisine bastırdı. En az bir tanesi içeri girip elini havaya kaldırmadan önce yeterince ıslaklık topladığında gözleri kısa süreliğine kapandı.

"Brooklyn, parmağındakini yalamamı ister misin?"

Başını salladı. "Evet."

"O zaman, onu bana ver."

Elini bana doğru uzattı ve ben de daha yakına eğildim, dilimi her bir parmağın ucunda dolaştırarak tenindeki tatlılığı yuttum.

"Kahretsin, tadın çok güzel." İşaret parmağının tamamı ağzıma girene kadar alçaldım ve nihayet geri çektiğimde, "Şimdi o ıslaklığı aletimin üzerine sür" diye emrettim.

Bana ulaşabilmesi için yaklaştım ve şaftımın uzunluğunu nazikçe sıyırdı.

Ama bana dokunduğu süre boyunca gözleri benimkilerden ayrılmadı. Kilitli kaldılar.

Sessizce

yalvarıyor.

İhtiyaç duyuyor.

Daha fazlasını talep etmek.

Kollarım başının üzerine uzandı ve onu vücuduma hapsetti. Eli hâlâ beni okşarken, "Seni becermemi ister misin?" diye sordum.

"Evet. Şimdi."

"Bunun için ne yapacaksın?"

Her dudağını yaladı. "Dizlerimin üzerine çok."

Kıkırdadım. "Ağzını ne kadar istesem de, amına sahip olmak için o kadar bekleyebileceğimi sanmıyorum."

"Bunun için ne yapacağım?" diye tekrarladı. Avucuyla genişliğimde daireler çizdi, ucuma yükselmeden önce keseme doğru sallandı. "Boşalabilirim. Bunun istediğin bir şey olduğunu garanti ederim. Duymaktan hoşlanacağın bir şey olduğunu da biliyorum." Parmaklarını sıktı. "Ve hissetmek."

"Yesss. Bunu istiyorum." Boynunu öptüm, en sevdiğim noktaya, tam kemiğin dışarı çıktığı yere yerleştim. "Bunu hemen şimdi istiyorum."

Hiçbir uyarıda bulunmadan onu kaldırdım, ama sırtını kapıya yasladım ve bacaklarını belime doladım. Onu yerime oturttuğum anda, önce birkaç santim girene kadar yavaşça, sonra da kendimi tamamen içine gömdüm.

"Siktir, çok ıslaksın."

"Oh Tanrım." Tırnakları hiç ayrılmamış gibi omuzlarımı buldu.

"Çok iyi hissediyorsun."

Yüzüme karşı nefes alıyordu, burunlarımız birbirine yakındı, dudaklarımız birbirini okşuyordu.

"Daha ister misin, bebeğim?"

"Her zaman." Sanki klitorisini bana sürtmeye çalışıyormuş gibi öne doğru sallandı. "Ben boşalana kadar. Sakın durma. Lütfen."

Onun emrini duymak içimdeki her şeyin çarpmasına neden oldu.

Bu beni çalkalandırdı.

Kalçalarımı geri çekip içine dalmamı sağladı.

"Siktir." Bir nefes aldım ve hızımı artırdım. "Ne kadar sıkı olduğunu anlayamıyorum."

Birkaç pompa içinde kolayca gelebileceğim bir tür darlık.

Ama bu henüz gerçekleşmiyordu.

İlk olarak, kulaklarımı doldurmak için çığlıklarına ihtiyacım vardı.

"Tam olarak ne istediğimi nasıl sürekli biliyorsun?" Tırnakları beni terk etti ve benimle birlikte hareket etmeye başlarken kollarını omuzlarımdan üzerinden geçirerek kendini daha yukarı kaldırdı.

"Çünkü hissedebiliyorum." Aletimin üstündeki kısa tüyler her girip çıktığımda klitorisini sıyrıyordu. "Çünkü vücudunu tanıyorum." Dudağını ısırdım. "Çünkü hiçbir şey beni seni boşaltmaktan daha iyi hissettiremez."

Ben hızlandıkça, eli saçlarımdan arasına girdi ve telleri çekti. "Seni hak etmiyorum."

"Biliyorsun."

"Ama kimse bu kadar iyi hissetmeyi hak etmiyor."

Ağızına doğru nefes verdim. "O zaman ikimiz de sikildik çünkü içine her girdiğimde amın bana bunu yapıyor."

"Seni iyi hissettiriyor muyum?" "Evet," diye kükredim.

"Göster bana."

Sözlerimi, içinde oluşmakta olan yapıyı güçlendirmek için kullandığını hissediyordum.

Kasılmasından, ıslaklığının kalınlaşmasından bunu hissedebiliyordum.

Ama kelimelerin ön sevişmenin seksi bir parçası olabileceğini de biliyordum ve bu gece ona ağızımı vermediğim için, onun yerine sözlü olarak yalıyordum. Bu kelime yalamalarının her biri onu lanet olası sınıra yaklaşıtıyordu.

Geri dönemeyeceği bir sınırdır.

Ama onu oraya daha da hızlı gönderecek başka bir şey daha vardı; o da kalçalarımdan kıvrılması ve kalçalarımıdaki keskin gücü.

İtişler.

"Ohhh!" diye nefesini tuttu hissettiğinde.

Bu kombinasyon ona çok şey kattı.

Onu daraltan, sikimi sağdığı noktaya getiren şey buydu.

Tam kulağımın dibinde "Macon" diye bağıırıyordu.

Vücutuma karşı titriyordu, midesi dalgalarla doluydu, parmakları gerginlikle doluydu, boğazı iniltilerle doluydu, orgazmı sürüyordu.

"Ahhh!" Havayı içine çekti. "Evet!"

"Becer beni," diye homurdandım o sakinleşir sakinleşmez. "Seni bu şekilde ve bu kadar çabuk boşaltabileceğimi bilmek dünyanın en güzel duygusu."

Boynumda nefes nefese kaldı. "Nasıl nefes alacağımı hatırlamıyorum." "Senin için nefes alacağım."

Onu duvardan çekip yatağa doğru götürdüm ve yatağın üzerine yatırdım, başını yastığa k o y a n a kadar pozisyonunu ayarladım.

"Bana güvenmek zorundasın."

Başı tüylere çarptığı anda gözleri kapanmıştı ama sonra birden açıldı.

"Evet, Brooklyn. Güven dedim. Seninkilerin hepsi bende mi?"

Bana daha iyi bakabilmek için dirseklerinin üzerine doğru eğildi.

"Elbette... ama neden?"

"Çünkü senin ilklerinden birini daha almak üzereyim."

Söylediklerimi düşünürken kaşları havaya kalktı. "Kıçım..."

"Evet."

Yutkunurken boğazı düğümlendi. "Şimdi mi?"

"Sikeyim evet."

Yüzümü bacaklarının arasına daldırdım ve kalçalarını daha da ayırdım, dilim klitorisinden başlayıp amına doğru indi.

Zaten çok ıslaktı.

Ama kayganlaştırıcı olmadığını varsayarsak, daha ıslak olmasını istiyordum. Onun sırılsıklam olmasına ihtiyacım vardı.

Amına tükürdüğümde, tükürüğü kıçına doğru sürükledim. Her yaklaştığımda, sadece parmağımı etrafında gezdirirken bile geriliyordu.

"Seni şaşırtmayacağım, merak etme." Kafamı kaldırdığımda bana bakıyordu. "Yapmak üzere olduğum her şey hakkında seninle konuşacağım."

"Ama acı, Macon. Kocaman olmuşsun." Biraz hava emdi. "Bu beni öldürecek."

"Buna inanmadığını biliyorum ama aynı zamanda iyi hissettirecek." Onu daha fazla yaladım, tükürüğü kıkına doğru ittim, o girişin etrafını yaladım. "Unutma, bana güvenmek zorundasın." Tükürük ağzımdan çıkıp küçük akıntılar halinde aşağı inerken, parmağımı ıslattım, kaplandığından emin oldum ve kıkına doğrulttum. "Şu anda sana vereceğim tek şey bu." Biraz baskı uyguladım, ne kadar kolay girdiğine şaşırdım. "Çok ıslaksın, bunu hiç sorun çıkarmadan aldın."

Küçük iniltiler havayı doldurmaya başladığında boynu geriye doğru eğildi. "Vay canına." Bacakları zorlanıyor, sonunda iki yana düşüyordu. "Bu beklediğim gibi bir şey değil."

"Sana iyi hissettireceğini söylemiştim."

Sadece ilk boğumuma kadar girmiştim ve o kadar dardı ki, sığmakta zorlanıp zorlanmayacağımı merak ediyordum, ama önce bunu yapmamın nedeni buydu. Onu hazırlamak, bundan sonra olacıklara hazırlamak için.

"Daha da iyi olacak," diye uyardım, sonuna kadar girene kadar kaymaya devam ettim.

Kıçı tenimin etrafında titreşiyordu.

Hızlanmadan önce alışması için ona birkaç saniye izin verdim, yavaş yavaş onu başka bir parmağı kaldırabileceği yere getirdim.

"Biraz daha ekliyorum," dedim, çünkü ona sürpriz yapmayacağıma söz vermiştim.

Ben orta parmağımı sokarken göğsü hareket etmiyordu, gözleri benimkilerden ayrılmıyordu, vücudu yine kaskatı kesilmişti, sanki lanet bir ipe asılmış gibiydi.

Birkaç dalıştan sonra kasları gevşedi, nefes alış verişleri daha da zorlaştı. Her nefes verişleri bir inlemeyle sonlanıyordu. "Nasıl olduğunu bilmiyorum... ama boşalmak üzere olduğumu hissediyorum."

Zamanı gelmişti.

"Şimdi beni yakalayacaksın." Çekildim ve önünde yatağa diz çöktüm, bacaklarını etrafımda dolaştırdım. "Yavaş gideceğim,

ve sana kaldırabileceğinden fazlasını vermeyeceğim." Cevap vermeye çalıştı, ben de ona "Güven bana" diye hatırlattım.

Dirseklerinin üzerine oturdu, kalçalarının arasına baktı, avucuma birkaç ağız dolusu tükürük tükürüp ucuma ve tepemin çıkıntısına sürmemi izledi, şaftım tamamen yağlanana kadar daha fazlasını ekledi. İ ş t e o zaman onu kışına yerleştirdim.

"Sadece rahatla."

Kenarlarından hafifçe geçtim, iç kısmı etrafımda kucaklaştı, beni sonuna kadar içine almak için yayıldı. Ve gerçekten içine almak zorundaydı çünkü

-Tanrım, çok sıkıydı.

"Sadece bu kısmı atlatmalısın, sonra daha iyi olacak." Tacımı geçtikten sonra durakladım. "Sen iyi misin?"

"Devam et."

Acıyla mücadele ediyordu, bunu yüzünden anlayabiliyordum. Ama benim hissettiğim tam tersiydi.

Kıçı lanet olası amından bile daha sıkıydı.

Ve hissettiklerime bakılırsa, boşalmam için fazla bir şey gerekmeyeceğini biliyordum.

"Dayan. Yolun yarısındayım." Tekrar durdum, onun bu girişe alışmasına, etrafımda genişlemesine izin verdim. Ve sonra biraz daha hareket ettim, daha fazla ilerleyemeyene kadar son birkaç santim. "Her şeye sahipsin."

Başı geriye düşmüştü, boynu açıktaydı ama bu sefer inleme sesi duymadım.

"Brooklyn, iyi olduğunu bilmem gerek."

Başını yavaş yavaş dikleştirdi ve gözlerimiz buluştuğunda başını salladı.

"Birkaç saniye daha ver." Başparmağımı klitorisinin üzerine sürdüm ve anında yüzündeki değişimi gördüm. Dudaklarının açılma şeklini. Gözleri artık o kadar geniş ve acıyla dolu değildi. "Hoşuna gitti mi?"

Cevap vermedi; sadece baktı.

Nefes aldı.

Ve vücudunun baskıyı bıraktığı ve artık şaftımı boğmadığı anı hissedebiliyordum.

Klitorisini tıngırdatırken kalçalarımı geriye yatırdım ve ucuma doğru çekmeye başladım. "Konuş benimle. Bana bunun nasıl bir his olduğunu anlat."

Dudakları aralanmıştı, göğsü eskisinden çok daha hızlı yükseliyordu. "I
... neler olduğunu bilmiyorum."

Amina dokundum, parmağım yepyeni bir ıslaklık dalgasıyla karşılaştı ve sorum aniden cevaplandı. "Çünkü bunu hiç yaşamadın, bu yüzden sana neler yapabileceğini bilmiyorsun." Birkaç dalış daha bekledim ve "Eskisi gibi acımıyor, değil m i ?" dedim.

Başını iki yana salladı.

"Ve hatta kendimi iyi hissetmeye başladım."

"Evet." Dişleri dudağını sıyırdı. "Macon..."

Evet, kesinlikle iyi hissettirmeye başlamıştı.

Ama ilk seferinde bunu gereğinden fazla uzatmayacaktım. Analın zevkini yaşamasını ve bundan korkmamasını istiyordum. Bir gün kışındaki sikim için yalvardığını duymak istiyordum.

Bunun gerçekleşmesi için de bu işi bir an önce bitirmem gerekiyordu.

Bu yüzden elim sadece klitorisine odaklandı, yatay olarak sıyırdı, ıslak ve uyarılmış halde tuttu, tepesini bir daire şeklinde döndürdü. Aletimle ona uzun, derin vuruşlar yaptım, tüm uzunluğumu içine almasına izin verdim, vücudunu orgazma doğru yönlendirdim.

Ama benimkinin demlenmeye başlaması için birkaç pompadan fazlası gerekmedi.

Kendimi tutamadım.

Karşı koymaya bile çalışamadım. O

bu kadar sıkıyken olmaz.

"Beni boşaltacaksın," diye kükredim.

Yüzündeki ifade bana aynı şeyin onun tarafında da olduğunu söylüyordu ve klitorisinin sert bir tomurcuk haline gelme şekli de öyle.

"Yesss," diye tısladım. "Çok mükemmel hissediyorsun." Kalçalarımı ileri doğru salladım, orgazm taşaklarıma doğru ilerliyordu. "Spermimi istiyor musun Brooklyn?"

"Evet."

"Önce bir şey duymam lazım. Görmem lazım. Hissetmem gerek."

"O zaman dinle ve hisset," diye fısıldadı. Bacakları uzağa doğru genişledi-

vücudu benimle birlikte kayıyor, kığı etrafımda dolanıyordu. "Tanrım... Macon!" Sözcükler onu terk ettiğinde, inlemeler yerini aldı.

Benimki de öyle.

Vücudum karıncalanmalarla dolarken hareketlerim daha sert, daha yoğun, daha da muhtaç hale geldi ve döl ucumdan doğrudan onun içine fıskırdı.

"Brooklyn!" Geriye doğru eğildim ve öne doğru patladım.

"Sikeyim evet!"

Tırnakları dizlerimin etrafındaki deriye batıyordu, göğüsleri hareketten zıplarken meme uçları sertleşmişti, dudakları son inilti ağzından çıkana kadar kapanmadı.

Sürünme hızına kadar yavaşladım ve sonunda çektim. Bunu yaparken, dölleri ondan damlamaya başladı. Ucumu büzülmüş deliğin etrafında dolaştırdım, kendimi ondan düşmeye devam eden kalın beyaz tohumla kapladım ve hemen içine geri kaydım. "Brooklyn, sen benimsin." Kıçının içine geri beslediğim dölleri yutmasını izlerken, "Hepsi benim" diye havladım. Ona son bir kez pompaladım, vücutlarımızı ayırdım ve yüzüne baktım. "Ve sen de benimle geliyorsun." Onu kollarımda topladım ve banyoya taşıdım, duşu açarken onu tuttum. Su ısınınca bizi akıntının altına taşıdım, bedenlerimizi bir arada tutarken sessiz kaldım.

Yüzünü boynumdan kaldırıp ellerini yanaklarıma koyduğunda, hissettiğim kelimeleri daha fazla tutamadım.

Söylemek istediklerimi.

"Brooklyn..." Gözlerini bir ileri bir geri tararken derin bir nefes aldım. "Seni seviyorum." Onu nazıkçe öptüm. "Seni çok seviyorum."

"Öyle mi?" Beni test etmiyordu; beni sorgulamıyordu. Sanki cevabı biliyordu ve yüksek sesle onaylıyordu.

Yine de "Evet, istiyorum." dedim.

"Macon..." Sadece yüzümü tutmak yerine, yüzgeçlerini sakalıma gömdü. Sonra başparmaklarını ağzımın kenarına yerleştirdi ve burnunu ağzımın üzerine koyarak havamı içine çekti. "Ben de seni seviyorum."

YİRMİ ALTI

Brooklyn

“**H** nasıl görünüyorum?" Mutfağına girerken Macon'a sordum. Tezgâhın üzerine eğilmiş, kahve içiyor ve okuyordu-gazetede.

Tahmin etmem gerekirse, bu şehirde her sabah gerçek gazete alan yirmi yedi yaşındaki tek kişi oydu.

O adam çok yaşlı bir ruha sahipti ve ben onu bu yüzden seviyordum.

Elinde kupasıyla bana doğru döndü, yüzünü anında ısıtan bir gülümseme vardı. "Tanrım..." Bakışları topuklarıma kadar indi ve tekrar yukarı çıktı. "Çok seksisin."

"Çok mu seksiyim?" Önüme baktım, hazırlanmayı bitirdiğimde gömme dolabındaki aynanın gösterdiği kadar kapalı olduğumdan emin oldum.

Elbisem çeneme kadar uzanıyor ve boynumu sarıyordu. Malzeme göğsümle buluşana kadar hafif ve şeffaftı, daha sonra kalınlaşarak opak bir malzemeye dönüştü. Oradan belimi sarıyor ve dizlerimin biraz üzerinde bitiyordu.

Hepsi siyah.

Topuklular
bile.

Kauai'deki son haftamda kız kardeşlerimle dışarıdayken, ilk günüm için ekstra özel bir şey almak istediğimi bilerek yaptığım bir satın alma.

"Çok seksi değil, sadece iş seksi," diye cevap verdi. "Ama bu seni masama yatırıp üstünde sikmek istemeyeceğim anlamına gelmiyor." Kahveyi ve kâğıdı tezgâha bırakıp yanıma geldi. "Ama uygunsuz olduğundan endişeleniyorsan, değil. Bu mükemmel." Elleriyle belimi sardı ama beni normalde tuttuğu gibi güçlü bir şekilde tutmadı. Her zamankinden daha nazikti. "Nasıl hissediyorsun?"

Önümde durduğunda, kolonyasının odunsu ve dumanlı kokusunu içime çektim ve sıcak teninin benimkine değdiğini hissettim.

Macon'ın Spade Hotel'in şirket merkezine girerken giydiği kıyafet nefis bir görüntüydü. Kömür rengi bir takım elbise, bembeyaz bir gömlek ve üzerinde aynı koyu griden ince çizgiler olan gümüş bir kravat giymişti.

Rahat görünüşüne alışmıştım, Hawaii'ye de çok yakışıyordu.

Ancak kolalı, cilalı ve profesyonelce baharatlı olan bu versiyon, iş seksi tanımının saf haliydi.

Ve eğer başka bir sabah olsaydı, beni tezgâhın üzerine kaldırması ve takım elbisemi çıkarmadan vücuduma hükmetmesi için ona yalvaracağıma emindim.

Ama bu başka bir gün içindi. Bugün, bir endişe yumağıydım.

"Gergin." Derin bir nefes aldım. "Birlikte çalışacağım insanlar hakkında hiçbir şey bilmiyorum ve onlarla tanışıp çalışma tarzlarını öğrenmek her zaman büyük bir alışma sürecidir." Sadece bunu düşünmek bile sinirlerimi iki katına çıkardı. "İK'dan aldığım tek şey masamın yeri, programımın bir dökümü ve ilk toplantımın saat sekizde müdürümle olacağı." Bileğimdeki muhteşem Rolex'e baktım. "Yani kırk dakika içinde." Yüzümün tüm renginin solduğunu hissettim. "Kahretsin, gitmem gerek."

"Merak etmeyin. Oraya gitmemiz sadece on dakika sürer. Bu size toplantınızdan önce yerleşmek için bolca zaman verecektir."

Göğsümdeki endişe her şeyi çok gergin, ağırlı ve gergin hissettirdi. "Bu konuda." Elimi kalbinin üzerine koydum, kravatının kenarı tenimi gıdıklıyordu. "Oraya ayrı ayrı gitsek üzülür müydün?"

"Hayır." Durakladı. "Ama neden benimle işe gitmek istemediğini merak ediyorum."

"İstemediğimden değil. Ben sadece ..."

Elimi yüzüne götürdüm. Bu sabah banyoda sakalını kesmişti; çift lavabolardan birinde o, diğerinde ben saçımı kıvırıyordum. Tüm bu süre boyunca sessiz kalması bana iş günlerinde sabah insanı olmadığını gösterdi. En azından ben öyle sanıyordum. Ama bu durumun bana fark ettirdiği bir diğer şey de bu işe hazırlanma hayatının yeni normalimiz haline geleceğiydi.

"İlk gün patronlardan biriyle gelmek konusunda kendimi çok rahat hissetmiyorum. Birlikte girdiğimizi gören olursa, tıpkı diğer işyerlerinde olduğu gibi dedikodu yayılır ve ekibimin bana farklı davranma ihtimali doğar." Kulağa kafamdakiyle aynı gelmiyordu, bu yüzden ekleme ihtiyacı hissettim: "İlişkimizi saklamak istemiyorum, durum hiç de öyle değil. Sadece saygılarını istiyorum, Macon. I

herkesin saygısını istiyorum. Özellikle de ilk günden." Yüzgeçlerimi onun kalın bıyıklarının arasından geçirdim. "Lütfen kızma ya da üzülme - bu istediğim son şey."

Başparmağı yan tarafımı okşayarak sırtımın bükülmesine neden oldu. "Sende sevdiğim şeylerden biri de bağımsızlığın. Bunu kendi başına yapmak istiyorsun ve ben bunu sadece çok ateşli değil, aynı zamanda hayranlık uyandırıcı buluyorum." Eğildi, dudakları artık benimkilere yakındı. "Anlıyorum Brooklyn ve bu konuda asla kızgın ya da üzgün olmam." Beni nazikçe öptü. "Seninle ve şirketimiz için başaracağın şeylerle gurur duyuyorum."

Anında rahatladığımı hissettim, çırpınmalarımı dindirecek kadar değil ama bu konuşmanın sonuçları hakkında endişelenmeme gerek olmadığını bilecek kadar. "Teşekkür ederim." İki kolumu da onun omuzlarına koydum. "Umarım bugün seni bir ara görebilirim."

Sanki kendisiyle dalga geçmeye çalışıyormuş gibi dudağımı çekti. "Bugün beni göreceksin, Brooklyn."

"Mükemmel." Ayak parmaklarımın üzerinde yükseldim ve ona bir öpücük verdim. "Ben gidiyorum."

Birkaç öpücük daha aldı, sanki bu dudaklarını üzerime son kez koyuşuydu ve beni bırakmak istemiyordu. Geri çekildiğimde omzumdaki çantayı düzelttim ve kapıya doğru ilerlemeden önce onu sıktım.

"Bugün öldür bebeğim."

Gülümseyerek arkama baktım. "Bakacağım."

Sonra dışarı çıktım ve yeni cipimin ön koltuğuna tırmandım.

O kadar güzel bir araç ki benim olduğuna inanamadım. Ödemeleri karşılayabileceğime.

Los Angeles'ta yaşamak, oteldeki evim ve Macon'ın Hills'teki malikanesi arasında gidip gelmek benim hayatım haline gelmişti, her şey ne kadar inanılmaz derecede mükemmel hissettiriyordu ve ne kadar şanslıydım.

Sertifika kursunda ilerlediğimi ve birkaç ay içinde Spade Hotels'deki tek Altı Sigma sertifikalı çalışan olacağımı söyledi.

Macon'un garaj yolundan çıkmadan hemen önce, hâlâ bir SUV'un hissine ve sürüşüne alışmaya çalışırken, çantamı bulana kadar çantamı karıştırdım, Jesse'yi Rehberimde buldum ve Ara düğmesine bastım.

Kız kardeşlerimin hâlâ uyuduğunu biliyordum. Kauai, Los Angeles'a üç saat uzaklıktaydı ama işe giderken onları arayacağıma söz vermiştim.

daha az zaman.

Jesse cevap verirken "Günaydın," diye homurdandı. "Bir saniye bekleyin. Seni hoparlöre almam gerekiyor." Arka planda Clem'e uyanmasını söylediğini duydum. "Tamam, ikimiz de buradayız. Merhaba!"

"Günaydın çocuklar. Resmen işe gidiyorum ve *ahhh*!"

"Nasıl hissediyorsun?" Clem sordu, sesi Jesse'ninki kadar hırıltılıydı ve onları uyandırdığım için kendimi kötü hissetmemeneden oldu. "Macon'dan ayrılmadan önce hiç ara öğün yedin mi?"

"Kahvaltı yok. Yemek yiyemeyecek kadar gerginim" dedim. "Ama hazırlanırken kahve içtim ve acıkırsam iş yerinde bir şeyler atıştırırım. Turum sırasında mutfağı gördüm ve her zaman tonlarca yiyecek mevcut - herkesi beslemek için tam zamanlı bir şef çalıştırıyorlar."

"Ne kadar süslü değil mi?" Jesse söyledi. "Heyecanlı mısınız?"

"Ben her şeyim." İlk ışıklara ulaştım, bir sonrakinden dönmem gerektiğini biliyordum. Oradan ofisten yaklaşık bir mil uzakta olacaktım. "Heyecanlı, gergin, endişeli, bunalmış, alçakgönüllü." Nefes almaya çalıştım, endişem o kadar artmıştı ki artık ciğerlerimi sonuna kadar dolduramıyordum. "İlk toplantımı geride bıraktığımda, eminim biraz daha sakin olacağım."

"Şu kiminle?" Clem sordu.

"Patronumla."

"*Ooh*," diye şarkı söyledi Jesse. "Ve sonra günün geri kalanı neye benziyor?"

"Daha fazla toplantı," diye cevap verdim. "İlk hafta Beverly Hills otelindeki her departman için tüm rakamları analiz edeceğim. İkinci hafta, süreçlerini değerlendirmek için otelin içinde çalışacağım."

"Ve orada yaşıyorsun, değil mi?" Jesse sordu.

"Tamam." İkinci ışıkta döndüm. "Muhtemelen birkaç ay o otelde kalacağım. Sonra, yeterince iyi bir iş çıkardığımı varsayarsak, başka bir tesise geçeceğim."

"Kız kardeşim tam bir baş belası," dedi Jesse, "büyük bir korporat işi ve harika yeni bir Jeep'i var-"

"*Yeni* değil, yeni," dedim gülerek, "ama Jeep benim için yeni."

"Bu bizim için yeni bir şey," diye ekledi Clem. "Ve Jesse'yle ben bir kez

Ziyaretimiz sırasında bu bebeği her yere götüreceğiz."

"Sabırsızlanıyorum." Sesim kısıldı. "Sizi *çok* özledim, canım acıyor."

"Biz de bebeğim," diye yanıtladı Jesse.

"Hayal bile edemeyeceğin şekillerde," diye seslendi Clem.

İlerideki binayı görebiliyordum, bu yüzden kızlara "Her an yanaşabilirim. Mümkünse gün içinde mesaj atmaya çalışacağım. Olmazsa, eve gittiğimde benden haber alırsınız."

Home.

Bu gece için bu Macon'un eviydi, dün gece bana ilk günümü kutlamak için bu akşam için özel bir şey planladığını söylemişti.

Bu adamı hak etmek için ne yaptığımı bilmiyordum ama ona olan sevgim her geçen dakika artıyordu.

Jesse, "Seni ölesiye seviyoruz," dedi, Clem de neredeyse onun sözlerini aynen tekrarladı.

"Ben de ikinizi seviyorum."

Vedalaşıp telefonu kapattık ve ben de yüksek binanın arkasından dolanarak çalışan otoparkına gittim, park etmek için boş bir yer bulana kadar birkaç sıra aşağı indim. Yolcu koltuğundan çantamı aldım ve aceleyle girişe yöneldim. Kimlik kartım henüz yanımda olmadığı için güvenlik görevlisine kimlik bilgilerimi gösterdim ve onaylandıktan sonra asansöre binerek kendi katıma çıktım.

İK, bana atadıkları yerin üzerinde bir ok işareti bulunan bir yerleşim haritası göndermişti, bu yüzden asansörden iner inmez hangi yöne gideceğimi biliyordum. Yoğun bir bölgeydi. Çalışanlar her yerdeydi; masalarında, kabinlerin olduğu bölümlerde, katın her iki yanında uzanan özel ofislerin içinde yürüyorlardı.

Yön duygusu olmayan biri olarak, okun gösterdiği yeri bulana kadar birkaç yanlış dönüş yaptım.

Ve bunu yaptığım, kapının önünde durdum ve gördüğüm şeyin doğru olduğunu teyit etmek için haritayı ve hemen dışarıdaki bir levhada yazılı olan numarayı kontrol ettim.

Çünkü gördüğüm şey doğru olamazdı. Bana bir ofis tahsis etmelerinin imkânı yoktu. Kendime ait. Bu mümkün bile değildi ...

"Hoş geldin Brooklyn," diye seslendi arkamdan.

Hemen arkamı döndüm. İK'dan -buraya son geldiğimde beni gezdiren- kadın orada durmuş gülümsüyordu. "Merhaba," dedim elimi ona doğru uzatarak. "Sizi görmek ne güzel tekrar."

"Ve sen." Parmaklarımı sıktıktan sonra bıraktı. "Güvenlik bana geldiğinizi haber verdi. Bir şeye ihtiyacınız olup olmadığını öğrenmek için uğramak istedim."

Açık kapıyı işaret ettim. "Burası gerçekten benim ofisim mi?" Elimi hareket ettirerek diğer yöne, sıra sıra dizilmiş kabinlere doğru yönelttim. "Ve benim orada bir yerde olmam gerekmiyor mu?"

Öncekinden daha büyük bir gülümsemeyle hafifçe güldü. "Hayır, bu doğru." Benimle birlikte ofise girdi. "Kabinler çoğunlukla giriş seviyesi pozisyonlar için hazırlanır. Bildiğiniz gibi sizi bunun için işe almadık. Niteliklerin ve bilginle Spade Otelleri için büyük bir değersin."

Duyduklarıma inanamıyordum.

Zihnim bu yüzden tamamen çılgına dönmüştü.

Ama delirdiğimi bilmesini istemedim, bu yüzden sııttım ve "Ofis mükemmel. Bayıldım."

"İstedığınız gibi dekore etmekte özgürsünüz." Kapı aralığına doğru ilerledi. "Ben sadece bir kat aşağıdayım. Bir şeye ihtiyacın olursa sormaktan çekinme."

"Çok teşekkür ederim."

"İlk günün harika geçsin, Brooklyn." Gitmeden önce bana küçük bir el salladı.

Kendi ofisim.

Bunu aklım almıyor bile.

Çantamı masanın üstüne, bilgisayarımın hemen yanına koydum ve sandalyeye oturup içinde bir şey olup olmadığına bakmak için çekmeceleri açtım. En üstteki çekmecede malzemeler vardı; kalemler, ataçlar, yapışkan notlar, bir zimba ve bir makas. Çekmecelerin geri kalanı boştu, ben de çantamı en büyük olana soktum ve monitörü uyandırmak için faremi salladım.

Bilgisayarın yanında kullanıcı adı ve şifre bilgilerinin yazılı olduğu bir kağıt vardı, bu bilgileri girdikten sonra sisteme erişebildim ve e-postam hemen açıldı.

Gelen kutumda bekleyen birkaç tane vardı. En çok dikkatimi çeken Jo'dan gelendi.

Gönderen: Jo Spade

Kime? Brooklyn Bray

Konu: İlk günün! Whoop, whoop!

İlk gününüzde hepinize tebriklerimi ve sevgilerimi iletmek istedim. Harika işler yapacağınızı biliyorum. İçkiler yakında, tamam mı?

*XO,
Jo*

*Jo Spade
Pazarlama Direktörü Spade
Hotels*

Yüzümdeki gülümsemenin büyümesine engel olamadım. Jo'nun e-postası bu sabah ihtiyacım olan her şeydi, kız kardeşlerimle yaptığım hızlı sohbet ve evinden ayrılmadan önce Macon'dan aldığım öpücükle birlikte.

Bir cevap yazmak için ellerimi klavyeye koyduğumda, ekranın üst köşesindeki saati fark ettim.

Yeni patronumla toplantım on dakika içinde başlayacaktı.

Zamanında olmak
istememedim. Erken gelmek
istedim.

Sandalyemi geriye ittim, gitmem gereken ofis numarasını iki kez kontrol ettim - ki bu dört numaralı ofisti - ve çıkarken kapımı kapattım. Asansör açıldığında, içeride bana eşlik eden insanlara gülümsedim ve yönetici katı için düğmeye bastım.

Dışarı adımımı atar atmaz masanın başında bir resepsiyonist vardı, yanına gittiğimde gözleriyle beni selamladı.

"Saat sekizde bir toplantım var," dedim ona. "Adım Brook- Lyn Bray."

Bilgisayarına bir göz attı. "Ah, evet, tam buradasın." Masasından bir telefon kaldırdı. "Bana bir saniye verin." Telefonu kulağına dayadı, ahizeye "Bayan Brooklyn Bray sizi görmek istiyor" derken bana bakıyordu. Gülümsedi. "Mükemmel. Onu hemen aşağıya getiriyorum." Telefonu kapattı ve masasından kalktı. "Ben Kathleen, bu arada."

Elini sıktım. "Brooklyn, ama sen bunu zaten biliyorsun." Güldüm.

O da aynı sesi çıkardı ve "Evet, lütfen beni takip edin" dedi.

Beni masasının yanında bekledi ve duvara doğru bir anahtar kartı sallayarak bir dizi çift kapıyı açtı. Onu takip ettim ve dünyanın dört bir yanında bulunan farklı Spade Otellerinin büyük, çerçeveli fotoğraflarıyla süslenmiş uzun, geniş bir koridordan geçtik.

Bir şekilde, bir şekilde, hepsiyle ilişkim olacaktı.

Nefes al, Brooklyn. Nefes al.

"Günün nasıl geçiyor?" diye sordu.

Ona ne kadar dağınık hissettiğimi söylemek istemedim, bu yüzden "Sadece birkaç dakikadır buradayım. Bu benim ilk günüm. Ama bu birkaç dakika harikaydı."

Güldü. "Hoş geldiniz. Burada çalışmamın sekizinci yıldönümünü yeni kutladım ve bu şimdiye kadar sahip olduğum en iyi iş. Bence burayı seveceksin."

Sırıttım. "Sanırım haklısın."

Binanın köşesine yaklaştıkça yavaşlamaya başladı ve üzerinde dört numara yazan kapının hemen önünde durdu.

"Geldik. İyi toplantılar, Brooklyn." "Teşekkür ederim. Seninle tanışmak çok güzeldi, Kathleen."

O gider gitmez derin bir nefes aldım ve elimi kaldırdım, kapıdan birkaç santim uzakta tuttum, sağlam bir vuruş yapmadan önce sinirlerimi yatıştırmaya çalıştım.

Birkaç saniye sonra da yaptım.

"İçeri girin," diyen bir erkek sesi duydum diğer taraftan.

Macon'a ne zaman patronumdan veya ekibimden bahsetsem, nadiren yorum yaptı. Ayrıca bana müdürümün kim olacağını hiç söylemedi ve ben de onu bir yanıt vermesi için hiç zorlamadım. Bu konuda konuşmak isterse konuşur diye düşündüm.

Ama bu beni neden yapmadığını merak ettirdi.

O kişi hakkında kendi fikrimi oluşturmama izin vermeye ve beni kendi fikriyle ikna etmemeye mi çalışıyordu?

Emin değildim ama bu gece ona sormayı planlıyordum.

Parmaklarımı dikkatlice kapı koluna doladım, çevirdim ve kapıyı ittim. Yavaşça açıldığında ofisin küçük parçaları ortaya çıktı. Zengin halı ve duvar kâğıdı, rafların bölümleri, ahşap masa, koyu renk bir takım elbisenin kenarı ve-

Bana bakan yüzle göz göze geldiğimde donup kaldım. O yüz bana çok tanıdık geliyordu.

Bu sabah öptüğüm yüz.

Ben burada şok olmuş ve felç olmuş bir halde dururken beni yiyip bitiren yüz.

"Macon" -nefesimi tuttum- "Kathleen'in beni neden buraya getirdiğini bilmiyorum. Bir tür karışıklık olmalı. Geri dönüp ona beni müdürümün ofisine götürmesini söyleyeceğim."

Masasından kalktı ve bana doğru yürüdü, bana ulaştığı anda elini uzattı. "Macon Spade. Sizinle tanıştığımıza memnun oldum."

Ne?

Anlamadım.

Neden benimle bu şekilde konuşuyordu? Bu kadar profesyonel mi davranıyordu?

O benim erkek arkadaşımken ve ben onun kim olduğunu açıkça biliyorken kendini tanıttı.

Ve sonra, aniden, hiçbir yerde, parçalar kafamda bir araya gelmeye başladı.

Banyo odasında hazırlanırken neden bu kadar sessizdi, oysa onun sabah insanı olduğunu ve genellikle gevezelik ettiğini biliyordum.

Neden evinden ayrılmadan önce beni öptü ve sarıldı, sanki gitmeme izin vermek istemiyormuş gibi.

Neden benimle müdürümün kim olduğunu konuşmadı.

Neden İK bana toplantımın dört numaralı ofiste, Macon'un kapısının önündeki aynı numarada yapılacağını söylemişti?

Aman Tanrım.

"İş geliştirme ve proje yönetimi direktörüyüm," diye devam etti, "ve yepyeni Altı Sigma Ekibi'nin lideriyim."

Bu Macon işiydi.

Bu sabah öptüğüm adam onun diğer tarafıydı. İkisini ayrı tutmamı istedi.

"Peki ya sen?" diye sordu.

Ağırlığımı değiştirdim, yüzünü, duruşunu, varlığını ve tüm odayı nasıl doldurduğunu algıladım. "Şu anda son derece kızgın olan biri."

Başını salladı. "Bunu hak ediyorum."

"Tüm söyleyeceğin bu mu?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Sanırım lanet bir yalancı olduğunu itiraf ettiğin kısmı unutuyorsun. Bana yaptığın şeyin her açıdan berbat olduğunu-

gle seviyesi." Ona ters ters baktım. "Bunu benden saklamak senin için zor muydu? Yoksa sen rahat rahat devam ederken yalanlarımla boğuşan bir tek ben miyim?"

Elini saçlarının tepesinde gezdirdi. "Bununla kolay bir zaman geçirdiğimi sanmayın çünkü geçirmedi. Her Allah'ın belası gün bana yük oldu."

"İnanılmazsın."

Sanki söyleyeceği şey onu canlı canlı yiyecekmiş gibi yavaşça nefes verdi. "Yaptığım şey yanlış, buna hiç şüphe yok. Ama sana gerçeği söylersem işi kabul etmeyeceğini biliyordum. Bu yüzden yaptım ve bu yüzden bu durumdayız."

Öfke göğsümün içinde zonkluyordu. "Ne bildiğini düşündüğün umurumda değil, bu doğru değildi. Bunların hiçbiri doğru değil." Sesim yükseliyordu ve onu durdurmaya çalışmadım. "Jo'ya sırrımı açtığım için üzgündün, peki ya senin benim menajerim olacağını bilen onca insan? Jo? Cooper? Brady? Walter? İK? Lastik şirketi mi? Sence bu beni nasıl hissettiriyor? Tıpkı senin gibi ben de işim konusunda karanlıkta bırakıldım. Ve şimdi, hayatımın en önemli günlerinden biri olması gereken bir günde buraya geliyorum ve beni karşılayan sensin. Sevdığım adam, bana yalan söylemeye bu kadar istekli olan adam ve aynı zamanda dev bir ikiyüzlü olan adam." Çenem sıkıştı. "Sen de aynı şeyi yaparken üzerime gelmeye cüret ettin. Bu ne cüret!"

"Sıçıp batırdım."

Bir nefes çektim. "Berbattan da ötesin."

"Brooklyn, beni dinlemeni istiyorum." Düşüncelerini toparlamak ister gibi yere doğru baktı ve başını kaldırdığında devam etti: "Spade Hotels'in sana ihtiyacı var. Benim sana ihtiyacım var. Ve bu işe ihtiyacın olmasa bile, ne kadar harika olacağını ve bu işten ne tür bir deneyim kazanacağını biliyorum. Bunun önüne geçmek istemedim. Hayal ettiğin her şeye sahip olmanı istedim ve bu senden gazap almak ve gerçeği feda etmek anlamına geliyorsa, o zaman buna değerdi." Ellerini ceplerine soktu, sanki bana dokunmamak için kendini zor tutuyordu.

"Bu pozisyonu kardeşlerimden birine ya da üst düzey bir yöneticiye verebilirdim. Hatta denedim bile. Senin işinle ilgili gerçeği öğrendikten hemen sonra Walter'a ulaştım ve bunu yapamayacağımı söyledim. O da bana ne dedi biliyor musun?"

Gözlerimi devirdim. "Duymak için sabırsızlanıyorum."

Alaycılığım karşısında başını salladı. "Bana sana rehberlik edecek daha iyi biri olmadığını söyledi çünkü ben bu şirkette yiyor, uyuyor ve nefes alıyorum. Cooper ya da Brady'nin ben varken seninle bire bir zaman geçirmesini ister miydin? Tabii ki hayır. Spade Hotels benim ruhumun bir parçası. Yapmak istediğim tek şey bu ve bu sevgiyi seninle paylaşmaktan ve senin de benim kadar sevmenden başka bir şey istemiyorum." Elini çekti ve sakalına sildi.

"Macon..."

"Özür dilerim. Yalan söylediğim için özür dilerim. Sana söylemediğim için özür dilerim. Bu şekilde öğrenmek zorunda kaldığın için üzgünüm. Ailem ve İK bildiği halde sen bilmediğin için üzgünüm. Ama Brooklyn, sana söylemekten çok korktuğumu bilmelisin. Çünkü içten içe ne olacağını biliyordum, tıpkı senin içten içe ne olacağını bildiğini düşündüğün ve bana söylemekten korktuğun gibi."

Aramızda bir sessizlik oldu.

Saniyeler dakikalara dönüştü.

"Umarım beni affedecek cesareti kendinde bulursun," dedi. "Çünkü sen beni affettin, bu yüzden bu en doğrusu."

"Hayır, Brooklyn." Her nefes alışında duygularının arttığını duyabiliyordum. "Çünkü derinlerde bir yerde, bunu neden yaptığımı anlıyorsun ve aynı fikirde olmasan ve farklı bir şekilde ele almamı dilesen bile - ve bunun için tüm sorumluluğu üstleniyorum - anlıyorsun. Buraya ait olduğunu biliyorsun. Ve gerçeğin bu fırsatı mahvedeceğini biliyorsun ve bunu sen de istemezdin."

Tabii ki haklıydı.

Ama yine de yaptığı şey yüzünden yıkılmıştım.

Bu şirketteki herkesin benden önce öğrenmiş olmasına çok kızmıştım.

Kendimi bir şekilde manipüle edilmiş hissettim.

Ama onlara ne sunabileceğimi biliyordum. Onlar için ne yapabileceğimi biliyordum. Bu pozisyonda, onların hayal bile edemeyeceği şekilde parlayacağımı biliyordum.

Macon'un müdürüm olması üstesinden gelebileceğim bir şeydi. Bunu daha önce bilseydim, işi kabul etmezdim.

Çünkü o zamanlar onun iki yönünü birbirinden ayıramıyordum. Şimdi, kesinlikle ayırabiliyorum.

Bu farkındalık, bu gerçek, bu sonuç bile beni daha iyi hissettirmedi.

Belki gelecekte olur.

Ama Şimdi yeterince kan dök lmemiŐti.

"Macon... daha yapacak çok işin var."

Gülümsedi. "Muhtemelen bu konuda haklısın."

"Bu konuşma daha bitmedi. Eve gittiğimizde bu konu hakkında daha çok konuşacağız. Ve tam farklı bir konuya geçtiğimizi düŐündüĐünüzde, bunun hakkında biraz daha konuşacağız. Ve daha fazla. Ta ki sana baktığımda kendimi Şu an hissettiğim kadar canı hissetmeye kadar."

"Anlamıştım." Gözlerimi bir ileri bir geri taradı. "Ama Şimdilik, lütfen bana kalmak istediğini söyle." Bir adım daha yaklaştı. "Ve lütfen benimle o masaya oturmaya ve işinin - senden başka kimsenin üstesinden gelemeyeceği bir işin - tüm görev ve sorumluluklarının üzerinden geçmeme izin vermeye istekli olduğunu söyle."

Onu affedebilirdim.

Bunu kalbimde
hissettim. İkimiz de
batırmıŐtık.

İkimiz de birbirimize haksızlık etmiŐtık.

Ama bunun beni ilerlemekten alıkoymasına izin
vermeyecektim. Engelleyemezdim.

Bunu -Macon'ı ve pozisyonu- çok fazla istiyordum.

Ciğerlerimi tutabildiğim kadar havayla doldurdum ve elimi uzattım. Elimi kavradığında tüm gücümle parmaklarını sıktım ve "Brooklyn Bray. Seninle tanışmak bir zevk, Macon." Onun için için yanan yeşil gözlerine bakarken durakladım. Ne kadar öfkeli olsam da bu adamı dünyadaki her Şeyden daha çok seviyordum. "Bilgin olsun, bu işi halletmekten fazlasını yapacağım. Bu işin amına koyacağım."

"Pekâlâ, bebeğim." Göz kırptı. "Hadi dünyayı ele geçirelim."

EPILOG

Sekiz Ay Sonra

Macon

“**I** Brooklyn karşımda otururken, "Sana suşinin nasıl olduğunu soracaktım," dedim, "ama iniltilerin bu soruyu yanıtlıyor-benim için."

"Macon, ne yiyorum ben? Ve herhangi bir şeyin tadının bu kadar güzel olması nasıl mümkün olabilir?" Ağzına bir parça daha attı. "Yani, çiğnememe bile gerek yok, *eriyiveriyor*," diye şarkı söyledi elinin arkasından. "Suşinin erimesi kadar normal bir şey yok."

Masa çok küçüktü. Daha önce Japonya'ya yaptığım son seyahatte bir kez yemek yediğim bir restoranda pencereye karşı iki kişilik küçük bir masa. Ancak bu masanın konumu ve pencereden görebildiğimiz manzara ile ilgili son derece özel bir şey vardı.

Ortadaki tabağın ve soya sosu dolu kaselerimizin üzerinden uzanıp elimi yüzüne koydum. "Sana söyledim, buradaki suşi gibisi yok."

Çiğnemeyi bitirdi ve yutkundu, yüzünü avucuma gömdü. "Burada olduğuma inanamıyorum." Sesi çok sessiz ve duygusaldı.

"Bu yolculuğu hak ettin, Minik Dansçım."

Çıkmaya başladığımız andan itibaren hiçbir şeyi hafife almadı. Ve ilişkimiz derinleştikçe, daha fazla seyahat ettikçe, Spade Hotel'in daha fazla mülkünü gördükçe, bu alçakgönüllülük daha da arttı.

Elbette, ofisime girdiğinde yeni patronu olduğumu fark etmesi gibi bazı aksaklıklar olmuştu. O odada, bana gerçekten verdi. Eve gittiğimizde, beni daha da sert azarladı.

Bunu hak etmiştim; her kelimesi, her suçlaması tam isabetti.

Ama gerekçemi tekrar açıkladıktan sonra, tıpkı onun işini öğrendiğimde yaptığım gibi, beni anladı.

Hiçbir şey bizi yıldıramazdı.

Birlikte yaşama ve çalışma konusunda endişeleri olsa da, bu birliktelik bir sorun teşkil etmemişti. Otelde altı ay kaldıktan sonra, eşyalarını doğruca benim evime taşıdı. Ve küçük bir çalışan ekibiyle kendi şovunu yürütüyordu.

Tek yaptığım nihai sonuçları denetlemek ve uygulamak istediği stratejiler ve maliyet tasarrufu önlemleriyle ilerlemesi için ona onay vermektir.

Bunun dışında, Brooklyn kendi kendinin patronuydu. Denge mükemmeldi.

Spade Hotels'i şimdiden dört milyondan fazla tasarruf ettirerek kendisine iki yüz bin dolarlık bir ikramiye kazandırmıştı. Manhattan'daki otelimiz için yaptığı en son teklif bize beş milyon dolar daha kazandırmak üzere olduğundan daha da fazla ikramiye yolda.

Nigiri'sini bitirdi ve çubuklarını yere bıraktı, sakesini kaldırdı ve sandalyesinde arkasına yaslanırken tuttu. "Bu yolculuğu tam olarak nasıl kazandım?"

Yüzündeki o ifadeyi yalayıp yutabilirdim, çok seksiydi.

Dostum, ben şanslı bir orospu çocuğuydum.

"İki sebep." Hâlâ yüzünü tutarken elimi geri çektim ve dirseklerimi küçük tabağımın iki yanına koydum. "İşe başlayalı sekiz ay oldu ve sen bu işi mahvediyorsun Brooklyn. İlk teklifinden beri Walter'ın aklı başından gitti, az önce sunduğun ikinci teklife tepkisi daha da büyük oldu."

"Mmmhmm." Gözleri bana bir şeylerin peşinde olduğumu anladığını söylüyordu. "Yani, birincisi, seni buraya iyi yapılmış bir işi kutlamak için getirmek istedim."

Bardağımı onunla
tokuşturdum. "Ve iki?" Bir
yudum aldı.

Parmağımı kalın camın üzerine koyarak pencereden dışarı baktım. "Şuradaki binayı görüyor musun?" Gözlerinin işaret ettiğim yeri takip etmesini izledim. "Koyu gri pencereleri olan ve yaklaşık kırk kat yüksekliğinde olan bina mı?"

"Evet."

"Satın alıyoruz."

Bana baktı.

"Bir sonraki Spade Oteli."

Yüzü bir gülümsemeye doldu. "Kes şunu. Ciddi misin sen?"

"Otelin mevcut markasını ve dekorunu tamamen sildiğimiz, binanın neredeyse yarısını boşalttığımız ve yerine Spade markasını ve üst düzey kaplamaları yerleştirdiğimiz için dönüşümü ben yöneteceğim. Aslında üç yıldızlı bir oteli beş yıldızlı bir tatil köyüne dönüştürüyoruz."

"Macon..." Masanın öbür ucuna uzanıp elini koluma koyarken sesi yumuşak ve sevecendi. "Senin için çok heyecanlıyım."

"Ama dahası da var."

Sözlerim ona çarptığında boynunu geriye attı. "Daha fazla mı?"

Başımı salladım. "Tüm yeni dönüşümlerin sadece benim gibi inşaat ve cazibeye odaklanan bir proje yöneticisine değil, aynı zamanda oteldeki her departman için en etkili süreçleri ve prosedürleri geliştirebilecek birine ihtiyaç duyduğuna karar verdik."

Çenesi düştü.

"Ve Spade Hotels o kişinin sen olmasını istiyor, Brooklyn." Başını inançsızlıkla sallandı.

"Bu rol üst düzey yöneticilik olarak kabul ediliyor, dolayısıyla maaş oldukça yüksek ve işi kabul ederseniz bir aydan kısa bir süre içinde Japonya'ya taşınacağız ve inşaat bitene kadar burada kalacağız."

"Şaka mı yapıyorsun?" Dudakları kapandı ve sonra tekrar ayrıldı.

"Evet.

Evet, evet. Ve cehennem evet."

Güldüm ve elimi onun elinin üzerine koydum. "İçimde bunu söyleyeceğine dair bir his vardı." Başparmağımı avucunun içinde gezdirdim. "Böyle bir terfi bir kutlamayı hak ediyor."

"Tek yaptığımız kutlama yapmak." Sırıttı.

"Biraz daha fazlasını yapacağız. Aslında, bir şeyler ayarlama cüretini gösterdim."

"Ne?" Yanıtımı bekledi ve ben yanıt vermeyince ekledi: "Macon, Japonya bana yeter de artar bile. Başka bir şeye ihtiyacım yok. Bu bir kutlama."

Tabaklardan kaçınarak masaya doğru eğildim ve fısıldadım: "Brook- Lyn, seni çok seviyorum."

"Seni seviyorum." Gözleri yaşla dolmuyordu ama duyguyla ışıldıyordu. "Sonsuza kadar."

"Bebeğim, bana bir iyilik yap..."

"Elbette. Neye ihtiyacınız varsa."

Son bir kez yüzünü tuttum ve elimi çektim. "Arkanı dön."

Söylediklerimin ona çarpmasını izledim ve yavaşça omzunun üzerinden baktı. Anne babası Clementine ve Jesse'nin tam arkasında oturduğunu fark edince eliyle ağzını kapattı.

"Bunu sen yaptın," dedi usulca, gözleri benimkilere dönerek. "Benim için."

Onun için bir şeyler yapmayı istemeyi kolaylaştırdı. Onunla vakit geçirmek istemeyi. Mümkün olduğunca onun etrafında olmak istemeyi.

Doğru zaman geldiğinde evlenme teklif etmeyi istemek.
O tatlı, yaramaz kadın sonsuza dek kız arkadaşım olmayacaktı.
Planlarım vardı.
Bir yüzüğün, bir düğünün.
Annemin buz gibi mavi gözlerini miras alan küçük kızlardan ve
benim yeşil gözlerimi miras alan oğlanlardan.
Ama şimdilik onu aşka boğacaktım.
"Brooklyn," dedim bakışlarımı onun gözlerine dikerek, "senin için
yapamayacağım hiçbir şey yok."

Spade Hotel Serisi'nin diğer kitaplarına göz atın
Cooper'ın kitabı: [Asi](#) Brady'nin
kitabı: [Günahkar](#)

*Maçaların en iyi arkadaşları olan Dalton Ailesi Serisini okumak ister
misiniz?*

Dominick'in kitabı: [Avukat](#)
Jo ve Jenner'ın kitabı: [Milyarder](#) Ford'un
kitabı: [Bekar Baba](#)
Declan Shaw'ın kitabı: [Stajyer](#)
Camden'in kitabı: [The Bachelor](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.